

Ahmet Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Coşkun

! 957 Iğdır doğumluyum-Ankara da ikamet etmekteyim- herkes gibi yaşamaya çalışmaktayım- kendi halimce...

Acı gül

Acı gül

dağlar sevda söyler
ovalar gül çiçek bağlar
söyle şimdi tenhalarda kim ağlar
yağmurların hangi nehre akar

bulutun nemin eksilmez gül dalı
neden etrafını sarmış diken çalı
bağban mı uyudu görmez bu halı
bereketli toprağın cennet kokar

güle bakan gibi eğrilmiş boynun
güneşte mi kurudu çöl olmuş bağrın
inlersin derinden geçmez mi ağrın
yanarsın ateşin güneşi yakar

Ahmet Coşkun

Aç öyküler

Aç öyküler

Çayın kokusu bardakta
bardağın ince beli kırık
fırın burun dibinde
el uzanmaz somun

tavuklar gıdıklamıyor
kuş gribi fabrikalar
'yumurta mı çıkıyordu tavuktan tavuk mu,,'
bir domates iki biber
ah o canım menemen

zeytin ağaçları göçmüş
hayrına karpuz dağıtıyor bostancı
portakallar dökülmüş suya
ne mor koyun var ne sarı inek

mutemet bankmatikler
yetersiz bakiye veriyor
eskiden eş dost borç verirdi
şimdi banka yolu şiş taban
(bir türkü geldi aklıma 'saray yolu düz gider'
bir edalı memure
tatlı tatlı üzgünüm

mevsim kış ev esiyor
dolap susuyor
uzan aç bi kanal tv
gaz alıyor

ah ne güzel elbiseler
ne güzel sofralar
ne güzel yüzler
aynı evdeyiz
mutlu

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Açmaz

Açmaz

Âlemi çiğner gezer bak düşküne
Gönül verilmez ki gönlü düşküne
Bülbüle tavaf et gülün aşkına
Karganın konduğu dalda gül açmaz

Marifet sanıp gıybete söz etme
Helalına düşmeyene göz etme
Dost kapısına varmaya naz etme
Ne kapılar var kilitli dil açmaz

Yürü yalan dünya var senin olsun
Beni derde şalan yar senin olsun
Yeter yandığımız har senin olsun
Gönlün kapısını para pul açmaz

Bir lokmayı çalmaya dövüşenler
Sanmayasın ki hanesinde şenler
Rızkı mevladan bilip bölüşenler
Toktur gözleri kimseye el açmaz

Coşkûnî efkarın derviş nefesi
Nefestir cümlelerin arzu hevesi
Günahtan çatlıyor göğüs kafesi
Ehli imanlar iblise yol açmaz

Ahmet Coşkun

Adın Gülbahar

Adın Gülbahar

Yaş kemalde gönül bahar
Mevsim geçiyor vakit dar
Gözler üzüm yanaklar nar
Ah yar yar, adın Gülbahar

Bağda çiçek salkım salkım
Başım Döner gider aklım
Sevdiğim içimde saklım
Ah yar yar, adın Gülbahar

Pervaneyim dağım taşım
Sana dökülür göz yaşım
İlk göz ağrım gönüldaşım
Ah yar yar, adın Gülbahar

Gönül dağından inmez kar
Bilsem benden haberin var
Kavuşmadan ölmek ar ar
Ah yar yar, adın Gülbahar

Dünyada güzeller seçme
Coşkûnî sevdan es geçme
Bensiz aşk zehirdir içme
Ah yar yar, adın Gülbahar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Aforizmalar

Aforizmalar

Mabet önünde
tanrıyı çağırıyorum
aklının uçurumlarında

kale burçlarında cinler
gündüzden saldırıyorlar gece uykuma
niyet okuması yapıyorlar
eyleme geçmeden

zikrinde kalabalık
hınca hınç bir tufan ayini
kulaklarımda uğultular
yüzüme yüzüme rüzgâr

turna seslerine takılmışım
güvercin uçuruyorum
gözlerimde çocukluğum
uçurtma kuyruğuna asılı

ne kadar büyük gökyüzü
yükseldikçe küçülüyor her şey

Ahmet Coşkun

Agam davet etmiş

Agam davet etmiş

Sencileyin sürüm mü var
Çobanım yok benim agam
Şanki kapımda kulum var
Tutarım yok benim agam

İt uşağın benden besli
Sofrana herkes hevesli
Çiftlik bağ bahçen kafesli
Katarım yok benim agam

Bekçi senin zabit senin
Kalın bükülmez ensenin
Hesap sorulmaz kesenin
Satarım yok benim agam

Kasabada sayılırsın
Çaka hava bayılırsın
Kış diyene darılırsın
Çatarım yok benim agam

Gönül koymuş aga bana
Uğra demiş bizim hana
Tere yağdan bal kaygana
Çekerim yok benim agam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ağır geliyorsun ağır

Ağır geliyorsun ağır

Durumumun seninle ilgisi yok
Anlayacağını da sanmıyorum
Yüregimi soğutuyorum desem
Çünkü bana ağır geliyorsun
Acılarımı azaltmaya,
Uğraşıyorum aklımca

Belki görmesem
Hani karşılaşmasak
Gider gözümün önünden
Gözlerin kayıp olur
Sesin uzaklaşır
Aklımdan çıkarsın belki

Tenindeki bahar kokusu
Rüzgârlara kapılıp dağılır
İçimdeki gülün yaprakları solar
Bir hazana yatarım gönüllüce
Kendi içimde çürüyüp
Başka baharlara geçip

Yoksa olmuyor böyle
Her gün her gün acı ızdırap
Baktıkça bedbaht virane harap
Karanlık odada binlerce serap
Aklımı yitirmekten korkuyorum
Ondan senden kaçışlarım

Ahmet Coşkun

Ağır veda

Ağır veda

Senin gözlerinde gördüm maviyi
Şanki gökyüzüne bakmamışım hiç
Önce yok yeni tanıdım seviyi
Acaba böyle sevmemiş miydim hiç

Renklerin adını tadını bildim
Ya sarıyı böyle ince cezp eden
Nice çiçeği yaprak yaprak dildim
Yok güzelliğiyle beni gasp eden

Alın bir başka morun bir başkadır
Gözlerinde dünya rengini gördüm
Her eda nazın mimiğin aşkadır
Kendimi söktüm yenileyip ördüm

Görsen halimi ah sarı çiçeğim
Bilsen senli sevdalarda beterim
Sarhoş etmiyor hiç bir içeceğim
Sanırdım ben her sevdaya yeterim

Coşkûnî topladı çulu çaputu
Dengi dengine denk gelmedi davul
Gönül söz dinlemez örttü kaputu
Düştüm yollara sırt çanta el bavul

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ağırdır sevda

Ağırdır sevda

Esrik bir kış ayazında
Vurmuşum kendimi sarp kayalara
Kardelen patlıyor anıl şafağımda
Kurdun kuşun kuytusunda gece
Yıldız dökülüyor üstüme

Buzum parlıyor güneşe
Vur kendini diyardan diyara
Ayaksız

Hele iki laf et sevda üstüne
Nar dolsun incir boşalsın güne
İn karınca labirentlerine
Dil dokusun
Toprağı

Gül dal'ındayım
Boynumda sevda ipi
Cellat kimin umrunda

Ahmet Coşkun

Ağıt

Ağıt

sardı dağ ormanı tutuştu alev
üstümüze gelir alev saçan dev
kazma kürek çıktık ama nafile
yetiş emmi dayı kara günüme

göz görmüyor yaramadık pusuyu
alamdık yatak yorgan kuzuyu
bir can ile terk eyledik yazıyı
yetiş dost yarenim kara günüme

aldı duman şehir şehir yayıldı
börtü böcek nice cana kıyıldı
yola düşen dört bir yana dağıldı
yetiş şahım yetiş kara günüme

varım yoğum gitti onca emeğim
yeter idi bana yavan yemeğim
yerim yurdum gitti ağlarım beyim
yetiş Hızır yetiş kara günüme

el kapısı dardır ar gelir bana
gözlerinde yaş eksiltmeyen suna
meyletmedik biz dünya denen hana
yetiş Mevla yetiş kara günüme

Ahmet Coşkun

Ağrı dağı atışması

Ağrı dağı atışması

KÜÇÜK AĞRI

Giyinmişsin gelin duvağı
Beyazın karaları bağlar
Çimenin çiçeğin kan ağlar
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

BÜYÜK AĞRI

Benim dağların ağa babası
Zirvemde durur Nuh tahtası
Tahta üstü İbrahim sofrası
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

KÜÇÜK AĞRI

Ağrı'yı Ağrı'ya vursunlar
Düz edip çadırlar kursunlar
Acımı ağrımı durdursunlar
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

BÜYÜK AĞRI

Baş yüksekse ayak sende
Kavimler yayılır eteğinde
İçte saklısın giysim üstünde
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

BERABER

İnsanlık benimle kurtuldu
Bir kez daha dünya kuruldu
Yeşerdi külüm gül çiçek oldu
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

Ahmet Coşkun

Ah be ceylan

Boynumu böyle bükme be ceylan
Dağlardan ovalara inişini gördüm
Kanayan ciğerimi sökme be ceylan
Heyecanlı hayalini düşünö gördüm
Boynumu böyle bükme be ceylan
Şevdaya dalıp duruşunu gördüm
İstemediğın ayrılığı ekme be ceylan
Gönülden bana vuruluşunu gördüm
Boynumu böyle bükme be ceylan
Dünyanın yalanına uyuşunu gördüm
Mutsuzluğu üstüne çekme be ceylan
Sende cennetalayı gördüm be ceylan
Boynumu böyle bükme be ceylan
Güllerle açıp mehtaba akışını gördüm
Kurşun ol bu kalbe sekme be ceylan
Kanımın kana kana akışını gördüm

Ahmet Coşkun

Ah be gönöl

Ah be gönöl

Gelipte yaşlılık moral bozanda
Gençlik buharlaşıp gider kazanda
Kokladığın güller solar hazanda
Bekleme yağmuru yağmaz be gönöl

Demedim mi gönöl kervandan kalma
Karlı dağlar duman gözlerin yumma
Doruklar aşmış sevda kuşun humma
Hangi güneş sana doğar be gönöl

Vurma efkar durmadan dağa taş
Sen de bir köhnede sevdasız yaş
Mazine kanma sakın gelme coşa
Pişmanlık adamı boğar be gönöl

Yârmış ayakta tutmuş can yeleği
Kim bulmuş rüya süsleyen meleği
Unutma yamanmış sen şu feleği
Dertleri önüne yığar be gönöl

Her bahar gül çiçek dalma ha ala
Bülbül olamazsın konmazsın dala
Şenlik görsen başlama defle çala
Bir ömre kaç sevda sığar be gönöl

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ah be ihtiyarlık

Ah be ihtiyarlık

Artık ben o eski ben değilim
Şehri bir günde on tura çeken
Her bankta iki nefes alıyorum
İhtiyarlık çöktü be oğul

Gün uzun geliyor adım kısa
Gözlerim eksildi dalar pusa
Kulaklarım araç seslerini duysa
Amca diye yer veriyorlar be oğul

Bakıp gördüğün gibi değil beden
Her gün bir şeyler gidiyor elden
Hatıralar canlanıyor kokusu gülden
Yaşamak ne güzel şeymiş be oğul

Gözlerim kalmayacak arkada
Uçurdum kurdu kuşu yuvada
Tek başımayım yemek tavada
Günlerim zor geçiyor be oğul

Unutma dünya insanların kafesi
Sen sen ol doğruya güzele ver sesi
Bekliyoruz Azrail gelip alsın nefesi
Hesabımızla baş başayız be oğul

Ahmet Coşkun

Ah be kurban

Ah be kurban

Hayatı algılamaya harf istemez
Okumak çözmüyor vallahi billahi
Ah be kurban
Belimizi kıran şu kör cehalet
Su akar yolunu bulurda biz bulamayız

Kim iki salkım bir sokum sallasa
Tarlamızı yakar kasamızı patlatır
Takar bizi peşine sürü hesabı
Dağ bayır otlatır
Hayvana kurban olayım
Ah be kurban
İnadımızdır şu kör cehalet

Oturup vicdanımızın üstüne
Nefes aldirtmaz
Kimi vatan sömürür vatansız
Kimi din satar imansız
İzleriz perdesiz
Sanırsın bin yıl yaşayacak ecelsiz
Ah be kurban

Kim örer bu kadar çorap başımıza
Kısar aşımızdan maaşımızdan
Kim para kazanır naaşımızdan
Ah be kurban
E bi düşün artık

Ahmet Coşkun

Ah beyim

Ah beyim

Akarken güröl güröl Şu nehir
İnsanın yüreğinde dert kahr
Kuşun kursağında dane zehir
Uykuda yatar Şu koca Şehir
Hayal süslerler uykuda beyim

Kör sabahta başlarlar siftaha
Ekmek parası geçmez mataha
Uzaktan utanmaz bir kahkaha
Yeniler kendini çark bir daha
Bırakmaz bir el yakada beyim

Ne çok Şu yeryüzünde padişah
Her biri gökyüzüne ferishtah
Can koymuşlar hedefe nişangâh
Kırklarlar yalan talanı mubah
Kara aklarlar hakka da beyim

Karaahmet tenhada kim ağlar
Kurudu gönölde yeşil bağlar
Feryat figan yıkılıyor dağlar
Haram sofrasında ballar yağlar
Gözyaşları bir lokmada beyim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ah etmediğim gün mü var

Ah etmediğim gün mü var

ah; bir ah etsen dertlerin cümlesine
kan kussa ciğerlerim parça parça tükürsem

neyleyim dünyanın mal mülkünü
giysin varsın maddo tüylü kürkünü
ben çekeyim turnam senin yükünü
katar katar göçüp gel bu yana

sevda diye bir dert varmış bilmem evel ezelde
aşık kerem kanmış şirin türküsü dillerde

yönünü çevirdin diyar fizana
el kol yetmez garip nasıl uzana
güç yetmiyor olmuş zalim zamana
bağdaş kurdum aşka alsan divana

düştüğüm sevdada sevda bulmam yanarım
aşık oldum tel kalemde gece gündüz yazarım

gezdim kaç ziyaret içtim zemzemi
yitirdim kendimi benim bendemi
gözüm hayalinde görsem endamı
göz yaşından içsem ben kana kana

ne aşıklar geçiyor gözüm önünden
sırtta heybe düşmüş gurbet elde perişan

aç tok ağlar gördüm insan selinde
kim gül açmış kimin kan var elinde
kimin zehir saçar kim bal dilinde
can verenler gördüm geldim ben cana

adım Ahmet Coşkun mahlasım karaahmet
yanıma yurduma uğramasın zalim muhannet

Ahmet Coşkun

Ah gönöl ar gönöl

Ah gönöl ar gönöl

Seherde baktın mı gök yüzüne
Ne kadar sessiz ıssız manidar
Ya gün batarken ufkun közüne
Sen ateşi kendinde mı bildin

Yaktın kendini sevdaya kefil
Etrafında ne var hiç görmedin
Görmedin yazık fukara sefil
Sen aşkı bir fanide mi bildin

Şu dünya nicesine zindan dar
Martı çığlığında bir havadis
Nice haller var anlatılmaz ar
Her böceği arıdan mı bildin

Her günaha batıp sonra yundun
Hoştur hac zekat gönölde rahat
Aç gözle saldırdın da ne buldun
Dağ oldun yol geçmez mı bildin

Eğlendin, kah ağladın kah güldün
Geçmedi heves hazlar aldandın
Coşkûnî senin peşinde sürgün
Sen kendini hiç ölmez mı bildin

Ahmet Coşkun

Ah gülüm goncam

Ah gülüm goncam

uğrunda gönlümü yaktığım peri
almadın bir türlü yürekten efkarı
eridim kaldım bir kemik bir deri
ah gülüm goncam kadife seslim

sayende şairim zifrin gecemde
mazim sevdalarım ne gelir elde
defter arasında kalan bir gülde
ah gülüm goncam iksir nefeslim

ah dilim damağım elim ayağım
tadım tuzum yazım sevgi kuşağım
bedenmi saran şal gök kuşağım
ah gülüm goncam aşka heveslim

kuru çöl yüreğim yağmura hasret
bağ kuru dal baykuş olmadı kısmet
kıskanmadım hiç kimselere nisbet
ah gülüm goncam bilsen bêkesim

Ahmet Coşkun

Ah güzel

Ah güzel

Bir sevda akar öyle hoş güzel
Geçti gönlümün baharı güzel
Hazanım bağım döküyor gazel
Geçti gönlümün baharı güzel

Gözlerin yıldız doğrar geceye
Seni gören diz çöker yüceye
Tutulur diller dönmez heceye
Geçti gönlümün baharı güzel

Savrulur saçlar aya güneşe
Gül açar yüzde gülüş pür neşe
Yüz vermediğin döner dervişe
Geçti gönlümün baharı güzel

Karaahmet der bu yaram taze
Gel beni etme mecnun kepaze
Bir buse verde kalsın cenaze
Geçti gönlümün baharı güzel

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ah mavişim ah

Ah mavişim ahım

denizim okyanusum
canıma can katan sonsuz gökyüzüm
ah iki gözüm senin o maviş iki gözün
canım ciğerim nefesim ateşim közüm
emeğim yemeğim dinim imanın
haşa rabden sonra tek tapınağım
gönül bağım ölüm ağım
hastanım hastayım

bir gül ölüyüm
gömülüp kan kırmızı gamzelerine
sarı saçlarına dolanıp boğulayım dar ağacına
adın nabzımın yükselişi heceleyemem tutulup
görünce mah cemalini kayıp olup susuz yutulup
korkunç derinliklerde acılarla canhıraş çırpınıp
bir dua ile ellerim koynumda kelepçe sıkışıp
kör düğüm kesilip açılmaz kara kutu olup
seyrine kurbanlık

hastayım hastanım ölüm önü
bilsen ne azapla geçiriyorum günü
sallanışını sesini kokunu almak için
günde kaç tekrarlıyorum dilde ölümü
sen ey gecem gündüzüm sabahım ahım
dünyanın bütün derdine çilesine eyvallahım
görün gözüme sözlen sözüme bıçak ol özüme
başka ilaç neşter hançer kesmez beni
el amanım yamanım fermanım kes beni

Ahmet Coşkun

Ah sevgili

Ah sevgili

akşamlar inliyor geceme esip
efkarım dağları sarar sevgili
ellerim bağlandı umudu kesip
hayali sevdanla ruşen sevgili

günlerin hatırı hasreten umut
isyanım zamana perde sevgili
güzel zamanı an tenhalar kanıt
bensiz olmazlara düşen sevgili

yıldızlar ağlıyor aya sarılmış
yüreğim eziyor gökler sevgili
kirpiğin kaşında yaya darılmış
sarmaşık altında busen sevgili

gönülden çıkmıyor acılı sevdan
anzerden ballandık saklı sevgili
silinmiyor izler sevdayı serden
aşk gurura gelmez küsen sevgili

Ahmet Coşkun

Ah sevgilim

Ah sevgilim

Sen bir uçurtma kuyruğu
Kıvrık kıvrım çingene eteği
Her kıvrım döner başka renge
Gök mavilerde dolaşırsın hep
Leylaktan bir demet narçiçeği
Tozumu alma pembe hatırına
Hayat bana tozpembe

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ah şu güzeller

Ah şu güzeller

Mevla vermiş türlü türlü güzellik
Baktım güzellerin hepsi gezmelik
Ben g zelsiz çıkmam güne seyrana
Derdime deva nevbahar güzeller

Gülden akar miski amber kokusu
Aklım baştan alan sevda türküsü
Yatılmaz kaçar gözlerim uykusu
Bağrında yatan bahtiyar güzeller

Esmer yoldan eder sarar mekiğ 
Kumarlım nazlanır benzer kekl ğ 
Sarışınım bal kaymak s r ekmeğ 
Geceye parlar kehribar güzeller

Eğlenem de, deli gönlüm eğlene
Taksam koluma sarılsam beline
Coşkûnî güzel severmiş kime ne
Vuslat gönlümde intihar güzeller

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ah şu İğdırın kızları

Ah şu İğdırın kızları

ince bellen al yanaklan asil saraylı kibarı
İğdır düzünün gülleri ah şu İğdırın kızları
o kaşlar gözler yanar sanki İran kehribarı
maniden çeker sözleri ah şu İğdırın kızları

halay çekişleri sanki bir gökkuşağı cümbüşü
kalkıp yaylaya göçende vız gelir Ağrı yokuşu
inler sedasından ova tek sesle zılgıt kopuşu
koyun kuzuyla meleşir ah şu İğdırın kızları

altın simle bezetirler çiçekli yazma yaşmağı
tiğlarlar incik boncuğu işler esvapla kuşağı
büklüm büklüm saçlarıyla indimi çarşı aşağı
dökülür cümle seyrana ah şu İğdırın kızları

karaahmet gelmeyeli epey gelişmiş burası
gelişse de aynen sürmüş örfü adeti töresi
göğsümden hala sızlıyor eski sevgili yarası
on dördümde yara açtı ah şu İğdırın kızları

Ahmet Coşkun

Ah şu sevdalar

Ne kadınlar sevdim
Sanki rüya, birer hayal
Kimi kaldı sebat etti
Kim kalmadan gitti
Kimi ağladı, kimi güldü
Kimi dünyamı aydınlattı
Kimi gönlümü kararttı
Her biri ayrı bir dünya

Matematiği yok aşkın
Hesap yapan fena yanılır
Terazinin iki kefesi boşsa
Ne borçlu var ne alacaklı
Kalansa, kalan bir şey yok
Yaprağı dökölmüş ağaçlar
Çıplak hüznölü bir bahar

Ne kadınlar sevdim
Her biri bir başka umuttu
Ömrün yapraklarında
Mevsim mevsim soldu
Yitip giden hazanlara
Birer hazin sevda

Ahmet Coşkun

Aha geldim gidiyorum

Aha geldim gidiyorum

Esip tozma gönül gül bahçeleri
Seyran edip uzaktan gülçeleri
Geldi geçti bu yoldan niceleri
Gönül kanma şu dünya devranına

Alıp götüreceğ gençliğini sel
Ağaracak siyah saçların tel tel
Dost bildiklerin bir bir olacak el
Gönül kanma şu dünya devranına

Kalırsın bir zaman yalnız başına
Bal şeker katsan tat vermez aşına
Yaş dökersen boşa geçen yaşına
Gönül kanma şu dünya devranına

Bir zamanlar bir karaahmet vardı
Buz dağlarında gezdi gönlü hardı
Şu geniş dünyada yeri çok dardı
Gönül kanma şu dünya devranına

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ahmak

Ahmak

Yaka rozet elde flama
Alkışlıyor gözler âmâ
Bak bir sen şu izdihama
Karnı açtır donu yama

Çarşı pazarda dövünür
Perişan hale övünür
Aslan kesilmiş savunur
Karnı açtır donu yama

Üst baş yırtık cebi delik
Umrunda olmaz sefillik
Kurşuna gelmez metelik
Karnı açtır donu yama

Hoşa gider oynar çatlak
Anlatma anlamaz ahmak
Yapışmış hamama çıplak
Karnı açtır donu yama

Coşkûnî bu ne garabet
Oh maşallah sağ selamet
Buna mı derler kıyamet
Karnı açtır donu yama

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Akışa kapılma

Akışa kapılma

gökyüzü herkese açık bakarsan
kafes sananda var karabasanda
gülünü dünya malına takarsan
mevsimin geçer sende solacaksın

doğrular giyin o en güzel esvap
mutlak geri dönecek yanlış hesap
elekten geçer ayrılır saman sap
haram kursak ateşle dolacaksın

değışti çehren düşürmüşsün yüzü
yokuşu bırak geçemezsin düzü
kestirme varılmaz doğru tut sözü
daha böyle çok saç baş yolacaksın

var ya şu alın teri cevher cevher
tanıma ondan başka bir münevver
adalet tartandır cennette server
hakkın huzurunda kul olacaksın

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Akla ziyan

Akla ziyan

Donduğu dağa donsuz çıkan
Dene ha dene akla ziyan
Güneş zemheridedir inan
Zorlamak abes akla ziyan

Eşek alır çamur kokusu
Korkar nazik insan dokusu
Sarıncı açlığın korkusu
Sabır selamet akla ziyan

Söz dudağı titretir aymaz
Yalanlar kök saldı mı caymaz
Sanma ki bu yer bu gök kaymaz
Mahşeri vakit akla ziyan

Bin, kıratın geçmez sıratı
Görmez benzi solmuş suratı
Yine doldu meydan tur attı
Böyle yüzüzlük akla ziyan

Ahmet Coşkun

Aklım bana akıl ver

Aklım bana akıl ver

Geldi geçti ömrüm ahım olmadı
Sevda gönülde çiçek hiç solmadı
Dolandım boş kovayla hiç dolmadı
Aşk divaneyim bu haldan öte

Ektiğimi çekemedim harmana
Yaralandım erişmedim dermana
Padişahın gönderdiği fermana
uysamda uymasamda candan öte

Dünya desen bir avuç para puldan
Sarhoş edip kulu şaşırtmış yoldan
Dostu düşmanı üşüşür dört koldan
sevda muhabbet bitti bundan öte

Aklım ermez şu cihanın bendine
Cefa çektim ceza kestim kendime
Uğramasın uğursuzlar semtime
Faydası komşuluğu sinden öte

Coşkûnî sevdalı bir güzel yâre
Yârim etmiş ciğeri para pare
Güneş indirsen bulunmaz emare
Canlı canlı bindiğim saldan öte

Coşkûnî - Ankara - Aralık - 2021

Ahmet Coşkun

Aklımda

Aklımda

İçimde sancısı o eski sevdanın
Hesaba gelmeyen anlamsız kavganın
Kurumuş çeşmenin başında durmanın
Susuzluğunu almaz bağı yananım

Yağmurlar beklemek toprağı kurutur
Dumanlara kanma çağlamaz uyutur
Hasrettir gönülde gam keder büyütür
Gün yüzü göstermez sarayda sultanım

Gecende kabusun olur ay yıldızım
Uzaklara kaçma varmaz elin yüzüm
Dövünmek faydasız dövündükçe dizim
Haberdar olmaz hiç bilinmez tufanım

Dalda bülbül sedası hoştur avazı
Kıştan haberi yoktur dolaşır yazı
Dert dermanı dediğim gönül niyazı
Ekliyim yeşermez kurulmaz harmanım

"Beni bu yara öldürmezdi de,
Sevmedim demişsin ya..."

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Alacağın olsun

Alacağın olsun

yüklemiş yükünü gidiyor zalim
kavlimiz varidi aşk yollarında
bilmez ne olacak şu garip halim
güler gezerdim o yar kollarında

bitmezmi bağrında tutuşan ağrı
nereye gidersin kimlerden çağrı
gitmekle bitmiyor sevdanın kahrı
senle yıkanmıştık aşk sularında

yüklemiş yükünü gidiyor zalim
kavlimiz varidi aşk yollarında
bilmez ne olacak şu garip halim
güler gezerdim o yar kollarında

mutlu günü olmaz sevda çekenin
al güldü bağrında oldu dikenim
gönül bahçesine güller ekenim
vefa yok mu ya rab şu kullarında

karaahmet der ki vefasız sevda
demiri döverler kor sıcak tavda
say başında bela hele bir savda
yeşermesin kuru ot bağlarında

Ahmet Coşkun

Älem için bende kulum

Älem için bende kulum

Deli gönlüm gürleyip esme
Yaram taze üstüne basma
Yüzümü duvarlara asma
Älem için bende kulum

Sürme yollarımı yokuşa
Aldandım gül yüze nakışa
Ësir oldum zalim bakışa
Älem için bende kulum

El verdim gönül verdim yâre
Yandı ciğerim pare pare
Kaldım bir başıma ne çare
Älem için bende bir kulum

Yeter artık biraz ar gönül
Yandım her tarafım har gönül
Bu sevdada yok ki kâr gönül
Älem için bende kulum

Ahmet Coşkun

Alın dağlar şu derdimi

Alın dağlar şu derdimi

Kaybetmişim ben yârimi
Dinleyen yok ah zarımı
Terk etmişim yâr yurdunu
Alın dağlar şu derdimi

Kokmaz yârin saçı bana
Varmaz yârin göçü bana
Şu feleğin suçu bana
Alın dağlar şu derdimi

Ne ağayım nede beyim
Hak yoluna pervaneyim
Yârin elinden divaneyim
Alın dağlar şu derdimi

Şu dünya namert kapıdır
Geçemem demir kapıdır
Coşkûnî aşka kapıdır
Alın dağlar şu derdimi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Allah selamet

Allah selamet

Dergahsız dervişim işim muhabbet
Kapımız kapalı girmez muhannet
Aynı gözle bakar ayrı görürüz
Bizden ayrısına Allah selamet

Dağı mor menekşe denizi balık
Çokça nimeti var cömerttir halik
Haddimiz değil yapsak ukalalık
Şükrederiz vara Allah selamet

Hasret türkû içimizde gurbetin
Haşa laf olmaz sofrada gıybetin
Sevgi taşar sırtımızdan sepetin
Hamalıyız yârin Allah selamet

Kul demişler adımıza bismillah
Ömrün vadesi geçsin diye salah
Şer şeytandan sığındığımız Allah
Ahu zarda koymaz Allah selamet

Bağlarda gül çiçek dağlarda keklik
Gezdik her bir yanını dünya dertlik
Gördük ne insanlık kalmış ne mertlik
Karaahmet değme Allah selamet

Ahmet Coşkun

Alma ahım tutar bir gün

Alma ahım tutar bir gün

Demış herkes kendi beğenip seçer
Bir gün bu güzelliğın kalmaz geçer
Koyma beni sevda yolunda naçar
Vay dillerin tutulsun senin vay vay

Kömür gözlerin can yakmaya mı vay
Saçların kement boyun asmaya vay
Garibim bak ahım tutar bir gün vay
Vay güllerin çürüsün senin vay vay

Görenler deste deste gül koşturur
Baldan dilin şeyda bülbül susturur
Güzel neden karaahmet küstürür
Vay ocağın sönsün senin vay vay

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Altın kıyım

Altın kıyım

Ne olacak köylüm bu halin ahvalın
Patlatmış dag düzünü bitik çöp çalın
Hayvanın aç damın çatlak perişansın
Kim kıyar bu cennete kime vebalın

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Aman senin balın kaymağın gülün

Tek tabanca gezerim günü alemde
Bir vefayı bulamadım ben kalemde
Kimi görsem dolanır ahlân elemde
Aman senin balın kaymağın gülün

Almış gitmiş başını haram hıyanet
Kardeş kardeşe olmuş bir muhannet
Her köşede sahipsiz kalan cinayet
Aman senin balın kaymağın gülün

Yüreğimdeki iyiye kurşun sıkanlar
Varını bırakıp varlığımdan bıkanlar
Hakkın kelamını günde yüz yıkanlar
Aman senin balın kaymağın gülün

Dara gelir gün gelir gün dara gelir
Darlık da biter elbet gün bola gelir
Durulur sular kötü günler sona gelir
Aman senin balın kaymağın gülün

Karaahmet vatanım yârim canım
Yerim göğüm insandır ey insanım
Bende bir avuç et kemik al kanım
Aman senin balın kaymağın gülün

Ahmet Coşkun

Amansız ateş

Amansız ateş

cezp edince sevda büyüü
bir tay koşar dağlar eteğine
deli rüzgarla savrulur yelesi
terki diyar olup çöl dolaşır
Leyla görünür gözüne serap
Mecnuna döner Ferhatlaşıp
yandıkça gül düşer külüne

gördüğü gözler göklere yıldız
ayın etrafına pervane döner
gördüğü yüz yeryüzünün nuru
sabah sevdayla güneşe doğar
sevinçle yağız atlar kamçılar
zikre düşüp bir gülü sayıklar
derviş olup dergaha düşer

ferman dinlemez başa buyruk
gönül olunca bir gönüle konuk
tüy olur boynunda boyunduruk
her hançer gönlünde gül biçer
söndükçe ateşini yeniden yakar
kendi yüreğinde yorgun düşer
düşerde kendi ateşinde pişer

Ahmet Coşkun

Ankara üşütür

Ankara üşütür

Kar beyazı saçlar yedi ayazı
Yaşta epeyce var çıkmaz avazı
Ankara şu sıra fena sarsıyor
Hani o kadar soğuk değil amma
Perişanız üst baş tutmuyor yama

Nüfus kalabalık her gün kuyrukta
Evde bir cadı var susmaz buyrukta
Dizim dizim kanal görüp yarsıyor
Gönül almak ister para yok amma
Velhasıl gardaşım sığmadık dama

Kulaklar haberde zammı bekleriz
Veresiye kalktı kartta ekleriz
Züğürt belletmeden kası kasıyor
Oda zam basıyor ne çare amma
Çıplağız anadan beleş hamama

Anlayacağın bu halimiz beyan
Beyana da gerek yok hepsi ayan
Bey ağalar bilir amma susuyor
Kara mizahız yeşil cama amma
Ne sofralar girer gece rüyama

Başınız ağrıdı demi susayım
Kumar mı oynasam şansa basayım
Büyük ikramiye milyar koyuyor
Herkes belki çıkar derdinde amma
Umut dünyası ne dersin adama

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Anlasana

Anlasana

ömrümüz tükendi hay huya
kahretmedik kaderimiz bu ya
derdimizi kah toprağa kah suya
söylenmedik söyledik mi yar
gül kokuna doyduk mu yar

üst üste dizdik derdi hanede
aramadık sebebi bahanede
gözümüz yoktur şahanede
eğlenmedik eğlendik mi yar
dizimize vurup dövündük mu yar

kuldan olana rabden gelene
bağırmadık söylene söylene
gözü açık baktık her dümene
dadanmadık dadandık mı yar
alkış tutup övündük mu yar

felek denen bir uydurmaya
kanıp kendimizi kandırmaya
yolcuyu yoldan caydırmaya
kandırmadık kadırdık mı yar
belki deyip avunduk mu yar

anlayana serildik anlasana
anlamazdan gelir alem bana
dost deyip gezinene baksana
inanmadık inandık mı yar
iti kopuğu savunduk mu yar

Ahmet Coşkun

Ara sevdiğim

Ara sevdiğim

Gönül yine yüreği saldın hara
Başı alıp gitsem hangi diyara
Herkes tapmış dünya malına vara
Ara sevdiğim gel sen beni ara

Çiçek bağlar gün olur döker gazel
Böyle geçer sanma sevdiğim güzel
Gözlerinde muhabbetim var ezel
Ara sevdiğim gel sen beni ara

Dünya devrinde arama dermanı
Padişaha kalmaz versin fermanı
Defter kalem yazar yüce rahmanı
Ara sevdiğim gel sen beni ara

Coşkûnî sevda yazılmaz dağlara
Bağlar gül bezeli gönül fukara
Nasıl ulaşayım ben nazlı yara
Ara sevdiğim gel sen beni ara

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Arar oldum

Arar oldum

Sevdim seveli bedbahtım sevgili
Dertlerinden derman arar oldum ben
İçmeden sarhoşum gülmem sevgili
Sözlerinde derman arar oldum ben

Đertliler toplanır bende eğleşir
Özlemler dökülür hasret ağlaşır
Gönül verenler her sevdayı taşır
Gözlerinde derman arar oldum ben

Sevdim mı demeye dilim varmıyor
Açık kalmış yaram kimse sarmıyor
Bir yangındır yanar içte sönmüyor
Közlerinde derman arar oldum ben

Ne mecnun ne kerem bir garip adem
Sevda coşup durdu senle bu kalem
Her aşk duyulur türküler el âlem
Küllerinde derman arar oldum ben

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Arayış

Arayış

Yunus ile gezer oldum
Mevlanayla döner oldum
Çile çeken bir kul oldum
gölmek bana harammıdır

Yerde peri gökte huri
Arı çiçek petek zarı
Sayamadın bir tek narı
Bilmek bana harammıdır

Din içinde din aramam
Cana fiske hiç vuramam
Haksız yerde hiç duramam
Seçmek bana harammıdır

Kim ki kime üstünüm der
Hak yaradan isyan eder
Bahçe güldür gel sende der
Sevmek bana harammıdır

Ahmet Coşkun

Arıyorum

Arıyorum

Düştüm yollarına senin
İzinde ses arıyorum
Sesin gelir kulağıma
Yüreğime sus diyorum

Kararmış gözlerim sende
Karanlığa pus diyorum
Şimşek düşmüş yüreğime
Etrafıma süs diyorum

Aklım uçmuş havalarda
Dikenlendim gül diyorum
Gül kalmamış kuru dalda
Kaderime yas diyorum

Yara bere ahu zarım
Derdime derman diyorum
Sevmek olsun benim dar'ım
Al boynuna as diyorum

Ahmet Coşkun

Arz

Arz

Arzımdır asılsın kapı duvara
Aczinden birine kim ki yalvara
Şilinsin sureti kalksın aradan
İnsana insanlık gerek dünyada

Beytûlmâlî helal diyerek soyan
Çalışmadan yatıp emeksiz doyan
Cümleyi cahilmiş yerine koyan
İnsana insanlık süreklî dünyadan

Dümenle dolapla çorap örenin
Yoksulun hakkıyla sefa sürenin
Fırsatı vermeyip kalkıp direnin
İnsana insanlık yürek dünyada

Gülistanı bozan çalı dikenin
Canlar arasına nifak ekenin
Hocası hacısı sahte tekkenin
İnsana insanlık yerek dünyada

Sayarlar sürüden ağa koyunu
Tutalım aynayı görsün boyunu
Coşkûnî bozalım düzenbaz oynu
İnsana insanlık örek dünyada

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Aşığı öldürme

Aşığı öldürme

Gönlümü çalıp gönül eğlendirme
Sev gönlünde sev âleme bildirme
Eda naz edip deliye döndürme
Günahıma girip dağıtma beni

Gönül sevince ne acılar sığar
Ne zaman gece olsam güneş doğar
Sevdanın kemendi boynumda boğar
Ateşlerde yakıp soğutma beni

Pervaneyim pencereye kelebek
Gönlün isterse yüzüme gülerek
Sevdana kül olduğumu bilerek
Gönlün hoş olanda çağirtma beni

Gönül sevda bağlarında bezardır
Sevdaya kara çalan kör nazardır
Canı candan usandıran azardır
Çekip gitmek olmaz bağirtma beni

Daha gönül vermem güle çiçeğe
Parça parça oldum kaçak göçeğe
Şaştım kaldım koysam hangi ölçeğe
Çok sevdada öldüm doğurtma beni

Ahmet Coşkun

Aşığız

Aşığız

nasıl karışmışız biz, telden tene işleyip
aynı rüya hayali, bir bedende düşleyip
baharda çiçek açıp, hazanlarda kışlayıp
kayıplara karışsak, kimsenin ruhu duymaz

aynı koku aynı haz, el sesimizi duymaz
vazgeçsek kendimizden, kimseler bize uymaz
ayrı gurbete düşsek, yalnızlık bize koymaz
biz bizi götürürüz, kimsenin ruhu duymaz

çiçekleri koklarız, biz her mevsim çiçeğiz
renkler ayrılmaz bizde, biz alkıma ölçeğiz
şarkı türkü oynarız, her müziğe köçeğiz
evrensellik aşığız, kimsenin ruhu duymaz

güzellik sırrımızdır, içten yansır açığa
büyümeyiz zamana, uyarız her çocuğa
sevgimiz sınırsızdır, yaygın köşe bucağa
biz ruhlarda gezeriz, kimsenin ruhu duymaz

bizde cennet cehennem, varlığı yadırganmaz
dünya sofradır bize, darlığı yadırganmaz
aşk sevda en kutsal, arlığı yadırganmaz
küllere karışırız, kimsenin ruhu duymaz

Ahmet Coşkun

Âşık

Âşık

Bir de senin gözünden aksın bu ışık
Cahillik bizde kalsın bir kerem eyle
Şu zamana bir bak meram eyle âşık
Bizim kafamız almaz dardır be âşık

Saz çalmak güzeldir güzeller üstüne
Kanmadan şu dünyanın süsü püsüne
Sen kalk bir ateş yak kötülük köküne
Coş saz sözünden ateş çıksın be âşık

Sevdayı sarhoş gül çiçek gün eyleme
Boynuna senin hak hakikat çiğneme
Gez otur dergâh divan duyur âleme
Aşk umut saklar biraz umut be âşık

Mahirsindir görünmeyeni sezmede
İnsanoğlu yaprak su üstü yüzmede
Bir yaşamak bin açlık kalmış vizede
Yok mu hal çaren dokun tele be âşık

Kime dokunsam dert keder acı dolu
Yardım diye koşan çalmış hasır çulu
Suçüstü tutsan da bükülmüyor kolu
Dünya tamah herkes bir köle be âşık

Bu insanlar bir birine neden kurban
Kimdir bunlar bir birine kin kusturan
Hangi hâkim hikmet bunları coşturan
Ben çözemedim sen çözersin be âşık

Ayetten kalk mizandan gir gel izana
Ahtan zarlar yol bulmuş uzar fizana
Bak bir şu düzene methiye yazana
Yalan tel duvak gelin olmuş be âşık

Karaahmet bir deli, âşık saymazlar
Sözlerim çam sakızı bayar aymazlar
Ağız doğru kalp eğri söyler uymazlar
Sazın çal hak çalmadan anlat be âşık

Ahmet Coşku

Ahmet Coşkun

Aşk akla ziyan

Aşk akla ziyan

hani insan aklen yürür hayata
her işi böyle varır sebata
her şeyi başarsan ersen rahata
aşk akla sığmıyor kalbe de ziyan

hadi canım o ne kar etmez bana
söylenen her sözü atıp yabana
beylik söz söylersin sığmaz kabına
aşk akla sığmıyor kalbe de zarar

yüz bin söz edersin hep çıkar boşa
sever sever dönüp gelirsin başa
sözünü çiğnersin hep paşa paşa
aşk akla sığmıyor kalbe de zarar

'aşkta ve savaşta her şey mubahtır'
evvelden bilinmiş denmez günahtır
öldürüp canlı koyan tek silahtır
aşk akla sığmıyor kalbe de zarar

Ahmet Coşkun

Aşk ateşi

Aşk ateşi

Gönül yakmasa ateşi ışığı
Sersemlemezsin görünce maşuğu
Bırak sarsın beli sevda kuşağı
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Kısık kısık gözlerle bakıyorsun
Pembe pembe oluyor yanakların
Dönüp giderken titrer ayakların
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Öpüp koklamadan mı yar yanağı
Bir ömür sürer durur aşk yanığı
Her mahkemede olursun sanığı
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Sen at kendini sevda bahçesine
Ruhun doysun kelebek kuş sesine
Senin bu hayat ellerin nesine
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Ahmet Coşkun

Aşk bana sor

Sefayı sürem dedin cefa kimin
Boş rüyada yata yata git gönül
Kime açtın kime saçtın sır küpün
Nefs nefesini tuta tuta git gönül

Şerbeti kilden karıp şemse süzdür
Karanlıkta çıksan dağ sana düzdür
Aldanma gül çiçeğe gönül güzdür
Bu sevdayı yuta yuta git gönül

Kuşkanadında bulut arasında
Öylece hoş hayaller ortasında
Gezinip huri melek sofrasında
Söz kaldı mı bata bata git gönül

Gülle bezeli aşkın kanarası
Gocunmaz aşık çengelde yarası
Cehennemden beter ateş orası
Cennet diye sata sata git gönül

Ahmet Coşkun

Aşk beni

Aşk beni

göl kokusu böler gece uykumu
bir çift gözün gözlerime sokumu
hazan vakti bağda gazel dökümü
bağdan bağa sürer aşk beni beni

sevda düşlerimi verdim rüzgâra
ferman eyledim vasiyetim dara
selam olsun şu aşılmaz dağlara
dağdan dağa sürer aşk beni beni

kerem oldum yanıyorum sevdaya
aşık oldum görmeden oll leylaya
feryat figan kanat çırpıp semaya
çağdan çağa sürer aşk beni beni

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk benim

Aşk benim

dalıp bahçe güllere
gözün dikip çöllere
mecnun arama divane benim
aşk benim sevda benim

tel tel saçlarına bağlanan
kanayıp yanağında allanan
şeker dillerinde ballanan
aşk benim sevda benim

sevgimdir seni nazlayan
bakışımıdır seni hazlayan
yüreğimdir seni sazlayan
aşk benim sevda benim

yanacaksan bende ateşin
kanacaksan bende suyun
güzelleşeceksen bende huyun
aşk benim sevda benim

Aslı sensen Kerem benim
sadakatta erdem benim
seveceksen ekrem benim
aşk benim sevda benim

göl koparma gül bahçeden
kalsın sandık ceyiz bohçadan
seveceksen gel hakçadan
aşk benim sevda benim

dalma geçmiş efsanelere
kim bilir sonu varır nerelere
akan zamanı salma hedere
aşk benim sevda benim

sarhoşum katıl bana
aşktır bu dokunmaz cana
sevda odur ki birlikte yana
aşk benim sevda benim

Ahmet Coşkun

Aşk Burdan Geçti

Bindi deli doru atına kamçıladi yürüdü
Dünya hazının koynunda nefessiz uyudu
Gök mavisine büründü denizinde yüzdü
Sevda dizdi bağ bostan gezdi acılar süzdü
Aşk burdan geçti

En körpe çağında selvi dalında
Tomurcuklar açtı gül ağacında
Açıverdi alında güneşin anlında
Sonsuzun sevdası yandı bağrında
Aşk burdan geçti

Eridi dağların karı söndü ateşi volkanı
Şoyundu kabuğundan yüreğini yakarı
Üstünden birikmiş yılları zırhı kalkarı
Düştü izine rüzgara verilmiş harmanı
Aşk burdan geçti

Anılara hapis bazen barış bazen küs
Yüce dağları kaplamış hüzünlü bir sis
Yürekte kalabalıklar dudakta bir sus
Karanlığın ışığında mutluluk bir his
Aşk burdan geçti

Ahmet Coşkun

Aşk cenderesi

Aşk cenderesi

seni görünce
gözlerimin içi gülüyor
heyecanla bir sıcak basıyor
şapşallaşıyorum
heceler dilime dolaşüyor
kelimeler eğilip bükülüyor

gidiyor bütün ciddiyetim
kravatı söküp çeketi atıyorum
dağılıp berduşa dönüyorum
çocuklaşıyorum
elim ayakım durmuyor yerinde
elektiriğe bağlanıyorum

mavi düşüyor gözlerime
yeşil düşler düşüyor peşime
gökkuşağına sarmalanıyorum
yağmur damlaları dans ediyor
renklerle uçuşuyorum
bir deli savruluyorum

Ahmet Coşkun

Aşk eyle

Aşk eyle

Güldüremedim gönül seni söyle
Avutayım şarkı türkü saz neyle
Acıyla kederle geçmez gün böyle
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Söyle sarışın mı esmer mi nedir
Gözlerin hangi nazlı güzeldedir
Şenin bu tutkunluğun ezeldedir
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Dünya geçtin cennete saldın elçi
Nerde güzeller orda kaldın bekçi
Öyle yanıksın ki sönmezsün gerçi
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Karaahmet olmuş sana oyuncak
Kuracaksan kur sevdana salıncak
Şen huzur bulursan ölürüm ancak
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk eyle gönül aşk eyle

Aşk eyle gönül aşk eyle

Hele dur bir şöyle kenarda
Aşk eyle gönül aşk eyle, of
Düşme böyle kendi derdine
Birazda benimle meşk eyle

Bitmez güzellere hevesin
Zehir sunsa tas tas içersin
Susadın mı bi sor istersin
Yorulдум ya bir insaf eyle

Saçlarım ak buluta dönüştü
Gözlerim bir umuda üşüştü
Çok akranım toprağa kavuştu
Elin uzat ta bir yardım eyle

Geçiyor mevsim bağbozumu
Korukta mı sandın üzümü
Bırakma dünyada gözümü
Kabullen de artık pes eyle

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk eyle II

Aşk eyle

baktım yüzün, dökülüyor, güllere
sesim duyman, yasak mı var, dillere
bir tek kelam, etmezmısın, ellere
derdin mi var, gel söyleşek, nakş eyle

viran bağda, gezen güzel, neylersin
ahtın mı var, gece gündüz, dönersin
türlü renge, boğulmuşsun, beklersin
gel yanıma, mehtedeyim, bağş eyle

sevdan mı var, soldurursun, rengini
seyr edersin, gamlı dertkar, engini
kim bulmuş ki, şu dünyada, dengini
gel bu derdi, muhabbetle, haşr eyle

hüzünlendi, karaahmet, gülümse
seni sevmek, boyun borcu, ölümse
neler yapmam, sen gibisi, benimse
etme ferman, arzu endam, aşk eyle

Ahmet Coşkun

Aşk gelince

Aşk gelince

'Aşk bu; âdemi yoldan çıkarmış, firavunları dize getirmiş, Hızır ı emrine hazır etmiş...'

sonra aşk geldi
iki omzunda bembeyaz kanatları
öyle nurluydu yüzü, gül kokusu
sözleri ruhları okşuyordu
aydınlık saçıyordu gölgesi

öyle teslim aldı
kazıtıp sıyırdı öfkemi
sesimin voltajını düşürdü
kollarımdan tuttu ayaklarımı suya indirdi
hiç karşı durma isteğim olmadı

kızdığı zamanlar vardı
bir aslan terbiyecisi gibiydi
bir elinde kocaman taze kesilmiş et parçası
bir elinde yılan derisinden siyah uzun kamçısı
şaklatıp şaklatıp yerlerden toz kaldırdı

sihrine sarıp büyüünde avuttu
bazen aşılmaz dağların yükseğine attı
bazen dipsiz suların içine gömdü
bazen kanat takıp uçurttu
mavi kızıl mor sarı ve siyahta

sonra ben aşk oldum
o gitti

Ahmet Coşkun

Aşk ı muhabbet

Aşk ı muhabbet

Ey karanlığıma doğan ışığım
Ben kavli beladan sana aşığım
Kucak açmış sana evim eşğim
Kul olurum pervaneyim pervane

Gönlüm seninle bulur aşkı hazı
Hasret özleme gönlün itirazı
Efkar gelir sen yokken bazı bazı
Çöl olurum divaneyim divane

Havamı bulurum senle hallenir
Ocakta sıcak çayımız demlenir
Diz dize muhabbetimiz cemlenir
Saz olurum kemaneyim kemane

Böyle güzel sevda yoktur âdemde
Şiirler yazdım bal akıyor kalemde
Coşkûnî mutlu olur şu âlemde
Sır olurum devraneyim devrane

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Aşk için

Aşk için

Ey sevgili sun o zehri şerbeti
Aşk için değil mi onun cenneti
Ben cürümünü almışım boynuma
Artık hiçbir sözün yoktur kıymeti

Ahmet Coşkun

Aşk kendine ağır

Aşk kendine ağır

gözlerinde susadığım sevdiğim nazende
deryalar kuruttum susuzluğu gidermeye
yetmedi gözyaşlarım aktı içtim bazende
keremi ateşe yaktın bu kadar beklenmez

ot yeşermez oldu bağ bahçe ölü toprağım
sen gidince güz olmadan döküldü yaprağım
çürüdüm aşk segahında ecel son durağım
yakada solan güle bir gül daha eklenmez

kanar yaralarım can damarım yar deyince
anlamazsın aşk halinden başa gelmeyince
ararsın bulunmaz yürürsün yol uzun ince
gönül dengini bulmayınca dengi denklenmez

neyleyim ben sevdayı gözüme yaşla dolan
benim gülüm kurudu o ki gönlümde solan
ne yaz baharlar geçti hepsi ömürden talan
âlemin bağında lüle sümbül gül tükenmez

dağıma göre kar vermiş sabrımı verirde
bekle gün gelir o dağlarda karlar erirde
kaç ölüme kol kanat gerdim o yar gelirde
sevdayla yıkılmışın üstüne yük yüklenmez

Ahmet Coşkun

Aşk kokusu

Aşk kokusu

Gönül atı dötrnala
Mahmuzluyor yüreği
Umursamaz yarayı

Tüy telek sanki değen cana

Burnundan soluyor
İç çeke çeke bahara
Baygınlık içinde

Sanki miski amber kokuyor

Gözü değmiş kazara
Gelmiş büyü nazara
Çıkmış can pazara

Deli deli meydan okuyor

Ahmet Coşkun

Aşk kokusu 2

Aşk kokusu

bir güvence arar gezer etrafta
kanat bulsa kaçıp uçacak kafta
Rüzgârla hemhal durunca safta
özü kanatınca aşk dayanamam

bir kınalı keklik kıvrak yürüyor
al mor esvapları yerde sürüyor
gerdan kırıp dönüp bir bakıyor
gözü parlatınca aşk dayanamam

yolları tüketmiş hesaba yorgun
sorgusuz sualsiz sevdaya vurgun
gel gidelim diyor meçhule sürgün
sözü patlatınca aşk dayanamam

karaahmet sever güzeller hası
yanaktan biçince çifte makası
topladım geldim ben tarağı tası
közü harlatınca aşk dayanamam

Ahmet Coşkun

Aşk mı

Aşk mı

böylemi girer aşk garip kalplere
susup kaldım senli güzel dertlere
her gün yeni bir söz yazıp deftere
şiire şarkı türkü mırıldar oldum

ahkam kesip serde kokun gizinde
gül beğenmez oldum bağın özünde
paha biçmez oldum yanan közümde
sevda nasihatta mühürdar oldum

ne güzel şeymiş gönülde akmak
karanlıkta kalıp sevinçler saçmak
boşluğa haykırıp kanatsız uçmak
yalnızlık şehrine hükümdar oldum

Ahmet Coşkun

Aşk olmalı

Aşk olmalı

Aşk ile var edenin aşkıyla aşk
Aşk olmalı insanın hayatında
Yaşın ne önemi var
Aşktır diriltten canı
Hızlandıran kanı
Canın ciğeri
Heyecanı

Aşk olmalı insanın hayatında
Çocuğu genci olgunu ihtiyari
Gökkuşağı rengi/ahenginde

Aşk canlının can özünden var
Irmaklar ummana çağlamalı
Çiçekler mis gibi kokmalı
Güneş ten yakmalı
Ay suyu çekmeli
Yıldız düşmeli
Yüreğe

Hayat hep aşk olmalı
Her derdin dermanı
Aşk tanrı fermanı

Ahmet Coşkun

Aşk ölmez

Aşk ölmez

Dön bak hayaline
Damlar düşer eline
Ateş yanan yüreğine
Öldüm deme yaşam aşktır

Gelende sevilir
Gidende unutulur
Aldanma gözyaşına
Aşka doymaz dünya aşktır

Açık tut semayı
Derdi veren verir devayı
Bir bedende yakma sevdayı
Gelen aşktır giden aşktır

Var olanın tamamında
Var olacak her zamanda
Canlı cansız her olanda
Var edenin kendi aşktır

Ahmet Coşkun

Aşk sarhoşu

Aşk sarhoşu

İçimde bir sevinç gözlerim parlıyor
Tutuşmuş bir ateş sevdayı harlıyor
Kanatlandım gönül geceyi körlüyor
Dağ taş engel nedir vız geliyor bana

Çiçekçi dükkânlarına dalıyorum
Çiçek tanıyor kokular seçiyorum
Cadde sokak aval aval bakıyorum
Her şey sanki tebessüm ediyor bana

Durup dururken gülüyorum her şeye
Kaptırdım kendimi kahkaha neşeye
Hoş sarhoş oturuyorum başköşeye
Yalan dünya tozpembe geliyor bana

Âlem cihan yansa olmaz umurumda
Kan durmuyor kaynıyor damarlarımda
Bende insanım arkadaş her durumda
Bunca dert tapumu edildi tek bana

Ahmet Coşkun

Aşk sende başka duruyor

Aşk sende başka duruyor

Ne âşıklar gördüm çevremde
Hepsi bir başka âlemde
Gözlerim hep takıldı sende
Aşk sende başka duruyor
Güzelim

İzledikçe hayranlığım arttı
Seni sevmek büyük arttı
Utandı gözlerini kapattı
Aşk sende başka duruyor
Güzelim

O gözlerin nasıl gülüyor
Saçlarının teli oynuyor
Ayakların tir tir titriyor
Sevdiğine sokulup baktıkça
Güzelim

Dudakların kıpır kıpır
Kirpiklerin uçuşuyor
Pembeye alıyor rengin
Yanındaki hiç değil dengin
Güzelim

Aht yemin yalanım yok
Sevda su gibi akıyor
Avuçlarının arasında
Sanki bir aşk tanrıçası
Aşk sende başka duruyor

Güzelim
Ah be güzelim

Ahmet Coşkun

Aşk sokağı

Aşk sokağı

Ah bu sevda mahallesi
Şu aşk sokağı
Ne zaman uğrasam yağmur çamur
Direk lambaları kırık
Elektriği kesik
Uzar gider bitmeyen karanlık
Tükenmeyen çile
Yoksulluk abidesi
Kırın şu tabelaları
Değiştirin isimleri
Yada göçün gidin buralardan
Tedbiri mekanda ferahlık varmış derler
Yeni bir şehrin lüks mahallesine
En renkli cıfcaflı sokağına
Mekan tutun bir köşe başı
Huzur sokağına
Çay sıcak
Simit gevrek
Daha ne olsun tuttum gitti

Ahmet Coşkun

Aşk tersten okunur

Aşk tersten okunur

O güzel insanlar
Güzel güzel öldüler
Gül bahçe gül kokusu
Doyulmaz şirin şerbet
Ve mehtap muhabbet
Kehanet

Gülümseyen korkaklık
Yeni diyarlar keşfinde
Gözler çarmıha girmiş
Ay taşı katreler içre
Sevdanın coğrafyası
Melanet

Gülden sözler dikenli
Ses tonlarında ölüm
Tutuklu serenatlara
Sevdanın zulası var
İçi kurşun dinamit
İhanet

İki yüz bir yüz bin yüz
Kulaçladıkça dümdüz
Âdemin elması zehir
O günden beri kahr
Bir yasaklı bahçede
İbadet

Ahmet Coşkun

Aşk tuttu

Aşk tuttu

bak dönüyor başım
gözlerim kor köz alev
bir tuhafım baygınım
kalbim kut kut atıyor
bir sıcak sarmalında
titriyor her bir yanım
değişmez nöbetlerde
aşk tuttu beni aşk

ah şu naif ruhum ah
katlanamam yalnızlığa
acıyı bal börek ederim
damla kanım akmaz
kan tutar beni kan
sıkı tut ellerimi sıkı tut
dayanamam hastayım
aşk tuttu beni aşk

haydi azıcık gülümse
konduruver bir buse
çok canım çekiyor işte
dudağım uçuklar apse
bal gözlerine al hapse
kanunsuzum kuralsızım
müebbetlik esirim esir
aşk tuttu beni aşk

Ahmet Coşkun

Aşk tutulmaz ki

Aşk tutulmaz ki

Duman içip
Ateşe soyundum
Alevlerle seviştim
Gece sancılarında kalkıp
Aya merdiven dayadım
Yıldız kaınarken
Elim ayağıım

Dizgin kopmuş
Dörtnala aşkın atı
Rüzgâra bırakmış kendini
Süzüle süzüle gök maviden
Konmuş gonca gülün dalına
Seher vakti

Daha çiğden çileden
Açılmadan gülün yaprağı
Almış üstüne amade derdi ahı
Yok alayın cümlesine eyvallahı
Ne gece eder gece ne gün sabahı
Eşikte

Bir sevda üstlenmiş
Bir sevda beslemiş
Yürek içi

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk yorası

Aşk yorası

Kurudum kendi gölümde
Her yağmur beni teğet geçti
Usandım ekilmekten
Usandım beklemekten
Yeşermez fidan gibi dikilmekten

Dört yaprak yoncalarda
Aşk ararım peri bacalarda
Muska name hocalarda
Gül tükenir goncalarda
Eğrildim kaldım bükülmekten

Ay'a baktım el sallıyor
Yıldızlar el ele raks ediyor
Mehtap göl kıyısına inmiş
Beni aşka davet ediyor
kahkaha atıyor gülmekten

Geçmez oldu turna sürüsü
Nerde bulunur aşkın durusu
Koynumda koktu gül kurusu
Düştüğüm sevdanın kör kuyusu
Usandım her şafak sökülmekten

Coşkûnî - Ankara - Aralık 2021

Ahmet Coşkun

Aşk yüzünden

Aşk yüzünden

o gözlerde kaldım göz açamadım
sürükledi durdu hiç kaçamadım
güneşti peşine düştüğüm yaktı
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

saçları yıldızdı gece savuran
mehtabi mavide şafak durduran
ay yüzü uykuda beşik sallayan
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

yağmur giyinmişti güneşe karşı
toprağın kokusu sarmıştı arşı
başak başak ekin öylece hoştu
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

çorak bir mevsime kesildi kurban
kabul görmedi bu sevdayı uryan
ben kül oldum oda kimisi hayran
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

Ahmet Coşkun

Aşka davet

Aşka davet

Gözlerde muhabbet, bilinmez lehçe
Sevdiğiyle herkes, gezer bağ bahçe
Ben kafeste bülbül, sen garip serçe
Çal tel tutmaz sazın, makam belirle

Zaman dursun handa, bir ömür boyu
Şavkın kalsın camda, bir ömür boyu
Yaşam koksun canda, bir ömür boyu
Aşk dök kadeh doldur, ikram belirle

Kim anlar halden kim, sevgili derman
Zaman çalıp ömrü, biçmeden ferman
Hayattan tat almak, korkma armağan
Gel, tut elimden tut, ahkâm belirle

Sev dağlar toz olur, kapanır dize
Mesafe kapanır, görünmez göze
Muhtaç olmaz kimse, ateşe köze
Mutluluk çok kolay, mekân belirle

Ahmet Coşkun

Aşka sarma

Aşka sarma

eski yaram daha kanar
yenisine parmak banar
kanla kanayan mı onar
aşkı aşkla vurma gönül

günün döndü kara kışa
bu sevdalar gitmez başa
gün aylarım geçer boşa
kumar edip karma gönül

gecem düşer aya kahır
günüm geçer ara zehir
hayalimde seyran seyir
heves edip yorma gönül

gün olmuyor akar yaşın
otla yeşerttin kara taşın
öter dertli gönül kuşun
beni aşka sarma gönül

ateş alev yandım geldim
o güzelle kandım geldim
güneş idim sönüp geldim
bana aşkı sorma gönül

Ahmet Coşkun

Aşka yatmak

Aşka yatmak

Kulağım bir sese
Elim bir ele muhtaç
Nefesim bir nefese
Bu gece aşka yatacağım
Uzun zamandır sarılmadığım sevgiliye
Duaya

Yapıştı yakama bu yalnızlık
Öylede kalabalık ki sormayasın
Hangi bir halini söyleyeyim hadsizin

Birlikte mehtapta yıldız toplamayı
Gül bahçelerinde el ele gezmeyi
Karşılıklı iki bardak çay içmeyi

Sevişmeyi değil
Kavga etmeyi özledim
Bu gece aşka yatacağım
Yağmur duasına çıkar gibi

Ahmet Coşkun

Aşk ı aşk eden âşık

Aşk ı aşk eden âşık

Senden ayrı nefes almak efkârđı
Yaşanacak güzel günlerim vardı
Sevdadan sarhoş gönlüm bahardı
Yıldızdan gökkuşağı mehtap vardı

Aşk doyamazdı gecenin rengine
Rûzgâr gül dalında mest ahengine
Bıkıp usanmadan sevda cengine
Güneş şafağın önünden kaçardı

Konunca yanağına aşk öpücüğü
Gamzende harlanır aşk gülücüğü
Büyümez yüreğimde aşk çocuğı
Şah damardan akıp kapın açardı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk-ı naz

Aşk-ı naz

üstüme aşk döktüler
gül koktu
elimden tuttu
yüreğimi öptü öptü
göz damladı gözüme
dudağımda cevheri
genzim ağzım
içirdi abu kevseri

bir aşkı-i naz

üstüme zaman döktüler
çağ geçti
gök mavi perdeyi örtü
dağlar nöbete kalktı
deniz çarşafını serdi
gülistan gülle sardı
toprak tohumu yattı
üç vakte

bir aşkı-i naz

düşmedi elmalar gökten
Âdemle havvayı görmedim
cennette

Ahmet Coşkun

Aşk-ı sevda

Aşk-ı sevda

Avuçta sıkı tut aşk kuşa benzer
Saldın mı gökyüzüne geri gelmez
Sevdaysa dipsiz denizlere benzer
Bir kez dalan bir daha geri gelmez

Ahmet Coşkun

Aşkın deryası

Aşkın deryası

Bülbülün ötüşünde gülün kokusu
Gülün dalının diken diken dokusu
Derindir derinde sevdanın kuyusu
Duyulmuyor sesim gel inletme beni

Yine akşam oldu günün tekrarında
Hangi gül bağındasın kim var yanında
Sen değilmiydin sevdanın ikrarında
Yansın yüreğin yansın inletme beni

Saçların savurup gözlerini çatma
Sevdanın dergâhında beni uyutma
Ahu/zarım yaman yanarsın unutma
Kaldım gönül dağında inletme beni

Şu aşkın deryasında çırpındım durdum
Dağ dayanmaz efkârıma aşktır yurdum
Cennetin köprüsünü gönlünde kurdum
Gel artık mahşerinde inletme beni

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkın diline düşme gönöl

Aşkın diline düşme gönöl

Aynalara sarılıp süslenirsin
Kendi kendine güler hislenirsin
Ne yedin içtin neyle beslenirsin
Aşkın diline düşme ha ne olur

Şiirlerde romanlarda sevişirsin
Düşlerde hayallerde öpüşürsün
Göge bakar kendinle gülüşürsün
Aşkın diline düşme ha ne olur

Ne gök mavidir ne yıldızlar parlak
Gül kırmızı değil kokmuyor leylak
Daha yolun kalmamış bu son durak
Aşkın diline düşme ha ne olur

Çoşkûni gel düşme sen el diline
Güzel sevdalar kalmamış biline
Gel methiyeler düzme dağ gülüne
Aşkın diline düşme ha ne olur

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Aşkın ömrü kısadır

Aşkın ömrü kısadır

Bu sevda sürececek sonsuza derken
Çar çabuk geldi bir ayrılık erken
Sineme batar sevdiğim gül diken
Zehir oldu doldu sevda kadehim

Kargalara yurt viran gönül tahtım
Düşmüşüm aşka vefasız bedbahtım
Meyler beni meyhaneler neyleyim
Doldur boşalmasın sevda kadehim

Budan böyle dünya bana boş gelir
Yârden gelen cevru cefa hoş gelir
Gelsen bile artık bana naaş gelir
Elimde param parça can kadehim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkın tahtı tacı senin olsun

Saçılıp da dökülsen pür neşe
Bahçede açılsa gül menekşe
Bu karasevda sana da düşe
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Kalbimin yarası onmaz artık
Gönül kuşu gelip konmaz artık
Kullenmiş ateşim yanmaz artık
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Karaahmedi karsanda katsan
Yalvar yakar kapısında yatsan
Gayri ağzınla kuşları tutsan
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Ahmet Coşkun

Aşkla gel

Aşkla gel

Geçmiş aşkın vakti belki
Vaki olur mu aşkın bilmem
Bilindik aşklar var etrafta
Kafeler ful basar akşamları
Sabahlar el ele geçerken
Benim ellerim karıncalı
Parmak uçları sancılı

Sen çıkıp geliyorsun bana
Bayram şenliği dakikalarda
Sen küsüp gidiyorsun bana
Kırılıyor gün göz kırıklığına
Gömülüyor yürek bir acıya
Ki/ sevmek değil öyle şey
Ne sende var ne bende
Çekim gücünü kim buldu
Bir sormalı bence insanca

Gözlerim düşüyor kaldırma
Kaldırma utancımı yaşıyım
Aşk matematiğe hiç takılmaz
Yorma beni etraflica etrafla
Şu köhne küflü geçmiş miras
Biliyoruz binlere yıla kıyas
Yıkandıkça kirli hamam tas
Uzun lafı kısası ölçüm tek
Ben seni sevmişim o kadar

Şimdi düşün düşlerini kur
İster sev ister gel beni vur
El âleme düşmez kelime
Göğsünü ger gere gere
Çık gel yanıma yanımda
Gülüşlerinle öpücüklerinle
Sevmişim ya kime ne, ne

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkla varım

Aşkla varım

Bir aşk var içimde
Gözlerim bir hoş bakar
Hayaller düşler başlar
Uykular benden kaçar

Dağ aşıyorum aşılmaz
Bağ düşünüyorum solmaz
El sallıyorum aya yıldıza
Güneşe koşuyorum

Nehirlerle akıyorum
Denizle dalgalanıyorum
Okyanusa doluyorum
Mavilerde coşuyorum

Seviyorum nefes almayı
Dalda gül çiçek koklamayı
Karıncayı, kabukta kozayı
Kelebek sevdalanıyorum

Seviyorum evrende olanı
Kuşlarla kanat çırpıp aynı
Hak aşkıyla kalbime dolanı
Gökyüzüne saçıyorum

Ahmet Coşkun

Açtır mr

Açtır mr

mrm seni aşka kattım
Kavrul kazan taşmayasın
Aşkla güne yattım kalktım
Kivamda kal taşmayasın

Gl kokladım ek içine
Gitmiyorum hicaz ine
Saygım vardır her bir dine
Sakin zde şaşmayasın

Dünya deme bir rüyadır
Yangını yudum suyadır
Heveslendiğın boyadır
Hak haddini açmayasın

Rüzgar oldum ese ese
Netcem altın kese kese
A göz doymaz yese yese
Beyhudeye koşmayasın

Coşkûnî aşk dergahında
Nazlı yârin gl bağında
Güneş aşmaz nur dağında
Ateşlere düşmeyesin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ateşe degdim

Ateşe değdim

İncedir yüreğim
cancağızım incitirim diye incinirim
ondandır uzak kalışım
uzak bakışım

sevmeyi duydum da sevmedim ki bileyim
kalbimin atışı titretiyor beni
sen bakmazken baksam da
göz göze gelince kaçıyorum

gözlerin yıldız yıldız parlıyor
yanaklarını allar basıyor
gülüşün kızılıyor
beni ateş basıyor

aşk bu diyorum
gelmiş on ikinden vuruyor işte
sonra, diyorum bir yakına varsam
sonra, ya geçerse
iyisimi böyle dursun

iyisimi ben böyle seviyim
kendi kendime cancağızım
çünkü bitmesini istemiyorum
kendime işkence ediyorum belki
bu duygu çok güzel
bana özel
bana ait

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Avareyim

Avareyim

Vakit gece ay süzölürken suya
Göz karardı tuttu deli damarım
Sevdandır düşüren beni pusuya
Elde kağıt kalem name yazarım

Karanlık bu gönül sevda mezarım
Elde kürek kazma kendim kazarım
Senle değil benim benlen pazarım
Sarhoş gezer sokaklarda sizarım

Aşkın derdestiyim zincir kafes yok
Ellerin boynumda soluk nefes yok
Bir kara yerdeyim neşe heves yok
Ben ki yılmam nice oyun bozarım

Ahmet Coşkun

Ay geceye küstü

Ay geceye küstü

Günü hapsettin gülden kafesine
Esince rüzgar hasret nefesine
Ne kurbanlar kesildi hevesine
Ay geceye küstü seni seveli

Ozanlar çalmaz sazını bıraktı
Yazanlar hikaye romanı yaktı
Kırıldı kalem gözünü karartı
Şiir heceye küstü seni seveli

Avrupa Arabı acem elleri
Yoldurdular bahçelerde gülleri
Herkesin dilinde Kürdün dilberi
Nil Tuna'ya küstü seni seveli

Çıkınca hile hurdası ayuka
İnsan dediğin döndü mahluka
Cinler çevirdi meleğe abluka
Yüz secdeye küstü seni seveli

Her diyardan gelir aşık ozanlar
Eksilmiyor sana destan yazanlar
Çoğaldıkça aramızı bozanlar
Şah vezire küstü seni seveli

İs duman olunca dağın başları
Fıratta yıkanır dicle(nin) saçları
Tutulur tam tekmiil kale burçları
Coşkûni yüce(ye) küstü seni seveli

Coşkûni - Ankara- Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Ay güzel

Ay güzel

Gayrı çalmaz benim sazım kemanım
Gönül tellerimi koparan güzel
Şifa bulmam kimse olmaz dermanım
Şevda türkünü kim çalacak (ay) güzel

Güneş vurmaz gayrı gönül dağına
Mehtap durmaz gayrı yıldız ay'ına
Kim kurban olacak selvi boyuna
Arzular mahşere kalacak (ay) güzel

Gözlerinde gördüm yalan dünyayı
Sen düşlettin bana renkli rüyayı
Alem cihan gezdim sevda envayı
Beni ateşe kim salacak (ay) güzel

Önüme güzeller dizildi saf'a
Bir Anka uçtu şu başımdan kaf'a
Senin uğruna ben uğradım af'a
Sevdalı gönle kim varacak (ay) güzel

Ay yüzlü gül kokan hayal perisi
Senle süslü rüyalarımın hepsi
Açılsın artık şu cennet kapısı
Coşkûnî kahrından ölecek (ay) güzel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Aynasız

Aynasız

Düşlerin kabuğunu soyuyorum
'içten içe gül yaprağı'
Ağaçlar var denizin kenarında
Bahar ve güneş
Kum sıcaklığı ayaklarım başım

Serin mevsim
Bu sıcaklığı başımdan atamadım
Ellerimin terlemesi eski miras
İsmin geçtiğinde kekelemem
'Doğuştan sanıyorlar'
Ben güzel bakardım sen varken
Göz altlarım kırışmazdı hiç

Sıkılmıyorum desem yalan
Yada başka bir şey belki bu
El tutmaya korkuyorum
Sen elimi bırakalı
Çoğu zaman merhaba etmiyorum
Derviş selamıyla karşılık veriyorum
'Gülümsüyorlar'
Ben ne hacıyım ne ermiş nede yaşlı

Aynalı çarşılarla girmiyorum
Bulduğum mekanlar aynasız
'Ne o sabah akşam omuz omuza aynaya varmak'
Yanaktan öpücüklerle aşk tazeleme
'Eski tazelenince yamalı bohçaya benzer'
Mazi diyorlar kimi armağan
Beni incitiyor

Sevmenin kokusu var mıydı
Bazen havayı soluyorum derin derin
Bildik bir koku karışmış içine sanki
Ciğerlerime fazla mı geliyor ne
Kötü bir öksürme belirliyor
Yada genzimde kaşıntı

Aynı şeyleri yemiyorum
Aynı yerlere gitmediğim gibi
Yeni bir yerde bulamadım
'Kapalı kaldım tutuklu mu diyorlar ne'
Senden ne haber merak ettim

Ahmet Coşkun

Ayrılık üstüne

Ayrılık üstüne

Bul beni bilinmezlerim içinde
Her gün ayrı şekil ayrı biçimde
Kendini seç ayır çıkar içimde
Ben bana sen sana kalasın diye

Resimleri seç anları tara geç
Topla geçmiş ele, elde süzgeç
Ne kadar acı geçse de bu süreç
Herkesin yarası kendine diye

Uzaktan geçsin intikam ihtiras
Sevdaya dâhildir aşkta bir miras
Ne ben öleyim ne sen kendini as
Seven sevdiğini üzmesin diye

Acısı var baş göz üstüne tamam
Bunun karı zararı yok ha aman
Sevmek güzeldir ya, ayrılık yaman
Bölüşek, her şey yaşama has diye

Ahmet Coşkun

Baba

Karlı zorlu kış yolculuğu
Nefesi ile alırdı yüzde soğuğu
Zahmetle büyüttü çoluk çocuğu
Boş kalınca kitapta alırdı soluğu
Şimdi ben bir babayım
Yoksulluğa meydan okudu
Onca bebeyi inatla okuttu

Bıkmadı usanmadı köyü unuttu
Kasaba şehirde nöbet tuttu

Ondan öğrendim sabrı sevmeyi
Dünya malına sırtımı dönmeyi
O gülmedi bize bıraktı gülmeyi
Şimdi ben bir babayım
Baba sırtını verdiği dağdır
Evlatlarına anlatacağın altın çağdır
Babalar ölmez yüreklerde hep sağdır
Bir babasız görsem yüreğim dağ dağdır

Ahmet Coşkun

Bağlar güzeli

Bağlar güzeli

şavkın vurmuş erden gönül bağıma
doyamadım gençken sevda çağıma
çok ateşler yaktım garip bağrıma
bağlarım kurudu bağlar güzeli

göçüp çıkamadım yasak yaylalar
tutulmuş yollarım eşkiya dağlar
bu yılda harmansız sussuz kurnalar
yangınlar bürüdü bağlar güzeli

mor menekşe açmış yedi renk gülün
dala konmuş kalkmaz suskun bülbülün
mevsim yağmur yaştan şakıyor sülün
kervanlar yürüdü bağlar güzeli

Ahmet Coşkun

Bahar gelmiş

Bahar gelmiş

bölböl daldâ güle ne hoş seslenir
bahar gelmiş gönöl aşkla beslenir
yârim perdelemiş camı süslenir
gönöl bir hoş sevdalarla doluşur

sallanıyor gülüm al mor içinde
papatya menekşe saçın telinde
şarkı türkü söylüyor kuş dilinde
gönöl bir hoş mutlulukla uçuşur

perçeminde altın gümüş sallanır
güldükçe al yanak dudak ballanır
ak gerdanın yayla olmuş yaylanır
gönöl bir hoş güzellikle buluşur

kalem çekmiş kaşı gözü sürmeli
karaahmet koşup yârin görmeli
kafesleyip saçın tel tel örmeli
gönöl bir hoş miski amber kokuşur

Ahmet Coşkun

Bahar gelsin

Gelsin bahar

Dağlar süslenince hoştur havası
Gül çiçek mis kokar yarin yaylası
Atar yüreğimden gam keder pası
Coşar küheylanım sevda dolunca

Lale nergis açıp bohçan dürünce
Gelsin bahar nazlı yarım görünce
Dertli gönül demi devran sürünce
Dağ aşıp sel geçer köprü kurunca

Zülüflerin tarar renk renk giyinmiş
Yiğit harmanından yarin beğenmiş
gönlüm vardır gönlü varsa değinmiş
Yürür kervan Leylam leyli olunca

Çeker karaahmet nazın nazlı yar
Gürül gürül çağlasın bu son bahar
daha senle ne güzel günlerim var
Dağlar duman tüter gülü solunca

Ahmet Coşkun

Bahar kokusu

Bahar kokusu

sessiz ormanın içi
çam kokusu yeşile banmış
toprak nefes alıyor derinden
börtü böcek cıvıldaşıyor
kuş sesleri eşliğinde
ağaç dalları renklenmiş
bir hoş

ince inece bir yağmur
havanın ılığında iniyor
gökgöğ bulutumsu gök
güneş aralanıyor ara sıra
bir açık bir kapalı uzuyor
derin bir huzurla

kışı uğurluyor doğa
kendi kutlamasında

Ahmet Coşkun

Bahar olmadın yar

Başımda bir sevda gönlümde efkar
Seninle bir bahar olmadı yar, yar
Olmaz kimse benim gibi sevdakar
Seninle bir bahar olmadı yar, yar

Sen gülümsemeyince aşığına
Kapattım gönlümü gün ışığına
İçinden düştüğüm gökkuşağına
Seninle bir bahar olmadı yar, yar

Sevmeye doymadım sevda yazarım
Felek ile bitmedi kavgam pazarım
Ölmeden gömüldüğüm aşk mezarım
Seninle bir bahar olmadı yar, yar

Ahmet Coşkun

Bahtıma

Bahtıma

Dertbaz gelmiş bana dertler sıralar
Eyleşmezmi sende ki bu yaralar
Her gün lokman hekim hoca pirdeyim
Dermansız derdini ben çekerim ben

Mıh gibi çakıldım durdum kapıda
Nöbetteyim gece gündüz uykuda
Çektim cefa nice yıldır yerdeyim
Emeğin kahrını ben çekerim ben

Beyler konak konak gezer eğlenir
Dertsizleri dert var diye söylenir
Ben mı kaldım ince derde perdeyim
Hayatın kahrını ben çekerim ben

Yıldız oldum aya gecem karanlık
Ekmeğim eksildi suyum bulanık
Günü günü arar bilmem nerdeyim
Yokluğun kahrını ben çekerim ben

Ömür versem cana canım darılmaz
Başım vurdum dağa dağlar yarılmaz
Hasret hayal gelir bana seyrdeyim
Sevdanın kahrını ben çekerim ben

Coşkûnî yükümü devralan olmaz
Çektiğim acıdır bir gün son bulmaz
Gayrı tahammül yok ecel sendeyim
Dünyanın kahrını ben çekerim ben

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bahtıma II

Bahtıma

Güneş yolcuları gün devirdi
Akşam sefası sevda bahçede
Ey benim uykuda sevdalarım
Bu rüzgar bu yağmurlar bahtıma

Yaz bahar aylarında ayazım
Bülbüller susmuş çıkmaz avazım
Bir sarhoşluktur sürer aymazım
Ahdî vefa kar etmez ahtıma

Yârin kokusu burnumda tüter
Kurumuş bahçem baykuşlar öter
Lal ahraz kaldım diyemem yeter
Çare bulmadım gönül tahtıma

Ramazan ayı kandil camiler
Yâre el bastım tutmaz yeminler
Kopmuş fırtına dönmez gemiler
Yine çıktım küllenmiş rıhtıma

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bakamadım

Bakamadım

Kirpikler karasında
Gözler zülfün arasında
Ay ki gece yarısında
Aşk doğurur duruşu
Dudak utanır balından

Gülden mı damıtılmış özü
Şeker bal dökülür sözü
Yüzü mü gül, gül mü yüzü
Gamzeyi boğar gülüşü
Yanak utanır alından

Gelip geçeni eğliyor
Yana varılmaz dehliyor
Şevda el ayak bağlıyor
Öldürür söze vuruşu
Yürek utanır dalından

deli gönül dinlene dur
Güzel deyip söylene dur
Bakmaz yüze beklene dur
Hele sen kimsin soruşu
Bilek utanır kahrından

Ahmet Coşkun

Bakmaz haline

Bakmaz haline

derdin ele deme divane gönöl
gülüp aklın çeler bakmaz haline
muhabbetin eder el alem gönöl
keyfi kuyun kazar bakmaz haline

ağlayana gülen olmazmış çare
yanıp kül olmadan dolmazmış çile
gül kokmazmış çölde öten bülbüle
gökte uçan turna bakmaz haline

her elif la bilmez dolansa diline
derdin yazıp defter tutan eline
yanar muhtaç eder savruk külüne
kapamaz yararı bakmaz haline

Ahmet Coşkun

Baktım kaldım

Baktım kaldım

Sevda ile dolan gönöl
Bir güzele akar gider
Düzü geçte dağa yönel
Başı duman akar gider

Beşlik takar gerdanına
Eller beyaz acem kına
Saçlar örük döker yana
Nazlı nazlı sarkar gider

Görünce o melek yüzü
Erimiş gönlümün buzu
Duyarmıyım sevda sözü
Saf yüzüme bakar gider

İnce belli uzun boylu
Tuzlucam Iğdır'a koylu
Kürdün kızı asil soylu
Menzilimden çıkar gider

Hele Coşkûnîm gel hele
Kurban olam ağza dile
Böyle güzel gelmez ele
Saldı ateş yakar gider

Ahmet Coşkun

Balsız arımıyım

Kendim bildim bileli çalışır didinirim
Eğlencede saklansam acıda görünürüm
Kimse bilmezse beni ben kendimi bilirim
Bunca gül çiçek içinde balsız arı/mıyım

Zaman ilaç olur cümle dertlere zamanla
Ömür acı tatlı geçer olmaz hep figanla
Benimde gönlüm dilim dolu dua imanla
Bütün karlar erir ben Ağrının karı/mıyım

Sevdanın önünde eğilirim put tekmilim
Can atarım ateşe uğrunda can kefilim
Niye böyle köşe bucakta kalmış sefilim
Ben vicdansız insafsız sevgili yâri/mıyım

Boşa değil gün gecem güzellik uğraşında
Vazife biçerim kendime dağ taş başında
Geziniyorum kaf dağında anka kuşunda
Kendime bir faydam yok ellerin kârı/mıyım

Ahmet Coşkun

Bana gel sen

Bana gel sen

Sıkıldıkça bana gel sen
Çörek börek elimden gelmez
Ama iyi karşılarım
Ellerinde fal açarım
Saçlarını koklarken
Gözlerine sofra açarım
Çay demde

Sen bulutları dürümle ay arası
Ben yıldız yağdırayım avuçlarına
Güneş sızmasın aramızdan
Sen aydınlat karanlık geceyi

Ben sıkılmam beklemekten
Sen kıldıkça bana gel
Beni sıkmadan gel
Yeter ki gel
Hep gel

Ahmet Coşkun

Bana ne

cevri bahar tattım efendim
yedi veren gülden bana ne
susadım kan içtim efendim
kevser ırmağından bana ne

nice cennet etse halvetin
dünyaya hükm etse devletin
sultan satın alsa servetin
can saramaz candan bana ne

sözlerim var sevdam üstüne
söz etmedim hak söz üstüne
ölürsem gelme naaşım üstüne
sıratı uçup geçsen bana ne

karaahmet dost dost sözüdür
söz insanın görünen yüzüdür
yürekte yanan insan közüdür
gittiğin haç hicazdan bana ne

Ahmet Coşkun

Bana sevdalar getir

Bana sevdalar getir

Yeni doğmuş bebeğin kokusundan
Yuvadan uçmaz kuşun kanadından
Eli böğründe anaların feryadından
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Kör kuşanmış yıldıza atmış dizgini
Bunca ahkâm çürütmeden sezgini
Utandır gök kubbeden getir mizgini
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Can canan cevri-ü cefada ahval eder
Gökte meleklerle çıkmış dertle keder
Memleketin havasına suyuna değer
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Karaahmet oturmuş karaları bağlar
Önümde uçan zümrüd-ü ankadır yar
Kimse sormaz haller nedir niye ağlar
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Ahmet Coşkun

Bana yar olmadın dünya

Bana yar olmadın dünya

herkese doğan güneş bana başka doğdu
kavurup yaktı dalımı yaprağımı acımadan

yüreğim karanlık gece oldu aysız yıldızsız
gün yüzü görüp mehtaba hiç çıkamadan

kanadına tutunduğum melekler şeytan
inancımı bozdular el yüzümü yıkamadan

gönül nazlı yar beklerken gül bahçesinde
kurudu çaylar nehirler çağlayıp akamadan

cennetti cinnetim oldu kaldım isyanlarda
baş ucumda cehennem bir odun yakamadan

bir hesap veren yok alcağıma çoktan fittim
adaletin kör terazisine bir kurşun sıkamadan

Ahmet Coşkun

Bayram güzeldir be

Bayram güzeldir be

İster ise vi ister musevi ol
İstersen inanmaz puta tapar ol
Varsa içinde o sevinç mutlu ol
Bayram güzeldir be kim olursan ol

Hani giyinirsin temiz elbise
Gülümseyerek bakarsın herkese
Şeker şerbet dağılır kase kase
Bayram güzeldir be kim olursan ol

Orucu tutup nefsi kör edenler
Kurbanı kesip varı bol edenler
Hacca gider hayır zekat edenler
Bayram güzeldir be kim olursan ol

Çocuklar sevinir sevinç içinde
Dostluklar pekişir o gün içinde
Kötülükler çıkar insan içinde
Bayram güzeldir be kim olursan ol

Coşkûnî arifeden hazır güne
Sanki taze damat gider düğüne
Eş dost akraba gelecek evine
Bayram güzeldir be kim olursan ol

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bayramlaşalım

Bayramlaşalım

Gelin bir olalım kavim kardeşler
Bu hasretlik bu yokluk cana işler
Ayrık olmayalım be karındaşlar
El ele verelim bayramlaşalım

Kötülükte kim ne bulmuş söyleyin
Kimde kimin hakkı helal eyleyin
Bir olsun soframız ayrı yemeyin
Sırt sırta verelim bayramlaşalım

Çoğalsın be koyumumuz kuzumuz
Boy boy oğullarımız kızlarımız
Birleşsin hudutlarda yollarımız
Yol yola verelim bayramlaşalım

Sağımız bir solumuz bir hep biriz
Kaç mezhepsek hepimiz aynı diniz
Tarlada cephede birimiz biniz
Kol kola verelim bayramlaşalım

Çok çektik bu ayrı gayrı olmaktan
Coşkûnî anlat bıkmı yorulmaktan
Nazlı yârim vazgeç gel darılmaktan
Baş başa verelim bayramlaşalım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Be hey zavallı

Be hey zavallı

bir ara nefes al nedir bu telaş
yıpratma kendini nedir bu uğraş
hayatla harapsın nedir bu savaş
kimler geldi geçti be hey zavallı

bir sala verilir kim öldü dersin
kendi namazında safın tutarsın

tarlada başağı bahçede gülü
kıyıda çakılı çöplükten külü
yoksuldan mahsulü garipten çulu
yığarsın üst üste be hey zavallı

bir sala verilir kim öldü dersin
bakarsın omuzda taşınan sensin

destursuz divansız kırarsın kalbi
kaypak dolanırsın olmazsın harbi
kul usandırırısın koymazsın sabrı
dur durak bilmezsin be hey zavallı

bir sala verilir kim öldü dersin
acıyla bakarsın o giden sensin

Ahmet Coşkun

Beddua

Ben kendimi alıp gidecem
Kendi kendine dağıl bakalım
Duman ol dağların başına
Yağ yağabilirsen enginlere

Madem fazla benim düşünde
Engel benim işinde

Farz et hiç olmadım evrende
Bir sen vardın evelde ezelde
Sen bir başına o gazelde
Gül ol bağlara bahçelere

Bir sonbahar sabahında solmaya
Kal zemheri kışlara

Dayan acıya yalnız uzun gecede
Yıldızlara haykır şafağa türkü söyle
Bedensiz sevişmeler düşsün içine
Pul pul dökülsün dudakların öpüşsüz

Sessiz bir cehennemde kal ölmeye
Dua bekleme

Ahmet Coşkun

Beklemeyin

Beklemeyin

Kucaklaşmak için bayramı
Öpüşmek için akşamı
Dua için ölümü
Beklemeyim

Yardım için dileneni
Sadaka için ramazanı
El uzatmak için düşeni
Beklemeyim

Ben çocuktum sen âşık
Ben âşıktım sen yaşlı
Ben yaşlıyım sen toprak
Beklemeyim

Ahmet Coşkun

Beklenen dua

Beklenen dua

Ömür törpüsü ömrün kıyısında
Yüreğimi yaydım gökyüzüne
Yer yüzünü öptüğüm kadar
Ay'a yıldıza güneşe buluta
Gecenin karanlığına
Ve dağlara seslenişlerim kadar
Bütün dualarım sana
Mucizesi biter mi hiç
Yeri göğü yaratanın
Ol desin yeter

Sabrim tükenmedi beklemekten
Her gün yüzüne hevesle bakmaktan
Tekrarlandıkça içsesim cihana
Anı andıkça günü ayı katıp yıllara
Bir kez kalksan ayağa
Bekledim kabulünü duamın
Yüce makamlarda duyuluşunu
Efkarım bastırırken isyanımı
Yüreğimde ağlattım sevgimi
Ve sen bunu bilmezken
Her akşam her sabah duanı

Onlarca yılın ardından
Başucunda beklemede
Kalkacaksın haydi kalk ayağa
Bir adım at, bir adım at bana
Yüzünün güldüğünü göreyim
Bir kez ayakta sarıl bana
Huzur ile kapanısın gözlerim
Huzur bulmadığım dünyada
Huzurla göçeyim makama

Kalk haydi kalk zil çalıyor
Ben yokum biri var kapıda
Kapını açiver kendi başına
Haydi dokun gözyaşıma
Beklemek beklemede
Yetiş sona nazlı suna
Ellerim duada

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bela gözlerin

Bir bakışta alır candan canı
Nice dertlere deva gözlerin
Bu kime aşık kime sevdalı
Ah o gözlerin bela gözlerin

Her deseni bin renge işlenmiş
Nice aşk nice sevda yüklenmiş
Gül çiçekli bahara süslenmiş
Ah o gözlerin bela gözlerin

Güzel bakıp atma aşk toruna
Bırakıp beni gitme yoluna
Vur beni gözlerin hatırına
Ah o gözlerin bela gözlerin

Karaahmet gözlere gömüldü
Bana şenlikli bayram düğündü
Dünya ateşle devrilip döndü
Ah o gözlerin bela gözlerin

Ahmet Coşkun

Belleme

Belleme

Sırrını kargaya deme
Oda benziyor ademe
Arıyı matah belleme
Konduğu çiçek baldır bal

Kaç hançer vurdun gönöl e
Göl kanadım demez bile
Karayı sürme belleme
Nice perişan haldır hal

Her kapıda oturma boşa
Bükük boyun gitmez hoş
Haramdan helal belleme
Sunduğu bir kap yaldır yal

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ben adil olanı sevdim

Ben adil olanı sevdim

Güzelliği çok dünyanın
Dağları ovası akarsuyu
Balı kaymağı ayva narı
Yazı baharı sevdası yâri
Bulanda kalanda yolcu
Ben çorak olanı sevdim

Ağası paşası şol zengini
Azanı bozanı kabadayısı
Türbe mesciti hu gezeni
İki dünya üstü tatlı canı
Kendi ışığında kör olanı
Ben yoksul olanı sevdim

Hırs heves doymaz nefsi
Balları böreği tepsi tepsi
Her güzele çekip makası
Her çıkarda şapka takası
Kırk dalda kırk bir vakası
Ben masum olanı sevdim

Bitmez insanın kabahati
Bitmez dünya menfaati
Herkesin yerinde rahatı
Ağzında düşmez salavatı
Harcanan şu güzel hayatı
Ben adil olanı sevdim

Ahmet Coşkun

Ben bencil

Ben bencil

Kimse sormuyorsa hal hatır ahval
Neye yarar bu şan şöret bu ikbal
Cennet bile yalnız cehennem âdem
Olmayınca insan herkesle hemhal

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ben dağlarda ölmeliyim

sığmam ki şu yıkık şehre
atsam mı kendimi nehre
karışsam ulaşsam behre
ben dağlarda ölmeliyim

dost dediğin sözün yiyen
yalan kürkten urba giyen
dar gününde kaçıp tüyen
ben dağlarda ölmeliyim

sevda dediğin ayak bağ
günlük giyer soyar bu çağ
yaşamak sokak sokak aç
ben dağlarda ölmeliyim

bozulmuş düzen dokusu
kulakta gam dert türküsü
her yerde garip öyküsü
ben dağlarda ölmeliyim

dağların morunda sırtım
ev istemem çör çöp çitim
boş ver hayat ecel içtim
ben dağlarda ölmeliyim

Ahmet Coşkun

Ben dağları sevdım

Ben dağları sevdım

Ne Ferhat gibi daldım
Ne kerem gibi yandım

Ben dağları sevdım gülüm
Kurşunsuz

Bakma şehrin keşmekeşinde
Ziftlendiğime

Kimsiz kimliksiz kinsiz
Sağım sağır solum solalı

Rüzgârın gölgesinde özgürlük
Yaktım bağrımı

Ben güle, gül güne hasret kalalı
Ben dağları sevdım gülüm

Dağları

Ahmet Coşkun

Ben gönlümden davacıyım

Ben gönlümden davacıyım

Ben gönlümden davacıyım
Az uz değil bir ömür alacaklıyım

Bülbül eder güle salar beni
Kandırıp vahada sular beni
Azgın bir eşkıya soyar beni
Harcadı beni aşka sevdaya

Mahkeme, mahkeme geziyorum
Pulsuz imzasız dilekçe yazıyorum

Verdiği her adres boşa çıkar
Göğüs kafesim sıkar ha sıkar
Sanmayın uslanıp bir gün bıkar
Harcadı beni aşka sevdaya

Hani söküp atayım diyorum
Çilesi cefası bir türlü bitmiyor

Yorgunum dargınım insafa gel
Zaman su ömür bu yakın ecel
Bu diyarlarda bitmez ki güzel
Harcadı beni aşka sevdaya

Kerem gibi yakar mecnunu çöle salar
Kurtaramıyorum yakamı yalvar yakar

Ben tespîhim o başta imame
Bitemedi gitti benli hengame
Coşkûnî kime okuyor name
Harcadı beni aşka sevdaya

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ben sana aşığım

Ben sana aşığım

ellerin sevda kokuyor
ellerimiz birleşse gül açacak
gülüşlerin dalga dalga kalbe
gözlerin kuğu yüzdürüyor aşka
ritim bozukluğu yaşıyorum

dalgalandıkça saçların
dal boyu uzuyor ormanlaşıp
rüzgara oklanıyor kirpiklerin
gözlerin deniz gözlerin gökyüzü
yüzün güneş aydınlatıyor

sesinde heyecana kapılıp
sabrımı zikre takıyorum
kaç bin kez adınla hislenip
karıncalaştıkça el ayağım
öpücük kıvamında terliyorum

ben sana öyle sırılsıklam
ben sana öyle deli dolu
ben sana öyle avaz avaz
ben sana aşığım, aşık, aşık
bir sarıversen susacağım

Ahmet Coşkun

Ben sana razıyım

Ben sana razıyım

bu yangında beni yakacaksın yak
yanmaya hazırım el pençeyim bak
sevdiğim şimdi gel çekildi el ayak
cehenneme çevir sen küle razıyım

baharı kokluyor kuşlar böcekler
herkes sevdiğini öpüp kucaklar
şen şakrak etrafım tüter ocaklar
ben kaldım kenarda sanki maziyim

kolların boynumda çiçek demeti
taşırım bir ömür olmaz zahmeti
yaşatma sevdiğim bu kıyameti
sensiz çalan aşkın kırık sazıyım

bu senin dertlerin öldürecek yar
yine geldi geçti bak yazla bahar
ömür dediğin ne göz açıp kapar
yarım kalan aşkın köz enkazıyım

Ahmet Coşkun

Ben seni

Ben seni

Genç çağıydı, göz ağrısı, ömrümün
O zamanlar, sevdalandım, ben sana
Esti durdu, sevda yelim, ömrümün
Türkülerle, güle boğdum, ben seni

Kah tenhada, kah rüyada, kokladım
Her gün gece, sokağını, yokladım
Şu kalbimin, derininde, sakladım
Uçan kuştan, kıskanırdım, ben seni

Kavuşmadık, kader dedik, yıllara
Başka diyar, başka yaban, kollara
Düştük ama, sevda kaldı, ah zara
Unutmadın, unutmadım, ben seni

Seni gördüm, yaman halli, zamane
Tanımadım, korkum bana, bahane
Yanaşmadan, çekip gittim, divane
Böyle görmek, istemezdim, ben seni

Güzelliğin, akmış suya, renk solmuş
Kara saçlar, darmadağın, ak olmuş
Zaman seni, darp eylemiş, dağıtmış
İpek pamuk, saramadım, ben seni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ben seni severken akşam olur

Ben seni severken akşam olur

Ben seni severken akşam olur
Gün batmaya gölge kalkmaya
Ufkun kızılı karanlığa dalarken
Dönüşler başlar telaşla evlere
Elleri dolu dolu insanlar yürür
Pencerelerden tek tek ışıklar
Perdeleri delip taşar sokağa

Bomboş caddelerle baş başa
Ellerim cepte selam dururum
Ayın yakınında beliren yıldıza
Dönüp de bakmadan giderken
Ben seni severken gündüz ölür
Fark etmeden karışır kalabalığa
Kayb olur kendi huzmesi içinde

Gözümde mutlu bir gülümseme
Gençlik çağlarımdan esen bir yel
Geçmeyen gül kokusu vede kahve
Ne gündüz ne gece sadece akşam
Her mevsim bir dudak sıcaklığında
Velhasıl ben seni severken canım
Gün biter kendiliğinden akşam olur

Ahmet Coşkun

Ben yârime küsmem

Ben yârime küsmem

Duydum ki nazlı yâr küsmüş bana
Benim küslükten haberim mi var
Dökmüş yüzünü boğulmuş yasa
Benim ondan başka yârim mi var

Şu benim yandığım yetmez cana
Can yakmışım ben canan uğruna
Sığmam dünyada başka bir hana
Benim ondan başka yerim mi var

Neyleyim dünyanın mal mülkünü
İstemem giymem kaftan kürkünü
Çalarım her gün sevdam türkünü
Benim ondan başka kârım mı var

Dağ başlarında yanan ateşler
Sevda değilmi gördüğüm düşler
Dost düşman yârime ne demişler
Benim ondan başka varım mı var

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ben/hür

Ben/hür

ey üstüme başıma sinen aşk
ey sağanak ey fırtına kasırga
paralandım parçalandım yine
kendimi kendimde bulamadım
kerem eyledim mecnun oldum
pençesinde derdest olduğum
bırak beni bırak yenileneyim

ey üstümde kalkmayan karabasan
akıntıya bıraktım hurcumu hıncımı
döküverdim içimdeki acımı sancımı
götür hangi denize varıp dolacaksan
durula durula dökülüver mavi suya
varıp şahmeranın gül bahçelerine
sakın uğramasın hiç bir Cemşab

sen ey bana benzemeyen ben
topla zihnimde sihirli aynalarını
benliğimin iplerini bırak çözülsün
aksakallı dede uğramasın rüyama
sırsız sihirsiz benliğim bana yeter
sanmayasın bu hayat sensiz biter
özünde aşk olanın cenneti müebbet

Ahmet Coşkun

Bende yanarım

Bende yanarım

Seven yol bulur gönölde buluşur
Yanarım yanarım bende yanarım
Yanmaz dediğin de yanar tutuşur
Yanarım yanarım ben de yanarım

Al olmaz her zaman gülün yaprağı
Kem vurdum açılmaz kalbin kapığı
El değmeden yıkıldı gönöl dağı
Yanarım yanarım bende yanarım

Yüreğimde solmuş gülün kuru su
Yârim sözün mahşer günü soru su
Kurumaz gözümde akan duru su
Yanarım yanarım bende yanarım

Mevlam da kaderi böyle mi yazar
Mevla da yazdıysa hangi güç bozar
Karaahmet kalkmış derdini yazar
Yanarım yanarım bende yanarım

Ahmet Coşkun

Benden sonra

Benden sonra

Gök yüzünün nazlı gülü
Şen bahçenin şen bûlbûlü
Söndü mü sevdanın külü
Yar mı sevdin benden sonra

Gün güneş görmez kuytuda
Aşk sevda derdest tutuda
Bilmem ne kalmış kutuda
Yar mı sevdin benden sonra

Gamze yanak söbü dudak
Masada kaldı tek bardak
Hangi şerefe kaldırsak
Yar mı sevdin benden sonra

Bastık yaraya tuzları
Erittik dağda buzları
Geçmez gönül hazları
Yar mı sevdin benden sonra

Güzeller geçiyor boy boy
Coşkûnî yalnız kovboy
Hasret çekilmiyor oy oy
Yar mı sevdin benden sonra

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Beni bir sevda tuttu erenler

Beni bir sevda tuttu erenler

Duman tutmuş dağların başını
Daha yar silmeden gözün yaşını
Gönül kurdumu bir sevda düşün
Beni deli sevda tuttu erenler

Sevda avucumda kanatsız kuştı
Uçmaz göğüs kafesime üşüştü
Sanki meleklerden geldi bir muştı
Beni deli sevda tuttu erenler

Gözlerinde yakan güneşin harı
Yüzü gece aydınlatır ay varı
Böyle bir çiçeğe kim olmaz arı
Beni deli sevda tuttu erenler

Şallanır peşinden bağ bahçe yürür
Öyle bir cezp eder ardından sürür
Bir kez cemalini gören mest ölür
Beni deli sevda tuttu erenler

Bilmem kime arz edeyim halımı
Ölsem taşımazlar benim salımı
Coşkûniyem nasıl versem canımı
Beni deli sevda tuttu erenler

Ahmet Coşkun (Coşkûni)

Ankara - Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Beni böyle vurma

Beni böyle vurma

gönülden kopuşun bir tufan afet
ey sevdiğim gül yüzlü gül kokulum
kurşuna tutuldum mahşer kıyamet
takatım yoktur beni böyle vurma

aşk bağrımda yara açmış kanıyor
sarhoş sokaklarda başım dönüyor
şafağım sökmeden günüm ölüyor
hatırım yok mu beni böyle vurma

her bir yaram cemalinden bir nakış
bin kez öldürüyor senden bir bakış
yaz baharlar soldum oldum kara kış
insafın yok mu beni böyle vurma

tarumarım gönül derdim dermansız
ektim biçemedim kaldım harmansız
kaldım gülsüz gülücüksüz anlamsız
kurban olayım beni böyle vurma

Ahmet Coşkun

Beni bu hallere o yar koydu usta

Beni bu hallere o yar koydu usta

Yüzümde bir tebessüm, sevincim değil
Ağlayıp sızlamaksa , hiç harcım değil
Ezdirmedik gururu , övünmek değil
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Sen dışıma bakma, yüreğim çürüdü
Ah gönül bahçemde, gül yaprak kurudu
Yar vefasız çıktı, dert çaldı yürüdü
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Bir kısmetsizlik var, sırrına varmadım
Düşündüm taşındım, nedeni bulmadım
Bin kez tövbe olsun, haramı karmadım
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Nice gündüz gece, şafak ağarırken
Huzuru bulmadım, aklımda o varken
Geçti gitti ömrüm, bu gün yarın derken
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Adımı yazmayın, mezarım taşına
Yolu düşer belki, hiç gitmez hoşuna
Varsın öyle bilsin, sevdik boş boşuna
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Beni dağlara vur

Beni dağlara vur

sen beni dağlara vur güzelim
sevdanın eşkiyası olmuşum
sen beni inimde vur güzelim
derdestim cephanesiz kalmışım

cephe dağıttığım günlerim yok
güzellere gayri fermanım yok
kaldırılacak harmanım da yok
bayrak salladım teslim olmuşum

gayrı dermanda fermanda senin
ister gül dalına as intikam senin
ister gül koynuna sok aşk senin
sensiz zaten mevtayım ölmüşüm

Ahmet Coşkun

Beni gamzelerine göm

Beni gamzelerine göm

Sen gülünce ölüyorum
Ben o gülde soluyorum
Yanağında bir gül açar
Beni gamzelerine göm

Sana nasıl sarılsam ki
Dudaklarım bulsa mevki
Ah aklım başımdan uçar
Beni gamzelerine göm

Sinmiş baharın kokusu
Kalmadı gözüm uykusu
Dalı gülden yaprak saçar
Beni gamzelerine göm

O gamzeler bahar gülü
Pervane etmiş bülbülü
Solumda bir çocuk naçar
Beni gamzelerine göm

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Beni güzel sevmeli

Beni güzel sevmeli

sevince inmeli dağlar eteğe
menekşe leylak kökmalı sevdiğim
dil dudak benzemeli bal peteğe
gönlü ateşte yakmalı sevdiğim

kuşak olmalı belime gümüşten
ses seda vermeli nazla cümbüşten
bükle bükle sunmalı gül gülüşten
tutuşup aşkla bakmalı sevdiğim

öpünce ay düşmeli üstümüze
sarıncı dalga vurmali denize
yıldızlar dökülmeli elimize
nehirler gibi akmalı sevdiğim

beni güzel sevmeli sevecekse
gül çiçek gülistanda gülecekse
bu aşka can vermeli değecekse
melek kanadı takmalı sevdiğim

karaahmet diyor deli sevmeli
sevdiğini her mecliste övmeli
yanında değil başında dönmeli
gül deyince mis kökmalı sevdiğim

Ahmet Coşkun

Beni kendine sor

Beni kendine sor

zulamda kurşunlamış bir yürek
heybemde derviş azığı
gögünü kaybetmiş kuş misali
ötmekteyim

benim benden haberim mi var

güneş dağlardan aşalı gölgende
bir gün daha doğmadı üstüme
belki de ben güne hiç uyanmadım
karanlık gece

dağların doruklarında bekledim
eteklerine serildim yıldız falı tutarak
ay'a sığınıp

yar beni kendine sorar
ne gezer divanem çöllerde
bulutları salmış peşime

yağmurlarımda yıkansın diye sahra
serabıma gönül koymuş

Ahmet Coşkun

Beni sevmez bu güzel

...beni sevmez bu güzel

Eşarbından sarkmış sarı kâküller
Al yanağı örtmüş benekli tüller
Takmış çiftlemiş kırmızı güller
Ben olayım şu güzelin delisi

Gözleri yıldız yüzünde ay parlar
Baktıkça dağlarda eriyor karlar
Uğrunda yıkılır köşkler saraylar
Ben olayım şu güzelin delisi

Yürüyor eda naz neşe yüzünde
Eğleniyor dost yarenin sözünde
Yakarda kül eyler beni közünde
Ben olayım şu güzelin delisi

Gönül bu hesap kitap sorulmaz
Kırk bir suda yıkasan da durulmaz
Sevdalar dengi dengine kurulmaz
Heyhat karaahmet güzeller delisi

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Beni siz hasta ettiniz

Beni siz hasta ettiniz

Başım dik gezerdim namerde
Minnet etmezdim hiçbir ferde
Hayat beni soktu bu derde
Beni siz hasta ettiniz siz

Kayıp zindanda benim hapsim
Demirlenmiş göğüs kafesim
Körelti heves her bir nefsim
Beni siz hasta ettiniz siz

Sesiniz kurşun şu beynime
Giysiniz uymuyor eynime
Lokmalar boğazımda düğme
Beni siz hasta ettiniz siz

Vicdanınız satılık üç para
Göz yaşlarınız hep numara
Yoksul sofrasında kumara
Beni siz hasta ettiniz siz

Çoşkunî bu yara sarılmaz
Zalim kapısına varılmaz
Göğsü iman hakka darılmaz
Beni siz hasta ettiniz siz

Çoşkunî

Ahmet Coşkun

Beni yakan bir güzel

Beni yakan bir güzel

Ara beni zalimin kızı ara
Sen değilmiydin yolları ayıran
İnsaf etmedin düşmeyince dara
Sen öldürür beni öldüren yara

Elimde mendilin kıyısı yanık
İğde ağacının gövdesi yarık
Derin derinde oymuştuk kabarık
Söz öldürür sözün öldüren yara

Güzellerin başucunda aynası
Taranıp taranıp çıkma yanası
Elinde görünen düğün kınası
Göz öldürür gözün öldüren yara

Baka gitme zalimin kız baka
O bakmalar değil mi yürek yaka
Aldatıp beni de bastırma faka
Kavl öldürür kavlin öldüren yara

Ahmet Coşkun

Beni yâre götür gönül

Beni yâre götür gönül

Daldım, daldıkça derine daldım
Bakışlarında yoruldum kaldım
Gönlümü susuz çöllere saldım
Beni yâre götürmez bu gönül

Gülün yaprağı çürüdü kaldı
Göğsümde yara kurudu kaldı
Dönüp bakmadı yürüdü kaldı
Beni yâre götürmez bu gönül

Dediler bu sevda gönül işi
Altından kalkmaz her bir kişi
Hayaldedir hasreti sevişi
Beni yâre götürmez bu gönül

Karaahmet düştü halden hale
Yara dermansız bulunmaz çare
Anlatamaz kendini biçare
Beni yâre götürmez bu gönül

Ahmet Coşkun

Benim

o mekandarın adıyla ah etmem sana
bildiğinle düşmeyesin gaflete zana
kim adına zûlm edersin gafil zamana
parselleyip haramını pay etme bana
zemherimde kardelenlerim açar benim

yoksulun dergahında doğrandım deme
yolcusuyum tövbekarım vuruldum geme
o serdarın sevdasıyla olmuşum seme
bana şeytan melekleri sual eyleme
kanatsız kuşlarım göklerde uçar benim

Ahmet Coşkun

Benim bana ağlar

Benim bana ağlar

Aşk yüreğin közü, kr etmez gözü
Kırıp dökmeden gel, savurma tozu
Zemheri sevdanın, erimez buzu
Daha pay edilmemiş, ne ksметler var

Hurafeden hırkan, yalanı yayma
Pul etmez putunu, mucize sayma
Vaz geç cambazlıktan, şeytana uyma
Kulum deyip geçme, ne zımметler var

Kırk bin kere tartsa, eğri terazi
Dünya satın alsan, metre arazi
Toprağa karışır, kefen farazi
Sırра kadem basmış, ne hikметler var

Karaahmet doğdu doğalı bahtsız
Bütün krallar gt gitti tahtsız
Nereye baksam a sefil günahsız
Yenmeden çürüyen, ne nimетler var

Ahmet Coşkun

Benim çok aşklarım var

Benim çok aşklarım var

Gül bahçelerde kelebek
Çiçek kokluyorum renk renk
Ölmuşüm güzellere gülbenk
Ben güzeller aşığıyım
Deli divane

Gülsün herkesin yüzü
Hep mavi kalsın gökyüzü
Yokuş olmasın garibin düzü
Kimsenin dulu yetimi öksüzü
Aç açık ortada kalmasın
Ben insan aşığıyım

Dalgalansın göklerde Albayrak
Herkesin derdi sevinci ortak
Kardeşlik barış cınlasın sokak
Yüzler ak yürekler ak alınlar ak
Ben memleket aşığıyım

Soframı gelene geçene açarım
Şükürle oturup hamdla kalkarım
İnsanım eksigim huzurda naçarım
Kanat kırık olsa da rabbime uçarım
Sevdadan Meyla/ya benim serüvenim
Ben Allah aşığıyım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Benim neyime sevmek

Benim neyime sevmek

Suyu kurudu çardağın
Geçmiş artık gül çağım
İnce belli çay bardağım
Benim neyime sevmek

Günüm hüznle başlar
Cebimde yârden taşlar
Gözümde dolu yaşlar
Benim neyime sevmek

Gece benden aydınlık
Kendimle yok dargınlık
Hesap soran kalabalık
Benim neyime sevmek

Kalmadı elde bir hatıra
Ödenmeyen ağır fatura
Sığdırayım hangi satıra
Benim neyime sevmek

Bir yârim var ela gözlü
Benle değil ölüm sözlü
Öyle güzel cennet yüzlü
Benim neyime sevmek

Ahmet Coşkun

Benim olası

Benim olası

seher yeli gibi şafakla esme
karabasan çöküp nefesim kesme
gönül yarem incitip yüzün asma
hele güzel hele benim olası

geçer şimdi burdan turna sürüsü
sanma gelip gönlüm çalar birisi
sen variken çıkmaz canın ölüsü
hele güzel hele benim olası

ay gözlerin yıldız katar geceye
ak gerdanın koku katar çiçeğe
güzellik mevladan girmez ölçeğe
hele güzel hele benim olası

bakma çatır çatır çatlar aynalar
ak eline su dökemez sunalar
sen benim ol elin olsun dünyalar
hele güzel hele benim olası

karaahmedin sabrı yok bilesin
ola ki benden başka yar sevesin
çürüsün beden kurusun hevesin
hele güzel hele benim olası

Ahmet Coşkun

Benim sevdalarım

Benim sevdalarım

Günü gün eden gönül ağalar
Rüzgâra tutulmuş viran bağlar
Yârin elinden içer ağular
Dü er yola benim sevdalarım

Gözleri kara yanağı aldan
Yükünü taşır saklarım kuldan
Bilemez başıma gelen haldan
Dü er yola benim sevdalarım

Bülbülün güle ahı bendedir
Severim sevda şahı bendedir
Seven yar kapısına bendedir
Dü er yola benim sevdalarım

Karaahmettin gözleri kara
Canım fedadır o güzel yara
Kal uykusundan gelmez umara
Dü er yola benim sevdalarım

Ahmet Coşkun

Benli güzel

Benli güzel

Gel de bir yüreğime dokun
Yüreğin var mı benli güzel
Gözde hançer kirpikte okun
Vurup sineme dokun güzel

Huriler melekler hep sustu
Güzellik ayna bakmaz küstü
Herkes bıraktı yaren dostu
Sana âlem temaşa güzel

Gamzelerin kızcık kadehi
Gülücük doldurup ver gâhi
Kalmasın bu gönlümün ahı
Cennetin öbür adı güzel

Göresim var yol ver göresim
Çıkamaz oldu sesim nefesim
Şende kaldı hazım hevesim
Böyle perişan koyma güzel

Ahmet Coşkun

Beyefendi

Beyefendi

Kıvranıyorsunuz beyefendi kıvranıyorsunuz
Kaç kırık taşıyorsunuz bedeninizde
Kırık kafanızda mı
Sirtınızda mı
Bilemedim

Dağıtıyorsunuz sözü toparlayamıyorsunuz
Her kelime ayrı bir lügattan geliyor
Sonra şaşıyorsunuz
Terliyorsunuz
Kızarıyorsunuz

Utaniyorsunuz beyefendi utaniyorsunuz
Oflayıp, oflayıp karşınızdakine
Neden bana böyle soruyorsunuz
Sitem ediyorsunuz
Serzenişinde

Tutar dalınız yok beyefendi yok yok
Dününüz gününüzde değil
Sözünüz özünüzde değil
Ondan beyefendi
Hırpalanıyorsunuz

Yazık çok yazık kendinizden utaniyorsunuz
Kendinizden kaçamıyorsunuz
Kendinizi bulamıyorsunuz
Kendinize gelemiyorsunuz
Size kim inansın ki

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Beyzadeler

Beyzadeler

Serilsin ayağınıza halılar
Sizin olsun köşkü villa yalılar
Arı görmez çiçek bilmez ballılar
-Ağa paşa geçinen beyzadeler
-Benim yücelerde padişahım var

Çadır kurmaz sana daim oymağın
Sütten kesilir koyun olmaz kaymağın
Isıtmaz kışta ipekten sarmağın
-Ağa paşa geçinen beyzadeler
-Benim yücelerde padişahım var

Adalet mi ibadet mı hangisi
Buzulunca bir düzenin dengesi
Çaresiz kalır askeri mangası
-Ağa paşa geçinen beyzadeler
-Benim yücelerde padişahım var

Bir olmadan binler düzülmez yola
Girmeyince her bir rengin kol kola
Coşkûnî hak yiyenler haktan ola
-Ağa paşa geçinen beyzadeler
-Benim yücelerde padişahım var

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bırak suyu akışına

Bırak suyu akışına

arkamda göz yaşları bırakma
sele kapılır giderim
kum tanesi gibi

yol görününce yolculuk kaçınılmaz
azık eyleme yolda bulunur
kurdun kuşun kısmeti var
kısmetine sar

bedelsiz bir aşk uğrağı
bileti karneşi vesikası yok
doğanın doğallığında kalsa insan
gül gülistan

usancını unutan kalabalığın
sırtında yük görünen şen kahkahalar
aynasını saklayan güzellik

sevda pişirme bir öğünlük
insan dediğin bir ömür yer doymaz
sevgi ekmeden
kuru çıplak

kıyıda martıları üzme
gel bu yalnızlığı alnından öp

çoğalmak orman düşü
şairin kaleminde bir satır ancak
yalnızdır kişi
üfle daracığına gül üstünde toz
genzin yanar...

Ahmet Coşkun

Bi patlasam

Bi patlasam

Öyle berbatım ki
kurşun sıksan
utancından yön değiştirir
bıçak körlenir
köpekler havlamayı keser
gök ağlar üstüme
'bir dokun bin ah' ne ki
bir cehennem
şahı padişahı
alimi dervişi dergahı
sor etmez sar etmez
gelmeyin üstüme
bir patlasam
cihan yandı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bilesin

Bilesin

oy ne dağın varmış gnl seninde
kara kışta kardelenle sslenirsin
yanık bağrım neler çekti elinde
yaz baharda rengarenk sslenirsin

gayri senle yola gitmem bilesin
her güzelden aşk dilemem bilesin

düşe kalka şu sevdanın yokuşu
her dem güzel olur gülün kokuşu
her gönüle konmuyor sevda kuşu
sarhoşmuşsun meyle mi beslenirsin

gayri senle yola gitmem bilesin
her güzelden aşk dilemem bilesin

yardamısın dardamısın bilinmez
yazın mı kara yazılmış silinmez
srklersin ardın sıra gelinmez
ahu zarda her dem kime seslenirsin

gayri senle yola gitmem bilesin
her güzelden aşk dilemem bilesin

Ahmet Coşkun

Bilesin II

Bilesin II

Öyle giyin kuşan kendin yenile
Bu hesapsız kaşılar boş nafi
Param parça şu yüreğim dilinle
Yara ettin sargı tutmaz bilesin

Nedendir bilmem ayrılık ısrarın
Çözemedim şu gizemin esrarın
Yüzgöz olduk kalmadı yüz astarın
Bir menzile varmaz yolun bilesin

Ağır gelir bazen bütün gerçekler
Hazanlarda solarmış hep çiçekler
Denk gelmiyor birbirine ölçekler
Sular derin vurgun yersin bilesin

Her günü yaz bahar olmaz insanın
Günde güzellik peşinde koşmanın
Kıymeti yok dönüp gelen pişmanın
Candan seven yârin silmez bilesin

Ne dertlenirsin söylene söylene
Ne söylerler sebepsiz yol bölene
Hangi sırrım hangi sevdan ölene
Aht'tan dönen şifa bulmaz bilesin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bilin mi

Bilin mi

sevmekten söz etme bana
ben yarama kurşun sıktım
ölmeyim diye, bilin mi

canımın kabuklarını soydum
öyle dümdüz geçmedi günler
sus, hiç bir söz kar etmez
zidnanı, bilin mi

avucumdaki kuş can çekişir
bırakamam yere, ucurtamam göğe
çaresizliği, bilin mi

bağlandık ki, ip değil, çelik değil
içten içe beslendik sevda ırığına
aşk dediğin sevda değil
içimizi içtik, bilin mi

ben uğrunda ölmek istemedim
uğurun olmak istedim
uğursuzun biriydin, bilin mi

Ahmet Coşkun

Bilmem

Bilmem

Saçlarından almışsın üç beş makas
Sönük sade elbiseler giyiyorsun
Kabuğuna çekilmiş gibisin
Gözlerindeki ışıktaki yok
Aşka kapıyı kapamışsın sanki, bilmem

Hala güzel hala göz alıcısın
Yürüdükçe asillığın artıyor
Yere ayak basışın bir başka
Ve oldukça sessiz masum
Hangi acı hüsrana uğradın, bilmem

Sanki bir daha asla der gibi
Başın dönmüyor hiçbir yana
Ciddi ve bir o kadar mesafeli
Sesinde değişmiş oldukça tok
Dokunmayın bana der gibisin, bilmem

Hayranlığım hüzne kapıldı birden
Cesaret edip iki çift söz edebilsem
Fantastik fantazilerim hiç olmadı
Benim ki yüksek dereceli bir beğeni
Yaranı deşmiyeceğimi bir bilsem, bilmem

Ahmet Coşkun

Bilmem kimin kimde nesi var

Bilmem kimin kimde nesi var

Almış başın bir deli rüzgâr
Katmış önün herkesi savar
Herkes birine yakar yalvar
Bilmem kimin kimde nesi var

Sanki akıllı değil kendinin
Herkes köle bir efendinin
Kolsuz gömlek cepsiz kefenin
Bilmem kimin kimde nesi var

Dostun dosta bitmiş güveni
Harmanı yok koşa düveni
Salya sümük söven söveni
Bilmem kimin kimde nesi var

Susmuş yavan doğrar yavana
Susmuş sözü gitmez divana
Susmuş sesi çıkmaz yalana
Bilmem kimin kimde nesi var

Ahmet Coşkun

Bilmen mı

Bilmen mı

Bir çıkmazım, bir kalkmazım, arada
Can çıkmıyor, kan akıyor, yarada
Karda kışta, sürgün mü var, sırada
Deli gönül, sevda gönül, bilmen mı

Yol bulamam, yer bulamam, divane
Derman sızım, tabip sizim, deva ne
Ölüm gibi, zülüm gördüm,hevâ ne
Deli gönül, sevda gönül, bilmen mı

Şiirim oldun, şarkım oldun, şiar'im
Hazan olmuş, gurbet olmuş, diyarım
Sen var isen, sen yar isen, ben varım
Deli gönül, sevda gönül, bilmen mı

Özü yakmış, sözü yakmış, kul sana
Kavrulmuşum, savrulmuşum, gül sana
Hey Coşkûnî, gayrı dünya, pul sana
Deli gönül, sevda gönül, bilmen mı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bin bereket

Bin bereket

yaprak perhizinde koca orman
kuşun kursağı kaç gram çiçek özü
belimin çevrevsi kemer izi kırmızı
ah kavalkemiğim hiç çalmıyorsun
iskeletime eşlik

nasılda umut dağıtmıştım
toplamaya çıktım son kuruşu
çalı çırpı arsında yağmur şırıl şırıl
romantizmine yandığım fakirlik
mum yaktırıyor ay mehtapta
içesim var ya kapalı cep

asfaltın hükmü bana sokmez
benzin yakmıyorum ecelden
bir sigaram var oda sarmalık tütün
kaçı kaç para dinine yandığım lüks
ah kendimi köprüden geçiremedim
bir evi nasıl geçiriyim
sıratımustakim

onca çulu üstüme yığıp uzandım
şükrümü başıma sarıp yatıyorum
ne bereket ne bereket
ne dualar ederim bir bilsen

Ahmet Coşkun

Bir aşka düşür beni

Bir aşka düşür beni

Bulutların üstünde gezinsem
Uzansam tüy pamuk atlaslara
Gündüz pürüzsüz maviye gizem
Beni öyle bir aşka düşür ki

Başıma pervane mehtaba bak
Yıldız başımda çepeçevre ak
Hilal almış yıldız boynuma tak
Beni öyle bir aşka düşür ki

Su ayağımda aksın aşağı
Boynumdan aşsın gül başağı
Pür neşe olsun oğul uşağı
Beni öyle bir aşka düşür ki

Dert denen bir kelime olmasın
Kimse hasret özlemde kalmasın
Gülsün gözlerimiz ışık saçsın
Beni öyle bir aşka düşür ki

Sevgili kollarımda bir huzur
Çok şey istediysen görün mazur
Şevincimi saklar olmam muzur
Beni öyle bir aşka düşür ki

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bir ceylan errenler bir ceylan

Bir ceylan erenler bir ceylan

bir ceylan gördüm inmiş ovaya
dağların morunu kuşanmış gezer
bûlbûle naz eder girmiş havaya
bağlarda soldurmuş gülleri gezer

saçlarını sarmış kara geceye
şavkı vurmuş ay yıldızla yüceye
gören nurlanıp duruyor secdeye
melek mı huri mi yürekler ezer

gözlerinde renklerin bin bir tonu
güzel Mevla nasıl yaratmış bunu
görenler unutuyor günü dünü
gönüller perişan sevdadan bezer

yürüyor da yürüdüğü duyulmaz
mis kokular kokuyor da doyulmaz
karaahmet bu sevdadan onulmaz
onca yarayı bir merhem de süzer

Ahmet Coşkun

Bir çirkine gönül verdim

Bir çirkine gönül verdim

Ey sevdiğim yüzünü dökmeyesin
Ar olur diye boyun bükmeyesin
Kalbinde ki cevheri kim ne bilsin
Bir çirkine gönül verdi desinler

Yüzün aydır bakışın güneş bana
Baktıkça kavrulurum yana yana
Güldükçe zülûflerin salla yana
Bir çirkine gönül verdi desinler

Ne güzeller gördüm bahtı karalı
Kimi vurgun yemiş kimi yaralı
Gönüller tanımaz kayda kuralı
Bir çirkine gönül verdi desinler

Gördüm yanığında inci taneler
El alemde tükenmez bahaneler
Gel seninle geçsin günler seneler
Bir çirkine gönül verdi desinler

Coşkûnî baktı gönlün güzeline
Mest oldu derdest oldu o diline
Ben seni sevmişim el âleme ne
Bir çirkine gönül verdi desinler

Ahmet Coşkun

Bir garibim

Bir garibim

Bir garibim gurbet elde gezerim
Han içinde halim soran olmuyor
Sevda deryasına daldım yüzerim
Hasretlik çekerim çilem dolmuyor

Yar sevdası yanar durur bağrımda
Can fedadır güzel yârin uğrunda
Bir seslensen gelmez mıyım çağrında
Sensiz yaralarım derman bulmuyor

Bahar gelmiş güller açmış bağlara
Temmuz ayı kar yağdırdı dağlara
Ben ölüyüm selam olsun sağılara
Çöle döndüm elde çiçek solmuyor

Yalan dünya bir murada gelmedin
Vefasız yar kadir kıymet bilmedin
aldın başın gittin sende gülmedin
Bedenim çürüyor ruhum ölmüyor

Ahmet Coşkun

Bir gül açmış

Bir gül açmış

Bu gün bana bir hal oldu halsizim
Bahar gelmiş bağ bahçeye gülsüzüm
Bağrımda bir ataş yanar külsüzüm
Bir gül açmış karşı bağda yanarım

Almış al bahçenin rengini gezer
Bal peteği gözler deryayı süzer
Kamaştı gözlerim yüregim ezer
Ömür geçti ahır çağda yanarım

Cennete huriler varmış benzeri
Gökte doğan aya benzer yüzleri
Cana can katarmış şirin sözleri
Böyle tatlı bir güzele yanarım

Ölüm razı gelmez tatlı huyuna
Vasiyetim atın kevser suyuna
Kurbanlar kesilsin selvi boyuna
Eridi mezar taşlarım yanarım

Bre karaahmet bu nasıl sevdalık
Bitip tükenmiyor güle hayranlık
Gözün görmez oldu gayrı dünyalık
Ruh bedenden uçup gitti yanarım

Ahmet Coşkun

Bir gün gelir

Bir gün gelir

Beyler  ıkma  keyfi sefa
Yer içerler  akır kafa
Arz ederiz yüz bin defa
Bir gün bize döner devir

Anlımızda terimiz var
Hak divanda yerimiz var
Helalinden lokmamız var
Bir gün bize döner devir

Hile yoktur  arkımızda
Söz söylenmez arkamızda
Hak yenilir hakkımızda
Bir gün bize döner devir

A latanlar gülmez imiş
Dünya giden gelmez imiş
Kim kimin hakkını yemi 
Bir gün bize döner devir

Bir gün gelir soran olur
Ba  bahçeler viran olur
Yeni düzen kuran olur
Bir gün bize döner devir

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bir güzel gider

Bir güzel gider

salınıp giden edalı güzel
alları başına dolamış gider
benler gerdana sıralı güzel
yaşların yollara salmış gider

erden kalma dağlıyor avazın
eller dua da kimedir niyazın
al yanak pamuk eller ayazın
dört bi yana ağıt salmış gider

bir güzel geçiyor el kınalı
çehresi yaban değil buralı
yüreğimde dert sıra sıralı
sabahı yürekte yakmış gider

zenginın gözünde var derdini
sevenin gönlünde yar derdini
karaahmet sen kendi derdini
el derdine katıp salmış gider

Ahmet Coşkun

Bir güzelden ayrılınca

Bir güzelden ayrılınca

Serin gel ha deli poyraz serin gel
G n l sevda yitirmiş tanımaz engel
Őevdadır bu biçilmiyor baha bedel
 der g n l bir güzelden ayrılınca

Vurur başını taŐlara zarı zarı
Yüreğini söndürmez dağların karı
Göklere yükselir feryadı havarı
Deli gönül bir güzelden ayrılınca

Ol kaşları keman sinesi dermandır
Bir  m r ekip biğeğeği harmandır
Düşerse ayrılık hal harap zamandır
 l r g n l bir güzelden ayrılınca

Ahmet Coşkun

Bir güzele düştüm

Bir güzele düştüm

Sarı kak lleri salmış rüzgara
Gözleri benziyor yeşil bahara
G n l verilmez mi böyle güzele
Bir güzele düştüm derman ararım

Ceylan gibi seker cadde boyları
Dört dolanır zamanın genç toyları
Yan yana gezsek g l  i ek yolları
Bir güzele düştüm derman ararım

Sen gibi güzele pervane gönlüm
U runda tükensin şu ahir  mr m
Sevdana ah etsem e ilsin boynum
Bir güzele düştüm derman ararım

Akşam sabah caddeleri tararım
Gökyüzünde yıldız gibi ararım
G rmedi im gün gecede zararım
Bir güzele düştüm derman ararım

Hayaliyle d şlerdeyim yorgunum
Gördüm tanımadan ona vurgunum
Kıpırdamaz umman gibi durgunum
Bir güzele düştüm derman ararım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bir güzeli sevince

Bir güzeli sevince

G n l dağı g l çiçeğe bürünür
G n l verip bir güzeli sevince
Yola d   p karlı dağa yürünür
G n l verip bir güzeli sevince

 eyda bülbül gibi dilin tutulur
A kın sofrasında zehir yutulur
Yar elinden bade içen kurtulur
G n l verip bir güzeli sevince

Yürü bre yalan dünya a kınan
Garip  mr m geçip gitti ke kinen
 stemedim dünya malı k  kinen
G n l verip bir güzeli sevince

Ahmet Coşkun

Bir nazenin

Bir nazenin

Nazında ayaz seziliyor
yarım bir gülümseyiş akar
esvabı çarçabukan dizmiş üste
renkler ahenkten kaçmış
sabahın erinde içmiş gibi
bir dağınık hal

gözler melûl çapkın ürkek
saçları örükten çözölmüş
ayakbağları ayağına bağ
ceylanlar böyle süzölmez
bir avcı kaçağı tetik ucunda
varlığı kendinden ihmal

parkın çark köşesinde
bir gel geç endişesinde
bir neşeli bir üzgün ahval
siyah beyaz filminden sahne
cezbi var cilvesi sıkboğaz
ayazında saklı bahar

güneşli bir gün ilkbahar
her şeyde bir hayır var

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bir nefes alsam

Bir nefes alsam

gönlü seven yarsan ses ver çağırma
hergün yeni bir dert sokma bağırma
böyle sevda olmaz gel sen uğrama
soğusun yüreğim bir nefes alsam

alsam bir nefes ben çok uzaklarda
yelken açsam göğe mas mavilerde
kucak açsam gelse gök meleklerde
buluttan köşklerde bir nefes alsam

dünya telaşından mal mülk kaygısı
kimsenin kimseye yoktur saygısı
körleşmiş insanın ruhsal algısı
azat etsen beni bir nefes alsam

biraksam bedeni ruhum güvercin
hasretim özlemim mutlu sevincin
tartsa beni mizan artsa direncim
cennetti alada bir nefes alsam

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bir ömre bin serap

Bir ömre bin serap

ne güzeller sevmişim, g n lde şerbet içmiş
ekilip yeşerdim ben, dalımda güller açmış
kış kıyamet g rsemde, g n l sevdayı seçmiş
meyl olan olmayanda, az sevip geçecekler

Ömür handır güzelim, aşık sevda yolcusu
her duvara bir dizem, olsun sevda kolcusu
bir  m rde bin serap, yalan rengin bolcusu
kaç devir devran geçse, çalıp dinleyecekler

ay bulanır başımda, gençlik gider yaşımda
cılve nazla bezenip, gidip gelme karşımda
kurumadan yaprağın, k klan mezar taşımda
bahçende g l çiçekler, göz gelip bi ecekler

karaahmet gidecek, bilinmez yolda cesur
aynasına boy versin, kimler bulursa kusur
bir bilinen bir yolda, hak eder beni mansur
g  enler göz önünde, kalanlar g  ecekler

Ahmet Coşkun

Bir sevdaya bağlansam mı

Bir sevdaya bağlansam mı

seyri sevap al gül donlu güzeller
sabahtan seyrangahta gezerler
bir sevdaya bağlansam mı erenler
seyrine doyum olmaz ne güzeller

boyun büker aşık gönül kahrında
yaralar var devrik gönül tahtında
bir sevdaya ağlasam mı erenler
sevmeye doyum olmaz ne güzeller

sarışın sarmış mevsimi gazele
esmer kumral yaralarım tazele
bir sevdaya yoklasam mı erenler
sevmeye doyum olmaz ne güzeller

aşk cennetinde açan gül çiçekler
sevip sevip sevdalım seçecekler
bir sevdaya koklasam mı erenler
sevmeye doyum olmaz ne güzeller

karaahmet ermez gönlün murada
ben göçersem sevdam kalır burada
bir sevdaya haklasam mı erenler
sevmeye doyum olmaz ne güzelle

Ahmet Coşkun

Bir sevgili istiyorum

Gökyüzünden kopup gelen
Benle ağlayıp benle gülen
yüreği yüregimi gören
Bir sevgili istiyorum

Yazımda papatya kışım da kardelen
Gözleri yıldız yüzü aya çelen
Baktıkça gamzeleri gülen
Bir sevgili istiyorum

Ömrünü ömrüme seren
Mutlu mesut murada eren
Birikmiş yaralarımı deren
Bir sevgili istiyorum

Gecemde rüya gündüzümde düş
Koynumda çırpınmadan duran kuş
Konmadan virane gönlüme baykuş
Bir sevgili istiyorum

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bir sil baştan yapsam

Bir sil baştan yapsam

Dün hiç yaşanmamış yeni bir güne
Çocukluğuma bir güneşle doğsam
Heyecanla dolsam yeni bir güne
Kuru çölüme bereketle yağsam

Çelik çomak oynasam sokaklarda
Haylazlıktan üstüm başım yırtılsa
Koyun kuzu yaylasam koyaklarda
Çatıda yatsam gece ay tutulsa

Uyansam baharla toprak misali
Sevdaya tutulsam çiçekler açıp
Bir peri düşse başa aşk timsali
Sırtıma vursam dağlara kaçırıp

Kurtlarla avlansam kuşlarla uçup
Devri dünyadan uzak bir diyarda
Yârin gül gamzelerinden su içip
Aşka seferi olsam can damarda

Karaahmet derki devranım geçti
Umutlar güzeldi hayallerim hoş
Yağmur borandı esti geldi geçti
Dönüp geriye baksam nafiye boş

Ahmet Coşkun

Bir yalanı var

Bir yalanı var

Çalmaktı mesleği göz açıp kapar
Yeter ki göz kessin çaktırmaz çarpar
Hac etti namazda gayri tövbekâr
Tövbe ettim dese, bir yalanı var

Çatardı herkese mahalle bizar
Nefes alsan suçtu deftere yazar
Kaç kez girdi dama yine de azar
Tövbe ettim dese, bir yalanı var

Eline sıkıştır uç beş mor nakit
Mahkemede hazır yalancı şahit
Yeminler ederdi sağlamdı ahit
Tövbe ettim dese, bir yalanı var

Severdi içmeyi narası bozuk
Meyhaneye bile atardı kazık
Yediği dayaktan her yanı çizik
Tövbe ettim dese, bir yalanı var

Hala uluorta durmaz sırnaşır
Vazife edinmiş zorla bulaşır
Belki günü gelir paklar tenesir
Tövbe ettim dese, bir yalanı var

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bir yanım aşk

Bir yanım aşk

bir yanım aşk bir yan ataş
kurşun yerim yavaş yavaş
evde ekmek sofrada aş
kurşun yerim yavaş yavaş

bu nasıl sevda be gardaş
bu neme nem pis bir uğraş
beyler kurmuş bağda bağdaş
kurşun yerim yavaş yavaş

diken açmış kütük salaş
meydan okur güle paydaş
ahu zarda kalmış dağ taş
kurşun yerim yavaş yavaş

solum sükut sağım sırdaş
Ademdeniz hep bir dindaş
olmadık biz bize yoldaş
kurşun yerim yavaş yavaş

Ahmet Coşkun

Bir yıldız düştü geceme

Bir yıldız düştü geceme

Aydan kopuk ayla yüzü
Gök kuşığı bir gökyüzü
Kalktı yerin toprak tozu
Bir yıldız düştü geceme

Dağa taşa vurdu şavkı
Kurdu masa meze rakı
Aşk güzelse sevda baki
Bir yıldız düştü geceme

Omuzunda çift kanat
Esvap simli kanat kanat
Yaram taze sende kanat
Bir yıldız düştü geceme

Doldur kadehimi doldur
Dünya denen iki koldur
Bu cennete giden yoldur
Bir yıldız düştü geceme

Gönlümüz oldu serseri
Cennetenmi düştün peri
Sev Coşkûni durma geri
Bir yıldız düştü geceme

Ahmet Coşkun

Bir zaman

Bir zaman

Yar dertlerin sinemi yaralar
Eller oturmuş bahtım karalar
Perişan haldeyim bu aralar
Yar dizime yatarsın bir zaman
*****zalim bir zaman

Kırılsın süslendiğin aynalar
Kâbus oldu gördüğüm rüyalar
Sen benimken benimdi dünyalar
Has hayallerim vardı bir zaman
*****zalim bir zaman

Hele hayırsız şimdi nerdesin
Benden daha dertli derttemisin
Öldün mü yoksa gurbettemisin
Geçti gitti ömrümüz bir zaman
*****zalim bir zaman

Sevenler birbirini sararlar
Geldi çatı bak mübarek aylar
Hasret özlem kokuyor bayramlar
Sen benim bayramımdın bir zaman
*****zalim bir zaman

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bir zaman ah

Bir zaman

Gün ağarır dağların doruğunda
Ateşler yanarken benim bağrımda
Bağlar renklenir sevda kokusunda
Benim sevdalarım vardı bir zaman

Ceylanlar su içer bağ bozumunda
Güvercinler kalkmazdı omuzumda
Arı çiçekte kelebek dozunda
Benim sevdalarım vardı bir zaman

Eksik olmazdı hatırım sornlar
Etrafımda gezinen dost yarenler
Rüzgar gibi baş ucumda esenler
Benim sevdalarım vardı bir zaman

Demedim ki benim olsun bu dünya
Yedim içtim gezdim tatlı bir rüya
Coşküni muradını yazmış suya
Benim sevdalarım vardı bir zaman

Coşküni

Ahmet Coşkun

Bir zamanlar Ankara

Bir zaman Ankara

Cin cips ayak altı keyfi
Şu sakarya ne güzeldi
Kızlı erkekli sarhoşluk
Akşamlara kafa dengi

Ulus u akşama siftah
Kızılayda sarhoş sabah
Dudakta ruj konsta bir ah
Seçemez gözleri hangi

Kalesi üstüne eğik
Bentderesi ince geyik
Gençlik parkında bin kayak
Özlense zaman direngi

Geldi eski bir hayalci
Önce yolları frenlendi
Sonra dükkan kilitlendi
Değişti her şeyin rengi

Taşındı evlere meyler
Rezistansda içer beyler
Sokakta sürü heyheyler
Gör avara süren cengi

Şehrin dehlizleri doldu
Eğlencenin rengi soldu
Erzak eskisinden boldu
Herkesin dümeni fendi

Kafası kumda müslüman
Kafirlere vermez aman
Viski cariye ful hamam
Sever bu beyler ahengi

Çankaya öteye gizme
Maltepe bahçeli gezme
Karşıyaka yürek ezme
Mezar taşlarında yengi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Biraz laflasak

Rüzgarın şarkısını dinlesen
Suyun akışına bıraksan kendini
Eşlik etsen kuş seslerine
Düş gibidir hayat düşünsen
Ve düşmek kolaydır
Herkes düşer
Ya kalkmak
Ah ah ah

Her defasında ayaklarının üstüne
Dimdik kaldığın yerden yürümek
Tavizsiz koşulsuz aynı kararlılıkta
Bir canı vardır insanın kaç kez verse
Canda can kalır mı canında canı var
Verip kurtulmakta var ya
Üzmeyeceksin
Canı da

Hani yaşamak diyorum sanat falan
Pazar diyorum ucuz pahalı al ver
Simdi sen beni ne kadar seviyorsun
Haydi bakalım yüreklice söyle
Seni sevmediğim kadar
Bir tartılsak mı ne
Kaç gram kaç okka
Terazide

Madem bu yolda yürüyeceğiz
Madem başka yolu yok
Ötesi berisi hakka havale
Sen kurtul zincirlerinden
Aha sofrası
Aha nevale

Ahmet Coşkun

Biz başkaydık gülüm

Biz başkaydık gülüm

Gönlümüz genişti dara gelmedik
Karnımız açsa da vara değmedik
Haksızlık hep vardı boyun eğmedik
Biz başka yaşadık başka yaşardık

Bizden ayrıydı şehrin her yakası
Taşlamazdık biz garip kuş yuvası
Hayr olsundu sözümüzün arkası
Her bir karanlığa fener yakardık

Para pulla hiç işimiz olmazdı
Nafaka düzeldi mi dert kalmazdı
Dosttan gayrısı kapımız çalmazdı
Yolumuz yayan bineri bulmazdık

Cafcafi cezbi mest etmezdi bizi
Dertlerimiz olsa da dizi, dizi
Bir şaka güldürürdü hepimizi
İş başı ağarmadan tan giderdik

Öyle lüksümüz tatilimiz yoktu
Akşam sefası pikniğimiz çoktu
Komşu derdi yüreğimize oktu
Gülüm böyle yaşamayı severdik

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bizden bilmesinler

Bizden bilmesinler

Para itin köpeğın olsun usta
İnsanlıktan geri kalmaşak yeter
Yokluk bizim göbek bağıımız usta
Göz yaşa sebep olmayalım yeter

Adımız çıkmasın haramzadeye
Durmayaalım zalimde amadeye
İstemeyiz o cennetten bir paye
Kan aksa sebep olmayalım yeter

Dışımızda olana gücümüz yok
Kimseyi korkutacak öcümüz yok
Cehennemı dolmuşsa suçumuz yok
Din inkâr sebep olmayalım yeter

Fanı deyip fal açana yalan çok
Hayır hasenat adına talan çok
Cahilin ilminde kanatlanana çok
Kör göze sebep olmayalım yeter

İstemeyiz dünyada biz dünyalık
Bir lokma hırka içimiz aydınlık
Olmasa yine etmeyiz barbarlık
Boş fikre sebep olmayalım yeter

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bizden sanmasınlar

Bizden sanmasınlar

Sefil mekanım kuru dal otağım
Gönül yüksünüp özenme sefil ol
Kim bulmuş ipek yorganı yatağı
Bulan çalandır bizden sanmasınlar

Yükünde küpünde devesiz taşı
Kendi omuzuna daya garip başı
Koy desinler eğilmiş gözü kaşı
Giden talandır bizden sanmasınlar

Her mecliste açma hakkın kelamı
Hakkı çalanlar anlamaz meramı
Geçerde kapından vermez selamı
Sözü yalandır bizden sanmasınlar

Eksik lokmanı bölüşte doyasın
Damla olsan bu denize payesin
Yoku pay et yoksa yoktan zayesin
Körce bakandır bizden sanmasınlar

Düzen kuranın düzgün terazisi
Kefeye taş koyup tartar bazısı
yoktur, ol Allah'ın buna rızası
günah satandır bizden sanmasınlar

Ahmet Coşkun

Bizim beylerin

Bizim beylerin

dönüm dönüm eker toprağı vardır
tapusuna geçmiş köyleri vardır
fabrika atölye hanları vardır
mal mülkün yarısı bizim beylerin

ülkeden ülkeye yollanır malları
devletten gizlidir türlü halları
ahtapota benzer sıkır kolları
yolsuzluğu ödül bizim beylerin

parası karadır vergisi yara
boş kağıtla servet katar katara
halı kilim serer cami yatıra
kurbanı besili bizim beylerin

kapıda arabası gavur markası
hızdan muaf çifter atar makası
dümen dolapların gelmez arkası
göz açık gönül kör bizim beylerin

şovu şahanedir artar reytingi
tükürsen bozulmaz rengi ahengi
bildiğini okur pes etmez cengi
sinekten çıkan bal bizim beylerin

Ahmet Coşkun

Bizim köyde bir ağa var

Bizim köyde bir ağa var

Ekmez biçer beleş tarla
Bizim köyde bir ağa var
Çobanda o muhtarda o
Bizim köyde bir ağa var

Bütün köyü tek tapuda
Kerpiç taşı her yapıda
İnsanlar dizi dizi kapıda
Bizim köyde bir ağa var

Tavuk çalan yanındadır
Kurban kesen yanındadır
Haç'ça tapan yanındadır
Bizim köyde bir ağa var

Dört bir yana kıblesi var
Salar dağ taş hıbesi var
Dakka döner ifadesi var
Bizim köyde bir ağa var

Komutanı var karakolda
Gezer Kaymakamın kolda
Vali sönük yanında solda
Bizim köyde bir ağa var

Kimsenin gücü yetmez
Hâkim savcı dava etmez
Dizer dizer yalan bitmez
Bizim köyde bir ağa var

Arada bir turlar meclisi
Ne rengi belli nede cinsi
İşler bitirir ki sinsi sinsi
Bizim köyde bir ağa var

Öpölmekten ıslak eteği
Elinden düşmez köteği
Oki sineklere bal peteği
Bizim köyde bir ağa var

Bir baş olmuş tepebaşı
Başlatmış büyük yarışı
Bal kaymak der kuru aş
Bizim köyde bir ağa var

Ahmet Coşkun

Bizim köyün delisi

Bizim köyün delisi

Bizim köyde bir deli var
Kırk bir yerde kırk eli var
Delidir boş ver yeridir
Deli deyip geçelim mi

Şöktüğünü ipe sarar
Örer örer söker sarar
Şaşar etrafına sarar
Deli deyip geçelim mi

Samanlıkta saman yakar
Kalağlarda tezek koklar
Killerlerde yağ bal yoklar
Deli deyip geçelim mi

Dil çıkarır kadınlara
Taş atıyor çocuklara
Sırıttıyor yaşlılara
Deli deyip geçelim mi

Güler durur keyfi keko
Başımıza olmuş keko
Coşkûnî ne desin keko
Deli deyip geçelim mi

Ahmet Coşkun

Bizimdir

Bizimdir

Deli gönöl başa buyruk pervane
Yükü inci mercan kervan bizimdir
İçilsin meyler şenlensin meyhane
Aşk ile dönen bu devran bizimdir

Çalsın sazlarım söyleşsin ozanlar
Aşk sevda kaynatsın kara kazanlar
Güz bohçasına tep gitsin hazanlar
Mehtap inmiş bağa eyvan bizimdir

Can dediğin bir kuş göğüs kafeste
Gün olur uçar gider son nefeste
Sevda yarası olmaz mı herkeste
Kanarsa kanasın derman bizimdir

Kevser ırmağında kokuyor gülüm
Güllerin dalında öten bülbülüm
Şevdaya baş koyana gelmez ölüm
İrem bağlarında revan bizimdir

Gam keder boş yarını düşünme
Sevda yolcusuysan yürü üşenme
Coşkûnî sıkı dur sakın gevşeme
Çıkalım temaşa seyran bizimdir

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Borç dünyası

Borç dünyası

Ağız b       kesenin
Sana derler hazinesin
Herkesten m   alacağın
Doğ  n borçlu   len borçlu

Verdiğ  nden   ok alırsın
Herkes gider sen kalırsın
Se   kesmişsin kim bağırsın
Doğ  n borçlu   len borçlu

Varı olan varla dertli
Yok olanı sen geberttin
Herkesi ayrı bir derttin
Doğ  n borçlu   len borçlu

Başın sonun bilinmiyor
Zırhın kalın delinmiyor
Senle başa gelinmiyor
Doğ  n borçlu   len borçlu

Zalim doğ  r zul  m boğ  r
Coş  n  n   st  ne yağ  r
Senin olsun deniz dağ  lar
Doğ  n borçlu   len borçlu

Coş  n  

Ahmet Coş  kun

Boş

Boş

Nice makam mevki alsan yâr etmez
Yoksulluk payeyse kimse ar etmez
Üzdüysen bir gönül ezdiysen bir gül
Ne hacın Ne hayratın boş kâr etmez

Coşkûnî- Ankara - Aralık 2021

Ahmet Coşkun

Boşa geçti ömür

Boşa geçti ömür

Seneler seneler zalim seneler
Rüzgârın aldı saçım siyahını
Fak dümenin aldı yüzüm akını
Çok aşındırdım derviş derganını

Kar etmedi gücüm kuvvetim ömre
Uyamadım yüceden gelen emre
Ağustosta düşmedi gönle cemre
Sevda elinde perişan eyvahım

Bir güzel sevdim alamadım gitti
Arzu heveslerim gönülde bitti
Yaşamak başlı başına bir dertti
Kimseye kar etmedi dua ahım

Karaahmet karlar erise dağda
İnsem düze tükenir güller bağda
Kurban olduğum rahmet bana yağda
Uyusam uyansam cennet sabahım

Ahmet Coşkun

Böyle

Böyle

Kafeste kuş kanat çırpır uzağa
Gönül verilen gül açmazsa bağa
Dödürür fevrini baştan ayağa
Bakmaz göz yaşına güzeli böyle

Yollar uzar gider sevda yorulur
Yıkılır dünyası mahşer kurulur
Can çekişir beden nefes daralır
Bu sevda derdinin ezeli böyle

Çıkıp seyreylesen şu seyrangahı
Vursa gün ışığı dönsen semahı
Yol eylersin aşka giden dergahı
Bir kalbe resimler çizeli böyle

Efsane kurtarmaz bakma ezele
Kopar kıyametin dağ taş zelzele
Goncada gül kurur kopar velvele
Yaprak yaprak döker gazeli böyle

Uslansan diyorum gönlü divane
Güneşler görünce olma pervane
Kelebek ömür bir gün dahası ne
Devran döndürenin pazarı böyle

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bu gece bizim olsun

Bu gece bizim olsun

Gece ay ve yıldızla süslenmiş
Aksi vurmuş dağların yamacına
Suyun yüzünde bir gök belirmiş
Kıyıda sevgililer yıldızını arıyor
Göklerin görkeminde şölen var

Aşk kokusu düşmüş çimene
Yeşilden maviye yol bulmuş
Dalların gölgesi düşmüş suya
Sevgililerin dansı aralıyor ışığı
Yerin bereketinde şölen var

Haykırışlar karışıyor havaya
Sevgiyle girmiş herkes sıraya
Sevgililer isimlerini haykırıyor
Ah bu gece değil her/gün böyle
İnsanların yüreğinde şölen var

Karışmışlar hepsi birbirlerine
Ne günün ne dünün derdi var
İnsan kokusu durmuş halaya
Muhteşem bir güzellik burada
Tanrının sofrasında şölen var

Ahmet Coşkun

Bu gece takılalım

Sessiz sessiz uyutalım herkesi
Haydi kuralım bir sevda sofrası
Çoktur dertleşmedik senle baş başa
Üstümüzde şuh gecenin nefesi

Masada güllerin enfes kokusu
Kadehte demlensin aşkın dokusu
Ay patron yıldızlar müşteri olsun
Eglesin bizi nağmeler çoşkusu

Gözlerinden aksın şarap ruhuma
Körkütük sarhoş olalım sen korkma
Ayakların altında aksın deniz
Şafak güneşe uzansın boğulma

Ahmet Coşkun

Bu gün bana güzel

Bu gün bana güzel

bu gün keyfim yerinde
iki dakika yalnızlığı yalnız bırakıp
şöyle bir tur atayım sahile
biraz mavi belki bir güzel
iki soluk bir nefes
biraz temiz hava
ya nasip

kapanmıyacam kafese
bu gün neşem bol neyse
cadde park dolaşacağım
belki sıcak bir çay simit
az seyirde kalacağım
arzi semayı
aşkla

bu gün bana dokunmayın
her şey dört dörtlük yolunda
eski sevgilim gelecek belki
göğüste gül yanakta gülüş
başlar yine eski döğüşler
özlem sevişmeler
didişmeler

bu gün hava umut
bahar kokuyor üstüm başım
çocukça oynaşmalara aklım
kuşlar gibi uçasım var
her şeye hevesim var
keyfimi bozmayın
gül açtım

Ahmet Coşkun

Bu güzel çok güzel

Bu güzel çok güzel

Can alıp gitti can özümden
Geçti gözümün önünden

Gözler gökyüzünü kaplamış
Denizleri de okyanusa salmış
Yeryüzünün yeşilini katmış
İçten dışa dalgalı büyülü
Gözlere bak gözlere
Aman Allah

Saçları geceyi kovuyor
Yanaklar al kızıl elma
Dudak hurma ezmesi
Gülüşü gül gül açıyor
Ademe diş biliyor
Aman Allah

Ben cennete mi göçtüm
Cennet mi bana düştü
Neredeyim ben nerede
Bir hayali hülya da uçtu
Bu güzellik dünya üstü
Aman Allah

Rüya ise kaldırmayın
Öldüm ise aldırmayın

Ahmet Coşkun

Bu hasret bitmez

Bu hasret bitmez

Gözlerin ufkunda bir kızıl akşam
Aydan önce çıksam yolun üstüne
Yıldızları toplayıp gün doğmadan
Siyah maviyi sersem sen gelmeden
Gelip uzansan yamacıma sessizce

Ay doğsa üstümüze on dördünden
Yüzün yüzüme pervane döne düşse
Bütün yıldızları saçlarına diziversem
Sen bir yalnız şarkı eşliğinde aksan
Taçlanırken başın yüreğimin içinde

Sadece ellerin olsun ellerimde tek
Gözlerinle gezsem semayı kat kat
Gündüz koşturmalarımdaya heyecan
Damarlarımda akan deli kan dursa
Bıraksam kendimi göğsün üstüne

Bin yıllık bir uykuda kalsam öylece
Tükense içimdeki özlemin hasretin
Aktığını görmediğim yaşlarım dinse
Görünmez yaralarımın acısı bitse
Yeniden doğup arınsam bir sabaha

Ahmet Coşkun

Bu sürgün

Bu sürgün

deliydi fırtına
öyle bir koptu ki aldı götürdü seli
ondan terk ettim bu diyarı bu eli
kimse bana deli demedi bendim deli
koptum kendimden

sürgünüm kendi yüreğimde
bu gurbete sebep sen değilsin
kesmem kimseye suç günah
ben kendime kestim hesabı
ne feleğe ne kadere

ay vurdu yüzüme
yıldızlar kurşun gibi yağdı üstüme
gece bütün karanlığını serdi önüme
bir mevsim dönümüydü Eylül'ün
kelepçe taktılar koluma

gün kaçtı benden
güneş hiç bu kadar soğumamıştı
umut can acısı değildi gönül sancısı
ardımda açık kalan gözler
dillenmemiş bebek

öyle vuruldum
can damarı neresi hiç bilemedim
bütün damalarım kesildi kansız
bir parça gökyüzü aradım
seviştiğim mavide

ne dargınım ne küskün
hele de pişman hiç değilim
ben günlümden esenle savruldum
zamanın puşluğunda
sevgili...

Ahmet Coşkun

Bu yangınlar sana

Günün renginde sevdanın dalında
Akışı bir hoş şu hayat halında
Güller nazında arılar balında
Ansız habersiz bu yangınlar sana

Gönül tutulup bir dağ eteğine
Şarılıp derdin kovan peteğine
Örüp bedene ipi ipeğine
Karişıp yanan bu yangınlar sana

Derini deniz gözlerin belası
Cenneti yakar bakışın karası
Aşığa azap dilinin yarası
Bu ateş alev bu yangınlar sana

Bağrımda özlem hasretin hayalde
Tövbeni bozup hele sen bir gelde
Tipi boranda yar yaşlarım selde
Bu öfke sitem bu yangınlar sana

Ahmet Coşkun

Bulamadım derde derman sevgili

Dediler yar senin çaren ilacın
Nice huri melek ettim başa taç
Eğlendim orada burada bir kaç
Bulamadım derde derman sevgili

Gezip gökte yıldızlara bakarım
Yalçın dağlar olur benim vakarım
Ovalarda çiğdem nergiz toplarım
Bulamadım derde derman sevgili

Nice nimet akar gelir önüme
Nice insan bakar olur seyrime
Ölüm gelir oturur sol böğrüm
Bulamadım derde derman sevgili

Karaahmet bulmaz özünde takat
Gönül arzu eder yüce mükafat
Hakla yeksan olmayınca hakikat
Bulamadım derde derman sevgili

Ahmet Coşkun

Bunaldım dağlar

Bunaldım dağlar

Al şu perişanlığı at başımdan
Gençliğimi çaldı güzel yaşımdan
şu zalim dünya bana zifri zindan
Günlerim geçmiyor bunaldım dağlar

Çarkında tükendi terim emeğim
şeker katsam tatsız acı ekmekim
Uşuşur başıma herkes meleğim
Riyakar ziyankar dağıldım dağlar

Herkesin inlediği şu koyaktan
Kırmazdım gözümü diken budaktan
Sesime ses gelirdi her sokaktan
Elendim ufaldım yıkıldım dağlar

Yaralar sızlar derinden derinden
Taş olmuş yürekler kalkmaz yerinden
Sizi bilmem ben usandım kendimden
Gücümü aşınca ağladım dağlar

Hoyrat esen rüzgâr deldi bağrımı
Baharlar yazlar dindirmez ağrımı
Kimsem duymaz çığlığımı çağrımı
Aç bağrını sana sığındım dağlar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Buradan gidelim

Buradan gidelim

Sinemde bir sancı sarar sevdayı
Hayalimde düşün kurar sevdayı
Divane yollarda sorar sevdayı
Gel ha gönül gel buradan gidelim

Gül kokuyor konduğun dallar bülbül
Solmuş sararmış mor menekşe sümbül
Göçmüş kervanlar ne iz kalmış ne kül
Gel ha gönül gel buradan gidelim

Yanarda yanar şu bağrımın közü
Gönül unutmuyor gönülden sözü
Sözünden dönenin kör olsun gözü
Gel ha gönül gel buradan gidelim

Ahmet Coşkun

Buralarda duramam ki

Buralarda duramam ki

allara bürünmüş güzel güneşe vermiş rengini
gönül çıkmazında yanar denk etmiyor dengini
kaderine isyan etmiş yollara vurmuş kendini
kara gözlü dağ ceylanı ben yaralı vuramam ki

feryada figana vurmuş dağlar başından aşıyor
düşmüş avcılar peşine namerten yara taşıyor
karartmış kara gözünü gelen sevdaya düşüyor
bende de sevda yarası kollar açıp saramam ki

deli gönlüm merhem olsan bir yarayı kapatsan
yalan dünya yalan insan bu ettiğinden utansan
vuslat kısmet yazılsa da aşkı azaptan kurtarsan
bunca gam kederi alıp buralarda duramam ki

kaç kazanda kaynamışım közü kebabı buryanım
gül den yana yara derin çiçek açmıyor gül yanımda
dünya saklar kir pasımı hak huzurunda uryanım
karaahmet çaresizdir gönülde taht kuramam ki

Ahmet Coşkun

Buruk bayram

Buruk bayram

çocukların harçlığı cepte
lokum, şekerler rafta kaldı
büyükler hasreti pencereden sarktı
gelinler kızlar oğullar damatlar
bu bayram da buruk geldi
sabırla sabırla

salgın vurdu güzel günlere
sağlık için herkes ey valla etti
eş dost akraba başka bahara
sevgiler selamlar sanala kaldı
insanoğlu neye katlamaz ki
sabırla sabırla

yalnız geçti mübarek ramazan
hem iftarda hem de sahurla
şükrettik sona getirdik işte
isyan etmedik ah kahırlar
buda geldi bu da geçecek
sabırla sabırla

herkesin bayramı gönlünde
güzelliklerle aksın ömründe
tüm sevdiklerimizin deminde
sevgi ektik gelecek bayrama
kurbanda kavurma yiyeceğiz
sabırla sabırla

Ahmet Coşkun

Bülbüle bakın

Bülbüle bakın

hüzün kaplamış şu arzı arşı
korkuluk olmuş bağlara başı
şafak söktürmüş sehere karşı
gülün dalında bülbüle bakın

bağvan bağlandı bağın başında
budanmış güller kokusu karşıda
sevdayı sesler kurt kuş huşuda
gülün dalında bülbüle bakın

sevda boyanmış tüyü teleği
sevdiği güzel cennet meleği
sırtına giymiş derviş yeleği
gülün dalında bülbüle bakın

umuda yatmış güle gülümser
germiş göğsünü ahreti bekler
çırpınır çağlar kargısı mahşer
gülün dalında bülbüle bakın

Ahmet Coşkun

Bülbülüm ben güle aşık

Bülbülüm güle aşık

ah ellerim sevda kokar
sesim yanık canlar yakar
felek kanca sokup takar
bülbülüm ben güle aşık

uykusuzum derdim beter
dal beklerim herkes yatar
zift karanlık üstüm örter
bülbülüm ben güle aşık

taş atarlar uçmak olmaz
yaralansan kaçmak olmaz
yara kanar sarmak olmaz
bülbülüm ben güle aşık

her bir hucre aşk dokusu
sarhoş eder aşk kokusu
buram buram aşk buğusu
bülbülüm ben güle aşık

karaahmet kaldım kışta
seher vakti gözler yaşta
yatamıyom sevda başta
bülbülüm ben güle aşık

Ahmet Coşkun

Bülbülüm dağda işin ne

Bülbülüm dağda işin ne

Gül kokuyor bağ bahçeler
Bülbülüm dağda işin ne
Bağa tünemiş kargalar
Bülbülüm dağda işin ne

Kime çalınır aşk sazın
Kurda kuşa mı avazın
Dertli geçer bahar yazın
Bülbülüm dağda işin ne

Iğdır düzün şark bülbülü
Sensiz kurumuş bağ gülü
Mevsimler geçiyor ölü
Bülbülüm dağda işin ne

Kim kırdı kolun kanadın
Gönlün mü kırık ıradın
Olmaz mı senin muradın
Bülbülüm dağda işin ne

Şimdi mor bağların yetim
Gül yasında okur hatim
Coşkûnî gülmüyor bahtım
Bülbülüm dağda işin ne

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Bülbülün ahı var

Bülbülün ahı var

sevdayi bilmez, isyana sitemkar
küldü sevdaya, nasıl diyeyim yar
düşü zemheri, tükendi gül bahar
gülün zarında, bülbülün ahı var

ahtın mı vardı, hüsrana boğmaya
hasret bıraktın, tatlı söz duymaya
mecburmu kaldın, ateşe koymaya
gülün zarında, bülbülün ahı var

söyle bileyim, hangi derde düştün
mevsim mi geçti, kanatlanıp uçtun
çok mu usandın, terki diyar göçtün
gülün zarında, bülbülün ahı var

karaahmet dur, yol gitmez öteye
paralanma sen, kâr etmez kötüye
dürdüm kaldırdım, açılmaz örtüye
gülün zarında, bülbülün ahı var

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bülbülün dilinden seslen

Bülbülün dilinden seslen

Bahar ol dalında çiçekler açsın
Ol çiçeklerle sen başıma taçsın
Bırak tacında kelebekler ucsun
Sen şarkılar söyle bülbül dilinde

Bende gönül hazan aşkın narında
Şen olmazsan yanar ateş harında
Özlem hasret çeker inler kahrında
Hep mi gurbet olur gülün ilinde

ay yüzün ayna yüzün bakar bana
gönül sazdan türküler yakar bana
gözlerin çağlar seller akar bana
cennetten kokular sevda yelinde

Karaahmet, gönül hep mı karayım
Şenlenmez mi benim gönül sarayım
Yazım saklı kalmış tekmi turayım
kayıp oldum kaldım zaman bilinde

Ahmet Coşkun

Can ver bana

Can ver bana

Bulutlardayım tozpembe
Güneş yanı başımda komşu
Ay geceme eğlence
Yıldız akıyor yüreğime

Dağlar elimin altında derdest
Denizler içiyorum gönlümce
Nehirler bana yüzer
Başaklar bana dönük

Bir kanadım üstünde dünya
Bir kanadımda küllü mekân
Etrafıma halay gezegenler
Boşluğun ötesindeyim

Kan emiyorum yerden
Güvercin uçuruyorum yere
Uçtan uca kanat çırpıyorum
Dilimde binlerce küfür söve söve

Kararıyorum zifiri zift yağıyorum
Tanrının gazabından önce
Asılıyorum darağacına
Can ver bana

Ahmet Coşkun

Cana kıyılmaz canan

Cana kıyılmaz canan

toprağın bağrında kederim anla
ey sevdiğim günah ahımı alma
bulut gibi yağışım damla damla
yağdığım yerlere basa basa gel

eskidim hanende yıkık harabım
yılandım yıllara kezzap şarabım
kulların diline düştüm ya rabbim
sezdirme âleme susa susa gel

yağdır gözyaşlarını yanımda kal
baharın renginde gül kokan bu hal
benliğim sevdanla sarılmış hemhal
izbe tenhalarda pusa pusa gel

hakkın kalesi var tövbe yıkılmaz
karaahmet hoştur kahrı çekilmez
ölsem tabutuma çivi çakılmaz
geriver göğsünü kasa kasa gel

Ahmet Coşkun

Cancağızım

Cancağızım

Üstüme üstüme palas pandıras
Kırk entrika kumpas yıkılıyorsun
Şahlanıp şahlanıp kuduruyorsun
Bu devran senindir be cancağızım

Ol vatan tapusu senin cebinde
Cennet icazeti senin hükümde
Herkesi yatırdın duvar dibinde
Her vara konarsın be cancağızım

Elin değmez çarkın yağı pasına
Gözyaşın düşemez güçsüz yasına
Bütün piyangolar çıkar şansına
Ah var bilirmisin be cancağızım

Divanda çözülür haksız haklıda
Kalsın be meramım içte saklıda
Herkeste dünyaya bakış farklı da
Sende kin gazez var be cancağızım

Zemheride yâre hep bahar yazım
Yurduma sevdalı bülbül avazım
Karaahmet kazın hakka mezarım
Haktan öte mi var be cancağızım

Ahmet Coşkun

Cançiktısı

Tembihlerini
Dut aklımda tutuyorum
Aklın aklımda
Bu rengi biliyorum

Sır yalnız sır'mı
Yürekte nasır
An an'da asır
Seni saklıyorum

Bir hayalet yürüyor
Bir gölge gülüyor
Bir gün ölüyor
Seni düşünüyorum

Önce zamanı tutuyorum
Orda dur
Sonra peşine düşüyorum
Haydi gel

Gözlerin oluyorum
Gözlüyorum
Sabr ediyorum
Deli özlüyorum

Ahmet Coşkun

Canê

Canê

Kara haber mı geldi
Ok mu ciğerin deldi
Feryat figana geldin
Yanam derdine yanam

Tütmez evin bacası
Solmuş gülü goncası
Geçmez olmuş sancısı
Yanam derine yanam

Hele düşmüş ne hale
Nerde o sümbül lale
Yük ağır gelmiş bele
Yanam derdine yanam

Hani bağların hani
Tutuşmuş alev yani
Elde kalmış bir canı
Yanam derdine yanam

Açlık korkusu sarmış
Gelmiş ölümü aşmış
Bu ne belalı halmiş
Yanam derdine yanam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Canım canım

İsyanım çılgılım yara
Yar dediğin derin yara
Erinmiyor yaz bahara
Canım canım yara yara

Gül içinde gülü aştım
Türlü bade zehir içtim
Eremedim gönül geçtim
Canım canım yara yara

Yol erenin kapısı han
Gelen kapıda verir can
Boyun eğmiş dara cihan
Canım canım yara yara

Ey virane gönül şehrim
Vurulup aşta düşerim
Benim ecelim mahşerim
Canım canım yara yara

Ahmet Coşkun

Canımsın Canan

Canımsın canan

Hayat güzel ömür kısa gör canan
Yalnız yaşanmaz etrafa sor canan
Yanan kalbimi görmeyen kör canan
Karşılıksız sever görme hor canan
Aşk ateşidir bağrımızda yanan

Güzellik güzeldir güzel zamanlar
Gelip de geçer dinlemez amanlar
Ah etme çıkar başından dumanlar
Para etmez artık hanlar hamamlar
Kötüleri sil kalsın güzel anlar

Zaman durmaz gün akar gece peşi
Ömrün balkonunda akşam güneşi
Bakarsın son çay belki son söyleşi
Boş ver konuşma şimdi üçü beşi
Son sevdalarımız başta dolanan

İstemem başka ne olsun ki canan
Tek yanımda güzel gözlerin canan
Tatlı dilde muhabbet kalsın canan
Bir yudum sevgi bir mutluluk canan
Başka nedir ki hayatın anlamı

Ahmet Coşkun

Canlar beni

Canlar beni

Canlar beni canlar beni
Okuryazar anlar beni
Vurulmuşum orta yerde
Renge boyar kanlar beni

Söz söylerim ben o yâre
Peşindeyim kare kare
Şu düzeni tükür yere
Avut saray hanlar beni

Gök sofrası kalktı yerden
Umutunu kesme birden
Yaralanmış kılıç dilden
Yağdır yağdır seller beni

Ben giderim gelen olur
Sanma kalan kulun olur
Sudan kumdan kalen olur
Gül çiçekle yollar beni

Yürü karaahmet yürü
Çobansız değil bu sürü
Deprem tufan olur dürü
Gülümseyen ağlar beni

Ahmet Coşkun

Canlarım

Canlarım

Derdi veren derman verir diyenler
Nice dertler var devası bulunmaz
Kul hakkını hak yoluyla yiyenler
Derman diye diye gezer canlarım

Muska türbe kader kısmeti açmaz
Zengin servetini yoksula saçmaz
Her hacı hoca hak şerbetin içmez
Derman diye diye gezer canlarım

Hakkın varı küllü âlem herkesin
Varıp kapısında durma nekesin
Bunca derdi gamı niye çekesin
Derman diye diye gezer canlarım

Şükür evrende var olan her şeye
Varlık bağışlanmaz bir tek kişiye
Karaahmet sıkışmış bir köşeye
Derman diye diye gezer canlarım

Ahmet Coşkun

Cefakarım

Cefakarım

gel göğsüm üstüne sineyi sarım
bunca gam fekarı dağıt baharım
mey tütüne sardı gitmez efkarım
bir sen ol gül çiçek ey cefakarım

kim çeker kahrımı yılları anıp
maziyi gözünde muhabbet sayıp
güzel günler aşkı haralrıp yanıp
bir sen ol gül çiçek ey vefakarım

sanma beni leyli mabbeten köle
senin dergahında mecnunum çöle
bir sevda ki başım uğrunda öle
bir sen ol gül çiçek ey isyankarım

gör şu karaahmet narı cehennem
cennet düşlerinde yarı cehennem
sensiz kalan aşkta karı cehennem
bir sen ol gül çiçek ey sevdakarım

Ahmet Coşkun

Cennet güzeli

cennet güzeli

devranı tersine d nd rsen felek
gönlümde yangını s d rsen felek
durdurup zamanı  ld rsen felek
canımdan can alır cennet güzeli

g l kokusu sürmüş g l yanağına
kızıl renk boyanmış g l dudağına
döndükçe dönüyor g l yumağına
daha goncada g l cennet güzeli

kimse kismetini şansa koymuyor
görenler yüzüne bakıp doymuyor
davul dengi geçmiş çare olmuyor
g n l laf dinlemez cennet güzeli

zümrüt yeşili gözler camdan fanus
dalsan boğulursun sanki okyanus
bir güne bin ömür yatarsın mapus
karaahmet yanar cennet güzeli

Ahmet Coşkun

Cennete vardım

Cennete vardım

Gül kokusu bülbül sesi
Gelir yârin hoş nefesi
Güvercin kırmış kafesi
Öldüm cennetemi vardım

Yâr oturmuş dizim dibi
Dudağımda baldan lebi
Görülmemiş böyle sevi
Öldüm cennetemi vardım

Elinde sevda kadehi
Dönüyor aşkın semahı
Gece etmiyor sabahı
Öldüm cennetemi vardım

Üstümüzde gökkuşağı
Yer kalmış bizden aşağı
Doluyor gönlün boşluğu
Öldüm cennetemi vardım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ceylanım

Ceylanım

Dağlardan seke seke indiğin ova
Melûl gözlerinden hüznü bir hava
Kim ürküttü kim yıktırdı sana yuva
Mest eden gözlerin nerde ceylanım

Sarmış göğü karadan kara bulutlar
Kurumuş yeşilleri çürümüş otlar
Bitmiş yüreğinde yarına umutlar
Su içtiğin pınarlar nerde ceylanım

Burada gezerdi ceylanın alası
Etrafında oynar dururdu balası
Seveni uğrardı sevdanın kalası
Gül gülistan diyar nerde ceylanım

Haylada, hele karaahmet haylayım
Ben şu dağların eteğinde yaylayım
Koymadılar koyun kuzuyu yaylayım
Kaval ağlatan sevdan nerde ceylanım

Ahmet Coşkun

Cilvendeyim felek

Cilvendeyim felek

Karaya çıkarma gel ak yüzümü
Bağ bostanken yokuş ettin düzüümü
Sustu dilim edemedim sözümü
Çok soysuza derdest ettin sen beni

Soldu fidanlarım güller çiçekler
Toprak kurudu çekildi böcekler
Konan kalmaz gün ola göçecekler
Çark çemberinde test ettin sen beni

Gevredi imanım çaldın dinimi
Meleğe büründün saldın cinimi
Yüreğime gömdüm efkar kinimi
İmansıza abdest ettin sen beni

Çaldın yüreğimden hacı hicazı
Küstürdün oruca bozdum namazı
Cennetinde ateş cehennem hazzı
Sonunda putperest ettin sen beni

Düşürdün beni namert ocağına
Ne genç canlar astın dar ağacına
Var git sen Coşkûnînin uzağına
Ben ayıldıkça mest ettin sen beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Çağ güzeli

çağ güzeli

Cadde parkı dolan gelir
Güllü fistan benli güzel
Her geçene selam verir
Mor saçlı ak tenli güzel

Bu şehrin modası mı bu
Uzay çağ çakası mı bu
Dedim ki rakkase mı bu
Tırnak ayrı renkli güzel

Beden şaşa ruhu da yok
Cazibe var nazın da yok
Göz istese gönül hiç yok
Görmedim bu şekli güzel

Şimdi kıymet para pulda
Karaahmet nerde sevda
Bir sevgili bulmuş yolda
Her bir sözü keklî güzel

Ahmet Coşkun

Çağırın şu feleği

Çağırın şu feleği

Bağrın taşır senin ezelden beri
Daraldık daraldı yaşam çemberi
Cefa çektirmekten kalmazsın geri
Silme göz yaşımı ey zalim felek

Çiçeğin yanına diken dikersin
Zalimin yanında boyun bükersin
Herkesi ayrı bir kaftan biçersin
Silme göz yaşımı ey zalim felek

Saklarsın garipten güzel gününü
Zehir zıkkım edip her bir öğünü
Karaya çalarsın mavi göğünü
Silme göz yaşımı ey zalim felek

O boynunu fırsat bulup koparsam
Seni şu yaşamdan söküp çıkarsam
Namerdim ağa bey sayıp takarsam
Silme göz yaşımı ey zalim felek

Coşkûnî okuyor sanada meydan
Haydi çık karşıma ahada meydan
Kalacak mı böyle namerde meydan
Silme göz yaşımı ey zalim felek

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Çağlara sığınmış karanlık

dil acizdir elife gelmez, kalem ne etsin
nefret boyanmış dağı taşı, kelam ne etsin
korku kudurmuş konmuş üste, alem ne etsin
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

teklik çıkmazında sığınmış, aslan allaha
savunmasız sahipsiz kalmış, kalan allaha
küfrü kafir kendini aklar, yalan allaha
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

yıkılmış yakılmış virane, sönen ocaklar
kapılarda artık görülmez, gülen çocuklar
çıplak yer açık gökyüzünde, kefen kucaklar
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

çağdır çağları parçalayan, değişir zaman
göz açıp kapaman kadardır, sevişir zaman
gün değişir dünya değişir, gülüşür zaman
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

Ahmet Coşkun

Çal bir hava oynak

Çal bir hava oynak

sen değilmişin o gece yıldızı
asmalı bağın şen şingirdak kızı
yürekler yakıyor şu işve nazi
gül kokular saçıp kaçma uzağa

gönlüm gül çiçek çıkmışım yaza
kışları savurdum gel çekme naza
gönül sevdasına göstersen rıza
kırıp kıkırdayıp kaçma uzağa

çal bir hava oynak çikalım piste
ne dersen kabulum yaz bir liste
gönüller hasretle bir tatlı seste
bir gözüm kapalı kaçma uzağa

Ahmet Coşkun

Çaresiz yaram

Çaresiz yaram

bağlama karadan başa yemeni
ezelden yakılmış gülü çimeni
dilemen kimseden elden amanı
yaradandan bana çaresiz yaram

kula saymam ki ben başa geleni
kendimde ararım her bir nedeni
uğurladı bu gönül bahtsız gideni
yaradandan bana çaresiz yaram

payıma düşenle payidar oldum
gülistanda yanıp sararıp soldum
tutuldum aşkına bir garip kuldum
yaradandan bana çaresiz yaram

karaahmet ağlar karalar yüzde
kurulmuş âlemin ovası düzde
ne baharda güldüm ah nede güzde
yaradandan bana çaresiz yaram

Ahmet Coşkun

Çarkı felek

Çarkı felek

Bulamadım yerin yurdun ararım
Kimse senin hal hatırın sordu mu
Ben yaramı kendim deşip sararım
Felek senin çarkın kıran oldu mu

Sana yüklemişler benim yükümü
Ağıt yapmış çalıyorlar türkümü
Sen mı çekip söktün benim kökümü
Felek senin çarkın kıran oldu mu

Üryan geldim güne feryat figanım
Sen deryaysan bende koca ummanım
Sana mı emanetmiş benim canım
Felek senin çarkın kıran oldu mu

Hayal mısın gerçek mısın nerdesin
Çık medyana seni gözlerim görsün
Yok mu yiğit sana hesabım sorsun
Felek senin çarkın kıran oldu mu

Ölümsüz müsün bir gün ölmez mısın
Mahşer divan kurulur gelmez mısın
Sırat denen köprü var geçmez mısın
Felek senin çarkın kıran oldu mu

Ahmet Coşkun

Çarkın feleği

Çarkın feleği

emek deyince ne gelir akla
hele nedir ağzındaki bakla
alnımdan akan terden bihaber
geçtiğin köprü ayağı benim

kat üstüne kat şu koca bina
ne şam şeker ne acemı kına
istersen git avrupayı sına
gökte ucanın teleği benim

ele almadığın kazma kürek
yer altında cesur kara yürek
parayla bükemediğin bilek
yenen ekmeğin eleği benim

fabrikada tüten şu bacalar
çay zeytin pamukta şu bacılar
sevda diye yüklenen acılar
güzel günlerin meleği benim

bir omuzda vatan birinde yar
yarına güneş doğdurmak efkar
sömürüldükçe kanayan damar
şu dönen çarkın feleği benim

Ahmet Coşkun

Çatlak gelin

Çatlak gelin

yumurta soyamaz soğana değmez
ortaya ne koysan sofra beğenmez
kurtlanmış kap kacak elini sürmez
kimseler beğenmez bu çatlak gelin

modaya kapılmış kürkü paristen
perdesi kir isten mutfağı küften
boya badanadan o rükküş süsten
yüzün görülmüyor be çatlak gelin

kapmış çift mendili çeker halayı
oğlan kafeslenmiş yakmış abayı
elalem yarsınmaz yemiş ayvayı
kıs kıs pozlar atar ha çatlak gelin

sakın varma üste bozar pozunu
bin bir fırıldak var bozar kozunu
edep erkan haşa bozar dozunu
çatır çatır çenen oy çatlak gelin

şirin şerbet akar sulu her yana
elinde oyuncak olmuş kaynana
karaahmet çevir yüzün bu yana
şeytanı kandırır şu çatlak gelin

Ahmet Coşkun

Çekilin dağlar

hey gidi dağlar yolumu açın
uçarım yüceden başın eğilsin
tuzağın uzağın aradan kalsın
ıslansın gözlerin ıslansın dağlar

eğletme sevdayı yolların uzun
çiçek açmıyor kurumuş düzün

yorgunum kalkmaz kanatlarım
göğsümde kararmış umutlarım
damla düşmez kuru bulutlarım
senmısın benden heybetli dağlar

aşk kokarım üstüm başım sevda
çıktım meydana kavgaysa kavg

Ahmet Coşkun

Çıkmadım

Çıkmadım (yedi hecelilere)

dedim dertlere deva
açsa gün güzel hava
şu sis pus nasıl sava
hey gidi karaahmet

karda çakallar kurttur
emdiği bozuk süttür
sanır sahipsiz yurttur
hey gidi karaahmet

bozulmuş yürek vicdan
herkeste şişkin cüzdan
bu karmaşa bu yüzden
hey gidi karaahmet

aradım candan yoldaş
yollar kesmiş çakıl taş
benim ki bir garip baş
hey gidi karaahmet

karaahmet dost bulmaz
şeyh olsada post bulmaz
dost sözüne kast bulmaz
hey gidi karaahmet

Ahmet Coşkun

Çıksan pencereye ne var

Şimdi şairler aşk okur
Gülün deminde bir bahar
Ayda perçem perçem yar
Çıksan pencereye ne var

Dağların şavkında alev
Işıkları sönmüş her ev
Özgürlüğe halaylı grev
Çıksan pencereye ne var

Şimdi bir efsane destan
Gözlerini silipte yastan
Şu etrafındaki is pustan
Çıksan pencereye ne var

Sevda akar kara gözlerin
Anadolu sallamış dizlerin
Yarın olacak hep bizlerin
Çıksan pencereye ne var

Ahmet Coşkun

Çıktın yoluma

Çıktın yoluma

Sordun mu bu yolun sonunda ne var
Söylemedim toprağı kürerim
Taşı çakılı ayıklarım
Çıktın yoluma

Aklımdan geçmedi
Beraber yürümek menzile doğru
Takıldın peşime tek kelime etmeden
Çıktın yoluma

Yorulдум yürüyemem sen git
Mecalim takatim yok göze alamıyorum
Böyle oyunbozanlık olur mu yarı yolda
Çıktın yoluma

Dön hadi sende kalanlar ne olacak
Benden alıp götürdüklerin ne olacak
Yolun ortası iki uca aynı meşakkate
Çıktın yoluma

Şurada bir ağaç dibinde çeşme
Üstünde mavi gök sarmaşık gölge
Ver elini biraz dinlenelim hele
Çıktın yoluma

Ahmet Coşkun

Çıra

Çıra

Gün d/ağlarda aşınca gel, gece ağlarken halimi
Beddua etmem ki yâre, def çalsın gönül zalimi

K/anarsa kanasın kalbim, sarsam sarılmaz yaramı
Ezelden beridir böyle, dertlen hoş tuttum aramı

Beyhude değil ki sevda, cana hoş gönül fermanı
Öyle bir mutluluk işte, arama bulman dermanı

Bir rüyadır üryan geçer, yer yatak gök mavi örtü
Huşu içinde bir zindan, rüzgâr t/ürkü böcek börtü

Çoşkûnîyi kim tanısin, s/özü kaybolmuş alemde
Şevda denizine dalda, ne k/anlar akmış kalemde

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Çırpamadım kanadımı kolumu

Çırpamadım kandımı kolumu

Kuramadım senin ile hayali düşü
Küllerini savur benim düzüme
Kaf dağına yuva yapan huma kuşu
Benim kanatlanıp uçacak halim yok

Salına dur gökyüzünün allı gülü
Dökülmez mi kanatlarının al pulu
Düşünmez misin dalda kalan bülbülü
Durup gölgesinde yatacak dalım yok

Geçti gençliğimin güzel çağları
Ölü sayarlar benim gibi sağları
Bal petektim kahpe feleğin ağları
Boşaldı kovanlarım gayri balım yok

Çırpamadım kanadımı kolumu yar
Çırpamadım kanadımı kolumu yar

Coşkûni - Ankara -Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Çifte tekim

Çifte tek

evi dönüyorum ayak sürterek
ev basıyor üstüme ipotek
yarısı sende yarısı bende
yaşam alanını nasıl bölsek

masada iki tuzluk aynı renk
hangisi sen hangisi ben
bir tuz biri karabiber
söz kulak arkası yalnızlık diz boyu

ne arı kaldı ne çiçek boş petek
mangalda kül olmuş pirzola biftek
çıkıp ayrı yerlere gezmeye gitsek
kesişir mi yollar bir denesek

hadi biraz sen beni, biraz ben seni itsek
yıkılmadan destek dirsek
biri çıksa üç şey iste dese, masal ya
acaba ne istesek

ev dediğin küçük vatan
aşk mı desek

Ahmet Coşkun

Çocuk

Çocuk

Benimde geçecek devrim
Gelsen beni bulmazsın sen
Zaman dediğin kuş çocuk
Yola devam et durma sen

Fil olsan karınca tepme
Gül olsan dikene çekme
Sakın ha kin nefret ekme
Cahil yobazdan olma sen

Yaşarken bil kadir kıymet
Anan baban büyük nimet
Her daim yoksullar gözet
Mert ol namerde kalma sen

Gerçeği etmedim ihmal
Ekmeğim helal su zelal
Anlatmadım sana maval
Her daim hakkı kolla sen

Hak meclisten geri kalma
Sözünden dönen çok ama
Sen sözünden dönen olma
Gül ol çevrene solma sen

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Çok sözüm var çok

Çok sözüm var çok

Yaramı sorarsan yardandır yardan
Halimi sorarsan dardandır dardan
Yazımı sorarsan kardandır kardan
Benim şu feleğe çok sözüm var çok

Gurbeti yollamış mekan edindim
Yokluğu yollamış dergah edindim
Çarkında çevirdi semah edindim
Benim bu dünyaya çok sözüm var çok

Gezerim güzergah güller seyranda
Arife göstermez günü bayramda
Esirgemem sözü hiç bir meydanda
Şahı padişaha çok sözüm var çok

Şehadet dilimde boynum zülfikar
Yoluma çıkmıyor Hızır emektar
Karışmış saflar kim mümin kim küffar
O yüce divanda çok sözüm var çok

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Daglara sal daglara

Dağlara sal dağlara

Öyle duman ki başım
zehir olmuş ekmeğim aşım
selam olsun kurtlara kuşlara
dağlara sal beni dağlara

köyler virane şehirler karanlık
göğüs kafesimde bir gurbetlik
böyle yaşamak haram ibretlik
dağlara sal beni dağlara

avazım çıksın bulutlara
niyazım ulaşsın ol diyara
efkarlıyım sarhoşum bu ara
dağlara sal beni dağlara

kesilsin cezası kederin
parayla ölçülmez ederin
bir yudum özgürlük bedelin
dağlara sal beni dağlara

unuttum konuştuğum lisanı
tanıyamaz oldum insanı
dile gelmiyor gönül isyanı
dağlara sal beni dağlara

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dağımda gezme

Dağımda gezme

Bu dağlarda vuruldum
Gurbet ellere sürüldüm
Yanıp söñüp köz kül oldum
Sevdaya yürek dayanmaz

Ahu gözler baldan süzme
Ceylan dağlarımda gezme
Yüreğim kırk pare ezme
Sevdaya yürek dayanmaz

Yakma ateşler peşime
Kalkıp gidemem işime
Korkular salma düşüme
Sevdaya yürek dayanmaz

Beni bağlamaz buralar
Mevsimsiz göçer turnalar
Göllerde yüzmez sunalar
Sevdaya yürek dayanmaz

Ahmet Coşkun

Dağınık

Dağınık

bu günde dağıttım evi, rahat oluyor
topluyken aradığımı bulamıyorum

kaç kere dedim çamaşırları aynı yere koyun
insan çorabını bulamaz mı

yine ocağın altını söndürmeden çıktım
telefon açtım komşuya
artık her yere yedek anahtar bırakıyorum
kendi anahtarımı bulamıyorum

biri beni eve alsın

galiba sokakta yaşamak en iyisi
aklın hiç bir şeyde kalmaz
çek bir battaniye uzat ayaklarını
yer döşek gök yorgan
masrafta yok

kimse halden anlamıyor ki

ocağı acık bırakmışım perdeler tutuşmuş
yanacak ev bark binalar
ben yansam gam değil
ateşimde biri yansa kemiklerim sızlar

bana bir gözcü lazım
gözüm üstümde

Ahmet Coşkun

Dağıttın beni

Dağıttın beni

Gözlerin ilaç
Dudakların pansuman
Sarılman sargı bezim olsun
Her gün Kurşunlanıp kurşunlanıp
Süklüm büklüm sana geleyim yar

İşsiz güçsüz boş gezen olayım
İşim gücüm avare sevdalık olsun
Bitmesin kadehim senle dolsun
İçip içip körkütük sarhoş kalayım
Demhanem ol destursuz dalayım yar

Sahnemde tek çalgı cengi sen ol
Masamda yiyecek içecek tek sen ol
Günüme geceme yüreğime sen dol
Raksınla yıkılsın dağılsın bu esrar alkol
Ecelim ol döne döne ölümden zevk alayım yar

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dağlar

Asumana erişir başınız hey dağlar
Mihnet etmezsiniz kimselere bey dağlar
Deyin hele bu deli gönlüm niye ağlar
Deliyim divaneyim içerim mey dağlar

Yazınız gül bezenir benzer ala mora
Kışınız kabristan günü geçirmez hora
Gül bağrımda küle döndüm amanım dağlar
Başımda sevda devrilmişim alabora

Gürler ateş alevle saçarsınız haber
Çiğlerle dökülür canlar edersin heder
Efkarını dört bir yana sallarsın dağlar
Canımdan bezmişim cananım benden beter

Koyun koyuna yatıp kavuşan oy dağlar
Kara bulutla sisle savaşıyor oy dağlar
Neyleyim nere gidip kime sığınayım
Can dağlar canan dağlar dermanım oy dağlar

Ahmet Coşkun

Dağlar oy

Dağlar oy

Eşarının kenarı gül oyalı
Yar saçlarını boynuma dolalı
Dilimde yanık türküler olalı
Ben yakardım, o yanardı, dağlar oy

El verirdik gecenin mehtabına
Düşünce aşk sevdanın girdabına
Hesap kitap yapamazdık yarına
Ben koklardım, o öperdi, dağlar oy

Amade gezene ölüm neylesin
Bırak dağları aşip yol eylesin
Göğsümü hançere kurşuna versin
Ben gülerdim, o ağlardı dağlar oy

İğdir geçtim karşı Karsın kalası
Bu ne sevdadır başımın belası
Hey gidin Coşkûnî murat alası
Ben gurbetim, o sıladır, dağlar oy

Ahmet Coşkun

Dağlar şu yolları açalım

Dağlar şu yolları açalım

Heybetine kurban olduğum dağlar
Şizden yüceye selamım var benim
Ölen öldü geçit ver geçsin sağlar
Dağlar gelin şu yolları açalım

Kaç eşkıya barınıyor ininde
Hangi nebi yatar senin dininde
Bir güzel sevdim geçti mi ilinde
Dağlar gelin şu yolları açalım

Aşıklara mevki makam olmuşsun
Sevenlerle hep ağlayıp gülmüşsün
Kimse bilmez ne dertlerle dolmuşsun
Dağlar gelin şu yolları açalım

Zemherinde karın kışın olayım
Baharda çiçek bağrında açayım
Tuttum yâr elinden yol ver kaçayım
Dağlar gelin şu yolları açalım

Leylim leylim karaahmet yollarda
Yâr dediğin sevdiğini kollarda
Sunam bensiz yüzer derin sularda
Dağlar gelin şu yolları açalım

Ahmet Coşkun

Dağlar telaşım

Dağlar telaşım

soğutmaz mı karlar yanan ateşi
duman duman tüten yüce dağlar oy
yalnız gezenlerin yokmudur eşi
başımda telaşım yüce dağlar oy

koymaz dağı dağa erişsin kader
göğsün gerip göğe şahlanma yeter
bu hasretlik yakar közün kül eder
kül değil mi aslın yüce dağlar oy

göğsün gül çimendir başın karlar
pınarından suyu içer ceylanlar
ne güzeller varıp otak kurarlar
gözün değmedi mi yüce dağlar oy

efkar karaahmet efkardır bu gün
yârin kola takan yapar toy düğün
yalnızlık özgürlük demiştin öğün
candan caydım cayma yüce dağlar oy

Ahmet Coşkun

Dağlar vardır

Dağlar vardır

Dik yamaçlar sert kayalar arasında
Dağın aşkıdır düzde güle can veren
Gölgesi düşer yaylaların üstüne
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

El vermeden elin tutulmaz ellerim
Turnanın kanadında türkü dillerim
Sevda mecnun olur keremi söylerim
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

Yanardağlar kül savurur külü olmaz
Haktan yana yürüyenin kulu olmaz
Dikenle kanamayanın gülü olmaz
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

Karaahmet dediğinde bir kara kul
Kime yar olmuş dünyada para pul
Gel sen beni sevdalı bir yoklukta bul
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

Ahmet Coşkun

Daha burda duruyorum

Daha burda duruyorum

Gel kasırğa, gel tufan gel
Daha burda duruyorum
Gürleyen gök ağan bulut
Daha burda duruyorum

Ben ne etim nede kemik
Sen say beni demir çelik
Bulamasın geçer gedik
Daha burda duruyorum

Dünya geri geri saymaz
Karanlık ışığı yaymaz
Uğraşın boşadır aymaz
Daha burda duruyorum

Gelin gelin daha daha
Senin doldurduğun saha
Boş kalacak yarın aha
Daha burda duruyorum

Köle devri kalktı gayri
Hak dediğin olmaz ayrı
Bu ayrının yoktur hayrı
Daha burda duruyorum

Karaahmet çoktur kara
Bu çemberi yara yara
Dönecektir gün bahara
Daha burda duruyorum

Ahmet Coşkun

Daha kahr çekemem

Daha kahr çekemem

yine mi esiyor hoyrat rüzgârlar
önüne katacak külüm mu kaldı
virane bağlarda tükendi yıllar
bahar açan gonca gülüm mu kaldı

kanayan hicranım kaynar yürekte
geçmişim gözümde oynar beekte
ecel baş ucumda eller tetikte
güller koklayacak günüm mü kaldı

ah divane gönül çekme bu kahr
bırak artık dinsin bitmeyen ağrı
usul usul gelen huzura çağrı
söyle be tatmadık ölüm mu kaldı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dalgaya vur arkadaş

Dalgaya vur arkadaş

bunca dertle baş etmek
dalgaya vuracaksın arkadaş
ekmek aslanın ağızdaysa
mutluluk köpeğın dişinde
hoş demeyi bileceksin
boş ver bin beş yüze çıkanı
sen yüzünle güleceksin

hakkı yiyene de gülümse
ve öyle bir gülümse ki
boğazında zehir zıkkım
dili dişi şişsin parçalansın
sevmek güzeldir hayatı
satar dünya servetini
bir de kendini seversen
dağlar düz olur

kimse sevilmez senin kadar
kimsede sevmez senin kadar
biliyorsun ya aç var işsiz var
eminim aşksız sevdasızda
sen sev durmadan sevgi ek
dağ ova gül çiçek olsun

toprak bağırına basmaz
havayı suyu alanı

Ahmet Coşkun

Dalı mı kır benim

Dalı mı kır benim

ulan kahpe felek nedir çektiğim
kaç sınav kaç derstir gelip geçtiğim
küpün zehir bitmez dikip içtiğim
belimi kır benim gözün kör olsun

bülbülüm öterdim vakti seherde
etrafımda raksta gönca güllerde
sevdayla süslenip gurbet ellerde
dalı mı kır benim gözün kör olsun

uzanmadı elim haram olana
değmedi şu dilim yalan dolana
kıymadım körpe tende solana
elimi kır benim gözün kör olsun

ozan olup gezdim âlemi seyyah
can dedim herkese etmedim tamah
neye el atıysam dedirttin ey vah
telimi kır benim gözün kör olsun

bir beni gör aman etrafın görme
mazluma yoksula göğsün germe
günaha girersin bir yara derme
salımı kır benim gözün kör olsun

Ahmet Coşkun

Dara dıla

Dara dıla (gönül ağacı)

Sensin toprağı
yağmuru suyu sen
ısıtan güneşi dinlendiren gölgesi
digel
gülü soldu
yapağı döküldü

her yıl nadasa bırakılmaz
çakıl dolar diken tutar
tırpan biçmez
topraksız tohum tohumusuz toprak
kıpırdamıyor yaprak
kaldı çıplak
gönül ağacı

gövdene onlarca isim kazıldı
dalların taşımadı kırıldı
esmez badı sabah
esti ah
yine mevsim bahar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dargın gitme

Dargın gitme

Dargın gitme

Düşte düşer yollara
Bitmez şu dağların dumanı karı
Yaz gizler eteğinde yazı okunmaz
Hele bir gel beri yüzün yüzüme
Gözlerinde gökyüzü düşer avuçlarıma
Böyle sessiz olmaz ki

Her gece haramiyim
Sokağında gece lambaları gizime
Pencere gölgeleri düşer üstüme
Gelip geçene mızrak ucu
Kındayım yakındayım
Gölgeyim

Veda etme dargın gitme
Gelgitleri çoktur bu denizin
Kıyıda kum özlemindeyim
Gözlerimde bitme
Damla damla
Çoğal

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Darıldım

Darıldım

Şekerim, sen de ;
Ankara havası gibisin.
Azıyon bozuyon tozuyon
Yağmıyorsun.
Ben kartopu oynamak istiyorum.
Sen ayaza vuruyon...

Ahmet Coşkun

Davet sana

Davet sana

Bu içimdeki kıpırtı
senin kalp atışların
pencerdeki kuştan
serin bir esinti
sarıncı o ürperti

ruh huzurda bekler
senle olunca dilekler
zaman akıntısında
sevinçli gülümseme
sıcaklığınla sarar

saçlarımda ellerin
sanki yanak yanağa
çay içmelerdeyiz
davettin var bana
özlemekteyim

kokun hoş bir menu
sofraya oturmuşum
gözlerin ışıkla sızıyor
sesin ne kadar hoş
nefesime nefesime

gül kokuyor bana
bal kaymak tadında
doyumluk sevdalık
doyumsuzlaşıyorum
sen varsan yanımda

Haydi bir kahve yap
ben papatyadayım
yaprak yaprak
incinmeden kopup
seviyorum işte

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

De.

De...

D n n  a ırdın güne  a ırma
D   mleri   z kaç ı ka geçtin
Demde kalsın çayın suyu ta ırma
Deli olmak kolay yolu sen seçtin

Dağlar ho tur sırt verince güvence
Dalgalanır zirvede yel eğlence
Durmaz ko ar insan aşka gelince
Demem o ki gonca gülü sen bi tin

Derinde arama mana yüzdedir
Dil güzel söyler iyilik  zdedir
D   n yazın olur kına gözdedir
Dünya  ile sanma zehri sen içtin

Der Coşkûnî ayni yolda yolcuyuz
Da ası yok kendimize kolcuyuz
Do amızda kendimize bolcuyuz
Dermansız yarayı kesip sen açtın

Ahmet Coşkun

Dedi- demedim

Dedi- demedim

bir güzel geçti çarşı pazardan
bir iç çektim ses geçti kulaktan
bu ne güzellik kalp çatlata
- ay şu salağa bak, dedi
nefeslerken

saçların parlıyor boya mı
gözlerin gök kuşağı lens mi
dudak kat katmer gerçek mi
-manyak deli mi ne, dedi
gülümserken

ne güzel esvapların nerden
çin hint ipeği mi avrupadan mı
nasılda yakışmış yakıştırmışsın
-geç bunları karnım tok, dedi
heveslerken

bir gülüşü var yağları eritir
cılve nazı asletini belirtir
bu güzellik insanı delirtir
- git peşimde gelme, dedi
terslerken

iki laf etsek ismin bağışlasan
karşı kafede çay içip laflasak
izin versen tanışıp koklaşsak
-haydi haydi işim çok, dedi
sepetlerken

bunlar karaahmedi del eder
aklı baştan gider seyr eder
gördükçe güzellere meyl eder
- ay bu deli yine burada, dedi
rastlarken

Ahmet Coşkun

Dedim dedi

Dedim dedi

Dedim güzel hele dur bi bakayım
Dedi düğün başı halay değilim
Dedim iste sana gönül yakayım
Dedi destur ele alay değilim

Dedim gözlerine sürdüğün sürme
Dedi sürme değil kaşların germe
Dedim saçın tel tel kınadan örme
Dedi var git gülden güzel değilim

Dedim sevda nedir geldi mi başa
Dedi söylemekle olmaz git yaşı
Dedim sevende kusur olmaz haşı
Dedi maşuk sensin aşık değilim

Dedim göğsümde daraldı nefesim
Dedi girsen çıkmazsın dar kafesim
Dedim boşa değil özlem hevesim
Dedi bir görmeye mail değilim

Dedim karaahmet sana tutulmuş
Dedi hangi bir divane kurtulmuş
Dedim lalim dil damağım kurumuş
Dedi boş söze sevdakar değilim

Ahmet Coşkun

Dedim dedi (x)

Dedim dedi (x)

Dedim güzel saçların gece karası
Dedi aldanma o bahtımın karası
Dedim kara büyümü katran karası
Dedi çektiğim gözün kaşın belası

Dedim sevdaya benzer senin izlerin
Dedi inceden bakar keskin gözlerin
Dedim çilesin bozulmaz mı ezberin
Dedi çektiğim on dört yaşın belası

Dedim allanmış yanağın şeker balsın
Dedi huyun mu her kovana dalarsın
Dedim gönlüm istemez gözler ağlasın
Dedi çektiğim sevda başın belası

Dedim sevince geliyor bahar yazlar
Dedi bağ bahçelerde yüreğim sızlar
Dedim ellerim merhem yara sıvazlar
Dedi çektiğim can yoldaşın belası

Dedim çekmek nasip çilene razıyım
Dedi zorlama karanlık bir maziyim
Dedim Coşkûnîyim sana ne yazıyım
Dedi çektiğim bir kör kurşun belası

Ahmet Coşkun

Dedim dedi sosyal

Dedim dedi sosyal

Dedim, üstün başın dökölüyor emmi
Dedi, derya taşmış su alıyor gemmi
Dedim, o geminin kaptanı Nuh demmi
Dedi, bunlar karakorsan kimse kanmaz

Dedim, koşk saray gani şölen ziyafet
Dedi, derbederiz yok üst baş kıyafet
Dedim, yoksul yanında olmak marifet
Dedi, evsiz ekmeksiz garip korunmaz

Dedim, okurlar hep dört kitaptan ayet
Dedi, görmeyene görünmüyor niyet
Dedim, doğru yürüyen yol bulur elbet
Dedi, doğrucu her kapiya yaranmaz

Dedim, bunların hepsi ambar faresi
Dedi, yokmudur bunun bir hal çaresi
Dedim, satsam üç para etmez paresi
Dedi, melek olsalar insan inanmaz

Dedim, hakkın almayanın hakkı yenir
Dedi, beklerim yukardan gelsin emir
Dedim, yumruk sert olacak bilek demir
Dedi, boyun eğenden yürek aranmaz

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dedim dedi V

Dedim dedi V

Dedim şükür raslatana
Dedi yolum değil sana
Dedim hele dön bu yana
Dedi beni koyma zan a

Dedim Ağrı dağda kar var
Dedi güneş gelir savar
Dedim gönülde bir yar var
Dedi layığın varsa sar

Dedim saçaların tarumar
Dedi gençlik çağım bahar
Dedim Iğdır a yağmaz kar
Dedi toprak yağsın umar

Dedim giymişsin çiçekli
Dedi hoş olur benekli
Dedim bizim köy sinekli
Dedi yağ peyniri havyar

Dedim kaş gözün kemane
Dedi bulma sen bahane
Dedim gülüşün destan e
Dedi güzellik göz boyar

Dedim gel yayla zamanı
Dedi yazma aşk romanı
Dedim gönül gül harmanı
Dedi sevince denk uyar

Dedim aramızdan olsun
Dedi gidip gelme yolsun
Dedim yorgun ayak olsun
Dedi aşk olsa kim cayar

Dedim ÇoşKûnî söz sayar
Dedi söz tutmazsan koyar
Dedim anan baban ayar
Dedi onlar halden anlar

Çoşkûnî

Ahmet Coşkun

Degersin

Değersin

İçimde yangın gurbetin
Hayalde gitmez suretin
Nasıl bilinmez kıymetin
Ömrü fedaya ne dersin

Dağlar gibidir duruşun
Ceylan gibi yürüyüşün
Gözü kalır kurdun kuşun
Cennet alaya değersin

Yüzün ayın ondort hali
Dudakların kaymak balı
Gülüşün aşkın köz halı
Sevdaya boyun eğersin

Gelir güllerin kokusu
Ötüşür bülbül korosu
Çalınsın sevda borusu
Bin bir duaya bedelsin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Değişmiyor köhne düzen

Değişmiyor köhne düzen

Zenginimiz gözü boyar
Yoksulumuz yokla doyar
Çakal çapulcusu soyar
Değişmiyor köhne düzen

Doldur baba dolu küpe
Yetim hakkı tepe tepe
Üstüne yat sere serpe
Değişmiyor köhne düzen

Boşunadır abdest namaz
Dünya malı olmuş maraz
Tıka pasa yer de doymaz
Değişmiyor köhne düzen

Kabukla saklanmış kökü
Çürümüşte çıkmaz koku
Kurutulmaz kanser doku
Değişmiyor köhne düzen

Def zurnalı bir abartı
Yaşanmaz kılmış hayatı
Coşkûnî yürekler katı
Değişmiyor köhne düzen

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Değildi

Değildi

çocukluğum sevinçli
genliğim dirençli
olgunluğum bereketli
değildi

yurdun ücra köşesi
on bir çocuklu aile
ağalık beylik derken
kabahat babamda
değildi

çok çalıştım uğraştım
her ne iş olsa yaptım
lakin biri iki yapamadım
kimseyi öteye kakmadım
asla kabahat bende
değildi

düzenin düzenekleri
kaldırmış seçenekleri
otlattı bizim gibileri
sömürdü semizlendi
kaldık bir deri bir kemik
görünen zenginlik bizde
değildi

velhasıl bizden selam
kınayanlara iki kelam

Ahmet Coşkun

Değme canan değme

Değme canan değme

Sen beni arama yar bulamazsın
Bulsanda o sevgili olamazsın
Kırdığın kalbe girip dolamazsın
Değme canan yaralarırma değme

Geçen güzel günler geri gelir mi
Çektiğim azabı canan bilir mi
Gönül daha sofrasını serer mi
Değme canan yaralarırma değme

Kırdın okumu kopardı yayımı
Aldım sevdandan vefasız payımı
Sensiz geçirdim günümü ayımı
Değme canan yaralarırma değme

Kalmadı hasretim kalmadı hatır
Oku mektuplarımı satır satır
Sonra gel hançeri bağırma batır
Değme canan yaralarırma değme

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Değme güzel

Değme güzel

Sırma saçın ardın sıra yer gezer
Seni gören iflah olmaz kör gezer
Sen variken huri melek zor gezer
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Kadifedir sesi doyumsuz nazı
Dünya nimetinden alınmaz hazzı
Kurban olum kime yazıldı yazı
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Yanaklar baldandır dudaklar al al
Boncuk boncuk dizilmiş gerdana hal
Kâhinler gözlerinden okuyor fal
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Hangi dile hangi ele meyilsen
Hangi ipek muhcevhere kayilsen
Emret bu dünyada neye naysen
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Karaahmet böyle güzel gördün mü
Yol eyleyip saçlarını ördün mü
Yanağını yanığına sürdün mü
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Ahmet Coşkun

Değmez canım

Değmez canım

dere kenarına evler yapılmaz
yağmur yağmayınca sele kapılmaz
yüreği yaralıya bu yapılmaz
kurumuş bağlara gül değmez canım

kaşlarını karartma gece olur
aşk azapta kalır bilmece olur
düşeriz dillere söylence olur
seven dağlara boyun eğmez canım

kuşların yuvası çalı çırpıdan
gelen geçen bakar açık kapıdan
sevdin mi seveceksin göz kırpmadan
karanlık aydınlığı boğmaz canım

baharı yaşar gülistanda güller
şarkımızı nakarat etmiş diller
sevenin halini ne bilsin eller
gün soldurana güneş doğmaz canım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Deli eder aşığı sevmelerin

Deli eder aşığı sevmelerin

Sanki Iğdırın dörtlü yoncası
Coşar senede dört sefer biçilir
Kaşında gözünde telli kancası
Deli eder aşığı sevmelerin

Saçlarını tüle güle dolamış
Akranını çaya suya yollamış
Sevdiğini yan surlarda kollamış
Deli eder aşığı sevmelerin

Toplamış eline gülü papatya
Giyinmiş giysisi renkli çaputya
Elinde elma sevdiği armutya
Deli eder aşığı sevmelerin

Cirit atıyor Iğdırın düzüne
Abayı da yakmış kesmiş gözüne
Ah inansa tabansızın sözüne
Deli eder aşığı sevmelerin

Ahmet Coşkun

Deli gönöl kışına

Deli gönöl kışına

Göç eyledi gönöl yare feveran
Kalan kaldı gidenler yola revan
Sardı gönöl dağını karla boran
Kışına da deli gönöl kışına

Gidenler döner mi gurbet ilinden
Gün eksilir gün geçmiyor ömürden
Kuşlar haber vermez nazlı gülümnden
Kuşuna da deli gönöl kuşuna

Keremi yakan ateşler bağrımda
Yakup'un hasreti tüter dağımda
Gece gündüz dua ile çağrımda
Boşuna da deli gönöl boşuna

Kim düzeltmiş yalan dünya işini
Şeytan kaldırsın zalimin leşini
Yoksulluk bırakmaz garip peşini
İşine de deli gönöl işine

Gönöl düşünce yola durulmazmış
Coşkûni sevda çeken yorulmazmış
Közü sönmeyen küller soğumazmış
Aşına da deli gönöl aşına

Çoşkûnî

Ahmet Coşkun

Deli sevmeli

Deli sevmeli

Özlemi olmalı insanın
Püfür püfür burnunda
Gül kokusu rüzgâra
Karışıp esmeli

Hasret çekmeli insan
Çay buğusunda boğulup
Tütün dumanında pus
Kararmalı gözleri fersiz
Vuslat beklemeli

Aşk ı efsanevi sevdada
Saman alevinden uzak
Bir ömürlük heyecan
Huzur almalı acısından
İnziva bir cennette

Deli sevmeli insan
Hem de zır deli ve
-Zil zurna sarhoş
Yaşamalı sevdiğini

Ahmet Coşkun

Delidir sevda bilirim

Delidir sevda bilirim

Çöl ortasında bahçe, meşakatli sevda
Bir seraptır o vaha, aşıklar aldanmaz mı
Vurur sineyi dağa, gün yüzü görmez daha
Rüzgâr esip toz duman, benz sararıp solmaz mı

Ardından kalan yâri, başmı koyar yastığa
Geceye sevdalanıp, gözün diker kuşluğa
İlaç merhem olmaz ki, yüreğinde boşluğa
Ah ettikçe kahrolup, saçlarını yolmaz mı

Neylesin seven acep, nedir bu muhasara
Derviş misali düşüp, ol diyardan diyara
Soldukça gülistanda, gül diker boş mezara
Güzel rabbim katında, mekan cennet olmaz mı

An'a sığılmaz bir ömür, sevda nelere bedel
Sıralarnır araya, dert gam dağ taşlar engel
Can parçalayan sestir, canım sevgili dön gel
Yalan dünyada seven, sevdiğine kalmaz mı

Karaahmet korkuyor, sevda gelirse başa
Nereye gitsin garip, baş vurup hangi taş
Dostu hüznünde kalır, düşmanları temaşa
Tutulmuş taze yâre, şifasını bulmaz mı

Ahmet Coşkun

Delinin birisine

Delinin birisine

Gözleri göz göz dağlıyor yüreği
Allahım hangi cennettin meleği
Tam da asmışken duvara eleği
Vurulmuşum delinin birisine

Karakaşları gözüne yay etmiş
Almış aklımı başımdan zay etmiş
Susturmuş ağzım dilimi lal etmiş
Vurulmuşum delinin birisine

Kendine oyuncak etmek emeli
Oyun oynuyor benimle besbelli
Derdi gönlünü eğlendirmek belli
Vurulmuşum delinin birisine

Başladı bende şair bunaması
Geliyor eşten dosttan kınaması
Kimse anlamıyor aşk kanaması
Vurulmuşum delinin birisine

Delicesine dalmışım sevdaya
Kafam güzel bakmıyorum aynaya
Davullar çala güzeller oynaya
Vurulmuşum delinin birisine

Ahmet Coşkun

Dem olsun

Dem olsun

Aşkın defterini kaldırmıştım rafa
Seni görünce sevda düştü aklıma
Yaşadığım sevdalar kalsın saklıma

Savuşturduk çok hazanı var olsun
Bahar olsun da kaçınıcı olursa olsun
Ahir ömürde şu gönül de şad olsun

Güllerin mis koktuğu bahçede gül sen
Yıkılmış bentleri gönül coşuyor bil sen
Sevdaya bir adım at elimden tut sen

Murat murattır inat etme gel insafa
Aşk yaş baş zaman bilmez sürer sefa
Razıyım bahtım ne çıkarsa son defa

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Demeyim mi

Demeyim mi

dem vuruyor beyim yağları baldan
kendi gibi her can cennette bilir
giyinmiş urbalar pahalı aldan
ipeğe sarınan çulu ne bilir

tahta kale mekan kırar dövizi
bir yandan çukkalar banka faizi
günden güne artar parlar yıldızı
panknot çuvallayan pulu ne bilir

fakir dul yetimi görüp duymamış
lokmasını teraziye koymamış
hakkın adaletine hiç uymamış
şeytana sığınan kulu ne bilir

sorsan karaahmet kim zındık der
gel sofraya üleş desen yandık der
şükür bu yılda haç zekat verdik der
kalbi kararanlar nuru ne bilir

Ahmet Coşkun

Demir atlar yakın eder ölümü

Demir atlar yakın eder ölümü

Artık demir atlar sallındı göğ
Hangi yiğit kalkıp kendini öve
Koca mermiler yeri döve döve
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Tanklar toplar sıralanır kenara
Görünmeden vurulur her kara
Ateşler toprağı ezer yara yara
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Köroğlu tüfek dediğin de ne ki
Göğün ortasına kurulmuş seki
Okyanuslardan fırlıyor füze ki
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Çok sıkışsa patlatacak atomu
İnsanlığı tehdit ediyor tutumu
Barış dediğin savaştan kötümü
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Ahmet Coşkun

Derdime derman olmayan sevgili

Derdime derman olmayan sevgili

Selamı sabahı kestin keseli
Ecelim boynumda kaldı asılı
Kimseler silemez gözümde seli
Derdime derman olmayan sevgili

Turnalar bu elden uçup göçeli
Huzurum kalmadı günüm çileli
Deli gönlüm öz canından geçeli
Derdime derman olmayan sevgili

Evveli anlardan çıkmaz hayali
Ben bu acılara doydum doyalı
Beni cehenneme koydun koyalı
Derdime derman olmayan sevgili

Bu dünyada kalmışım tek başıma
Allanıp pullanıp çıksan karşıma
Şen olmaz bu gönül gitmez hoşuma
Derdime derman olmayan sevgili

Ahmet Coşkun

Derdin benle

Derdin benle

Güzel günü bırak yare
Felek senin derdin benle
Kustun durdun kinle öfke
Felek senin derdin benle

Derdi verdin şifa sandım
Bağda solan güle yandım
Bende garip bir insandım
Felek senin derdin benle

İstemedim bağla bahçe
Ne para pul nede akçe
Demedin bu garip serçe
Felek senin derdin benle

Beni böyle çok yorarsın
Hep ağa beyler sorarsın
Duymam fakire sofrasın
Felek senin derdin benle

Coşkûnîyi koy kazana
Ateş yakma sen azana
Sözüm var yazı yazana
Felek senin derdin benle

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Derdo

Derdo

Bir yarayı bir yaraya saranım
Çok anlattım anlamdın meramım
Bu dert ile nere gidim, derdo derdo
Dağ başında kurda kuşa yem olam

Yaz baharda eller göçmüş yaylaya
Gurbet elde hasret kaldım sılaya
Kime yansam kül olsan derdo derdo
Hangi meye dolsam derde dem olam

Mecnun oldun Leyla gelmez çölüme
Hazan olmuş ayaz vurmuş gülüme
Gönül günde bizarım, derdo derdo
Düşsem senin yollarına sem olam

Umutsuzum yüzüm gülmez ne çare
Bir sevdada yandım düştüm ne hale
Yar halden anlamıyor derdo derdo
Ne yaptım da yar gözünde kem olam

Coşkûnî çıkamadım dert batağı
Bulamadım sevdama dert ortağı
Her sevdiğim bivefa derdo derdo
Başı koysam bir göğüsse sim olam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Derman

Derman

Devranı sürüp gider
Kadersiz nazlı yârim
İnsan bilmez ne eder
Bir bulanık sisteyim

Dalda bülbül ötüyor
Bağda güller kokuyor
Gönül yaprak döküyor
Bir çıkılmaz düşteyim

Mevlevi semahında
Sevenler dergahında
Her seher sabahında
İlahi bir sesteyim

Elimden gül alındı
Yürek yanıp kavruldu
Yakıldım kül savruldu
Dile düşmüş besteyim

Coşkûnî yaralarım
Kendimi paralarım
Kaderime yorarım
Sen kalksan son isteğim

Ahmet Coşkun

Dermanım yok dokunma

Değmen dostlar değmen bu yarama
Yan yana dağlar koydu arama
Felek ateşler koydu bağrıma
Hekim doktor kar etmiyor aman-aman

Gezdim ziyaretler dergâhları
Duydum dinledim feryat ahları
Dua niyaz gezen bedbahtları
Yazmayınca Mevla yazmaz aman- aman

Bir gül yüzlü nazeninim vardı
Yüce dağ başında beyaz kardı
Erir avucumda yaşlar kaldı
Sevdiğim bahtım umudum aman- aman

Devrana da kurban şu devrana
Demi bahtımı koymuş fermana
Dert yazsam hangi çöle ummana
Dermansız kalmışım aman aman - aman

Ahmet Coşkun

Dert benim

Dert benim

Derdi ızdırabım bana mahsus
Verdi bana üstü açık mapus
Belki sebebi günahım husus
İsyanım içimde kurşun yara

Derdin sebebini veren bilir
Çaresiz olan elden ne gelir
İstese dermanı anda verir
Vermeyişidir içimde yara

Doğdum doğalı çileyi verdi
Ben dikeldim hep o yere serdi
Bunda kalkmadım çare vermedi
Huzura bunla sınanmam yara

İsterim sağlık güzel günleri
Yürek içinde vurulmuş peri
Açılmıyor bu dünya defteri
Sayfalar içimde bir bir yara

Karaahmet bunu da çekecek
Belki ömrü buna da yetecek
Kalmadı gücüm kuvvet bitecek
Gücümün yetmemesi bir yara

Ahmet Coşkun

Dert et gönöl

Dert et gönöl

Senin kime ne faydan olacak
Pişmezse aşın tütmeşe ocak
Derler komşu komşuya muhtaç
Aldanma kim kime kucak açacak
Herkes kendi kaderiyle boğuşacak

Efsunlu lafları koy bir kenara
Kurt pusuda ceylan inince pınara
Gözlerinin güzelliği etmiyor para
Güçsüz sokağında yaban atar nara
Kendini bul ki değişsin bu manzara

Çıkariyorsan ekmeğini taştan
Sevgili kadar kutsaldır emek kıskan
Sahip çıkacaksın alın terine kan revan
Açgözlülerde ne insaf olur ne vicdan
Sensin derman sen olacaksın ferman

Gül yüzlü nazlı yârin hatırı için
Kanat çırpacak güvercinlerin için
Seni sen yapacak yarınların için
Senin gibi olan herkesler için
Dert et gönöl asıl kavgaya

Ahmet Coşkun

Dert olur gönöl

Dert olur gönöl

Bahar gelmiş gül açıyor
Gönülden sevda göçüyor
Zehmeride kaldım gönöl
Dert olur bana dert olur

Tutmaz kanadım uçamam
Yol sırat vurup geçemem
Şerbet sunsa yâr içemem
Dert olur bana dert olur

Eski yaram kanar durur
Her gece rüyamda vurur
İçim de bir çiçek kurur
Dert olur bana dert olur

Yandığım yanamam ben
Bir güzele kanamam ben
Gayrı ıslah olamam ben
Dert olur bana dert olur

Gelenim yok yol nedeyim
Gönöl kapısında köleyim
Ecel gelmez ben öleyim
Dert olur bana dert olur

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dertli

Dertli

Bulut bulut çökme yağıp başıma
Dağıt pus dumanın dağlar başına
Dağlarda dayanmaz gözüm yaşına
Kurban olduğum yar bela başıma

Yaz günü gül çiçek döner başımda
Kara gün bilinmez gelsin yaş/ımda
Kusur bulmaz bin kez arar şaşımda
Kurban olduğum yar bela başıma

Ok saplanmış sinem kanar saklıda
Söz kar etmez zalim sanki haklıda
Çalar yerden yere söyler farklıda
Kurban olduğum yar bela başıma

Karaahmet günü dün de arama
İlaç sürmez oldu zalim yarama
Tıknandım nefessiz geldi burama
Kurban olduğum yar bela başıma

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dertli gelen yar

Sabahın erinden çıkmış ayaza
Yolumu gözler yolunu kurbanım
Üşümüş yanaklar allar beyaza
Tel tel dağılmış saçına kurbanım

Sabahtan telaşı vurmuş rüzgâra
Gözlerde kararmış uslu yağmura
Süzülmüş yanaklar al al mahmura
Gözden akan tane yaşa kurbanım

Kim ne dedi canım kim üzdü seni
Dağılsın dünyanın o çarkı ekseni
Vururum dağlara kurup meskeni
Dağları eylerim pamuk kurbanım

Aldanma âleme şu dünya süsüne
Göğsümün üstünde açsın gül sine
Bu yürek bu sevda bedel hepsine
Bak uğrunda neler yanar kurbanım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dertsizin derdi var

Dertsizinde derdi var

salgın salmış her bir yanı
mal mülk olan yine yanı
gel etme sen küfür yanı
dertsizin de bir derdi var

soğuk sıcak suya değmez
payla desen paya değmez
âlem yansa keyfe değmez
dertsizin de bir derdi var

baksan meşhur adı sanı
kör yoksulu zengin sanı
sorsan yok der algı sanı
dertsizin de bir derdi var

karaahmet hakka tabi
doğru yoldan koşar tabi
herkes bozuk odur tabi
dertsizin de bir derdi var

Ahmet Coşkun

Desene

Desene

Ellerim hep böyle mi semaya
Gönül ferah ol hamdüsenaya
Kim gelecek gayrısını kınaya
İnsanlar azap içinde ağlaya
Ahtan diller kuruyacak desene

Yalanlarla beslemişler ussunu
Açmaz gözün önünde pussunu
Eksik etmez dev aynada süsünü
Bilmez kimden alacak hırsını
Hadsiz şamamrı yedik desene

Kokmuş bedene sürer gül suyu
Yıkanır paklanmaz çamur kuyu
Kırk degah talimde çıkmaz huyu
Cinle çalar defî şeytanla toyu
Yine korkulara salacak desene

Bu şirettin şerrin ehli uslanmaz
Demir olsa toptakta paslanmaz
Doydum deyip hakka yaslanmaz
Garip yoksul saraylarda barınmaz
Yedik yine ham ayvayı desene

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Devran oğul

Devran oğul

Yine bu gün yaralarım sızlıyor
Şu devran beni devirdi be oğul
Ecel vaktim tamama yol eziyor
Şu devran beni devirdi be oğul

G l ieēe yaren idim baēlardı
Yolu bilmeyen gelip bana uērardı
Yüzüm görmeyen sevgili aēlardı
Şu devran beni devirdi be oğul

Çok yayladım yaylada koyun kuzu
Yüksek uçtum verdim şerbeti dozu
Vız gelirdi daēların duman tozu
Şu devran beni devirdi be oğul

Yenemedim şu feleēin fendini
 zemedim ka pelerin bendini
Herkes ermiş eren saydı kendini
Şu devran beni devirdi be oğul

Neyler karaahmet delisi neyler
Kalkmış oğul uşak nasihat eyler
Gayri otur şu köşeye kalkma der
Şu devran beni devirdi be oğul

Ahmet Coşkun

Deyin erenler

Deyin erenler

Vurun şu dağlara garip naaşını
Bey ağalar keşmiş ekmek aşını
Tarla kuru bağlar gülsüz virane
Nere göçüp gitsek deyin erenler

Ana yurdu baba yurdu neresi
Kurumuş çayları akmaz deresi
Kapanmış kapılar camı perdesi
Nere göçüp gitsek deyin erenler

Kurulmaz düğünler yaslı geliner
Kınası yakılmaz damatlık gençler
Kıtlık değil kutluk değil bu günler
Nere göçüp gitsek deyin erenler

Varın deyin şaha o padişaha
Salmasın meydana tellaklar daha
Hele çıksın seyre şu nişangaha
Nere göçüp gitsek deyin erenler

Hey gidinin zalim ağa beyleri
Talan edip gitmiş şehir köyleri
Gerelim yayları çekip okları
Nere göçüp gitsek deyin erenler

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dışımda

Dışımda

benli olmayan karanlıklar çöker
gölge kaybedilir benliğim çöker
ruhum kaçır benden uzağa çöker
sıkar boğazımı dışımda dertler

gonca güller dikenler gölgesinde
seçilmez suret insan gölgesinde
saklı şemsiye şezlong gölgesinde
güneşi sıkanlar dışımda bekler

sevdam baştan ayağa giyindiğim
çöl çorak toprakta su giyindiğim
dergahsız dervişim hu giyindiğim
pervane dönenler dışımda bekler

ikbal iskan eder gökkuşağımda
sikke arar durur bel kuşağımda
bir vefa yok zamane kuşağımda
uçarım uçurum dışımda bekler

Ahmet Coşkun

Dildarım

Dildarım

Bu sevme yazgım olsun
Sevmesende severimin meydan okuması
Bahar çiçekleri serpildi gönlüme
Zemheriler ayazında titredim
Soğuk değil senin heyecanın
Ayaklarımın tutulduğu ellerimin donduğu
Dilimin dönmediği

Sendeki güzelliğe vuruldum
Alamadım gözlerimi gül yüzünden
Gözlerinde gözlerim ıslandı
Gülüşlerim gülüşünde soldu
Kendimi başka iklimlere atamadım
Kendi kendime kafesdarım

Senle ilgisi yok belki
Senin haberinde yok belki
Belki bilsen bir selam esnasında
Çözülürdü elim ayağım karım buzum
Olmayacak biliyorum olmayacak
Bahtsız sevdakârım

Ben kendi kedime sevdim
Kendi yalnızlığımla sevişip

Rüzgırlarıp dağları esttiren
Şakıyıp bülbülleri susturan
Gülleri gülistanda küstüren
Meleklerin kanatlarında çırpınan
Kevser ırmağında yıkanan
Kokusunu cennette yayan
Gamım kederim efkarım

Sevesin diye sevmedim
Ahsız vahsız şartsız koşulsuz
Kendi kendime sevdim
Kendime kefilim
Dildarım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dingin

Dingin

Üstelik çok zaman olmuştu
özü olmayanın közü mü olur
yan derdine dedim
zamanında zamanda hakkı var

üstünde kiri pası dünyanın
yıkanmak nafile
yol işte taş çakıl çamur
geç nerden geçeceksen

sevinin koynunda kurgusu
sevgili gölgesini saklamış
kaybolmuş eski bir sevdada
an'a durmak efkarı nafile

kuşları seyrediyor şafakta
her tipi boran seher yeli
üşümesini almış koltuk altına
gitmekle kalmaya esrik

gerisi berisinden çalkantılı
yüklendikçe gök mavisini
zifri bir gece müjdeleyicisi
titrek ayaklarında yufka yüreği.

sonu mu bu son yudum
kilit üstüne kilidi vurulu kafes
uçmak kanatsız bacaksız
örüldükçe sökülen gergef

yumru olmuş göğüste
yaraya dönüşen heves
ağrısız kansız bir akıntı
usul usul yağmur ağlatan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dinmeyen şarkım

Dinmeyen şarkım

Duymuyorsun sesimi şu kalbimi
Sevdandan akan kanlı gözyaşımı
Şu kadersiz şu talihsiz başımı
Alıp gidemedim ben kendimi ah

Bekledim durdum sevda durağında
Bakmadan gelip geçtin ırağımda
Bir kez olsun öpseydim dudağında
Sevmedin gittin bir türlü beni ah

İstedim çok istedim yar gönülden
Düşmüş yıldızımız aşk gider elden
Çağlar sevda çalarız ayrı telden
Sevda çalmadık birbirimize ah

İki dünya aşkın yakamda ah ah
Ne gün akşam ne akşamdır sabah
Ben seccadeyim sen elimde tesbah
Bir hayal âlemde sevişiriz ah

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dipzirve

Dipzirve

Dünden kalan ne var çıkar satmaya
Yeni aldım deme hava atmaya
Dost bulamazsın acık kapatmaya
Tarlada başak tekne de hamur yok

Gözünü dikme gel sene mahsule
Güvenip yollama çocuk tahsile
Soygun var eflasyon deprem bahane
Kara kara bulutlanır yağmur yok

Bu gün yarın der mevsimi değişir
Kar kış basar yorganda kığın üşür
Yokluk basınca her yanın uyuşur
Kal kalırsın sarılacak samur yok

Sensin emekle üretip çoğaltan
Sesin gür çıksın almayasın alttan
Kılıç sallayana parlasın baltan
Gücünü öğren sırtında kambur yok

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Divane

Divane

kevser içip zemzem yunsam
buharlaşsam bulut bulut
yağsam yere çiçek açsam
beyhude geçen zamanım
şu gönül isyanım

ay şavkında gelsem dile
yıldız olsam dalsam göle
mecnun gibi vurup çöle
Ferhat dağlarını delsem
kükreyip şahlanıp gelsem

gözlerimde dağ ceylanı
koşup gelse bana Leylam
gerçekleşse düşün rüyam
güvercinler kanat çırpısa
Anka'lara türkü salsam

kapılsam sevda büyüsüne
katılsam turna sürüsüne
çıksam sevda kürsüsüne
şu düzenin şol çarkına
tükürsem tükürsem

Ahmet Coşkun

Divane II

Divaneyim

Yine sallanıyor hele
Süslü kemer takmış bele
Kanatlanmış gelmez ele
Şu güzele düş olaydım

Gözleri kömür yüzü ay
Oku çekmiş kaşları yay
Görsem aklım oluyor zay
Ben onunla hoş olaydım

Güzelliğe biçmem paha
Öpüp seven ölmez daha
Öldüm çıkamam sabaha
Baş koyduğu taş olaydım

Leyli leyli davul zurna
Göğüs kafesime vurma
Kaf dağında duran humma
Ardı sıra kuş olaydım

Şu güzelin meyli olsa
Şevdamız kalbine dolsa
Coşkûnî de bir hoş olsa
Yüz güzelden boş olaydım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Divaneyim

Divaneyim

Yine sallanıyor hele
Süslü kemer takmış bele
Kanatlanmış gelmez ele
Şu güzele düş olaydım

Gözleri kömür yüzü ay
Oku çekmiş kaşları yay
Görsem aklım oluyor zay
Ben onunla hoş olaydım

Güzelliğe biçmem paha
Öpüp seven ölmez daha
Öldüm çıkamam sabaha
Baş koyduğu taş olaydım

Leyli leyli davul zurna
Göğüs kafesime vurma
Kaf dağında duran humma
Ardı sıra kuş olaydım

Şu güzelin meyli olsa
Şevdamız kalbine dolsa
Coşkûnî de bir hoş olsa
Yüz güzelden boş olaydım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Doğrudur

Doğrudur

Bakınca şu aleme, şükrederken rabbime
Sırta varamadığım, çok hal var garibime
Sevmeye mükellefim, hoş dolaır dilime
Doğruya dosdoğrudan, dillendiğim doğrudur

Görünce yer yüzünde, bunca zulüm felaket
Nasıl el avuç açıp, rabden dileyim rahmet
İnsanoğlu uslanmaz, kolayı eder zahmet
Cam çerçeve kırdığım, cinlendiğim doğrudur

Gördün mu hiç kimseyi, açla lokma böldürür
Esvabını çıkarmış, garip yoksul giydirir
Yol bulmuş haramına, herkes helal uydurur
Sevgimi kül ettiğim, kinlendiğim doğrudur

Dostuna da güvenme, mal mülk tatlıdır cana
Can dediğinde cayar, çiydir insan her yana
Kardeş değil miydiler, Kabil doymadı kana
Kardeş dediğim için, mimplendiğim doğrudur

Cennette güller açmış, akar zezem suları
Rakkaseler dönermiş, mesut mutlu kulları
Dört kitaptan ötede, gördüm türlü halleri
Gördüğüm doğru değil, millendiğim doğrudur

Ahmet Coşkun

Doldur gardaş içelim

Doldur gardaş içelim

Her gün dert her gün dert
Sanki bize ganimet
Biraz neşe eğlence
Doldur gardaş içelim

Biraz sevda biraz aşk
Edelim alemde meşk
Küfelik olana dek
Doldur gardaş içelim

Su katma sekim ben
Şu hayatta tekim ben
Boş ver neler çektim ben
Doldur gardaş içelim

Âlemî zaten eğri
Biz mi kaldık tek doğru
Bizde edelim şu seyri
Doldur gardaş içelim

Coşkûnî dağıt bu gün
Kalmasın keder hüzün
Senin de gülsün yüzün
Doldur gardaş içelim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dost aradı durdu gönlüm

Dost aradı durdu gönlüm

Her tanışa gardaş oldum
Sırtım verip sırdaş oldum
Yol yürüdüm yoldaş oldum
Dost aradı durdu gönlüm

Gözüm yoktur para pulda
Sevap günah çoktur kulda
Kime gölge kime dulda
Dost aradı durdu gönlüm

Şu üç günlük dünya yalan
Bir muhabbet etsek baldan
Gün gün zarar ettik kârdan
Dost aradı durdu gönlüm

Kara günde damın çökse
Bir köşede boyun bükse
Kime gidip derdin dökse
Dost aradı durdu gönlüm

Karaahmet tabut tutan
Toprağın bir kürek atan
Allah razı olsun dosttan
Dost aradı durdu gönlüm

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dost gelmiş

Dost gelmiş

Dost gelmiş

Dost gelmiş haneme gönül sohbete
Benim halim mi var dost muhabbete
Sofram yoksul bir bardak çay kıymete
Geçerse buyur gel göz baş üstüne

Emeğimiz sömürüde tarumar
Sevda desen bizden çeker ahu zar
Gün gecemiz geçmez dumanlı efkar
Çekerse buyur gel göz baş üstüne

Eşkıya yol üstünde eksilmedi
Suçlu bulunup ceza kesilmedi
Garibanın lokması hep eksildi
Bıkarsa buyur gel göz baş üstüne

Düzememdik şu düzelmez düzeni
Baş üstünde taşıyorlar ezeni
Sudan çıkmış avuç yalar sazını
Sezerse buyur gel baş göz üstüne

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dost kapısı

Dost kapısı

Aradım arşı düştüğüm yerlerde
Bu sevdayı alan olmadı serde
Düşman bekliyor sinsice siperde
Dostun kapısına dermana geldim

Her yanı gül çiçek o nazlı yârin
İçinde kaldığım bu dert efkarın
Lokman tabibim nazlı cefakarım
Dostun kapısına dermana geldim

Bağrımda yanar sevdanın çırası
Karayı ak eyler kaşın karası
Nurunu nakş eder yüzün aynası
Dostun kapısına dermana geldim

Karaahmet dosttur dosta gidelim
Düşmanımız belli dostu bilelim
Dergâh divan durup tavaf edelim
Dostun kapısına dermana geldim

Ahmet Coşkun

Dost Nasihatı Rumuzlu Şahıs

Her kimsen ulaşılır ol ki
iki satır yazalım cevaben

bu ne ya
ben kürtçede biliyorum arapçada
üfffffffff

ayrıca mahlasım eki g ile okunmuyor k ile yazışıp okunuyor
dostun gizlisi olmaz açık olur,,

Not- benim mahlasım Karaahmet ti Türk edebiyatının kıymetli şairlerinden OSMAN
AKÇAY ustam bu mahlası bana laik gördü o günden beri de bu mahlası kullanıyorum,,,

Ahmet Coşkun

Dön gel

Dön gel

Yârim seni özleyeli
yollarını gözleyeli
Geçti ömrüm, ömrüm geçti
Bırak gurbetlik sılayı
Dön sevdiğim, dön gel, dön gel

Çiçek açmaz kuşlar ötmez
Çoğaldı dertlerim bitmez
Yaşlandım takatim yetmez
Bırak gurbetlik sılayı
Dön sevdiğim, dön gel, dön gel

Ay doğmaz gecem karanlık
Kimse etmiyor yarenlik
İçimde yangın gurbetlik
Bırak gurbetlik sılayı
Dön sevdiğim, dön gel, dön gel

Duvar da resmin ağlıyor
Anılar yürek dağlıyor
Seni orda ne bağlıyor
Bırak gurbetlik sılayı
Dön sevdiğim, dön gel, dön gel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Döndüremedik

Döndüremedik

Fayda olsun diye çıkılan yollar
Firensiz sirensiz gelenler sollar
Hangi yere varsak çaresiz kullar
Şu kaderi terse döndüremedik

Koşa gittik dosta yolda kalana
Yüz çevirdik her bir kötü olana
İstedik ki masum haklı kollana
Yanan yangınları söndüremedik

Gönlümde taşıdığım bir sevgili
Aynı yerde durduk yerimiz belli
Harama varmadık hiç ondan kelli
Boynuna sarılıp güldüremedik

Hangi felek yazmış bilmem yazıyı
Kapadım defteri gömdüm maziyi
Her binen mahmuzlar gemi azıyı
Haksız olan çalar susturamadık

Diş biledik çokça gönül kaldırmaz
Sebebini sorsak ceviz doldurmaz
Kimse ayranına sinek kondurmaz
Şu bende benliği öldüremedik

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dönüş

Dönüş

Bir bizler barınamadık gördünmü
Şu güzel dağlar ovalar yurdun mu
Bizi ücra köşelere sürdün mu
Ah Anadolım kavimler beşiği

Karar verdik köyümüze dönmeyi
Umuyoruz ucuz araç bulmayı
Kimse tavsiye etmesin kalmayı
Valla arar olduk atı eşiği

Kirası kat kat geçti maaşları
Ev tutmak mı hangi yiğidin kârı
Önümüz kış beklemeyiz baharı
Sokak ortasına serdik döşegi

Işık yanmaz su akmaz boş tencere
Nere baksan ışık sızmaz pencere
Nedir bilmem düştüğümüz cendere
Dertli dertli söyletiyor aşığı

Ne kader nede felek senin çarkın
Ey yoksulluk yıkılsın evin barkın
Coşkûni söyle bu mu benim hakkım
Halimize güler gavur uşağı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Dur be güzellik

Dur be güzellik

bana mı hep tersin
surat ekşitip gidersin
anladık çok güzelsin
baktık, destursuz ya

alım alım yıkıyor da
geleni geçeni bakıyor
gülüşün yürek yakıyor
 ylece dudak b k yor
yazık, valla bana yazık
piskoloji bozuluyor ya

ağız açıp laf mı ettik
kötü söz m  söyledik
sevap demişler sevap
hayır gitmez mı sana
anan baban hayrına
doya doya baksak ya

hele bir dur güzellik
göz kapatıp gezemem
şavkın vuruyor alhıma
gözlerim kamaşıyor ya

Ahmet Coşkun

Dünya

Dünya

Güneş tutuyor sana ayna
Ay mehtap düşer payına
Kokuşmuş kül kokan dünya
Batasın desem batmazsın
Dön dur her gün etrafımda

Mor sümbüllü dağların var
Toprağa can veren suların
Yaz olursun döner kış olursun
Çok kızarsan fırtına boransın
Yak canımı yak çemberinde

Eksem edersin kurt kuşa yem
Sürsem takarsın boynuma gem
Şerbetinde var ya içirirsin sem
Bilmem kimlere oluyorsun dem
Ne alıp vermediğin var benden

Bir murat almadım ben senden
Her yeni günüm berbat dünden
Anlamıyorsun ki garip halimden
Kurtar karaahmeti beterinden
Karala sil, sil adımı defterinden

Ahmet Coşkun

Dünya güzeli

Dünya güzeli

kurban olduğum
okyanusu sığdırmış gözüne
ufkun kızılını yakmış yüzüne
ah gelipte otursaydın dizime
hele bakın şu dünya güzeline

giymiş çiçek çiçek fistanı
örük örük saçlar sarmış gerdanı
gamzesine bal sızdırmış yaradanı
yürür ki gül kokusu alsın meydanı
hele bakın şu dünya güzeline

öyle ince öyle nazik dolaşıyor
güldükçe gökkuşağı oluşuyor
pervanelenip yıldızlar uçuşuyor
lal bülbüleşip dalında ötüşüyor
hele bakın şu dünya güzeline

hüri melek cennetten dilek mi
gözlerime görünen mübarek mi
deli gönül varıp kapısına ölek mi
yoksa aldatan şu kahpe felek mi
hele bakın şu dünya güzeline

Ahmet Coşkun

Düş kuyusu

Düş kuyusu

Ateş yakar içimde hevesin
gel ben seni sevmeyim
kalbim kurusun çürüsün anma
deftere yazılı ölüleriz dirilmeyiz
ölüler dirilince kaçır insanlar
şeytan taşlar gibi taşlarlar
ben seni sevmeyim sevdirmeyim

yolunu al yolumdan öteye
gözlerin namlu doğrultmasın üstüme
saçlarında asma gömme gamzelerine
git ve ateşe ver bu şehri bende içinde
ismim cismim kalmasın gelmesin ardına
taş değmesin laf eğmesin

başka gönüllerde öldürülmüş kalpleriz
kendi kaderine hapsedilmiş kederiz
kefen sarmaz yaralarımızı hederiz
ne olur ben seni sevmeyim sevdirmeyim
bırak kan ağlayım güldürme gülme
bahar oluyor çiçekler açıyor

gel sen beni sevme
suyun ateşe tutkusu gibi bir şey
kül oluruz kül etme kül olma
yakmayalım bir birimizi
anlığımızın ortasına dayanır namlu
kurşun sekmez

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Düş düşer

Düş düşer

Düştü gönül, ince bir derdi aman
Yok ki gönlü avutacak bir liman
Gece gündüz gözlerimde o siman
Bir hoş olur içim yüzün görünür

Düşer yollarına görmez menzili
Hangi bağa girse dökmüş gazeli
Sarhoş oldum yaban elin güzeli
Bir hoş olur içim yüzün görünür

Düşmez aşık düş görmezse illete
Şimşek gibi yeri göğü gümlete
Dost aranır düşman kalkar gıybete
Bir hoş olur içim yüzün görünür

Düşer kalkmaz bir sevdanın peşine
Gurbet düşer varmaz dostun eşine
Kerem yanar Mecnun çölde işim ne
Bir hoş olur içim yüzün görünür

Coşkûnî - Ankara- Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Düş yangınları

Düş yangınları

Seni görüyorum akıl dışı bir seyirde
Benliğim ruhum benden uzaklaşıyor
Ah bu düş yangınları sersemliyorum

Saçların dalga dalga sarıyor yüzümü
Kolların bir deli güçle sarıp kavriyor
Gözlerin delip geçiyor can ciğerimden
Sarmaş dolaş bir yoğrulma depreminde
Bir telaşla irkiliyorum sendeleyip
Ecel terleri dökülüyor başımdan

İnce bir hastalığa tutulmuşum takatsiz
Taşıyamıyorum kendimi zamanın içinde
Ezrailim gelse böyle korku salmaz içime
Eşşedle savuştururum elhamdülillah sıramı
Şeni savuşturamıyorum başımdan bir türlü
Öldürecek beni bu düş yangınları

Düşüyorum düş dağlarına tam tek mil
Kurdu kuşu ayazı canbazı üşüşüyor üstüme
Üstüme üstüme geliyorsun, niye gelmiyorsun

Ahmet Coşkun

Düşleyi düşleyi

Açıldım sabahtan seher yeline
Sevda türküsü dolandı dilime
Bir haber uçursam yârin iline
Oda düşünür mü beni düşleyi (düşleyi)

Tutmaz oldum ben dengimi yükümü
Uzaklara diktim soyka kökümü
Geldi güz mevsimi bağlar sökümü
Sılamı toprağı mı düşleyi (düşleyi)

Közde demir boyandı al kızıla
Kızgın ucu ile yazım yazıla
Okunmadı gönderdiğim pusula
Beklerim dergahta derman düşleyi (düşleyi)

Coşkûniyem coşar oldum dere çay
Boynum büker ceylan gözlü kaşı yay
Şavkı vurur yıldız yıldız gökte ay
Paslandı bu gönül seni düşleyi (düşleyi)

Ahmet Coşkun (Coşkûni)

Ankara Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Düşman oldu neyleyim

Düşman oldu neyleyim

Söyle anam söyle bizim halları
Sofrada eksik etmezdik balları
Kardeş kardeş diye açtık kolları
Ondan düşman oldu bize bilin mi

Evlerimiz bakar sokak sokağa
Gecekondı sattı vardı konağa
Avcı olmuş av düşürür tuzağa
Neden düşman oldu bize bilin mi

Yakasından gül yüzükte enfiye
Neyi kaptıysa doldurdu küfeye
Ustalaştı mesleğinde hafiye
Pasa düşman oldu bize bilin mi

Karaahmet oldu şimdi kurbanlık
Üstüme serilen kefen bayramlık
Para etti bir ucuz kahramanlık
Susa düşman oldu bize bilin mi

Ahmet Coşkun

Düşme yollara güzel

Düşme yollara güzel

uzanır yollarım gurbet ellere
gözyaşım karıştı akan sellere
düşürme güzelim beni dillere
güzel benimle sen düşme yollara

çok ekmeğin suyun içtim oy dağlar
çayır çimeninde gezdim gül bağlar
kalamam giderim el kolum bağlar
güzel benimle sen düşme yollara

kurdu kuşu avlar burda avcılar
derdim anlatamam hakim savcılar
ağlar gider burdan gelmez yolcular
güzel benimle sen düşme yollara

çıktım yücelere seyrana baktım
dağların karıydım eridim aktım
karaahmet der ki sevdalar yaktım
güzel benimle sen düşme yollara

Ahmet Coşkun

Düşmüş

düş olsam düşsem düşüne
düşünsen düşsen düşüme
kitlensen kalsan düşüme
kitlensek kalsak düşünme
düş düşkünü şu gönlüme

düş kurup düşlere düşsek
ben seni sen ben düşlesek
düşmüş sevdalar düşlesek
kara sevda bu kör düşsek
düşe yatsak yorgan döşek

ah bu düş ne güzel düşmüş
düşümde yar bana düşmüş
düşündüm beni düşünmüş
of of sevda derun düşmüş
aşka düşmüş garip düşmüş

Ahmet Coşkun

Düşünce gör

Düşünce gör

gülistana benzer sanma gününü
hazan vursa bağın gülün solunca
haller gelir başa görmez dönünü
kaza bela dertler çok olunca gör

düşsen dara kimse gelmez imdada
varken vazgeçmezler sofrada tada
aht vefa bilinmez gelmezler yada
dünya var dünyası yok olunca gör

sevda kuşu kuru bağda ötmezmiş
ekmeyince dörtlü yonca bitmezmiş
aşk gönülde derin yara gitmezmiş
gül soluk dal kırık kök olunca gör

başın almış gitmiş nice aymazlık
aç gözlü insanoğlunda doymazlık
nasıl olurmuş bak hatır saymazlık
yükün doğrulayıp tok olunca gör

Ahmet Coşkun

Ecelmısın

Ecelmısın

Ah güzellik
Ciğerimi yakıyorsun
Kanımı donduruyorsun
Kalbimi durduruyorsun
Ah beni öldürüyorsun

Gözlerin gözlerime mil çeker
Güneş ışınlarından mı geldin
Nehirler gibi içime akıyorsun
Gece ay oluyorsun ferahlıyorum
Kıyında yıldız olmaya can atıyorum

G lgen deniz kıyısı yanakların kum
Uzanıp serinlesem kıyında umudum
Su olsan susayıp içsem yudum yudum
Senden güzeli yokmuş dünyada duydum
Bu ne güzellik ecel meleği misin kuzum

Ne g zde uyku kaldı ne g n lde huzur
Dolanıp duruyorum deli gibi aklım muzur
Sıcak bir sarılmaya bir öpücüğe uyuzum
Gerçek mısın hayal mısın peri mi rumuzun
Perişanım pejm rdeyim halsizim sayende

Hangi güzelliğini desem
İnci mercanım dersen
Fakirim incedir ensem
Garibim nasıl sevsem
G n l işte ne etsem

Ahmet Coşkun

Efkârı gönlüme salan dilber

Efkârı gönlüme salan dilber

Uykuları sana rüyaları sana
Aklımı aldın kendine kiraya
Mülkünü kontrole bir uğra
Efkârı gönlüme salan dilber

Gözleri bozuk su sızdırıyor
Dilleri tutuk adını tekliyor
Eşiği kapısı yıkık dökülüyor
Efkârı gönlüme salan dilber

Bakmazmısın şu cemalime
Ağyarın içinde garip halime
Hangi sevda revadır zülüme
Efkârı gönlüme salan dilber

Bir gül ki bu gönül şen olsun
Tek anan baban hayrı olsun
Kaşın gözün sadakası olsun
Efkârı gönlüme salan dilber

Ahmet Coşkun

Efkarım efkar

Efkarım efkar

çekilmez çileyim ah gelde dayan
cehennem değil mi içimde yanan
var mı benim gibi bir hayal saran
çektiğim çekme sen dara as beni

sevdam yollarında gezer tozarım
yardan gelen davet olsun isterim
gönül gül gülistan türkü söylerim
gönlünde aşk yoksa dara as beni

nicedir kayıbım yolum bulmazım
bi sevdaya düştüm iflah olmazım
efkarım dumanım nefes almazım
yaşamak haramdır dara as beni

karaahmet sırrım haktan sezeli
bu sevdam çok zormuş evel ezeli
yüzümden yansıman açık tecelli
iki can bir yanmaz dara as beni

Ahmet Coşkun

Eğilme şu handa

Eğilme şu handa

aşıksan bülbül ol gülün dalına
sen, sen ol binme karınca dalına
herkes tutunacak kendi dalına
karganın konduğu dala tüneme

baykuş olup çökme yoksul divana
eğil kapısından gir aşk divana
hak yolunda kimler gider divana
namert konağında meşke tüneme

iki kapılı hana giren çıkar
sakın haksız yere sağlama çıkar
sen göçüp gitsen de kalandan çıkar
af dilenip kapılara tüneme

Ahmet Coşkun

Eğlenme gönöl

Eğlenme gönöl

Güzeller geçiyor seyre dalarsın
Yamandır feleğin çarkı yanarsın
Aldanırsın tatlı söze kanarsın
Demedim mi gönöl sana eğlenme

Bülbül olsan ötme dalın kırılır
Ağır gelir yükün belin kırılır
Yen kalsada içinde kol kırılır
Demedim mi gönöl sana eğlenme

Rüzgarı ateşten küle dönderir
Mecnuna çevirip çöle dönderir
Susturup lal eder muma dönderir
Demedim mi gönöl sana eğlenme

Sevda denen bir var bir yok seraptır
Göz görür el değmez gönöl haraptır
Sarhoş gezdirir bir yudum şaraptır
Demedim mi gönöl sana eğlenme

Coşkûnî narında kavrulur sevda
Körükçü tezgahda dövülür tavda
Ceylanlar tükenmez avcılar avda
Demedim mi gönöl sana eğlenme

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Eğleşme gönöl

Eğleşme gönöl

düşürme gönöl
düşürme sevdaya
zar zor yürürken
meşakkatlı hayat yolunda
nasıl baş ederim sevdıyla
benim gençlik çağlarım mı var

köl etmeyim gönca gülleri
lal etmeyim şiirin dilleri
bir Ferhat bir Mecnun daha
bir Leyla bir Şirin daha
salmayalım dağlara çöllere
destan yazmaya fermanım mı var

kaç harami kaç eşkiya yoluma
kaç sevda ölü doğdu kollarıma
gül bahçeler geçip dağ aşarken
harmansız mevsimlerim oldu
aç açıkta büyütüm tüm aşkları
külleri yakmaya dermanım mı var

Ahmet Coşkun

Eksik susmalar

Eksik susmalar

Düşün ki saksıda bir çiçek
İyi gün kötü gün ne demek
Bir hayat vicdan merhamet
Hanene kayıtlı olan kıymet
Allah katında sana emanet

Ölsün diye gözüne bakıyor
'Öyle diyorlarmış el âlem'
Onun bezginliğinden olsa
Öyle kedinden geçmiş gibi
Dönüyordu etrafta bizar

Hep koşturuyordu günce
Elinde kağıtlar ilaç torbaları
Eczane medikal uğrak yeri
Hesabını tutardı günlerin
Neyi ne zaman alacağının

Bir kaygısı alın çizgisinde
Herhalde oydu tek efkârı
'Ya ben ölürsem ne olacak'
Kim yapacak bunca işleri
Yapacak insanlarda vardı

Bir çift göz bir çift göze
Mecbur masum amade
Kapı baca içeri dışarı ev
Kontrol memuruydu sanki
Kolağan ederken her yeri

Ömür son deme ererken
Umursamazdı dünya gayri
Bugün geçse ne olur sanki
Oysa günler günün tekrarı
Kim bilir ki kimin hal ahvali

Saksıdan bir ömür törpü
Nefes alır verir yaşamaya
Ne gündüz ıştır ne gece
Bölünen her bir uykuda
Ayakta hep baş ucunda

Hangi ölüm sevindirir ki
Şirtını dönüp gitmek mi
İnsan cennet cehennem
Yükten kaçan korkak firari
İlla ki yaşamak nefes hakkı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ele gel ha ele gel

Ele gel ha gönül el'e gel
Dökülsün derdin dile gel
Yabanı bırak yaren ele gel
İki kaya üstüste dağ olmaz
Dağlar dağa benzesin

Gül kokusu tutmuş havayı
Nakış nakış örmüş sevdayı
Aşk eylemiş gönül davayı
Bir çiçek ile yaz gelmez
Bağlar güle bezensin

Kurulur bozulur düzenin
Sanma ki deva bulur azanın
Bir gün kalemi kırılır yazanın
Karaahmet senin ozanın
Sözden söze gezinsin

Ahmet Coşkun

Eller görmesin

Eller görmesin

süslen gel sevdiğim pazar başına
al kınalar yakmış ondört yaşına
bu ne güzellik can nazar başına
saklan yar saklan can eller görmesin

sallıyor mendilin çıkmaz halaydan
çekme kolum çekme gece alaydan
anam babam kınar sözü kalaydan
saklan yar saklan can eller görmesin

ver elin elime değmen gülüme
koymayın elimi yanık böğrüm
kavli karar ettik gidek ölüme
saklan yar saklan can eller görmesin

Ahmet Coşkun

Ering

Ering

Boş yalana etmiş kendini tutsak
Bir gün helal lokmayı yutmaz kursak
Olsa keramette üç beş söz duysak
Haramzade haramiye gem çeker

Kula kulluk semer, lokma kalevi
Malından geçmez manada manevi
İnsandır güzel mahlukat her nevi
Nice ayrık bildim derde dem çeker

Gönül vefa etme namert ne bile
Bal şeker girmez zehir hançer dile
Yorulma fayda etmez söz nafile
Güneşe sersen kurumaz nem çeker

Madalyaymış boynundaki yuları
Bulandırmış berrak temiz suları
İpek sarınmış unutmuş çulları
Haddin bilmez el âleme kem çeker

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Eros'u beklerken

Eros'u beklerken

Gökyüzünde şölen var
Ay gelin olmuş
Yıldızlar halaya durmuş
Mehtap bekler kuytuda
Elin elimde

Dişler dudağı yarsın
Elin sırtımda pençe
Nefessiz öpüşler
Kanlı geçecek gece
Eros kapıda el pençe

Gök gümüş yer altın
Gök kuşağında katın
Gülistana kurulmuş tahtın
Ey aşk sürsün saltanatın
Sensin tanrı tanrıça

Ahmet Coşkun

Es geçme

Es geçme

Eydir sevda deli gönöl sevince
Toz pembe görme yarası derince
Kör ateşler yakar vakti gelince
Bir gönülden bir gönle uçmayasın

Çiçek açacaksın göğüs kafeste
Çağlayıp coşacaksın haz heveste
Güle şakıyacaksın bülbül seste
Her suda iksir akmaz içmeyesin

Bahardan gülleri kışta buzları
Seveceksin yokuşları düzleri
Yaran varsa basacaksın tuzları
Dosta bile sırrını açmayasın

Eğrisi doğrusu vardır her yolun
Eksiltme sevda meclisinde bulun
Derdi sevdası çok olur her kulun
Sevdayı muhabbetten kaçmayasın

Dünya yalan insan gerçek bilesin
Ne az ne çok kendin ol ki gülesin
Çoşkûnî yürekte öfke (kin) silesin
Her nasihat sevap es geçmeyesin

Ahmet Coşkun

Eski yara

Eski yara

Saldın yüreğimi gama ateşe
Çektin elini candan yürekten yar
Dal gibi kurudum kalmadı neşe
Dilim varmadı ah etmeye yar yar

Bağ yolunun arkasında çay akar
Ben gittim de yüreğini kim yakar
Bağlamış kolları hüzünlü bakar
Ne oldu gülüm yaran mı var yar yar

Feryadım figanım dağları aştı
Gönül peşinde cihani dolaştı
Bulamadım kaldım ciğerim pişti
Yaram tazelendi ölesin yar yar

Eksilmez buranın yağmur bulutu
Bağ kurudu çay suyunu kuruttu
Bu gönül yandı kul oldu unuttu
Geçti ağlamanın zamanı yar yar

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Eskimez yaralar

Eskimez yaralar

Baharın geçti turnalar utumu
Ördüğüm saçına aklar düştümü
Beyazlanmış karşı dağlar muştumu
Sinemde yaralar eskimez gülüm

Bendim yeşil gözlerinin ışığı
Bensiz adım atmazdın şu eşiğı
Salanmadı sevdamızın beşiğı
Sinemde yaralar eskimez gülüm

Zalim felek verdi acı dersini
şakın kimselere açma bahsini
Öldüğümü duysan tutma yasını
Sinemde yaralar eskimez gülüm

Alemin devri devranı yerinde
Ben sılada gönül gurbet elinde
Gözüm olmaz elâlemin gülünde
Sinemde yaralar eskimez gülüm

Coşkûnîm hey gidi güzel zamanlar
Ekildim biçildim kalktı harmanlar
Sarhoş gezerim başımda dumanlar
Sinemde yaralar eskimez gülüm

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Este gel

Este gel

bir fırtına olup dağlardan este
korkmadan dikilip hakkını iste
bekleme çıkmaz aheste aheste
taşa geçmez sözün yanıtı sende

ozanım almış saz vurur tellere
gekiğe vurulmaz ki beyinlere
yangınlar söner karışır küllere
cana can verenin anıtı sende

kime gidip sorsan hali hal değil
hey kurban olduğum eğil ha eğil
hakkını gasp edene verme meyil
kanıksanmışlığın kanıtı sende

böyle gelip böyle geçir zamanı
el yakada vermez nefes amanı
sen yüklersen dağı aşar kervanı
şu dem sürenin saltanatı sende

Ahmet Coşkun

Etme

Etme

Aşığın ağyara varmaz dili
Kem sözü kendine kalam etme
Hiç gördün mü çöplükte bülbülü
Karganın durduğu yer, ses etme

Yârin sözü baldır başım tacı
Zehir sunsa da demem ki acı
Sevda olmaz ki herkesin harcı
Gafil sözünü başa, fes etme

Girdin mi erenler dergahına
Hak ile dönersin semahına
Gönlünü sun güzeller şahına
Zalim zulmüne diren, pes etme

Avucun kadar kısmetin taşmaz
Mevlanın dediği milim şaşmaz
Kendini bilen haddini aşmaz
Hak yerde kalır diye, yas etme

Dost diye gezinir her düzenbaz
Sen, sen ol düzenbaza çalma saz
Çıksın sesin bağır avaz avaz
Üstüne düşeni yap, es etme

Ahmet Coşkun

Etme hocam

Etme hoca

Cehennem sürme öne
Ateş doğranmış güne
Bana cennetten bahset
Etme hoca kurbanım

Gelmez kokusu gülün
Susmuş ötmez bülbülün
Bu vaaz hangi ödülün
Etme hoca kurbanım

Bu dünyaya da bir bak
Sen diyorsun ya hak hak
Bu mu bize müstehak
Etme hoca kurbanım

Şükür katık etmedi
Maya çaldık tutmadı
Vaazın kimse yutmadı
Etme hoca kurbanım

Karaahmet a lar var
Pay pay giden ba lar var
Göz önünde suçlar var
Etme hoca kurbanım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ey can

Ey can

Ey can yıkma yüzün gözün
Dünya fani değmez hüzn
Çoğun boş ver yetsin azın
Gönül dağlarında gezin

Yemeyesin haram lokma
Garip yoksula hor bakma
Övünç sayıp nifak sokma
Gönül dağlarında gezin

Canları candan ayırma
Gürleyip yalan savurma
Haksız savunup kayırma
Gönül dağlarında gezin

Herkesin kefeni cepsiz
Umrunda olmasın ipsiz
Çapın olsun olma çapsiz
Gönül dağlarında gezin

Doğru yoldan yürü emin
Haksıza yaratma zemin
Fani dünya olmaz demin
Gönül dağlarında gezin

Bir Coşkûnî geldi geçti
Dem diye çok zehir içti
Şahı meran onu seçti
Gönül dağlarında gezin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ey divane

Ey divane

Dünden güne, varsın üne, ecelli
Geniş dünya, enli boylu, divane
Yıldız kayar, dağlar yanar, göçeli
Kalan naçar, dar mı sandın, divane

Eden bulur, bulan bilmez, niyedir
Bakan görse, yanan sönmez, sırrıdır
Eğmez eğil, kalkmaz gökler, yeridir
Sirtın dönük, kâr mı sandın, divane

İnsanı gör, müşkül malum, biatin
Dilden dışten, her gidişte, inattın
Baki kalsın, kitap yazsın, sanattın
Rüzgar geçer, ar mı sandın, divane

Gül koklansa, aşk dokunsa, bedene
Varsa lezzet, sevgi ziynet, bedene
İlmen iskan, dardır mekan, bedene
Başka hicret, var mı sandın, divane

Yüzler Yusuf, gözler Leyla, bakarsa
Sevda sefer, gönül fener, yakarsa
Aşık maşuk, suyu zezem, yıkarsa
Coşkûnîye, yar mı sandın, divane

Ahmet Coşkun

Ey hayat

Ey hayat

Her günah sevapta arar sırrını
Sarar bir makaraya düş yerini
Günü doğurur dünden beterini
Hangi karanlıkta güneş doğardı

Düş ülkesine uçurdum güvercin
Gökkuşağı üstü masum direncim
Çocuk gözlerle kelebek sevincim
Her gelen dalga selimi boğardı

Ey gözünü sevdiğim güzel hayat
Bırakmadın garip yoksulu rahat
Yüklendin bunca ahı vah heyhat
Duymadın kulakların hep sağırdı

Nedir ya rab bu harami üslenme
Kime baksam o kapıda beslenme
Yürü bre karaahmet seslenme
Göze görünse melekler ağlardı

Ahmet Coşkun

Eyleme yar

Eyleme yar

etme derdi derdim üstüne payda
ziyan etin ömrüm her günüm zayda
var ettiklerini bire bir say da
hangi bir yarayı eylesem eyi

hanesi sayılmaz handa âlemin
âlemi sarıyor senin elemin
uyura karıştın gelmez selamın
hangi bir yarayı eylesem eyi

hey gönlüme yara sağır sultanım
bu sevdanın yükü ağır sultanım
duyarsan sema ya bağır sultanım
hangi bir yarayı eylesem eyi

karaahmet akıp eylere karıştı
sardı yaraların öptü barıştı
yandıkça gönül ateşe alıştı
hangi bir yarayı eylesem eyi

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ezdi geçti

Ezdi geçti

Siyah saçı gamze yalar
Bastıka aşınır yollar
Hele bakın şu güzele
Ezdi geçti beni yolda

ekmiş kudret kalemini
Almiş sevdanın demini
Vermiş dünyaya rengini
Dövmeler dökülür kolda

Gönlünü asmiş heybeye
Hendek atlatır deveye
Beş vakit gelsen tövbeye
Hevesi saklanmaz kulda

Gnl ki ateşsiz tte
z güveni benden te
Alınmaz koysan sepete
Göze gelmez para pulda

Güzellik güzel bir ugraş
Ne güzel bezemiş nakkaş
Coşkûnî nedir bu telaş
Hak yaratmiş özü nurda

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Fani dünya

Fani dünya

fani dünya fani bilemedim oy
düştüm ateşine gülemedim oy
gülenler ağlasın gülüşüne oy
bende geldim geçtim diyemedim oy

pervane hevestim dönen çarkında
allandım pulladım renkli parkında
haylı zaman geçti oldum farkında
bende geldim geçtim diyemedim oy

dost yaren sevdiğim elimiş vay vay
sevda sardım cana selimiş vay vay
kurşun değil yakan dilimiş vay vay
bende geldim geçtim diyemedim oy

yaram yaradandan göz göz ezelden
nasibim dermanım bu söz saz elden
çığden çıksam pişsem diye tez elden
bende geldim geçtim diyemedim oy

Ahmet Coşkun

Felek aman vermez

Felek aman vermez

Ŗu dağların eteğinde bağlar
Pınarından akar serin sular
Yar içinde gezinip gül koklar
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Sallanırdım taş çakı çıkınca
Gözlerim ateş şimşek çakınca
Olurdu devler gözde karınca
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Bendim güzellerin dilinde söz
Sevdaya katılıp yanardım köz
Felek Ŗu devri zamanı bir çöz
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Hey gidi karaahmet hayıflan
Buna diyorlar ömürde tufan
Yaza yazıla tükendi sayfan
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Ahmet Coşkun

Fenomen yağmuru

Fenomen yağmuru

Abi kurban nerde para
Kele diyon saçın tara
Şuna bak bi kaçın kura
La aklım ermez bu işe

Fenoda köşkler villalar
Bizde ödenmez kiralar
Başa taç etmiş paralar
Saçar leylim takmış fişe

Binemiyok biz dolmuşa
Biner ciplen uçan kuşa
Kurşun sıkırsız kuruşa
Asgari ücret aş pişe

Agam nedir bu sır gizem
Hangi deniz bende yüzem
Altın yaprak kahve süzem
Çarşaf çarşaf renk afişe

Memelektte açmı varmış
Dalga geçen dolar saçmış
Para kazanmak kolaymış
Uyansak da dönsek köşe

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Fermanım dağlar

Fermanım dağlar

Ayaz güneşi çatlattı donuyor
Buz kesilmiş beden ateş yanıyor
Bir değil bin yaram birden kanıyor
Cellattın kemendi boynumda vay vay

Elim kolum bağlandı dağ başında
Ne bilen var ne duyanın umrunda
Keneler bedenimde bit kanımda
Cellattın kemendi boynumda vay vay

Dağılsın haberim her bir diyara
Selamımı götürün nazlı yâr a
Yok mudur benimle atacak nara
Cellattın kemendi boynumda vay vay

Yol kalmadı önümüzde geçelim
Etrafımız çalı çırpı biçelim
Kanatlanıp gökte kuşla uçalım
Cellattın kemendi boynumda vay vay

Namerde de deli gönöl namerde
Eşkiya dolanıyor her bir yerde
Bitsin şu oyun kapansın bu perde
Cellattın kemendi boynumda vay vay

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Feryadıma ses mı var

Feryadıma ses mı var

ehil ol deli gönül ehil ol
söz verme her güzele mehil ol
el kolay sen kendine kefil ol
akıl ermez sırlarım var benim

Ağustos akıyor ter toz başım
gözünde büyür bir tabak aşım
yıl dolmadan tamamlanır yaşıım
kış donduran karlarım var benim

meht edemem hazanın hanını
bencileyin kim vermiş canını
dokuz ayla boş göbek bağını
haktan yansır nurlarım var benim

bin bir ayet okur kitap elde
merhamet vicadan yok hitap dilde
ganimet saymış vurgunu selde
yemeden tok pirlerim var benim

verde sürünenlerde bir havar
başının değdiği göğde ne var
bilmezsın bir ah kaç sevap savar
ayrı bakmaz dinlerim var benim

hele karaahmet hele boy ver
dikiş tutmaz bu düzen koy ver
beyler el değmez ağzına soy ver
melek olmaz cinlerim var benim

Ahmet Coşkun

Feryat

Feryat

kavlimi karatıp yarem kanatan
göl elimde kanar bağlarım viran
yok sözün üstüne sözüm yaratan
geldi geçti burdan firavun tiran

bildiğim bilinmez afakın ufkun
kervanlar taşımaz verilen yükün
kapladı suların bir derin sükün
kaç devrin devrildi bitmedi tufan

azabım gazabın bedenim serdim
döktüğüm deryaya bunca derdim
hak deyip yoluna ne canlar verdim
canımda kalmadı can cana kurban

düştüm dağa taş çektığım havar
insan dediğin ne kan su damar
tabip bilmez halim yaramı onar
yeşil çuhadayım üstümde kumar

sevgili sevenim sunmaz mı sevda
sevdami vermezse sevgi ne fayda
payları paylarken vermez mi payda
feryat figan dünyanın oldum tarumar

Ahmet Coşkun

Filistin II

Filistin II

çocukların ninnisi gök gürültüsü
oyuncakları kurşun
kadınlar kurşun asker
yol uzun güzergah aynı gök kızıl

Musa'nın sandığı
Muhammedi'lerin sırtında
İsevi'ler çarmıha erkete
dinin kalbini sökenler ciğerini kavuruyor

Sina dağı sinesini açmış
bezirganlar sandukalar taşımada
kervanlar kutsal mekanda pazar açacak
Davudi sesler çınlamada

insanoğlu kan içtikçe
tanrı dinini göğе çekecek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Fitnat

Fitnat

işve nazdan noksan hilkat
kör hatçenin kızı fitnat
haset fesat hele sök at
gül bal olsan parmak banmam

artist basar her bir pozu
sokak cadde katar tozu
elinde var hep bir kozu
gül bal olsan parmak banmam

kostak kostak oynak gezer
komşu gezip fallar düzer
kalem tutmaz resim çizer
gül bal olsan parmak banmam

yatacak yer bulsa kalkmaz
leyla olsa sevda kokmaz
bir acayip hoppa tıknaz
gül bal olsan parmak banmam

herkese bir kusur beller
o güldükçe solar güller
iplik tutmaz iğne diller
gül bal olsan parmak banmam

ölüm gezer bak dört koldan
arı bıkmış petek baldan
haldan bilmez çekil yoldan
gül bal olsan parmak banmam

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Fitnat II

Fitnat

Adın güzel huyun çirkin
Bilirim dönmüyor çarkın
Yine havalarda aklın
Duydum kaçmış o sevdiğin

Her sabah süsslenip çıkma
Havalanıp pozlar satma
Ayakkabın çantan çakma
Duydum kaçmış o sevdiğin

Çöp atıp çöpçüyü bozma
Layloncu sütçüye kızma
Yırtık başında ki yazma
Duydum kaçmış o sevdiğin

Mahaleyi ver ateşe
Yazık ona sana düşe
Satıyorsun üçe beşe
Duydum kaçmış o sevdiğin

Oldun Coşkûnî korkusu
Yaka paça silker hepsi
Kilitli evin kapısı
Duydum kaçmış o sevdiğin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gaddarlar

Gaddarlar

Ne güzel insanlar
Tekniksiz teknolojisiz uçarlar
Tarihe yazılır adları
Mübarek serdarlar

Övgüsü vurur çağlara
Dilinden anlamayan dilbazlar

Okunmaz mı sanki başka adlar
Yazılmaz mı
Yazılır o berdarlar

Anlamak gönül vermekle başlarmış
Bahçevanlar diken budarlar

Kim ezdiyse çimleri
Kesip ağaçları yakıp ormanları
Ah o gaddarlar

Gül koparırlar mevsimsiz
Uçkur bekçileri
Eşlik eder kahramanlıklar

Gülümser ağlayışlar
Bıçak kesmiş mutluluklar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Galiba ben aşığım

Galiba ben aşığım

Şair/miyim bilmiyorum
Özan desem bir şey çalmıyorum
Valla hayat boyunca bir şey çalmadım
Aklım ermezken çocukluğumdan belki
İlla biri bana bir şey diyecekse aşığım
Bana âşık desin

Üstelik maymun iştahlı bir aşığım
Dakka başı günü birlik âşık olurum
Başladığım güne yaptığım her işe
Severim çevremde her ne var ise

Mırıldanıp tatlı tatlı gezerim
Yazılmamış duyulmamış kelimeler
Kendiliğinden dilime kulağıma dolar
Sanki önce duyulmuş söylenmiş gibi
Bakarım kimse yazıp söylememiş
Oturup kendim yazarım

Bu mırıl/danlık başa çok iş açar
Evde hanım hırçınlaşır âşık/mısın
Çocuklar üfff çeker baba kes şunu
İş yerinde arkadaşlar bir bakarım
Dut kesilmiş bana bakarlar
Zınk deyip kendime gelirim
Valla elimde değil

Yaş da kemale ereli epey
Sokak caddelerde dolaşırken
Kısık kısık el cepte söylenirim
Uzaktan kulak kesilen olunca
Yolum düşürüp yol değiştiririm
Öyle işte bir deli divaneyim

Ahmet Coşkun

Gam yemem

Gam yemem

Akşam oldu gece çalar sazını
Çöker üsteme dağların hüznü
Dindiremem cana değen sızını
Yar merhem olsa yarama gam yemem

Uzar yollar gözlerimde mecalsiz
Bir ateştir yanar tütmez dumansız
Söndüremem çaresi yok dermansız
Yar merhem olsa yarama gam yemem

Ben çekerim şu feleğin gam yükünü
Gül yarası diken sarmış kökünü
Germiş yayı salmış sevda okunu
Yar merhem olsa yarama gam yemem

Coşkûnî hallerim yâre beyandır
Sevda helalinden hakka ayandır
Bal zehre dönüşür lokma yavandır
Yar merhem olsa yarama gam yemem

Coşkûnî - Ankara - Ekim2021

Ahmet Coşkun

Gamzelim

Gamzelim

Gün devrinde devrini ufukta
Ateşler yanar o kızıl gurupta
Geceye çalar aşk sazlar kemanlar
Deli sevda tutar beni gamzelim

Gülün kokusu serpilir masama
Efkarlandıkça gelirsin ussuma
Eğlenceler eşlik eder yasıma
Kor geceler yutar beni gamzelim

Kadehler kırılır dudak değince
Derinimde kan akar ince ince
Böyle körkütük delice sevince
El sarhoşa katar beni gamzelim

Coşkûnî narına yüzüm arına
Bu sevda böyle sürerse yarına
Eremezsem gönlümün baharına
Dost bildiğim satar beni gamzelim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Garip bülbül

Garip bülbül

tşn bir başkadır gln kahrından mıdır
tutuşmuş dallardasın yanarsın bülbül bülbül
ekilmez naz edalar gln şanından mıdır
her dem boyunu eğip kanarsın bülbül bülbül

turnalar katar katar göçmüş cennet diyara
dağlardan keklik ter leylek kurulmuş dara
sönmez mi korun kzn kapanmaz mı bu yara
sis dumanın eksilmez ttersin bülbül bülbül

kapanır gün güneşe kar yağmur sancıların
gün be gün katlanıyor dert kamet acıların
gülmez talih kaderin açmaz gl goncaların
temmuzda ayazlarsın titrersin bülbül bülbül

bağvanın gl bağında bir yer bulamadın mı
gönlünce sevdalanıp bir yar bulamadın mı
göçmeden şu fanide şen şad olamadın mı
kesildi ses soluğun tnersin bülbül bülbül

Ahmet Coşkun

Garip bülbül II

Garip bülbül

Gl dalına konan bülbül
Gz baharı aştı göçtü
Dertli dertli öten bülbül
Bizim eller kondu göçtü

Gök maviye kanat çırgan
Vakitsiz vuruldu tırpan
Sırtımdaki derviş urban
Şu bedenim çöktü göçtü

Katar katar turna sök
Yklenmişler sevda yükü
Göçyorlar göz yaş dök
Aşk zamanı kondu göçtü

Kuramadım ottan yuva
Sevdan oldu kanlı dava
Günden güne bozdu hava
Zalim rüzgâr esti göçtü

Koptu sazımın telleri
Has bahçenin has gülleri
Meskenimiz gurbet elleri
Coşkûnî sıladan göçtü

Coşkûnî Ankara - Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Garip bülbülüm

Garip bülbülüm

hani sevdiğimdin başıma taçtın
yabandan mı geçtin dağları aştın
benden mı geçtin gözümde yaştın
koydun haldan hala halsız bülbülüm

dalın mı kırıldı dkldn gülüm
kapılmış yaprağın ruzgâra sürüm
sen yanarsan bil ki yandığın külüm
garip yetim kalan dalsız bülbülüm

bağ bağ gezer oldum bağvan sorarım
kokun arar oldum çiçek yoklarım
ele güne demem derdim saklarım
viranemde kalmış sessiz bülbülüm

kışlar okudum bahar yazmadan
kanatlandım uçtum Bağdat gezmeden
kavuştuk bir zaman kimse sezmeden
yaramı sarmazlar yarsiz bülbülüm

Ahmet Coşkun

Garip gönöl

Garip gönöl

Gönöl bitmez mi feryadın figanın
Hasretin çekersin yurdun yuvanın
Kurulmaz tahtın serilmez divanın
Bahar gelse şu gönlümün çölüne

Gurbet ile sınanmış köz bağrımız
Derin yara sızlar geçmez ağrımız
Yare seslendim duyulmaz çağrımız
Varmaz oldum şu sunanın gölüne

Sen oradan ben buradan olmuyor
Kış olmadan aşk gülleri solmuyor
Bitmez çile ömrüm vefa bulmuyor
Garip gönlüm kaç parçaya bölüne

Devrana da deli gönlüm devrana
Candan seven sevdiğine davrana
Ekip biçtim dökemedim harmana
Sevdasına doymayanlar dövüne

Coşkûni bak kavuşmayan haline
Vurur rüzgâr gül kurusu külüne
Yâri yâr'dan ayıranlar sürüne
Ecel gelse can verilmez ölüne

Coşkûni

Ahmet Coşkun

Gavurun kızı gavur

Gavurun kızı

Savur saçların savur
Gavurun kızı gavur
Kavur yüreği kavur
Bu devranda geçecek

Tel tel saçın burması
kalem kalem sırması
Sanki Bağdat turnası
Bu devranda geçecek

Atmış gamı kederi
Yakmış çifte feneri
Yakıyor her bir yeri
Bu devranda geçecek

Karaahmet titreme
Umudunu yitirme
Kısa ömrün bitirme
Bu devranda geçecek

Ahmet Coşkun

Gecenin hüznü

Gecenin hüznü

bu gecede sensiz daldım ufka
yaşları tutamadım yürek yufka
ay yüzünü karartı yıldız ağladı
rüzgar eşlik etti serince sarıp
ağaçlardan hüznünlü bir şarkı
börtü böcek yılan çıyan hep
dertleştik dertli dertli

gözlerin aktı gözlerime
ceylanları kışkıandıran bakışların
uzandım kara toprağın bağrına
gülüşlerini aldım al yanağından
toprak kokusu yeşille doyup
ağladım durdum kendi halime
kör bir yalnızlık kucağında

ellerini tutuğum tatlı günler
açardı menekşeler sümbüler
avuçlarımızda uçardı kelebekler
koşarken güllerin arasından
her çiçeğe anlatırdık masallar
ey sevgili nerdesin ne haber
var mı benden sana bir haber

Ahmet Coşkun

Geç bunları geç geç

Geç bunları geç geç

Sağımdan düşersin soluma geç
Taşımam ben sırtımda yengeç
Öyle fiştekluyorsun tarafını seç
Tarafsızım tarafsız sen gel geç
Koşturup yarıştıma be birader

Benim dünyam börtü böcek
Dağ bayır gökyüzü türlü çiçek
Masum çocuklar hep gülecek
Benim için insanlık tek gerçek
Sıkıştırıp sokuşturma be birader

Dinin hepsi inansan birdir bir
İrkin hepsi uyansan birdir bir
Peygamber yüz yirmi olsa da
İnandığımız Allah tek birdir bir
Atıştırıp çatıştırma be birader

Sevmek ki ibadettir ibadette geç
Sakin düzenbazlara olma süzgeç
Kendine biçtiğini herkeslere seç
Gerisini boş ver mutlu ol gül geç
Küstürüp kusturma be birader

Ahmet Coşkun

Geç efendim.

Geç efendim

çayır çimen yakıp giden azmanın
sözleri kendinden odun kazmanın
yozu yolsuzu gül eden yazmanın
elif besi okunmaz geç efendim

evvel ahir okutsan da kanmazın
ömründe bir damla yaşa yanmazın
kırk bin musibet görüp uslanmazın
put olmuş puta kalbi geç efendim

bunca harama el ağız değdimi
bu yüzden bir garip boyun eğdimi
boğazında durup göğsün gerdimi
küllü biat tapınman geç efendim

tezgahında bin bir dolap asafın
demri altın gümüş eden sarrafın
ankalar uçurtsa üstünden kafın
takma sen tasmasını geç efendim

yemini Allah musaf yalancının
sabah akşam yolcu soyan hancının
sabi sübyanla sarkınan cincinin
alim halim ilminden geç efendim

biz bizi soyup zehirleriz berbat
karartırız kazanç uğruna hayat
okumuşu takım teknil kravatt
nutku utku karartır geç efendim

bin bir kılıkta gezen kör iblisin
asumana kanat çırpır kimisin
iki dünya bekler cennet kapısın
hele şu sıratın bir geç efendim

bülbülü güle aşık eden dava
gülün cefasında bulduğu deva
ondan saçılan mis kokulu hava
açmazsa dalda kozan geç efendin

hülya gözlerine kurban olduğun
sevda diye deryasına dolduğun
yar diye uğruna saç baş yolduğun
hazanında solmazsa geç efendim

karaahmet söyler sözü külhani
gülstanda solmayacak gül hani
hak yolunda doğru giden kul hani
beni bana bırak sen geç efendim

Ahmet Coşkun

Geç geçiyor

Geç geçiyor

Ah şu zaman zalim
Feleğin elinde kaldım
Bir gün silinecek adım
Gel artık güzel yârim
Dem devran edelim
Yarını bilinmez günün

Yağmadan bulutun
Çatlamadan tohumun
Solmadan gül yaprağın
Hatırı olsun bir çayın
Zaman durduran anın
Hafızamda saklananın
Tazelensin canlansın

Şu karanlık sokağın
Çamur çukur yolların
Yanmayan lambanın
Cam kırık pencerenin
Gel artık güzel yârim
Ne tespih ne postum
Ne kürküm ne kostüm
Çıplak us ve nu beden

Bir nefes el sıcakın
Bir bakış göz ışığın
Bir tatlı söz aşığın
Riyasız yalın akışın
Gitmeyen dönüşün
Gül kokan öpüşün

Geçmez de geçmişin
Aynada sarkan ibrişin
Avuçta saklanan yaşın
Göçmen kuşu telaşın
Tozpembe aldanışın
Gel artık güzel yârim
Kutsayıp el basışım

Gönül'e içten girelim
Şu sese kulak verelim
Derdi kederi dürelim
Gel bu düşü görelim
Dem devran edelim
Ant olsun an sürelim
Dolsun o yarım kalan
Ağuyu zemzem içelim

Çay koydum ocakta
Salıncak boş saçakta

Akşam ay mehtapta
Diken üstünde arafta
Her gün aynı hesapta
Gönül avuta avuta

Gel artık güzel yârim
Dem devran edelim

Ahmet Coşkun

Geçem dağlar geçem

Geçem dağlar geçem

Kalmadı gümanım yaren ellerde
Kesildi cezamız kaldık dillerde
Biz gideriz kalana selam olsun
Geçem dağlar geçem ferman verildi

Yazda mor menekşe sümbül dağlarım
Koklamadan geçtim gülü ağlarım
Vefasız çıktı beyler ağalarım
Geçem dağlar geçem ferman verildi

Selamım olsun gözü yaşlı yare
Söyleyin yürek yandı pare pare
Ben sevmiştim vermediler ne çare
Geçem dağlar geçem ferman verildi

Ardım sıra tutulmasın yaslarım
Demesin vefasızdı nazlı yarım
Şu feleğin elinden ahu zarım
Geçem dağlar geçem ferman verildi

hele varsın kopsun kızıl kıyamet
Uğrunda baş vermez mi karaahmet
gül eksinler kabrime demet demet
geçem dağlar geçem ferman verildi

Ahmet Coşkun

Geçemedim

Geçemedim

Söyle be kurban olduğum nedir bu naz
Geliyorsun bir surat gidiyorsun bir sürat
Ömrümü bitirdin bitmiyor bu cenk caz
Tek tek köprüler geçtim sen oldun sırat

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Geçmez benden

Geçmez benden

Gönül kapımız herkese açık
Dost değilsen sakın hiç girme çık
Şükür olsun değiliz aç açık
Gönül dostlarım var geçmez benden

Etmeyiz beddua ah kimseye
Takılmayız kürke elbiseye
Razıyız haktan gelen hisseye
ne ah ne günah zar geçmez benden

dünya dertleri doldu sineye
bütün kuvvetimiz dişle bileye
alıştık felek gelen silleye
buz dağı oldum har geçmez benden

gül yüzlü yarım güller içinde
zemheride gül bahar içimde
gönül şaşmadı güzel seçimde
ben yari seçtim yar geçmez benden

her meclise uyar edebimiz
hak huzura varmak sebebimiz
haram yalana değmez lebimiz
fikri sağlamım çor geçmez benden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gel

Gel

kollarını aa aa gel
kuşlar gibi ua ua gel
etrafa neşe saa saa gel
tut beni öyle bir tut ki
yaka paa gel

söz uçar yazıda kalmaz
sarıl sıkı sıkı et kemiğime
dudakların değsin tenime
gözlerinde göreyim göğü
güneş vursun sineme

Aslının küllerinden gel
Şirinin dağından gel
Leyla bağından gel
gitmemesine gel
bitmemesine gel

gel ruhum şad olsun
gel ömrüm abat olsun

Ahmet Coşkun

Gel be gönöl

Gel be gönöl

Dal kurumuş gül sararmış bağ bozuk
Gezme artık yar peşinden sana yazık
Gelgeç sevda sarhoşluğundan gönöl

Yar zamanı geçti yarlık kalmadı
Ne dağ kaldı ne dağlarda ceylan
Bülbül olsan konacak dal kalmadı
Bekleme viran bahçeler başında
Öpüp koklanacak gül kalmadı

Baktığın yüz sahte kaş göz sahte
Uzun uzun sallanan kirpik sahte
Renk renk dalgalanan saç sahte
Güzellik bozmuş kendi kendini
Kimsenin vefası kalmamış ahte

Nerde bizim köy çeşmesi başında
Su dolduran cilveli işveli güzeller
Köyde de kalmadı o güzeller gönöl
Zaman aldı canın özünü süpürdü
Bu çağa kendini uyduramazsın gel

Sevdalar çalgı çengi çaka hava gösteriş
Gel gönöl deli gönöl artık gitme zamanı
Aldatır rüsva eder seni bulaman amanı

Ahmet Coşkun

Gel ey

Gel ey

gel ey daşlarda keklik ötüşlüm
gel ey göllerde ördek yüzüşlüm
gel ey başlarda çiçek kokuşlum
bülbulün dalda kalmış perişan

gel ey gönülde gülden nadidem
gel ey dudaklar baldan akidem
gel ey yüzümde gülen ifadem
bülbulün dalda kalmış perişan

gel ey geceme mehtabım ayım
gel ey kaşları kemanım yayım
gel ey sofrada ekmeyim cayım
bülbulün dalda kalmış perişan

içeyim gözden bir yudum bade
olsun şu ömrüm sonsuz amade
cennet cehenemim sen ol sade
bülbulün dalda kalmış perişan

Ahmet Coşkun

Gel ey deli gönöl

|
Gel ey deli gönöl

Ben aşığım aşka eser yellerim
Aşk türküsü tıttırıyor dillerim
Bağ bahçalar renk renk açar güllerim
Gel ey deli gönöl gezdirme beni

Yeşil deyip mavi geçme beyaza
Bahar olmuş düşün verme ayaza
Doğru yürü bahne bulma faraza
Gel ey deli gönöl bezdirme beni

Nadan olur yadan olur göresin
Ehil olup atın yavaş süresin
Aşk bohçanı gizli gizli düresin
Gel ey deli gönöl sezdirme beni

Güzel vardır dalda kurur yaprağı
Güzel vardır gönle açar bayrağı
Güzel vardır yakar gider çerağı
Gel ey deli gönöl ezdirme beni

Dizilmiş gelmiş güzeller alayı
Say ki bu vuslattan sonra balayı
Nazlanmaz Coşkûnî çeker halayı
Gel ey deli gönöl kızdırma beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gel gidelim

Gel gidelim

karanlık gecede yıldız
içime düşüyor gündüz
sevdanın yolu dümdüz
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

çalı diken yolları biçek
gül açmış diyara göçek
yalçında bir yaban çiçek
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

sev beni sevda şerbetine
düşelim aşkın gurbetine
şu iki gönlün hürmetine
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

şu dünyaya fani diyorlar
cennet varmış gidiyorlar
sevda derdi bilmiyorlar
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

Ahmet Coşkun

Gel ha gel

Gel ha gel

Göz açtım açalı düştüm hayale
Hayalde düşte aradım gel ha gel
Geldi geçti kaç kervan kaç kabile
Gözlerime yaşlar düştü gel ha gel

Kader bana sundu zehir şerbeti
Tükenmedi yüreğimin gurbeti
Hasret oldu yârin tatlı sohbeti
Yaralara közler düştü gel ha gel

Kapandım kaldım gönül dergâhında
Bir başıma döndüm aşk semahında
Çal kapımı bir bayram sabahında
Deli gönlüm dara düştü gel ha gel

Ahmet Coşkun

Gel ha yârim

Gel ha yârim

Hasretin beter canıma yetti
Gel ha yârim bana seher vakti
Çıkalım karşı yüce dağlara
Şaklar seveni umudum dağlar

Yaban oldu el oldu buralar
Her gelen bizi okur karalar
Günden güne artıyor yaralar
Bize haram oldu şu gül bağlar

Neylesin deli gönül neylesin
Varıp gurbet ellerde eğlensin
Sevda geçilmez herkes bellesin
Bekleyin destan yazacam çağlar

Hele de karaahmet hele de
Mal mülkü yakıp verdik seled
Dünya bedel bir güzel güle de
Seven dağ deler sevmeyen ağlar

Ahmet Coşkun

Gel II

Gel II

Bir sözün bin bela bana
Ben ölüyom sen yak kına
Gayri dertler yetti cana
Yaralarımı açma gel

Mecnun etme sen çölüne
Hasret bırakma yüzüne
Yol bilmem gelsem ölüne
Gönül derdinden kaçma gel

Kurur yerlerin çamuru
Göğünde var kar yağmuru
Nedeceksin kürk samuru
Düşersin yere uçma gel

Bulamazsın Hint kumaşı
Aynı dükkân aynı çarşı
Geçemezsin arzı arşı
Payından gayrı seçme gel

Söz öldürür kurşun ne ki
Göz yaşına bakmaz el ki
Uslanırsın bir gün belki
Diriye kefen biçme gel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gel kavli karar edelim

Gel kavli karar edelim

seni başımın üstde taşıyacam bir ömür
bir dediğin iki olmayacak her sözün emir

gülüm ol sen benim gülüm
her mevsim renk renk açan
koklayıp göğsüme basayım
senle nefes alayım bir ömür

böyle derde bir gün gözünde yaş akıtırsam
lanetle beni cuzzam vadisine olsun sürgüm

gönder beni cehennemin dibine
ineliyip ağlasamda sürüne sürüne
asla ah etmem dinime imanıma
hasretinle kavrulayım bir ömür

böyle bir sevmeyi hangi engel engeller ki
senden uzakta olmak mı ah ölürsem belki

sev beni ne olur sev güzelim
ben seni korkunç seviyorum
göremem diye korkuyorum
gözüm önünde ol bir ömür

Ahmet Coşkun

Gel ki şen olsun gönöl

Gel ki şen olsun gönöl

Doldur kadehimi şerbeti meyle
Sevdiğini bin kez tekrarla söyle
Aşk bu değil güzel sazla neyle
Gönöl ayazını sen bahar eyle

Sen gülünce akıl baştan uçuyor
Hoş oluyor gönlümüz güller açıyor
Gark oluyor gönöl neşe saçıyor
Meşk edelim ömrü gönlü hoş eyle

Güller açsın bağda kuşlar ötüşsün
Sevda ateşiyile gönöl tutuşsun
Kalmasın gam keder dert unutulsun
Gel sen şu feleği bir kez tuş eyle

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gel sevdiğim cananım

Gel sevdiğim cananım

devran olsun dem sürelim
bahtımızda ne var görelim
ölümse yolumuzda ölelim
gel sevdiğim gel cananım
kalmadı canda dermanım

Kerem olup yuttum ateşi
Ferhatım deldim dağı taşı
taşıyamam bu dertli başı
gel sevdiğim gel cananım
dağlara yazılı fermanım

kaçamam el kolum bağlı
köz kebabım ciyeri dağlı
boynumda ilmik var yağlı
gel sevdiğim gel cananım
sevdan yoluna revanım

dünay benim ara devrem
sevdadır öteye sermayem
canansız cennet neyleyem
gel sevdiğim gel cananım
aşk döküldüm harmanım

Ahmet Coşkun

Gel sevdiğim kurbanım

Gel sevdiğim kurbanım

sevdiğim cananım canım kurbanım
yüreği sevdamlı aşktan yananım
vefasız gönlüme değmez kurbanım
elin tutup vursam gitsem dağlara

yaşları yarama merhem olanım
derdimden deryada sarhoş olanım
dillere düşmüş aşk destan olanım
kırsam kem dilleri gitsem dağlara

gönlümü sabırsız gönle sunduğum
dağlanıp harlarda dertle yunduğum
her öğün sofrandan zehir bandığım
kırsam kör zincirler gitsem dağlara

bahar gelmiş dağ taş gül gülistan hey
karaahmet gönlün sis pus kıştan hey
fırsat verme sakın düşman dosta hey
gelmez yarım çıksam gitsem dağlara

Ahmet Coşkun

Gel söyle

Gel söyle

Bülbülüm kondum didarın dalına
Boyandım rengine vardım alına
Görmeden geçti salına salına
Suçum nedir bilemedim gel söyle

Yar eyle yar eyle, yaramı eyle
Yârim yaram derin geçmiyor böyle
Çok derman deva eyledim eyleşmiyor
Çare nedir bilmedim gel söyle

Çevrilmiş dört yandan aşkın kalesi
Boynumda bükük sevdanın lalesi
Gel etme eyleme ciğer paresi
Ölmek nedir bilemedim gel söyle

Ahmet Coşkun

Gel zaman güne

Gel zaman güne

Ağlarken bulutlar
mavisini gizleyen gök
ıslaklığından habersiz
uzaktan gelen taze ekmek kokusu
havada karanfilli eser

tutkun ve suskun bir yokluk
saçlarını tarar korkuluk gölgesinde
puslu aynalarda silik suretler
çocuklar oyunda unutmuş öğünleri
aç bir gecenin hüznü düşer yatağa

henüz ateş bulunmamış
ışığın keşfine yüz yıllar
erişmek
bir temmuz sabahı kuytuda bekler
kışları göğsünde eriten kuşlar
tüylerine gömülmüş

sıkı bir zaman
çağ atlamayı bekleyen
uzaklarda bir devinim devrimlerde
mu imparatorluğu hala kayıp
yedi uyurlar daha uyanmamış
ilk mağarasında yaban insan

büyücü tamamlara dehşet vuruyor
yamyamlar deli dans ediyor
reis geyik postuna bağdaş kurmuş
çubuğunu tüttürmüş
gel zaman güne

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Geldi geçti burdan turna sürüsü

Geldi geçti burdan turna sürüsü

özemedim felek senin derdini
Kim çözmüş fendini aşmış bendini
Kimlere söyleyeyim ben derdimi
Geldi geçti burdan turna sürüsü

İlkbaharda gül goncası görmedim
Hazarında hüzne yaprak sermedim
Nasipsizim bir gününe ermedim
Geldi geçti burdan turna sürüsü

Yanardağım bitmez korum alevim
Ne zorumuş ş cihanda görevim
Kanadı kırık turnam içinde evim
Geldi geçti burdan turna sürüsü

Yasta geldi karaahmet yasta git
Ölemedin ş torağ basta git
Yaşamak zor geldi kendin asta git
Geldi geçti burdan turna sürüsü

Ahmet Coşkun

Gelirse

Gelirse

düştüm dara yardan haber gelirse
bunca derdi yazan bana hoşmusun
görüp baksan hal ahvalim gelirse
benden ayrı gezen yarım hoşmusun

ol tenhadan şol bedenim gelirse
aleme bakıp utanmazım hoşmusun
yasak bağıın koymaz sevda gelirse
solar güller soldurmazım hoşmusun

aymaz oldum elden günden gelirse
sarmalayıp sarmayanım hoşmusun
dökme damla heder dünden gelirse
dertle başım bağlayanım hoşmusun

kalır sevdam şu mahşerim gelirse
hak divanda gözleyenim hoşmusun
huma kuşum susmaz dile gelirse
dalda bülbül öldürenim hoşmusun

Ahmet Coşkun

Gelsen artık

Gelsen artık

boğuyor içimde ki suskular
sesim keşildi sense duvar
sensiz çığılığı duysan ne var
gelsen artık mevsim bahar

tazeledim gönlümü gülden
yudum yıkadım ağzı dilden
selam sabahı kestim elden
gelsen artık mevsim bahar

gözler fener yüz ay kamer
gönlüm kaptırdığım dilber
sevdaya etme gölge siper
gelsen artık mevsim bahar

gözüm damladan usandı
gönül efkardan paslandı
ömür son demine yaslandı
gelsen artık mevsim bahar

gül yüzlü gül kokulu gülüm
ayrılık sevdalılara ar zülüm
ah bilsen bu yaşarken ölüm
gelsen artık mevsim bahar

Ahmet Coşkun

Gezdim dünya üzerinde

Ferî kalktı gözlerimin
Bağı sökük dizlerimin
Onü açık sözlerimin
Gezdim dünya üzerinde

Yürüdüm yollarım ayrı
Ayrılıkta görmem hayrı
Meydanda toplanın gayrı
Yazdım dünya üzerinde

Şu sesimi duyan gelsin
Hevesimi kıran gelsin
Giden gitti kalan gelsin
Bezdim dünya üzerinde

yaram kanar dost derine
Suç yüklemem hiç birine
Belki yüze hak görüne
Kazdım dünya üzerinde

Karaahmet çığır çağır
Yüklendiğin yükler ağır
Aleme baktım kör sağır
Sezdim dünya üzerinde

Ahmet Coşkun

Gezme yaremde

Gezme yaremde

bana sorma sevda benden ötesi
tutulduğum aşkın evvel ezelden
kulağımda çalar hüzzam bestesi
ağlar gönül telde ondan sustuğum

bağında güller açmış dolanırsın
mest olup şarkı türkü sallanırsın
bir bakışa katlanmaz darılırsın
solar rengim tende ondan küstüğüm

güzel mi kalmadı bezmi alemde
yazılmaz mı bana cezmi kalemde
tabip değil isen gezme yaremde
kaldı gözüm sende ondan düştüğüm

Ahmet Coşkun

Gıdıklama

Gıdıklama

örtmüyor üstümü islik örtü
şu şeytan var ya içimde şeytanca bir dürtü
sıkı giyinmek lazım bu günlerde

ne çok çarşaf asmışlar her biri ayrı renk
sokağı yüzerek geçtim karşı cadde çamur deryası
gizmelerimi unuttum samanlıkta
sırtımda elektrik kabloları direk arıyorum
beni yakacak bu seferberlik

karşı köyde çoban arıyorlarmış
ben kuzuları severim koyunlar meleşirken
anasını bulana aşk olsun

bir de kız çoban olsa yanımda yaren
azık istemem orucu bozarım bu sene
dağları kırları gezerim yaban çiçeğe
böceklendim yıkanmayalı haşerattan

zaten para vermiyorlarmış
üç beş şinik buğday o da harman zamanı
kaç ekmek tandır yakacak

gönül göçüne alışmıştım da bu bir başka
neyse listenden çıkarın beni vazgeçtim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gidiyom

Gidiyom

Dünya denen hana geldim geleli
Başa ne geldiyse dedim tecelli
Güzeller içinde bir yar seçeli
Kısmetim bu dedim aldım gidiyom

Döndükçe devranın forsu ahengi
Uydum kervanına etmedim dengi
Ayrıt etmedim hiç acem frengi
İnsan davasına daldım gidiyom

Herkes kaparken bir köşede tahtı
Şükür halime zorlamadım bahtı
Yıkmadım yürekteki saltanatı
Mutlu niyazımla kaldım gidiyom

Şaştım alemin kıyamet haline
Kimse hakim olmazken lal diline
Katılmadım aç gözlü kem seline
Soysuzu seline saldım gidiyom

Ömür dediğin ne ki bu gün yarın
Sorsalar anlat nedir senin kârın
Tat vermedi ne ilk ne son baharın
Vadem geldi çattı öldüm gidiyom

Ahmet Coşkun

Gidiyorum

Gitti dönmüyor gidenim
Çürüdü benlik bedenim
Sormasın dostum yarenim
Selam veda gidiyorum

Karlarım mevsimsiz yağar
Herkese gün güneş doğar
Karanlıklar beni boğar
Selam veda gidiyorum

Köyüm şehrim memleketim
Akıl vicdan adaletim
Yeter artık çok sabrettim
Selam veda gididyorum

Güvercin kanadı gülüm
Çarşı Pazar gezer ölüm
Kaldıramam bunca zülüm
Selam veda gidiyorum

Ahmet Coşkun

Git be ayrılık

Git be ayrılık

İnce bir sızısın kara bağrımda
Dağlar dize gelir seni çağrımda
Gözlerin boğuyor beni uykumda
Uyuyamıyorum kabus yakamda

Kumda ayak izin su(da) hayaletin
Gün batımı ufka vurmuş suretin
Günden güne artar senin hasretin
Kahroluyorum ayrılık korkumda

Soluğun ensemde göremiyorum
Sağların dolanır öremiyorum
Arıyorum saf saf bulamıyorum
Gölgen geziniyor sanki arkamda

Çekilmez dert mısın git be ayrılık
Böyle mi olurmuş kara sevdalık
Karardı dünya görünmez aydınlık
Şiirim yanıyor hüzün şarkımda

Yalnızlık büyüyor içimde gurbet
Duyulmuyor sesim haykıran feryat
Tek tesellim hayalinle muhabbet
Çarkındayım bir tek felek farkımda

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Git be yalan dünya

hele dünya senin benle ne derdin
ben sustukça vurup üstüme geldin
cehenneme çıra sen beni bildin
neden niçinini sor kendine git

kime dardım kime yardım sana ne
hangi suça verdin ceza bahane
baktım herkeslerin hali şahane
bu açmazın birde yor kendine git

git yalan dünya git bırak peşimi
yokuşlara sürdün her bir işimi
ayrı koydun benden dost eşimi
istemem varını sar kendine git

karaahmet kara bahtın kanıyor
emek verdiğin bağ bahçe yanıyor
günde gül solmuş bülbül ağlıyor
yaşıyorum deme vur kendini git

Ahmet Coşkun

Gitme can

Gitme can

gitme
dağların moruna kar düşer
güller dalında solar
bir ilkbahar daha bekleyemem

gitme
yıldızlar aya küser ay güneşe
gecem karanlık kabusu boğulur
mehtap kendini müebbetle bağlar

gitme
gülüşlerin darağacı
zülûflerin boynuma kement
ölmeden sallanıp dururum asumanda

gitme
beni bir sıcak nefese
ruhumu okşayan tatlı sese
bırakma yalnız ve kimsesiz

gitme işte

Ahmet Coşkun

Gitme turnam gitme

Gitme turnam gitme

Ağrıdan mı süzüldün Iğdır düzüne
Karlarmı erittin yaş dolmuş gözüne
Ne bu telaş acele kanat çırparsın
Gitme turnam gitme nereye gidersin

Rustan mı döndün yoksa Acem ilinde
Mekke Hicaz mı yoksa Kenan elinde
Türkü olmuş çağlarsın alem dilinde
Gitme turnam gitme nereye gidersin

Mahmuzlanmış dor atlar atmış rengini
Hangi cenkte başabaş buldun dengini
Zafer mı sandın cephelerde yengini
Gitme turnam Gitme nereye gidersin

Yıldızdan çok gökte yanar çıraların
Sarılmaz mı kanayan gül yaraların
Bitmez gam kederin ağıt naraların
Gitme turnam gitme nereye gidersin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gitsem mı

Gitsem mı

Yârin mi var benden evvel
Bahar geldi gülzara gel
Küsmüsün etmiyorsun el
Güzel bana selam salmış

Güllerim var gül sepette
Gönül sevdanla heveste
Kapandın mı sen kafeste
Güzel bana selam salmış

Korkma mehtap ışığında
Densin senin aşığında
Gel üç yolun kavşağında
Güzel bana selam salmış

Heycandan günleri sayı
Gitsem mı ki emmi dayı
Bana yakmış bak abayı
Güzel bana selam salmış

Sevda yaram var diyemem
Yâr üstüne yâr sevemem
Bir vurgun daha yiyemem
Güzel bana selam salmış

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gizemli biri

Ben seni hep gizemli buldum
İçe kapalı yürüyüşlerde geçer
Zaman
Gülme yasaklı günlerim son buldu
Gülmek en çok sana yakışır bilsen

İnce ip ince bir sesle güne seslenirken
Gün gürültüyle kalabalığa gömülürdü
Demek sabahtı
Demek herkes karışmış dünya telaşına
Geç kalmışım

Saçının boyası hep aynıydı dudak boyanda
Kokuna aklım ermedi böyle bir kokumu var
Sen mi böyle dört mevsim bahar kokardın
Bilmiyorum

Renkli elbiseleri ne çok severdin
Ertesi günü beklemek azap olurdu
İnce uzun boyuna, hep boydan giyerdin
İlk defa seni tanıyınca boyumun kısalığına
Hayıflandım

Ahmet Coşkun

Göçebe gönlüm

Göçebe gönlüm

sarı görüp solarsın gül baharda
esmer görüp yanarsın ateş harda
yer tutamaz yurtta kalırsın darda
ne zor düşlerin var divane gönlüm

nerde güzel görsen yıkıp kervanı
mesken mekan eder verirsin canı
etme yolu yoldan geçen zamanı
ne zor işlerin var divane gönlüm

gözü yaşlı boynu bükük bir gülün
ahu zarından kırk parçaya bölün
helalliğin almazsan çıkmaz ölün
ne zor suçların var divane gönlüm

leyli leyli yürü bre karaahmet
uyku koymaz gözlerinde bu töhmet
sevmek güzel sevip giden muhannet
ne zor aşkların var divane gönlüm

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gölgen düştü güne

Gölgen düştü

....senden sonra milat
Ekmeğın buğusu büyüsü bozuldu
Suların tadı çayın rengi değışti
Gölgen düştü güne

Yıldızlar avucumdan kayıp gitti
Ay küştü geceye
Zifiri

Gün benden sakladı güneşini
Aklım düşünmeyi bıraktı
Kalbim atmayı
Senin durduğun yerde durdu her şey

Göğsümde dikenler çoğaldı
Hoyrat bir sevda sürdü
Gülsüz gülücüksüz

İklim beşinci mevsim
Adapta olamadım gökyüzüne
Alışamadım gökkuşağına

Kaldım öyle sessiz renksiz

Ahmet Coşkun

Gönlü hain

Gönlü hain

Ömrü harap eder günü kara
Her gün açar yüreğine yara
Söz nasihattin etmez üç para
Gönlü hain sözü zehir kem yar

Gözü doymaz gezer çul çaputa
Adam diye yadsır yoz angut a
Dünya malı gözde tapar puta
Gönlü hain sözü zehir kem yar

Kazancını bilmez gider zora
Gülüm desen gülmek gider zora
Etmez hoş lakırdı gider zora
Gönlü hain sözü zehir kem yar

Sabrını zorlar kırar gönlünü
Düşünmez hiç bir işin sonunu
Şaşırtır her ortamda yönünü
Gönlü hain sözü zehir kem yar

Coşkûnî istemem böyle yâri
Üstüme yağsa dağların kârı
Meskenim olsun fizan diyarı
Gönlü hain sözü zehir kem yar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönlü hoş eyle

Gönlü hoş eyle

İki yan yanaktan gül takar
Ay güneştir su gibi akar
Sevdiğine öyle hoş bakar
Bal lokması yârimiz bizim

Kavgamız onun gül çehresi
Gülsün o gönlün bir tanesi
Pervanede dönsün hanesi
Aşktır sönmez harımız bizim

Èker biçer varır göçeriz
Önünden eğilip geçeriz
Hakkın kapısında naçarız
Hoş görmektir kârımız bizim

Hünkârım hanım geldi dile
Dile dedi benden ne dile
Taç taht altın gönlü ne bile
İşte böyle halımız bizim

Ahmet Coşkun

Gönlümce

Gönlümce

Gönlümü gömsem şu gökyüzüne
Boyansa boydan boya maviye
Doysa aya yıldıza buluta
Ersem şafağa doğan güneşe

Yerden kesilse şu ayaklarım
Tozdan topraktan çalı dikenden
Gül özlemimi eksem boşluğa
Mis kokuları yağdırsam yere

Yer yerinden oynsa ve oynasa
Halaya dursa koca ormanlar
Dans etse akan çaylar nehirler
Kainat insanlara gülümsese

Eş olsa bana bir güzel melek
Kanatlarında dünyayı gezsem
Kandan kavgadan yalandan uzak
Ah gönlüm şöyle gönlümce essem

Ne gam ne keder herkes gönlünce
Mutlu yaşasa ecelden önce
Pırıl pırıl cennete girince
Ah gönül yine daldın derince

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönlüme düştün

Gönlüme düşen şu güzel
Gölüne gül takmış gezer
Güzellik Mevla/dan ezel
Bir ateş afata benzer

Örmüş ipek sarı saçlar
Al yanaklar çatal kaşlar
Yeşil gözler can bakışlar
Cihanda cennete benzer

Yüzde benler saya saya
Güneşe benzer eş aya
Yıldızlar peşinde yaya
Haktan bir nişana benzer

Karaahmet gördü yazar
Sevda sardım azar azar
Dilim methetmekten bezar
Mest etmiş nazara benzer

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönlün hoş olsun

Gönlün hoş olsun

Her şeyi düzene koydum
Eskisi gibi
- senin istediğin gibi
Pırıl pırıl mis kokuyor
Her yer

Telaşa ne hacet canım içi
Gönlümü hoş eden güzel
Gönlün hoş olsun

Masanın üstü yapma çiçek
Yanında şekerlik dolu
Kıyısında kolonya
Perdeleri çekmiyorum
Bakarsın ara sıra
Ben meşgulken
Henüz gelen yok
Gelen baş göz üstü
Dalma sese gürültüye
Ben eskisi gibi düzenlesem de
Hiçbir şey eskisi gibi değil

Arifeden kaçıyor insanlar
Şehir yetim kalıyor
Evler öksüz
Gönül ıssız

Gönlümü hoş eden güzel
Gönlün hoş olsun

Biraz daha zaman geçsin
Beraber parka çıkarız
Çocuklar gelmezse de
Biz çocuklaşırız
Şeker toplarız
Bakarsın

Solar yanakta buse
Kurur elde öpücük

Ahmet Coşkun

Gönül aşka doymuyor

Gönül aşka doymuyor

ne aşklar sardım sineme
gönül gel beni çiğneme
baksana şu boş heybeme
bu gönül aşka doymuyor

candan can sundum hepten
çok şey bağışladım hiçten
zaman benden mekan benden
bu gönül aşka doymuyor

kimi ciğerim dağlattı
kimi kapıyı kapattı
kimi saçımı ağarttı
bu gönül aşka doymuyor

ah gözler güzele mubah
hangi söz kulağa günah
ayaklar adıma tamah
bu gönül aşka doymuyor

yıllar okudum kemalim
aynada şekil şemalim
yok artık eski cemalim
bu gönül aşka doymuyor

hikmeti hudadan olsa
şu gönlün çiçeği solsa
bari sinde huzur bulsa
bu gönül aşka doymuyor

karaahmet ne un elek
ne sırtımda kaldı yelek
yok yok sana lafım felek
bu gönül aşka doymuyor

Ahmet Coşkun

Gönül ateşi

Gönül ateşi

Bir çift göze esir
Ne perdeler iner
Gökkuşığı kuşatmasında

Kaç aşk bir sevda olur
Keremin külünde
O yangın yeri

Sarhoş aymazında
Kazma kürek dağlar
Bulutlar akar ayağında

Ay ne güzel parlar
Yıldız dolar saçlarına
Çocuk sevincinde

Keder sofrasında
Demlenip efkar içer
Gün batımı bekleyişler

Ne cengaverdir
Kan revan yokuşlarda
Hayal heves

Gülsüz bahçe olmaz
Günsüz ömür olur mu
Yaşamak daha yaşamak

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönül bahar olunca

Gönül bahar olunca

Güller açmış gönül bağında
Sular seller gibi çağlıyor
Kar erimiş gönül dağında
Kervan olmuş yükün bağlıyor

Ses verildi sevda narama
El vurdu bir güzel yarama
Gayrı bende dert gam arama
Gözüm başka bir şey görmüyor

Karaahmet cennet nazlı yar
Şu ömür dediğin kaç gün var
Dur artık gezme diyar diyar
Kimse her dem devran sürmüyor

Ahmet Coşkun

Gönül budalası

Gönül budalası

Eğlen gönül eğlen benimle
Her gün bir aşk bir eğlence
Sal kendini sevdaya delice
Sen beni demir çelik sandın

Gülistanda güllere sarılırsın
Koklamazsan küser darılırsın
Gün mehtapta yatar kalırsın
Sen beni demir çelik sandın

Ne yer yurdun ne yârin belli
Gezersin herkese âşık sevdalı
Aşk çölünde gezen arsız deli
Sen beni demir çelik sandın

İşin gücün güvercin kelebek
Gökte çırpınan yuvasız leylek
Çile yükün almışsın severek
Sen beni demir çelik sandın

Ahmet Coşkun

Gönül dağı toz duman

Gönül dağı toz duman

Hele şu dağların alı moruna
Takıl sevdiğim takıl da koluma
Çok gidiyor hasetlerin zoruna
Al yanağın baldudağın mestiyim

Gezelim çarşı Pazar bahçelerde
Son verelim sevda denilen derde
Düşman ile aramıza bir perde
Koyalım gel işitilmez sesteyim

Yiğit ola düşmanım benden yiğit
Çeker miydım karlı dağlara ağıt
Es deli rüzgâr gam efkârı dağıt
Hayli zamandır yar ile küsteyim

Yârim ceylan bakışlı dağ maralı
Cahildir bilmez sevdanın kuralı
Kanma düşmana yüreğim yaralı
Ölüyorum yataklarda hastayım

Ahmet Coşkun

Gönül dağım

Gönül dağım

Yar yitirdim gençlik çağımda
Daha kalmam GÖNÜL dağında
Ömür verdim yandım uğrunda
Hayal kurmam GÖNÜL dağında

İlkbaharda gül açmaz bağım
Fide dikmem GÖNÜL dağında
Hasret özlem gurbet ayağım
Turna geçmez GÖNÜL dağında

Yanar sönmez közler narıma
Su aramam GÖNÜL dağında
Basamadım ceylanımı bağrıma
Avcı olmam GÖNÜL dağında

KARAAHMET yolun yorgunu
Sevdam kaldı GÖNÜL dağında
Derin yaram yedim vurgunu
Daha kalmam GÖNÜL dağında

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönül dağım III

Gönül dağım III

Kader deyip hayra yoran
Var mıdır ki halim soran
Hayır söyle hayra yoram
Gönül dağım tipi boran

Göz süzerim göze gelmez
Söz söylerim söze gelmez
Çok yalvardım dize gelmez
Gönül dağım tipi boran

Gönül geçmez sevdiğinden
Sevdiğim göçtü bu elden
Hasret kaldım tatlı dilden
Gönül dağım tipi boran

Gülüm soldu gün yanarım
Gün geçtikçe al kanarım
Heba olmuş yaz baharım
Gönül dağım tipi boran

Coşkûnî murada ermem
Ben rızasız gülü dermem
Sevmedin diye yermem
Gönül dağım tipi boran

Ahmet Coşkun

Gönül dağın bülbülüüm

Gönül dağın bülbülüüm

susmuş bülbülleri kahır dağının
sevda kuşu geçmez oldu erenler
yar elinde şerbet zehir ağı'nun
yaralandı yüreğimin başı yar

şu yaylalar çiçek açar bir zaman
bir gün kalkıp bizde göçek erenler
dört yanımız diken vermez bir aman
ardın sıra gezdim dağı taşı yar

Mecnunleyin sahralarda toz oldum
estim kar boran buz oldum erenler
naçar kaldım muhannete koz oldum
akar dinmez gözlerimin yaşı yar

hele deyin derde derman nerde var
kurudu bağ bahçem gülsüz erenler
inmiş göze perde derman sende yar
ölmeden kalktı sevdamin naşı yar

Ahmet Coşkun

Gönül dergahında çile var

Gönül dergahında çile var

Giremedim senin gönül bağına
On dört kapı kırk kilide bağlanmış
Ne dertleri taşırırsın yaban güzeli
Şu sevda ağında yürek dağlanmış

Gönül bağın tarumar eden mi var
Ahtından cayıp çekip giden mi var
Aşk dergahında bitmez çilen mi var
Yemin mi ettin kader mi bağlanmış

Karda kışta mısın çıkmazsın yaza
Gönül mu bağladın bir vefasıza
Selam sabaha göstermezsin rıza
Dökülmüş sürmeler gözler ağlanmış

Dağlarda karlar erir bahar olur
Açar gonca güller yaren yâr olur
Unutulur dertler aşk ferman olur
Bakarsın kanan yaralar sağlanmış

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönül dostum

Gönül dostum

gönül başıma türlü belasın
dertleri saysam sen en alasın
yakama gülsün gözüme fersin
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

gecede yıldız ay oldun bana
mehtabı içtik hep kana kana
senle oturduk sarıp zamana
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

güzel peşinde geçti günlerin
bağ bahçe gezip nazlı güllerin
sarhoşluğunda tatlı dillerin
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

ben ağladıkça gül çiçek açtın
ben kapandıkça sen kucak açtın
baş eğdim durdum başa iş açtın
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

dergaha dervişim aktın umansız
sana sözüm yok ferman faydasız
ah be dostum ah sevda amansız
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

Ahmet Coşkun

Gönül ilacım olsan

Gönül ilacım olsan

sabah erden varınca, sevdan yokuşuna
tav ettim çok dilberi, gönlümüz hoşuna
alıp sardılar cana, kalk sevdam boşuna
dediler cennet mekan, saraya sürdüler

herkes koydu varını, var diye bildiği
yere göğe koymazlar, yar diye bildiği
kim ateşten gömleğe, sar diye bildiği
gözler gözlere değer, daraya sürdüler

gönül ilacım olsan, sürmem ki yarama
hak helalden gayrıyı, koydunsa arama
ahlayıp oflamam hiç, kayılsam sırama
yar yarem içinde dost, ağyara sürdüler

geldim aşk diyanına, dem alıp vermeye
yardılar yüreğimden, görmezi görmeye
açmışta sayfa sayfa, serimden sermaye
akar gönlümden aklar, karaya sürdüler

bülbül derdest olunca, gül açmaz gülistan
bağrın hakka yanmazsa, yazılmaz o destan
toy boylan hakir görme, karaahmet ustan
yüz bin nebiyle kalkmaz, cezaya sürdüler

Ahmet Coşkun

Gönül işi

Gönül işi

Gönül koymak bize kalsın
Biz kimlere gönül koymadık ki

'körler sağırlar birbirini ağırlar'

Ağırlamanın
Ağrısı zamanın icabı hüneri

Bende bir gönül var
Gönül koymaz
'G/üne'

Şiirlerini volta da okur
Gül düşer görünmez gökten
Avluya

'şu üstü açık hapishane'
ç/ok vurdu bizi yürekten
yaralı yaşamayı sevdik

Yârimiz yaramızı sevdi
Biz kanamayı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönül kuşu uçu benden

Gönül kuşu uçu benden

Hayat sana güzel hoştum
Sevda dağlarında koştum
Su gibi çağladım coştum
Gönül kuşu uçu benden

Dört dolandım her bir yanı
Bitmez sandım dünya gani
Sevdim sevdim hepsi hani
Gönül kuşu uçu benden

Kime yardan kime vardan
Sezdim iz etmedim kardan
Kolay değil hepsi zordan
Gönül kuşu uçu bende

Ömür dalda yaprak yaprak
Düştü daldan doydu toprak
Zaman denen kahpe kaypak
Gönül kuşu uçu benden

Dünya gözde boz bulanık
Gönül desen hala yanık
Başköşede oldum konuk
Gönül kuşu uçu benden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönül muradını alsın

Gönül muradını alsın

Dağların karı erisin
Dallar çiçekten eğilsin
Kışıma bahar gibi gel
Gönül muradını alsın

Saçlarını savur yele
Nazar gelmez ince bele
Mızrabım vurdukça tele
Gönül muradını alsın

Hey kurban olduğum dilber
Boşa geçiyor bak günler
Belki sevdaya son sefer
Gönül muradını alsın

Hey Coşkûnî bre divane
Sevda kulvarında avane
Derviş dergahta işin ne
Gönül muradını alsın

Ahmet Coşkun

Gönül nasibini bulur

Gönül nasibini bulur

dediler delisin boşuna yanma
o vefasıza bel bağlayıp anma
geçme yakınından halini sorma
yelken aç deryaya ne güzeller var

seraba aldanma benzer ummana
gönül bu hep çağlar maviden yana
aşk sarhoşu olan düşer kapana
kaptı kaçtısı bol ne güzeller var

gün olur bu gönül bulur dengini
bülbülsen bir güle şakı sevgini
gökkuşağında bul giyin rengini
öpüp koklayacak ne güzeller var

karaahmet kalmış yalnız başına
yanmış tutuşuyor bir gül aşkına
bir ömrü adanmış bir tek bakışına
huyu suyu melek ne güzeller var

Ahmet Coşkun

Gönül perisi

Gönül perisi

Bir ışık yak sabahın seherinde
Can aktı cana can senin elinde
Ey gözleri Leyla gönül perisi
Leyla değil isen gezme çölümde

Gezdim gülistanı diken üstünde
Güvercinler uçtu başım üstünde
Turnalar ötüştü sevdam üstünde
Hüma değil isen uçma göğümde

Aşkın düştü gönlüme çiçeklendim
Kozadan çıktım ak pak ipeklendim
Dergahım dedim sana dileklendim
Unuttum dünya ahret sen dilimde

Sevdayı koydun ya garip döşüne
Yaktım kendimi ben hayal döşüne
Terki diyar oldum seyyah peşine
Yakmayasın ha Keremlik külümde

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönül senden geçeli

Gönül senden geçeli

Kapandım mevsimlere, sen baharını yaşı
Hayat bu neylersin yar, bilinmez gelir başa
Kimi sırt döner gider, kimi kalkar temaşa
Gülü soldu çöl oldu, gönül senden geçeli

Garipler mahlesinde, gariplerle hal harap
Işıklarda sarhoşum, meyhane rakı şarap
Dertliler eğleniyor, dertten yıkılmış mihrap
Her geçene yol oldu, gönül senden geçeli

Gökkuşakğı masada, etrafta yıldızları
Ay geçiyor ortadan, mahzenin gündüzleri
Mum ışığında gölge, dansta peri kızları
Hasret yakıp kül oldu, gönül senden geçeli

Açmadı bağda güller, ötmedi şen bülbüller
Çok sevda geldi geçti, barışmadı gönüller
Nice zaman tükendi, heba oldu ömürler
Öyle sustu lal oldu, gönül senden geçeli

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönül Şen olsun

Gönül Şen olsun

Ay vurmuş geceye yıldıza meftun
Saçların geceden gözlerin zeytun
gözlerimi kapasam karşımdasın
Doğ karanlığıma gönül Şen olsun

Kaç yaz bahar geçti gönül zemheri
Bulamadım başka gönül rehberi
Ne yapsam kapatamadım defteri
Doğ karanlığıma gönül Şen olsun

Terk etti dost yarenler ele döndü
Şu can ciğerim yanıp küle döndü
Karla ovdum yaramı güle döndü
Doğ karanlığıma gönül Şen olsun

Kış güneşinin olmazmış yanığı
Bak kardelenler sevdamin tanığı
Gönül sevdamin ben oldum sanığı
Doğ karanlığıma gönül Şen olsun

Coşkûnîyem çektiğim bana yeter
Yaralar sinemde kanar besbeter
Sevip de ayrılmak ölümden beter
Doğ karanlığıma gönül Şen olsun

Coşkûnî- Ankara - Aralık-2021

Ahmet Coşkun

Gönül yarası

ben el sallarken
sen el çırpıyordun
görmedin
haramiler geçiyordu dört nala

yıkılsın şu kalenin burcu
dinmez yüreğimin hıncı
toplan at omzuna hurcu
gelmez gönlümün sevinci

geceler kararmadı günden
hiç uyumadım
gün hafta ay seneler seneler
nice gelen gidenler

yüreğimin ortası yar yar
bende türlü türlü hal var
para pul rahat olmadı kâr
çözüldü ruhumun dirneci

güller kokusuz
günler birbirinin aynısı
yaşıyor desinler hikayesi
aldık sattık yaşadık hal çaresi

şurda şuramada bir deli yangın
yanar yanar düşüyorum baygın
nedense seni sevdiğim yaygın
deli de değilim kaybettim bilinci

ben bilmiyorum doğrusu
öyle diyorlar
bırak seni kendimi unutmuşken
kim ne diyor kimin umrunda

ey zaman al, al beni koynuna
bırakmayasın feleğin oynuna
günahım varsa onun boynuna
etme beni el kapısında dilenci

Ahmet Coşkun

Gönüllere gün

Gönüllere gün

Bir sevdaya düşür beni
Dağlarımın karı buzu erisin
Yüreğimdeki karanlığa ışık
Kararmış kalbime umut
Yerde gökte aramadım içimdeki tanrı şahit
Beraber gezindiğimizi

Bir sevdaya düşür beni
Sokağımda kızlar seksek oynasın
oğlanlar uçurtma
Düşecekse gözlerden bir damla
Kahkahadan gülmekten olsun

Bir sevdaya düşür beni
Zemheriyi yırtıp çıkan kardelenlerle
Kardan beyaz kar üstüne cesurca
Gürül gürül çağılayan bir baharla
Saçılсын doğanın renkleri güllerin kokusu

Bir sevdaya düşür beni
Sevenlerin kavuştuğu bir diyarda
Bolluğun bereketin hüküm sürdüğü
İçimde ki tanrının hoşnutluğuna
Gönüllere gün doğsun

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gönülsüz

Gönülsüz

Aç diyorsun zemheride
Ben yedi veren gülmüyüm
Ser diyorsun köşk sarayı
Karundan zengin kulmuyum

Geçmez senin nefs hevesin
Beni görüp hor yeresin
Sende ne var ne veresin
Ayak çatacak holmuyum

Gönül senden yana eser
Benim sana abu kevser
Gururun yolunu keser
Sarp dağa giden yolmuyum

Taş basarım şu gönlüme
Ben baş eğerim önüme
Derviş hırkası eynime
Çiçek ekilmez çölmüyüm

Kırma gönül dergahımı
Ben almam kul günahını
Tüketme sevda çağımı
Aşk benim senden almayım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gör başa gele

Gör başa gele

Vurmayasın başın kırılmaz taşa
Ehil olmak gerek yol yavaş yavaş
Yiğitlenme gönül gör başa gele
Bir güzelin kahrı çekmek istersen

Dağları düz etmek gerek yoluna
Ay düşürüp yüze güller boynuna
Girmek için mis kokulu koynuna
Bir güzelin kahrı çekmek istersen

Çekmek gerek her bir ekşi nazını
Aynı telden çalmak gerek sazını
Almak için gönlün sevda hazını
Bir güzelin kahrı çekmek istersen

Yürür gönül dağda keklik sekişli
Gülüşü gülistan cennet çekişli
Gözleri değince ceylan bakışlı
Bir güzelin kahrı çekmek istersen

Güzel sevsem yedi düvel beğene
Sevda çekenler adıma değine
Hey gidi Coşkûnî sevda neyine
Bir güzelin kahrı çekmek istersen

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gör beni gönöl

Gör beni gönöl

Sana su perisimi alsam ödöl
Neylesem de güzel eylesem gönöl
Yakamı bıraksan gitsen bir ömür
Pervanesin gökkuşağı rengine

Kış bilmezsin yaz demeysin avere
Usanmaz çıkarsın her gün sefere
Neyin varda ne götürecen yâre
Kıymet verilmiyor gönlü zengine

Gündüz bağalara olma bahçevan
Gece ay yıldıza kaldırma kervan
Sılayı terkedip gurbete revan
Yol bilmezsin kaybolursun engine

Davul sesi hoştur çalmaz dengine
Sevdin diye kimse koşmaz sevgine
Yâr bulmazsın gönöl derde değine
Her cephede zafer çıkmaz cengine

Coşkûn

Ahmet Coşkun

Gör neler var

Gör neler var

Bir ben mıyım divane, ey yârim
Göklere ulaşmaz mı efkarım
Görmesem de ayan tarumarım
Işık girmez nice haneler var

Damlayım gözyaşında sübyanın
Merhameti tükenmiş dünyanın
Doktor tabip okumaz beyanın
Neşter değmez nice yareler var

Mumda aranmaz umut ışığı
Gece sabrında güneş aşığı
Dünya insanın gaflet beşiği
Mevla da tükenmez çareler var

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Görünmez yaramı gördün mü ki sen

Bilinmez derdinin, dermanı olmaz
Beyhude gezip, derman arama
Fanidir bu dünya, faniye kalmaz
Görünmez yaramı, gördün mü ki sen

İçtiğim dem zehir, sayma sefaya
Sağlık sıhhat deyip, alma kafaya
Yalanla dolanla düşme tufaya
Görünmez yaramı, gördün mü ki sen

Gülü sunduğum yar gülmez yüzüme
Hep yokuştur yolum, inilmez düze
İki mevsim tutsak, kış ile güze
Görünmez yaramı, gördün mü ki sen

Yankır arzı semada dileklerim
Kabul görsün diye, onca beklerim
Terk edip gitse de, tüm sevdiklerim
Görünmez yaramı, gördün mü ki sen

Karaahmet, yine oldu kanrevan
Kanla sürüp giden, şu kanlı devran
Kime gidip, kimden dileyim aman
Görünmez yaramı, gördün mü ki sen

Ahmet Coşkun

Göz nuru gözlerin

Göz nuru gözlerin

Sıcak bir esinti
gün ışığı
sabaha ilk uyanış
güne ilk bakış
İçimde bir heyecan kıpırtısı
gözlerin

gökyüzü uçsuz bucaksız
sonsuz mavi
gökkuşağı harikası
bulutlanınca sağanak
şimşek
gözlerin

deniz taşıran gülüşün dalga dalga
vurdukça kıyılarıma titreten
yanağına al katan
dudağına bal katan
gamzene gül açtıran
gözlerin

gözlerime mil
gözlerime dil
gözlerime gül
gözlerin

geceme ay
geceme yıldız
ruhuma giz
gözlerin

kızıl teninde deli bir mavi
öldüren gözlerin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gözler hare

Gözler hare

Rengi sorma gökkuşağı
Saçlar dökük bel aşağı
Dil dudak tatlı kaşığı
O gözler beni gözler mi

Ya sihri ya büyüü var
Ay yüzünde güneş parlar
Gözleri var ateş harlar
O gözler beni gözler mi

Önce bir sıcak saçıyor
Sonra fanusa dönüyor
Bir renk cümbüşü akıyor
O gözler beni gözler mi

Gözleri alamam gözden
Bir bakıyor içten özden
Dağılıyor aklım sözden
O gözler beni gözler mi

Ne yapsam ne etsem ki
Kendime bağlasam ki
Uğrunda neyi yaksam ki
O gözler beni gözler mi

Malı mülkü hepsi verem
İksir bulup gençlik derem
Bu kız etti beni verem
O gözler beni gözler mi

Hadi karaahmet hadi
Boyun kısa kaldın badi
Bu kız fidan olmaz dadı
O gözler beni gözler mi

Ahmet Coşkun

Gözlerim dalıyor gözlerine

Gözlerim dalıyor gözlerine

Bir deli aşıyorum bendimi
Gözlerim dalıyor gözlerine
Kendimi senden alamıyorum
Gözlerim dalıyor gözlerine

Demirledim gemiler mevkine
Her güzel gün sevdanın vefkine
Yandı bu gönül aşkın şevkine
Gözlerim kanıyor gözlerine

Saçlarında karanfil kokusu
Bakınca baharın renk dokusu
Sarar beni Hazanın korkusu
Gözlerim ağlıyor gözlerine

Gözlerimi ben vereyim sana
Gidersen gözlerin kalsın bana
Amma giderim yüce divana
Gözlerim yağıyor gözlerine

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gözlerin çekiyor

Gözlerin çekiyor

ne güzel gözlerin var
ay mı yıldız mı güneş mi
baktıkça aydınlatıyor içimi
döndükçe renkleniyor
içine çekip yutuyor
destursuz bismillahsız

renkten renge giriyor
mavi akıyor yeşile seriliyor
nokta nokta kızıla kaçıyor
çember çember siyaha uzuyor
sudan uflenen baloncuklar gibi
içten dışa dalga dalga yayılıp
yanıp yanıp sönen bir fanus
koyu kahve zeytin ela bela

gülüyor gözlerin gülüyor
yanağını gamzeni dişlerini
anlını saçlarını içine çekerek
ahenkle uyumla yansıtarak
ışığa pervane gelemek gibi
kendi etrafında dansta

kaşın çekmiş kemeri
kirpklerin almış siperi
atamadım adım beri
ne güzel gözlerin var
hep bana baksa ne var
bende olsam bahtiyar

Ahmet Coşkun

Gözlerin gece

Gözlerin gece

Ay kapmış yüzünü
Yıldız gamzelerinde
Dişlerin fener alayı
Gökkuşağı dönüyor

Sesinden saz çengi
Kokundan gül kaçar
Yürüyüşünde ahenk
Gülüşün çiçek çelenk

Hasretim bir tek söze
Söv say gönlünce dök
Bütün müstehcenleri
Ki söz öldürmez beni

Mahkumum çok eski
Sevda zindanlarında
Kırsan şu zinciri kilidi
Ölüm sessizliğindeyim

Ölüm karaşı gözlerin
Bir kez değmesin cana
Söndürür bütün ışıkları
Sen çıramı yak benim

Ahmet Coşkun

Gözlerin x

Gözlerin X

Bedenden ayrı üryan gözlerin
Yeşil tonlamış orman gözlerin
Kulaç atılmaz umman gözlerin
Dağ başı gibi duman gözlerin
Okunsa bitmez roman gözlerin
Güneşe nispet yaman gözlerin
Aşkla bakana ferman gözlerin
Beş vakit aşk iman gözlerin

Ömüre bayram seyran gözlerin
Muhtaca çarşı dükkan gözlerin
Bereket içi harman gözlerin
Mektepsiz ilim irfan gözlerin
Hastaya şifa derman gözlerin
Destursuz okur dilman gözlerin
Nuhtan sonrası tufan gözlerin
Beş vakit aşk iman gözlerin

En güzel yerin siman gözlerin
Hiç yazılmamış divan gözlerin
Mahkeme kadı davan gözlerin
Aleme pozun havan gözlerin
Sevda yoluna revan gözlerin
Davetsiz kalır mihman gözlerin
Yolcuyu yolda koyan gözlerin
Beş vakit aşk iman gözlerin

Ahmet Coşkun

Gurbete zılgıt

Gurbete zılgıt

ahtın aldım, gurbet eli, sızlanma
benden dertli, olamazsın, ağlama
yarın sen de, yaren sende, daha ne
bir bana bak, yapayalnız, sendeyim

gölün açmış, göğün mavi,sevinçlik
şarkı öyler, börtü böcek, gül çiçek
yarım kalmış, sılam uzak, yol gerek
bir bana bak, yapayalnız, sendeyim

karaahmet, sevdalanmış,kime ne
derdi sarmış, dağ ovaya, dinleme
sevdan yok ki, başın eğsen,halime
bir bana bak, yapayalnız, sendeyim

Ahmet Coşkun

Gül bahçem

Gül bahçem

Merhaba bahar gözlüm
Gül bahçem
Sarmaşığım menekşem
Sana kavuşamamak endişem
Yine sardı tütünü gurbet ellerde

Buralarda bir hoş havalar
Börtü böceklerle uyanıyor sevdalar
Güneşi kucaklıyor mehtap
Sabahlar sevdadan bitap
Ben senin kışını yaşıyorum

Seviyorum demişsin ya
Bekliyorum demişsin ya
Kabarıp kanatlandım yine
Sarılmayı özlemişim sımsıkı
Gelesim değil uçasım var

Hasret öpüp özlem yakıyorum
Gayrı bana daru har bu diyar

Ahmet Coşkun

Gül demeti

Gül demeti

Tutulmuşum dar alanda
Nereye dönsem duvar kapı
Tutulmuşum tutuşmuşum
Tutsak
Dönemiyorum senden yana

Sarı saçlarında sararıyorum
Cıgaramda yanan tütün gibi kül köz
Gözlerin deniz derya okyanus
Çırpındıkça batıyorum
Nefessiz kulaçsız aç bilaç

Yüzün ay dişlerin yıldızdan parlak
Dudakların birbirine değdikçe
Şimşek çakıyor beynimde
Güldükçe gamzelerin
Kadife sesin kesiliyor nefesim

Düşüyorum sana, düştükçe,
Kırk bin yerimden kurşunlanıp
Kokunu çekiyorum candan kopup
İnce uzun nazik parmakların
Parmaklarım titriyor

Sensiz dakika saniye geçmiyor
Orda burada yolda karşımda
Aklım fikri gözüm özüm yüzüm
Gidemiyorum gelemiyorum
Yer yarılıyor dibine giriyorum

Gündüzümün hülyası gecemin rüyası
Gül yüzlü gül kokulu gül demeti
Nazım niyazım hasretim
Burnumun dibindeki gurbetim
Sana kesilmiş biletim

Ahmet Coşkun

Gül kokulum gelse

Gül kokulum gelse

Yine dert sıralandı peşim sıra
Gönül yareme gül kokulum gelse
Sarılsam sevsem aşkla ara sıra
Gönül yareme gül kokulum gelse

Gönlümün nadide gülü goncası
Yeşil Iğdırın dört yaprak yoncası
Yalnız geçen günlerimin sancısı
Gönül yareme gül kokulum gelse

Önümüz Ahmede xane dergahı
Ardımız Ağrı şehir güzergahı
Tuzluca sinegde etsek sabahı
Gönül yareme gül kokulum gelse

Özlemişim sılam seni çok oldu
Gönül verdiğim güzele ne oldu
O da mı unuttu beni el oldu
Gönül yareme gül kokulum gelse

Hey gidinin aman vermez zamanı
Kalmış mı ki acep yârin gümanı
Coşkûnînin bitmiş takat dermanı
Gönül yareme gül kokulum gelse

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gül olsan koklamam seni

Gül olsan koklamam seni

Yakıp gülistanı çıkıp giderim
Sanma sensiz ağlayıp ne ederim
Bir gün başımdan atılır kederim
Vallahi gül olsan koklamam seni

Bu günü yakmışım unuttum yarını
Geçen günün hesaplamam karını
Duysam da uzaktan ahu zarını
Vallahi el atmam yoklamam seni

Ömür boyu düğün dernek balayı
serseler önüme cennet alayı
Her gün dönsen bana sevda halayı
vallahi af edip aklamam seni

Coşkûni yangınım kadar yanasın
Baykuş olup viraneye konasın
Sakin ola gölgeme sığınasın
Vallahi yar deyip saklamam seni

Coşkûnî - Ankara - Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Gül sevdası

Gül sevdası

Dudak çatlatıyor menekşenin moru
Güneş yakıyor kırmızı gülün koru
Ah şu bülbülün kırık kanadı kolu
Gülün sevdası sarmış her bir diyarı

Sevdam yolcular deryada batar iken
Umut deryasında ufka açar yelken
Herkes gönlüne gül sokar gülse diken
Gülün sevdası sarmış her bir diyarı

Bahçıvanı bekler bağların başında
Gül isterse biter her dağın taşında
Dikenler çürür bülbülün gözyaşında
Gülün sevdası sarmış her bir diyarı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gül sevdası II

Gül sevdası

Bülbülün nağmesi güle naz olur
Gül açılır bahar gelir yaz olur
Gönül bahçesi şenlenir saz olur
Bülbül gülsüz dilsiz divane olur

Gül kokusu sarhoş eder bülbülü
Pervane peşinde mest eder gülü
Kokladıkça gülü bal damlar dili
Bülbül gülsüz dilsiz divane olur

Gülün gül bağıdır bülbül kafesi
Bülbülsüz cefadır gülün sefası
Bülbülün gülsüzü basma kargası
Bülbül gülsüz dilsiz divane olur

Uçamaz gelmezse gülün çağrısı
Kanatsızdır bülbül geçmez ağrısı
Gülden yana olmaz sözün eğrisi
Bülbül gülsüz dilsiz divane olur

Diken sarar gülün dört bir yanını
Kondurmaz bülbülü döker kanını
Bülbül feda eder güle canını
Bülbül gülsüz dilsiz divane olur

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gül vefasız bülbülüm

Gül vefasız bülbülüm

Dalında inleyen bülbül ahu zar
Gülün gülistandan haberi mı var
Dalında kaç bülbül eder intihar
Gül rengini veren bülbülün kanı (değil mi)

Nağmeler yağdırır kadife sesi
Şenlenir gonca gül açar kafesi
Yaz bahar geçince geçer hevesi
Zemheride kalan bülbülün canı (değil mi)

Sevdayla şakıyor dillere destan
Gül uğruna düşer çöllere mestan
Gözü görmez dünya olsa gülistan
Güle gül kondurmaz bülbülün şanı (değil mi)

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Göldeyim

Göldeyim

Uzandım gül ağacının dibine
Göl yaprakları döküldü üstüme
Göl kokuları doluyor nefesime
Göldeyim güllerdeyim

Gölüm uzanmış dizime
Gözlerini dikmiş gözüme
Elleri değıyor kaşıma kirpiğıme
Göldeyim güllerdeyim

Göl mevsimi gün yaz bahar
Aşk bağılıyor etraf bar bar
Bende hoş bir güzellik var
Göldeyim güllerdeyim

Ahmet Coşkun

Güldür gül

Güldür gül

Bu gün cennet bana
Sevdiğim gelmiş bana
Artık ölüm yok bana
Sevdiğim güldür gül

Gözleri zeytin tanesi
Gözleri gece lambası
Gözleri yıldız yağması
Sevdiğim güldür gül

Dilinde şeker şerbeti
Yüreğime sular serpti
Kolunda aşkın sepeti
Sevdiğim güldür gül

Koyulaştırdık sohbeti
Yaktık özlemi hasreti
Gökkuşağı altı vuslatı
Sevdiğim güldür gül

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gülemem

Gülemem

kime varıp kime yanayım bilmem
sıgmaz cihanı aleme bu dertler
dertsizsin derdine derman olayım
ben derdimden geçtim gayri gülemem

sevdiğim güzel gözlü dağ ceylanı
terk eylemiş beni salmış fermanı
tüter dağ başında yürek dumanı
ben kendimden geçtim gayri gülemem

Ağrının eteğinde gül goncalar
İğdir düzünde biçilir yoncalar
el değmez ayak varmaz bu sancılar
ben sevdadan geçtim gayri gülemem

sılayı da karaahmet sılayı
gurbette geçirdim bunca gün ayı
kandilsiz astık yükseğe mahyayı
ben zamandan geçtim gayri gülemem

Ahmet Coşkun

Gölmeyecek

Gölmeyecek

karları yarıp gelen beyaz çiçek
ilkbaharla çıkan nazlı keşebek
gökkuşağına dağılan yedi renk
bu elem bu keder dinmeyecek

ey dağların karı kendini yakma
ey çağlayan ırmak boşuna akma
ey koca deniz dalgalar bırakma
bu alev bu ateş hiç sönmeyecek

çift çift gezer gökte telli turnalar
gayrı bu diyardan uçmaz humalar
daha fayda etmez yâden ummalar
bu kahır bu ahir bize gölmeyecek

Ahmet Coşkun

Gölperi

Gölperi

Gün geçmiyor kanamasın yüreğim
Sana olan sevdamdı tek dileğim
Sen olsaydın bükölmezdi bileğim
Yelken açtım ötelere Gölperi

Gündüz işe güce elim varmıyor
Gecem karanlık yıldız ay doğmuyor
Gözlerim kapalı uyku tutmuyor
Ne haldeyim bilmiyorum Gölperi

Kırgındır yüreğim kasılıyor
Nefessiz kalmışım asılıyor
Afakanlardayım basılıyor
Herkese saldırıyorum Gölperi

Işık sızmaz karanlık zindandayın
Kaybettim her şeyimi ziyandayım
Aklımı yitirdim zıvanadayım
Kimse beni tanımıyor Gölperi

Aşkın kara belası buldu beni
Sorma derdin alası buldu beni
Sevda gitti salası buldu beni
Bir Fatiha esirgeme Gölperi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gültaze

Gültaze

Pencereye kapak atmış Gültaze
Terlemiş salları elinde yelpaze
Seiyor gelen gideni abaze
Ah Gültaze etme beni kepaze

Karşıdan karşıya komşuya çatar
Her bir sözde ağızda sakız patlar
Bir yakalasa üçe beşe katlar
Ah Gültaze etme beni kepaze

Düğmeler açık boncuklu kafesi
Pek güzel değil kesiyor nefesi
Sokak arşınlar çakalın cümlesi
Ah Gültaze etme beni kepaze

Gül babaya gitmişsin gül dikmeye
Mahle dedikodusunu dökmeye
Dikkat et mabet üstüne çökmeye
Ah Gültaze etme beni kepaze

Adımı vermişsin kolu komşuya
Aşkından deli olmuşum ben güya
Haberim yok senden bu nasıl rüya
Ah Gültaze etme beni kepaze

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gölün sırrı

Gölün sırrı

Sevincin kavgadır perde arkası
Sevmekse aşıkâr gölün yakası
Gizemli girilmez gizli bahçesi
Tellere çevrili kanatır ondan

Pembe verir ele elinde değil
Gözler haber salar dilinde değil
Gurbetçidir aşka ilinde değil
Kırk akıl katleder aratır ondan

Sesi bir şelale bakakalırsın
Gölüşü efsane bakakalırsın
Gönülsüz kalınca bakakalırsın
Fıtratı yaradan yaratır ondan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gülüvergül

Gülüvergül

kaldır şu kasveti
daracık odaya serme
pencereden sarkar ağı
mor saklar kapı arası
eşiği güne germe

yara saklama ez
sarmasız sürmesiz gez
ne mey ol nede çerez
ışık arama sensin güneş
gün ar etsin sen gülümse

hangi eller dokunur
gül kokan tenine
gülüşünde cennet akar
ateşin cehennem yakar
aş kendini yansı tuvale

gül kokusuz
gül renksiz
gül sevdasız
olmaz

göz yaşından sulanır saksi
eteğinden öper çiçek
duvar buğular yüzün
bacada tüten duman
yanan sen

insan kendi çılgılığında var
inle sessiz sokağa koca şehre
karış kalabalığa korkusuzca
ayaklarının üstüne
üstüne, üstüne

sana gelir huma kuşu
gagasında kevser suyu
cennetin gül kokusu
yaşamın dokusu
sen sen sen

gölüver aşk
gölüvergül

Ahmet Coşkun

Glzade

Glzade

nasıl sevmişim seni zemheride
gel kalbimdeki kar buzu krde
güzel gözlü nazlı çiçek glzade
gönlüm bir hoş olsun bahar yaz ile

tutulmuşum aşk ateşe sönmüyor
sensiz geceler gündüze dönmüyor
yaşıyor göğüs kafesimde ölmüyor
ryamı süslüyor işve naz ile

nasıl anlatayım derdimi sana
bu gnl aşkından kl yana yana
eğilmez gnl gelmez mi vicdana
hoş edeyim gönlün telli saz ile

bir gülümse silinsin gönlün pası
reva değil ektirme aşka yası
el versen yaşanır sevdanın hası
aşka düşen yetinmez mi az ile

mah gözlerin mahf ediyor yüreği
ey bu gönlümün pervasız direği
sebepsiz ayrılığın yok gereği
sarıl sırlıslıkla arzu haz ile

Ahmet Coşkun

Gün bana açık

Gün bana açık

Şiirsi bir gün
Hava kapalı bulutlar göğün tamamını kaplamıştı
Yinede bütün uzaklar görünüyordu
Dağların tepesi denizin bitişindeki ufuk
Yağmur sessiz yavaş aheste akıyordu
İnsanlar cade sokaklardaydı
Şemsiyesizler şemsiyelilerden çoktu
İslanmak için güzel bir gündü
Bende tedbirsiz yürüyordum cadde boyu
Romantik bir hava
Böyle zamanlarda iki aşk hisedilir sessizlikte
Ya daldığın gökyüzü
Ya bir sevgili
Seni düşündüm yanımda olsaydı diye
Sonra gülümsedim kendi kendime
Sen hiç romantik değildin
Yine benimle dalga geçerdin
Pabucumun şairi diye
Olsun olsaydın yine böyle deseydin
Bu havada bir huzur var
Seni bile hoş görür
Bak yine döktürdüm üç beş dize

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Gün olmalı

Gün olmalı

Mazi kaldırılınca rafa
Yeni güne yorulmalı kafa
Herkes dizilmeli aynı safa
El vermeli

İnsanın yüzü gülmeli
Sarılmalı gelip geçene
Acının unutulduğu
Dil vermeli

Bulmalı her şey dengini
Görmeliyiz artık engini
Göstermeli bahar rengini
Gül vermeli

Böyle yürümesin bu kervan
Böyle giderse bu devran
Coşkûni kan revan
Bel vermeli

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Güneş saklanan karanlık

Ademin kaburgasında ki kemiğe dena
Lilitle Havva
Bir Cin tayfesine misafir olsak
Ayetti okumdan söylencelere dalsak
Yanmayan soba güneş ne ışık ne ısı
Buz gibi hava

Güzel adın düşmez yıkanmamış ağızda
Kimin ayağının altındaydı sahi cennetin
Kara çaputlara sarılmış sakallı adamlar
Uçkurunda
Ömerin sırtında bir çuval taş adalet
Gönderdiğin koç kabul görmedi
Adem kestik

Gül ve gökkuşağı ne güzel yer gök arası
İsteseydin kan yağdırırdın toprağa rahmet
Adem dediğin ne ki biraz toprak biraz su
Yani çamur
Nurunla nuşuz ezelden evele alemin rabbi
Lakin hayırla şerrin arasında düşeceğiz gayb'a
Haşa

Ahmet Coşkun

Günü selamla

Günü selamla

Bir nefes almaktır dünya hayatı
Ne güzel şey beden sağlık sıhhatı
Sen ben ve herkes dile selameti
Bedenin beninden arınıp gelsen

Tanrının nimetti bitmez hazine
Yüzün olsun bakmak için yüzüne
Toprak dolacaksa bir gün gözüne
Hakkın urbasına sarınıp gelsen

Nefis denen arzu almasın aklı
Gönül verirsen sen hazine saklı
Her canlı başka bir işaret farklı
Dirensen günaha korunup gelsen

Doymak içinse bir tabak yetiyor
Giyinemkse eğer bir çül yetiyor
Anlasan herkese her şey yetiyor
Yalansız doğruya kurulup gelsen

İnsanlık tükenmiş bir kuru kavga
Coşkûnî nedir ki en güzel sevda
Yaşam tazelenen mevsimlik meyva
Toprağa çiçeğe karılıp gelsen

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Güz sancısı

Güz sancısı

Penceremde çırpınan kuş
Güneşe doğru uç
İçimdeki yangın buz

Ellerim tutulmayalı kavruk
Sevgilinin gözleri ıradıkça
Gözlerim yağmur
Bu sevda zor geçecek
Bahar saklamıştım mendilime
Gül soldu elimde yaprak yaprak

Asıldım güneşin yakasına
Ay yüzüne yansımıyor
Yıldızım düşüyor
İssızım
Yalnızlık sızım
Kendime aczim

Kış geliyor bütün haşmetiyle
Tipi boran
Belli
Kime sığınıp kime sarılacam
Ah yüreğim
Dayan dayanabilirsen

Göğüs kafesimdeki kuş
Uç uçabilirsen

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Güzel baktım

Güzel baktım

göz yaşlarımı su ettim susaklara
nehirler kurumuş pınarlar akmazken
yağmur yüklü bulutlarla yarıştım
bir ot yeşersin bir çiçek açsın
ben ateşlerde yanayım

ben yarime güzel baktım
inciler dökülmesin göz haresinden
gülücükler süslesin gamzelerini
al yanakları ballansın
meydan okusun saçları rüzgâra

hizmetkar oldum ben hayata
kendime ne vakit ne servet ettim
dünya heveslerini içimde erittim
bir gönül hoşluğunda yaşarken
mizanım göğsümde adalet tarttım

eksik etmedim güç yeteni el yeteni
kendimden çok sevdim bu vatani
inancımı sorgulatamaz devrin sultanı
paylaşarak uzlaşarak yürüdüm
ben kendime de güzel baktım

Ahmet Coşkun

Güzel beni söyletme

Güzel beni söyletme

Girdim o güzelin saklı başına
Gördüm baktım neleri var neleri
Gözler gördüm sanki gece feneri
Mis kokuyor herbiyanı mest oldum

Giymiş ince dantel renkli urbalar
Belden aşrı saçların örüp bağlar
Baktıkça eriyor yürekte yağlar
Kaldım ahu zarında derdest oldum

Benim olsan güzle kurban olam
Sarılsam ince bele gönle dolam
Benim olmazsan saçım başım yolam
Serildim kıblesine post oldum

Ecelden mühlet istedim bekletme
Mecnun edip salma çöle söyletme
Gel beni arşı alaya mimletme
Azrail yanımda bekler dost oldum

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Güzel bir şey söyle

Güzel bir şey söyle

Bana güzel bir şey söyle
Nasıl dilinden dökülüyor
Ağır olur sevdanın bedeli
Git işine yakma kendini
Bırak narına yanayım

He canım
Candan öte ne var
Gül düşer göğsün üstüne
Çiğ düşer benim yüreğime
Gözlerin yol olur geceler
Yıldızlar tespih elimde
Gözlerim gökyüzünde
Kayıp duş avuçlarıma
Gece mavisini gelsin aşka
İçimi yaksın gül kokusu
Ay kıskansın tepede

Cennet olsan canıma can
Cehennem olsan sarılırım
Senin adın Araf mı yoksa
Ne taraftan sarılısam oy
Öbür tarafa sarkıyorsun

He canım
Ne demek işine bak
İşim bu seni sevmek
İste kar getireyim Ağrıdan
İpek şal getireyim acemden
İste can vereyim canımdan
Bir ömür taşıyım bağrımda
Bırak ben narına yanayım
Aşka dâhil olmayan ne var
Sensizlik ölümün öbür adı
Yükle ne varsa

Ahmet Coşkun

Güzel günler

Güzel günler

ah neydi o günler sen esince
turnanın mevsim isyanı vardı

rüzgârın esamesi okunmaz
mis gibi sevdanın badı vardı

gürler geçirdi o yaz baharlar
dilde damaktan abadı vardı

sevdalılar gezerdi şu sahilde
yaşamanın güzel tadı vardı

türkü şarkı eyler güzel kızlar
gözlerde vuslatın yadı vardı

gülistanda açar gonca güller
şakırdı bülbüllerin şadı vardı

gözde parlar gönüllere dolar
aşktı gün cennetin adı vardı

kesilir bütün ayaklar yerden
uçardı herkes kanadı vardı

sürsün böyle devir buyurdu
karaahmedin muradı vardı

Ahmet Coşkun

Güzel meylim sana düştü

Güzel meylim sana düştü

Kakül düşmüş yüz arası
şimdi değil naz sırası
Yürek yaram kaş karası
Güzel gözüm sana düştü

Gezinme dur bulut üstü
Aysin dedim güneş küştü
Tatlı avaz bülbül sustu
Güzel nazın bana düştü

Gül kokarsın gül üzöldü
Bağcı küştü bağ bozuldu
Tatlı dilde bal süzüldü
Güzel özüm sana düştü

Meht edecek söz kalmadı
Atf edecek renk kalmadı
Dil dudakta tat kalmadı
Güzel közün bana düştü

Haydi şimdi aşk sırası
Seversen yer tam burası
Gönlümün yok hiç durası
Güzel yazım sana düştü

Ahmet Coşkun

Güzel yâr

Güzel yâr

Senin adın bal dilimde
Gurbet içtim genç ömrümde
Kaç kez döndüm ben ölümde
Suskunum sana güzel yar

Nağmeler salma rüzgâra
Kendin çıkıp gel bir uğra
Kim basacak beni bağra
Küskünüm sana güzel yar

Haram oldu gül bahçeler
Cama konmuyor serçeler
Gözlerim yağmur çiseler
Düşkünüm sana güzel yar

Geceyi bıraktı gündüze
Hayal an be an diz dize
Söndükçe yangın köze
Vurgunum sana güzel yar

Coşkûnî - Ankara - Aralık 2021

Ahmet Coşkun

Güzel yârim

Güzel yârim

Kötü gün gelir geçerde
Bu hasret yürek biçerde
Gülen yüzüm dert içerde
Güzel yârim sarıp gitmez

Bağım şende bülbül ötmez
Bahar gelmiş gülüm bitmez
Gönül kuşa sözüm geçmez
Güzel yârim sarıp gitmez

Bir kez olsun yâr dinlese
Taş koymuş göğüs kafese
Çağırsam gelmez hoş sese
Güzel yârim sarıp gitmez

Gönlümü basınca efkar
Aysız geceye sitemkar
Üstüme devrilir dağlar
Güzel yârim sarıp gitmez

Yangınım olsun bu yanak
Ter aksın gamzeli yanak
Sevdan ateşinden yanak
Güzel yârim sarıp gitmez

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Güzel zamanlar

Güzel zamanlar

Gönlümde bir bahar rüzgarı esti
Ak ellerin ellerimde derdestti
Aşkla coşan ruhlarımız serbestti
Ne hoş zamanlar ne güzel hevesti

Gün aşmadan seyrindeydik kızılın
Yıldızlar doğmadan ayda menzilin
Sevmekle bitmezdi tadı güzelin
Ne hoş zamanlar ne güzel hevesti

Eğlencede gençlik arı kovanı
Kimse ayırıt etmezdi yad yabanı
Bal kaymak değil yeterdi yavanı
Ne hoş zamanlar ne güzel hevesti

Kimi saçın örerdı nazlı yârin
Kimi liste yapar gezmeye yarın
Her delikanlı bıçkın her kız narin
Ne hoş zamanlar ne güzel hevesti

Yoktu telaş olmazdı dert kederler
Kaygısızdık, yaşardık güzel günler
Coşkûnî maziyle muhabbet eyler
Ne hoş zamanlar ne güzel hevesti

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Güzelde güzel

Güzelde güzel

Giyinmiş al yeliş açılmış güller
Geçilmez nazından ne güzel haller
Tur atar meydanda şu güzel dilber
Savurur saçını rüzgarda yeller

Allamış dudağını bal eylemiş
Gülû takmış gerdana dal eylemiş
Üryan ayakları hal hal eylemiş
Yazılmış destanı süpürüp siler

Yürür de gülüşü bir başka güzel
Kıskanır gülistan dökülür gazel
Güzellik mevladan verilmiş ezel
Susar cümle âlem lal olmuş diller

Neylersin cenneti huri periyi
Dilenip gezmeli kırk bir kapıyı
Coşkûnî kul köle sever sevdâyı
Böyle güzeli sevmek yürek ister

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Güzeller peşinde

Güzeller peşinde

güzeller peşine düşüp yollara
gönül sana aldandım aldanalı
gelmez Leyla Aslı çıplak kollara
gönül sana aldandım aldanalı

gözünü kırpana bak sana diye
saçın savurana bak bu hediye
yürüdün delice kaldım geriye
gönül sana aldandım aldanalı

aklı geldin durdun ta on beşinde
türlü muhabbeti kurup düşünde
boşa çektim cefa herkes işinde
gönül sana aldandım aldanalı

elde güzel çoksa sana bana ne
seven sevene yar işve bahane
bir gülüşe koşan serkeş divane
gönül sana aldandım aldanalı

hele karaahmet hele öyle mi
düşkün aşıklara söylet söylemi
gül dalına astın karart gölgemi
gönül sana aldandım aldanalı

Ahmet Coşkun

Güzellere meylettim

Güzellere meylettim

Dağlar çiçeklenmiş bağlar gül dolu
Güzellere meylettim meylendim
Düştüm güzergaha aşım yolu
Güzellere meylettim de meylendim

Güzeller içinde biri var hoşlu
Benli gerdanında güller sokuşlu
Al mor giyinir karanfil kokuşlu
Güzellere meylettim de meylendim

Dünya malı benim olsa neyleyim
Üç günlük dünyada gönül eyleyim
Şu dünyada gonca güller dereyim
Güzellere meylettim de meylendim

Coşkûnî der sevda benim durağım
Gül çiçek bahçeler benim uğrağım
Doldur Leyla boş kalmasın bardağım
Güzellere meylettim de meylendim

Coşkûnî - Ankara - Aralık-2021

Ahmet Coşkun

Güzellere vurgunum

Güzellere vurgunum

bahar oldu çayır çimen güllendi
kalktı börtü böcek aşka dillendi
deli gönül pır pır eder dellendi
güzellere vurgun gönül neyleyim

sarışınım sarmış güneş sıcağı
esmerin elinden düşmez tarağı
kumralı süzülmüş sütün kaymağı
güzellere vurgun gönül neyleyim

kimin başında al yeşil yaşmağı
kimi mordan kor'a boyar dudağı
kimin elma nardan allık yanağı
güzellere vurgun gönül neyleyim

daldım seyre doymaz deli divane
her gördüğünün peşinde pervane
engel olmaz gönül verip sevene
güzellere vurgun gönül neyleyim

inci mercan dişler selvi boyları
doymulmuyor baldan tatlı huyları
karaahmet ok geriyor yayları
güzellere vurgun gönül neyleyim

Ahmet Coşkun

H/icap

H/icap

Beşiğı buluttan kuş yuvası
Aşınmış otun çöpün serzenişinde cıvıl
Dil tutmuş bülbül yuvası saklı bahçeler

Ot eziğı bir baharın soluk güllerinden su kokusu
Boş koltuğumda taşıdığım

Az bir soluklanma gökyüzüne
Ay tutulalı tespihlediğim yıldız duası
Erte zamanların düşünde bir kayıp cazibe

Ruhum mu arşa arş mı naaşa
Tutmaç ağlakçılar ferevan baş ucumda
Tanrının fikri mi insanın zikri

Renk cümbüşünde bir yalnızlık
Gökkuşağının ortasında

Coşkûnî - Ankara - Kasım 2021

Ahmet Coşkun

H/içlik

H/içlik

Bozuk para gibiyim
Dükkana girsem sakız etmez
Altın olsam şingirdasam
Kimse dönüp fark etmez
öyle değersiz öyle hiç

Söz söylesem havada kalır
Hava bile üşür buz olur
Rüzgar esse külüm toz olur
Alim gezsem hepsi yoz olur
Her bıçak göğsümde iz olur

Bir yokluk varlığımın içinde
içim parça pörçük biçimde
Aklım Fikrim gün geçimde
Gözlerim bulanık seçimde
Arpa buğday eksem çeç olur

Dedim ya dostlar bu hiçlik
Çırılçıplak ne üst alt ne içlik
Ruhumu karatmış piçlik
Öldürüyor beni şu cakkiklik
H/içten habersiz bir cahillik

Bozuk para gibiyim
param para etmez

Coşkûnî - Ankara- Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Ha Leylam

Buz tutmuş zemheri
Şu ağrının dumanı
Şimdi soyka zamanı
Gül döker her yanı
Ha Leylam

Iğdırın dörtlü yoncası
Kozada ölür goncası
Elif basız gezer hocası
Ölüm döker her yanı
Ha Leylam

Kismet döker kurşunu
Tek çeşit kur turşunu
Uçurma sebat kuşunu
Umut döker her yanı
Ha Leylam

Karaahmet sana mecnun
Kimler oldu sana meftun
Sen dergahsın ben sütun
Sevda döker her yanı
Ha Leylam

Ahmet Coşkun

Ha sabır

Ha sabır

Boşuna tükettik ömrü
Bitmez sırtımızda sömrü
Parmaklar eritti demri
Eller sabır diler bana
Sabır bende sular seller

Şu yol geçenin hanında
İnsan bıkıyor canında
Ağa beylerin yanında
Diller sabrı diler bana
Bende sabır sular seller

Geziyorum bağrım yanık
Herkes kendinden uyanık
Sorsan bulamazsın tanık
Kullar sabır diler bana
Bende sabır sular seller

Kaldık Mecnunun çölünde
Yandık Keremin külünde
Türkü olduk el dilinde
Teller sabır diler bana
Bende sabır sular seller

Nazlı yârim naz eylemez
Güler bana yüz eylemez
Felek yolu düz eylemez
Güller sabır diler bana
Sabır bende sular seller

Kıymetimiz yok gözünde
Merhameti yok özünde
Dua okumaz cüzünde
Siler sabır diler bana
Bende sabır sular seller

Dokunayım hangi tele
Sen ağasın bense köle
Bozuk düzen diyor böyle
Yeller sabır diler bana
Bende sabır sular seller

Diyar gezer kolda dürü
Suya inmez susuz sürü
Şam şebeği sağır körü
Keller sabır diler bana
Bende sabır sular seller

Hey Coşkûnî avaz avaz

Bedavaya oruç namaz
Bilinmiyor neye niyaz
Binler sabır diler bana
Bende sabır sular seller

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Haber salın yare

Haber salın yare

haber salın yare meydana çıksın
güzeller seyranda bir sen yoksun
süslenip taranıp uykudan kalksın
sarıl sevdiceğim sevda gül koksun

esmer sarışın kumral nazlı incesi
kaktusu venüsü gülden goncası
toplanmış yiğitler gönül sancısı
sarıl sevdiceğim kollarım kopsun

haydi karaahmet sevdanın hası
misk amber kokuyor yarin nefesi
üç günlük dünyada yardan hevesi
sarıl sevdiceğim kıyamet kopsun

Ahmet Coşkun

Haberin var mı

Haberin var mı

Deprem vurdu sel savurdu inledi
Bizim eller viran haberin var mı
Ölen uğurlandı kalan inledi
Bizim eller viran haberin var mı

Göz yaşlı bebeler nazlı gelinler
Elleri koynunda baba dedeler
Kadınlar ağlar, ağıtta nineler
Bizim eller viran haberin var mı

Varımız gitmiş muhtacız bakıma
Dört bir yandan koşuyorlar yardıma
Yardım çare değil kabus uykuma
Bizim eller viran haberin var mı

Netsen zalim zaman geri dönmüyor
Giden gitti kimse geri dönmüyor
Demi devranımız bize dönmüyor
Bizim eller viran haberin var mı

Uzarlardan gelen havar sesleri
Gönlünüzde dostluk sevda hisleri
Mevlam dağıt karabulut sisleri
Bizim eller viran haberin var mı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hadi gel

Hadi gel

Kavga sevdanın biber tuzu
Sen anla ben olurum kuzu
Seven güldürmeli gül yüzü
Sevki âlem kıskansın bizi
Sevenler çekmesin işkence

Olma böyle çılgın delice
Bana acılar çektirince
Ayrılık mı sana eğlence
Sen ayrı ben ayrı gezince
Bitiyor mi ki bu işkence

Gülü dikensiz sanmayasın
Ben yanayım sen yanmayasın
Sevda bilmeze kanmayasın
Her gün düğün mü oynayasın
Sirt vermeden bitmez işkence

Ahmet Coşkun

Haiku

Barış- haiku

Gökyüzü mavi
Gönül güvercin olsa
Kanat çırpır yer

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Haksıza hak eylemem

Haksıza hak eylemem

Zar ile nazarda geçer eyyamım
Bilinsin kendime değil evhamım
Kalıcı değilim bende mihmanım
Bunca zulmü zuhur etme eyleme

Çekerim acıyı acımdan ölmem
Bin sofra kurulsa üstüne gelmem
Yoksul ekmeğini bir dilim dilmem
Harama meylim yok etme eyleme

Dilsizin ağzından söyleme sözü
Körün yüreğinde bulaman közü
Hakkın kitabından çıkarma özü
Hak kelamını gasp etme eyleme

Ahmet Coşkun

Hal böyle usta

Hal böyle usta

Çekip yere serdiler gök yüzünü
Pay etiler yer yüzünü be usta
Zehir zıkkım ettiler gün yüzünü
Bize sabırla şükür düştü be usta

Kırk vaiz kırk müftüye okuttular
İşleyip halı kilim dokuttular
Bir ateş yakıp bizi korkuttular
Bize ayet dua düştü be usta

Hocamız tersten okudu ayeti
Getirdi başımıza kıyameti
Çok ağır oldu bedeli diyeti
Bize susup uymak düştü be usta

Sınanmak varmış sınavımızda
Gelip sınanmıyorlar yanımızda
Görüp yer almıyorlar saffımızda
Bize şaşıp kalmak düştü be usta

Coşkûnî düştü yataklara hasta
Bir kaşık çorba bulunmuyor tasta
Baktım cümle âleme herkes yasta
Bize kemden yokluk düştü be usta

Coşkûnî- Ankara - Aralık 2021

Ahmet Coşkun

Hal mı var

Hal mı var

Ağlarsın göz yaşın akar ummana
Taşırsan vicdansız gelmez imana
Vahşi bir çağdayız kalma gümana
El uzatacak el mı var be gönül

Hakkı sırtlayan var hakkın dışında
Minderler buz tutmuş yoksul kışında
Eşkiya poz vermiş ambar başında
Payın alacak hal mı var be gönül

Yaşamak çizgide incesi kayıp
Kalmamış utanma kızarmaz ayıp
Herkes ettiğini paye kâr sayıp
Hesap soracak hal mı var be gönül

Sevdaya karışıp boşa dertlenme
Dert yüküne alıp boşa yüklenme
Yokuşlar çıkılmaz boşa diklenme
Goncada açan gül mü var be gönül

Gücü yeten balık sürüsü sazan
Boşa türkü yakma dinlenmez ozan
Şürüp gider böyle baharsız hazan
Ölsen ölmeye sal mı var be gönül

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hâlâ

Hâlâ

Düşüyor akşamın hüznü üstüme
Geceye bir hüzün gelip çökse de
Sevdaya ayrılık gözü diksedey
Bırakıp gitsen de hâlâ bendesin

Bir hayali hoştur senli günlerim
Bülbülüm mazide ötüp inlerim
Sevdikçe artıyor gamı kederim
Unuttum desende hâlâ bendesin

Bir cehennem kurdum senli cennete
Ağlamam yalvarmam gelmem minnete
Razıdır bu gönlüm her bir diyete
Yandırıp yaksan da hâlâ bendesin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Haldan bilmez yarim

Haldan bilmez yarim

haldan bilmez yarim halımı sorma
yaylalar gül çimen gezerken hani
nesi varmış diye yaramın sorma
köşe bucak nağme yazarken hani

çiçekler kopardım göğüs yakana
sevişirdik aşkdan günden saklana
mehtaptan yıldızlar suya akana
bacadan evlere sarkardık hani

koştuğun koştuğun dakika saniye
sarıp öpücükler döktün maniye
saçından üstünden verdin hediye
ayrılısam ölürüm diyordun hani

karaahmet ağlar geçen maziye
ölsem mezarıma gelmen taziye
ölmedim sevdadan sayın gaziye
muradı gözünde demeyin hani

Ahmet Coşkun

Halis efendi

Köyden çıkalı çok oldu
Gitti şehirde lord oldu
Eşegi kağnısı ford oldu
Vallahi buna göz değdi

Dediler karanlık işleri
Kapmıştı tüm köşeleri
İçkisi rus ingliz şişeleri
Vallahi buna göz değdi

Göbeği öbek öbek idi
Kahvesi halis dibek idi
Etarında onca köpek idi
Vallahi buna göz değdi

Verirdi hep ziyafetini
İtalyadan şık kıyafetini
Götürürdü lüferi yayını
Vallahi buna göz değdi

İşte devrandı o devran
Hızla gelip gitti zaman
Zaman verirmi hiç aman
Vallahi buna göz değdi

Tutuldu ince hastalığa
Çok arayıp durdu şifa
Servet akıttı çine kafa
Vallahi buna göz değdi

Kalmadı yanında tek kul
Uçtu gitti onca para pul
Şişti şişti oldu bir davul
Vallahi buna göz değdi

Kör talih dedi merhaba
Yoldan çıkmıştı o araba
Ah dediğin bu dünyada
Vallaha buna göz değdi

Harama değen göz değil
Ahtır ah kader söz değil
İnsan dediğin yoz değil
Vallahi buna göz değdi

Karaahmet bak ders al
Neylersin dünyada mal
Bir garibe sor sen ahval
Vallahi buna göz değdi

Ahmet Coşkun

Hallerin

Hallerin

sevdiğim nazlı yar ayrı kalalı
soldu mu yüzünün benleri alı
siyahtı saçlar ak eller kınalı
çekimdi zamanın sendeki halı

o güzel mevsimin baharı yazı
temmuz ağustos yüzümüz ayazı
ben dağ sen ovada çalarız sazı
erkendi zamanın sendeki halı

söyle hangi sevdayla çıktın yola
ne arardın bulamadın mı hala
saklandığın yalanda mısın ala
terkindi zamanın sendeki halı

çığlık çığlığa söylenirken adın
sahipsiz ortada kalan feryadın
gönlünün içindeki olmuş yadın
çirkindi zamanın sendeki halı

Ahmet Coşkun

Hani

Hani

Kavurdun çölünde, kumlar misali
Bulutun çekilmiş, yağmurun hani
Hayalden serabım, gerçek misali
Mecnunu del eden, Leyla'sı hani

Bir zamanlar derdi canım ciğerim
Yâr hanesinde silinmiş değerim
Bükülmezdi elim, boynum eğerim
O ceylan gözlerin, damlası hani

Dağlar aşındırdım, çöllere daldım
Baharlar savurdum, kışlara kaldım
Ben o yârın dilinde şeker baldım
Cennet yakan, âdem elması hani

Coşkûnî, aşkın deryasında yüzme
Aşığım diye, gül bağlarda gezme
Açmayan gülü goncasında ezme
Okuttun salamı, helvası hani

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hani II

Hani

Geçti gönül vakti konma dalıma
Aldanma kokuma kanma alıma
Şimdi hazan bağvan ağlar halıma
Gül yaralı bülbül dermanın hani

Şendi gönlüm dalda gonca güliken
Bugün yarın sever sevdalı derken
Sevda rüzgârlarında soldum erken
Gül yaralı bülbül dermanın hani

Bir zamanlar vefasız gönüldeydim
Hoyrat kahrını çekip başım eğdim
Sevdiinde gönül gökleremi değdim
Gül yaralı bülbül dermanın hani

Açılmaz gönül kapım hazandayım
Yağmurun yağmadığı suzandayım
Sevda denilen kaynar kazandayım
Gül yaralı bülbül dermanın hani

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hani X

Hani

Yıksam diyorum şu âlemi
Kırsam diyorum şu kalemi
Sorularıma bir cevap yok
Bu dünya düzeni böylemi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hasret gönöl

Hasret gönöl

yakmış ateşini oturmuş başa
kendi alevine olmuş temaşa
yanıp yakılma ne bu hiddet gönöl
köz köz ciğerimi kavurmaya mı

gülün nazıdır bülbülü öldüren
hiç gördün mü sevdiğini güldüren
budur aşk sevdada ki kudret gönöl
bende dizim çöküp yalvarmaya mı

esti sevda gönöl dağı kar duman
kime varsam yar elinden el aman
gözlerim yaz bahara hasret gönöl
közdeyim külümü savurmaya mı

çöl karaahmet kumdan kalelerin
yağmur vurdukça çamurda ellerin
sevda değil yüreğime dert gönöl
naçar halim elle duyurmaya mı

Ahmet Coşkun

Hasreti yüreğimde gl sevgili

Hasreti yüreğimde gl sevgili

Ayda yüzünü aradım sarhoşça
Yıldızımı buldum diye bomboşça
Ah sensiz vakitler geçmiyor hoşça
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

Konduğum dallar çürüdü ayakta
Uçamam gücüm kalmadı kanatta
Senden başka beklentim yok hayatta
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

zlemleri nakş ettim sokaklara
Resimler çizdim beton duvarlara
Isık çalıp gezdim gece kuşlara
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

Karaahmet körkütük âşık hala
Bir kez bana gelsen verilsin sala
O zaman benimdir cenneti ala
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

Ahmet Coşkun

Hasretin vursun gitsin

Hasretin vursun gitsin

Bir habere bir selama hasretim
Yaban elde imiş nasip kısmetim
Hayli zaman oldu yârim ayrılık
-Gurbetle yollarımı kesemedim

Gözlerinde hapis kalmış gözlerim
Anım günüm geçmiyor ki özlerim
Ben yanarım seni yakar közlerim
-Rüzgarla diyarına esemedim

Düştüm şu zalim feleğin peşine
Diyemedim yaban elde işim ne
Uydum yalan dünyanın gidişine
-Sılada bir yârim var diyemedim

Ezber ettim gelmiş geçmiş aşığı
Mahşere kalmış sevdanın beşığı
Kestim hayattan ümidi ışığı
-Dünyaya küstüm sana küsemedim

Deli gönül dağlara vurmazmısın
Sen kendine hiç sual sormazmısın
Hey Coşkûnî sözünde durmazmısın
-Gayrı laf etmem dedim susamadım

Ahmet Coşkun

Hatırıma düştü

Hatırıma düştü

haber salın şu Ağrının yücesinde kara buza
varıp otak kuracağım karlar erimeden yaza
ceylanları sekiyor mu kekikleri kokuyor mu
torunlar acemler varıp çadırları kuruyor mu

kürt kızları allı morlu yedi etek çiçekli mi
sürü besleyen beylerin çadırı kırk direkli mi
kaval tüten çobanları kurdu boğan yürekli mi
birlikte beraberlikte o düzenler sürüyor mu

sıla edindik gurbeti kaçmakla bulduk kolayı
genzimizde kalmış tadı bu hasret özlem olayı
varıp geldik desek acep sevinir mi emmi dayı
eskisi gibi herkesler bir birini koruyor mu

karaahmet çıksam bende şu Ağrının eteğine
İğdırdan baba evimin elim değse merteğine
sağ olsaydın güzel anam razı olsam köteğine
saçlarını taradığım ceylan gözlüm duruyor mu

Ahmet Coşkun

Hava nasıl sizin oralarda

Hava nasıl sizin oralarda

Bulutlar gözünü karartmış
Sarıp sarmalamış yeri göğü
Yıldırım düştü ormana
Bir ağaç öldü
Kaç yaprak
Kaç dal

Tedirginim dışarı çıkmaya
Kıyamet kıymete bindi
Göz gözü görmüyor

Gün ne kadar arkaya kaçmış
Bir sis var pis kokulu
Yol görünmüyor
Uç beş metre
Burun buruna
Değeceğiz

Hava nasıl sizin oralarda
Var mı dalın gülü
Sevgilinin eli

Ya mavi...

Ahmet Coşkun

Hay dünya

Hay dünya

Günden güne artar derdim kederim
Geldim gidiyorum tadın almadım
Ekmeğimi gözyaşıma banarım
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Ne dem gördüm bağında dergâhında
Ne yar buldum ömrün gençlik çağında
Bir hay hoyun kanıp gittim ardında
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Kale tuttum dört yana hak pasladım
Kar boranda kaldım dondum ısladım
Ne insafa ne vicdana rastladım
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Karaahmet hamurunu karınca
Toplanır boş teknesinde karınca
Utanmaz çıplak huzura varınca
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Ahmet Coşkun

Hay gül hay gül gülümüz

Dert kederdir günümüz
Hay gül hay gül gülümüz
Kapanır açılmaz önümüz
Hay gül hay gül gülümüz

işsizlik açlık kaderimiz
Mapus zindan beteriz
Kuruş kurşun bedelimiz
Hay gül hay gül gülümüz

Devran bizim diyemedik
Günümüzü gül edemedik
Her ömrümüz yırtık gedik
Hay gül hay gül gülümüz

Gül yüzüne hasret hepimiz
Gün yüzüne çıksak hepimiz
Güz yüzünü yırtsak hepimiz
Hay gül hay gül gülümüz

Ahmet Coşkun

Hayat (haiku)

Hayat (haiku)

Ekmek fırında
Fırıncı uğurumda
Hayat kokusu

Patlak borusu
Su toprağa akıyor
Kolunda helke

Kesik dumanlar
Fabrikanın bacası
Kağıtta işçi

Çocuk bakıyor
Kara kış zemheride
Güneş doğru

Sarmaşık diken
Gül bitemeyen mevsim
Korkuluk bağda

Ahmet Coşkun

Hayat bana borçlusun

Hayat bana borçlusun

gelişimdeymiş vefalı bir yokluk
beraber büyüüp serpildik
ben şikayet etmedim oda terketmedi
ikimizde eksiktik
kimsenin kimseye sözü olmadı

benden başkasına cömertti
nedense hep beni inletp meletti
onun zenginliğinin bolluğunun farkındaydım
sende al sende kazan sende çoğalt deyip durdu
ben beceremedim yada içimden gelmedi

azı sevdim galiba ondan belki
yazlarımda kış ayazda koydu beni
sevgililerim bile azdı yada az kaldılar
az onlara da yetmedi gün geldi
rengi doyumsuz dünyaya bir daha mı geleceklerdi

sonra yakınlar arkadaşlar uzaklar
yakası düğmesize çıkartılar adımı
kravatlıykende iki düğmem açıldı hep
tuturamadım hiç iki şeyi birbirine
eksikti işim aşım ibadettim

hep hiçtim her şeyi hiç bildiğim gibi
toprak olacağıma hiç şuphem yoktu
o toptakta yeşerip çiçekleneceğime inanmadım
bir arının benden bal çalacağına
hiç her şeydi bende hiçlediğim ondan

ben yaratana borçluyum hayat bana
ödeşemedik işte

Ahmet Coşkun

Hayat 6ğretir

Hayat 6ğretir

geçtim o yollardan gidenler gibi
zemheri kışlarda hep boran tipi
kah açıldım kah kapandım o kapı
bende bir insanım dersle sınandım

düz yollarım eğrildi çok zamanlar
avucuma koyuldu çok dermanlar
cennette yol açmadı hiç imkanlar
insanlık hali denmedi kinandım

aradığım aşkla akmadı hayat
açmadım kalbimi direndim inat
çok zaman dedim şu kalbi sök at
gayya kuyusunda yandım ha yandım

her bir terazide tartıldım durdum
sevenler sevgililer gönöl yurdum
çekildi tek tek şimdi yalnız kurdum
sonunda aydım kendime inandım

Ahmet Coşkun

He daglar

He dağlar

Ezberim bozuldu sevda dilinde
Un ufak ilendim sazım telinde
Şafaklar sökerdim seher yelinde
Kader cilvesinden sıkıldım dağlar

Dil vurdu yarama dağıldım nice
Yaylasız merasız vuruldum göçe
Yerimi yurdumu terkettim hiçe
Diyardan diyara kakıldım dağlar

Açmadı yüzümde sevda gülleri
Ötmedi bağımda aşk bülbülleri
Savurdu başıma sönmüş külleri
Yüreğime mihla çakıldım dağlar

Yarin yarenlerin derdi boynumda
Ne yılan çıyanlar yattı koynumda
Ne zehirler içtim öldüm uykumda
Bir değil bin kere yıkıldım dağlar

Ekildim biçildim indim harmana
Dövülmeden geldim dile dermana
Dumanım tüttükçe ahlân amana
Gelenim olmadı yakıldım dağlar

Prangalar olmazdı hiç ayağımda
Kavrulup halimce kendi yağımda
Krallar gibiydim kendi dağımda
Akıldan ettiler, akıldım dağlar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

He gönül he

He gönül he

Karadır kışlarım gülmem bahara
Söyleyin vefasız bayramlar etsin
Selam olsun kaçan yüreksiz yara
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

Çekilmez şu gönül dağın dumanı
Yağmurun altında hasat harmanı
Ağlamış kalmışım vuslat zamanı
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

Bağlarda buluşup çalardım sazı
Bülbüldüm susturdu yârin avazı
Öptüğüm dudağın sevinci hazzı
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

O zamanlar gece gündüz arardı
Koşup tenhalarda yaram sarardı
Omzumun üstünde yıldız toplardı
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

He mi gönöl

He mi gönöl

Düştüm yine ahu zara
Kanar içimdeki yara
Haram oldu bize bura
Kalk gidelim he mi gönöl

Elin bağı gülle süslü
O yar benim ile küslü
Dolaşırım gamlı yaslı
Kalk gidelim he mi gönöl

Onda bize ferman olmaz
Gelip derde derman olmaz
Zemheride harman olmaz
Kalk gidelim he mi gönöl

Viran ömrüm çürümeden
Son kervanlar yürümeden
Dağlar duman bürümeden
Kalk gidelim he mi gönöl

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

He valla

He valla

ısırınca gelmez dişe
faydasız olan her işe
uygunsuz bu hal gidişe
aklım ermez, he çatirem

ele hoş olmayan şeye
anlamsız her elif beye
gerçek alınınca tiye
diken olur, he batirem

ceviz içi boş kavgaya
şahit olmam her davaya
gözlerim dikip havaya
kalkmam hiç, he yatirem

insanın yoz fırılacağı
önüme yığarsa dağı
sabır taşırса bardağı
gözü kırpmam, he satirem

sevda ektim şu gönlüme
vefasız fani şu ömrüme
yanar gitsem şu ölüme
sula sönmem, he tütirem

haktan terazi eğrilmez
yokuşa sürsen devrilmez
kalp ki yazıya çevrilmez
karaahmet, he tartirem

Ahmet Coşkun

He yârim

He yârim

Katın rüzgârına savurdun
Yaktın ateşine kavurdun
Hey yâr hey yâr, he yaralıyım
Yangınım sen bana susalı

Geçmez aşkın demi devranı
Geçer durur sevda kervanı
Hey yâr hey yâr, he yaralıyım
Beterim sen beni sarsalı

Leylamısın çöller misali
Yükseklerde humâ timsali
Hey yâr hey yâr, he yaralıyım
Sen beni gül dala asalı

Sevdalılar dolmuş dergaha
Sevdaya biçiyorlar paha
Hey yâr hey yâr, he yaralıyım
Anlatırlar sevda masalı

Coşkûnîyi etmez azade
Kanar yaralarım tazede
Hey yâr hey yâr, he yaralıyım
Lal oldum sen bana küseli

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

He zakir he

He zakir he

bülbül öter gül dalında oda gülün ah zarında
bin yıl kapı beklesem göze gelmez nazarında
tövbe deyip secd ettim sevdamın pazarında
şifa dağıtma zakir derman yok dergahında

lugatın su etsem de ben kendimde hakirim
kırk kervanı yüklesem gönül doymaz fakirim
paya düşen baş gözüm halim budur şakirim
şifa dağıtma zakir derman yok dergahında

bir ben bilirim beni bir de rabbim bilirim
sanma gösterdiğin her yola düşer gelirim
elif gam çeker kalem gül kokluyor ellerim
şifa dağıtma zakir derman yok dergahında

yık sırat kıyamettin al üstümden minnetti
dök avuca zenzem mı sun o güzel cenneti
alıp verdiğin ne var yükleme bu zimmeti
şifa dağıtma zakir derman yok dergahında

Ahmet Coşkun

Hele bir sevde

Hele bir sevde

gülden glşeri düşmüş yanağa
gamzesi erişmiş baldan dudağa
doyulmaz güzellik baştan ayağa
damla damla kevser dile akınca

neyleyim faninin malı mülkünü
atlas libas giyer giymem kürkünü
çekerim içime dert gam yükünü
bir hoş olur gönlüm yare bakınca

hele bir sevdalan başkadır dünya
mest abat ediyor grdĞn rüya
geçmez an saniye gün saya saya
gnlde kor ateş sevda yakınca

amade olmayan sevmeyi bilmez
yürekler sevdasız gülmeyi bilmez
sevdasız gün süren ölmeyi bilmez
bahardır her mevsim kola takınca

hey be karaahmet başını eğdir
sevdanın sırrını kıymete değdir
koynuna gl alan dağlara beydir
Ölüm göze alan görmez sakınca

Ahmet Coşkun

Hele devran döne

Hele devran döne

Hey gidinin ağaları beyleri
Bulanmadan şu yaylanın suları
Göç ediyor serhat el'in kulları
Dört bir yana uzanan kollarım hey

Darılıp eksik etmezdik selamı
Herkes ile hoş ederdik kelamı
Okunmaz adım kırdılar kalemi
Dost yarene varmayan yollarım hey

Elim ile toprağını eledim
Ayıkladım çalı diken belledim
Gölgesinde türkülerim söyledim
Kışlar görmeden solan güllerim hey

Hey Coşkûni dert söylenmez saz'ınan
Bu cenk zor geçer varılmaz az'ınan
Çoğala çoğala gidek yaz'ınan
Çalınsın davul zurna toylarım hey

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hele dünya

Hele dünya

hele dünya sür git demi devranı
kimin göz yaşında kimin keyfinde
umursama sür git sen bu kervanı
sana da bir gün hesap soran olur

şaki olsam tutsam dağın başını
kırsam kanadını döksem yaşını
soksam gözüne Halep'ten arşını
sana da bir gün hesap soran olur

bir köroğlu bir zaloğlu olsam ben
her hıncımı tane tane alsam ben
Mansur gibi derimi yüzersin sen
sana da bir gün hesap soran olur

gel karaahmedi sarhoş eyleme
dokunma garip yoksula elleme
haksızlığın sakın hakla belleme
sana da bir gün hesap soran olur

Ahmet Coşkun

Hele hele

Hele hele

Düzene çatıyorum diye çatma bana
Kurban olduğum aç da bak cüzdana
Evde nafaka bekler eş çocuklar ana
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Benim derdim ne aliye nede veliyle
Sözün varsa çık söyle usul edebiyle
Kim soyuyor bizi kimlerin ağız eliyle
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Vatan dediğin başımın en güzel tacı
Din iman yüreğimde bedenimin ilacı
Bu toprakta yaşayanlar kardeş bacı
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Ata at ite it demek ne zamandır suç
Seni kudurtup çıldırtanlar hangi güç
Sırtını dayayıp yaslandığın hangi uç
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Karaahmet asıla kesile yaşadı hayat
Diyoruz son bulsun sömürü saltanat
Tüm insanlara iş aş biraz olsun rahat
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Ahmet Coşkun

Hele hele II

Hele hele

Acelem yok acemiyim divanda
Baktım herkes su dövüyor havanda
Hayal kurup geziyorlar ummanda
Atmaz mıyım şu meydanın tozunu

Sana baktım aklın aval bi haber
Bir yol vardı yürümedik beraber
Sevda dergahına indim derbeder
Yırtmaz mıyım sahtekarın kozunu

Şahlar şahbazlar hangisini deyim
Salladıkça kalem zelzele neyim
Din imandan çıktım meyhanedeyim
Salmaz mıyım düzenbazın yozunu

Bir gülün aşkına düştüğüm sevda
Dağları deldim bulamadım fayda
Nicesi tutturmuş bir başka kayda
Bozmaz mıyım ben çakalın pozunu

Bahtsız Coşkûnî zamana uymadın
Nice horlandın taşlandın doymadın
Yanına üç beş kötüyü koymadın
Yakmaz mıyım ben Iğdır'ın düzünü

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Her yerde aşk var

Her yerde aşk var

mavi masmavi gökyüzü
yeşil gül çiçek yer yüzü
kuşlar kanat çırpıyor
her yerde aşka var
her yerde sevda

tıklım tıklım cadde sokak
fınk atıyor genci yaşlısı bak
eğlenceye akıyor dere ırmak
her yerde aşk var
her yerde sevda

haydi bırak yüreğini suya
haydi dal sende gör bir rüya
dert etmeye gelmez bu dünya
her yerde aşk var
her yerde sevda

el ele bir gül bir gönül
sende kendine bir seven bul
unut her şeyi bir aşka gömül
her yerde aşk var
her yerde sevda

Ahmet Coşkun

Herkes gibiyim

Herkes gibiyim

Hüznümün içinde bir damla
Dolar yüreğim dolar gamla
Geçer dedim kaldı zamanla
Bir sen olsan ah bir sen olsan

Baktım solan güllere camdan
Rüzgâr kar boran eser handan
Çökmüş üste ağır zamandan
Bir ben olsam ah bir ben olsam

Ne ben eski benim ne de sen
Zaman çok değiştirdi bilsen
Güzel rüyalar kâbus görsen
Kimse kimse değil bir bilsen

Acıma anla devr âlemi
Boşa ettik bunca kelamı
Kaç yazar ki versen sela/mı
Can yok herkes canlı cenaze

Ahmet Coşkun

Herkes gitsin yolunca

Herkes gitsin yolunca

Yeşillenmiş bağlar bahçeler
Güzeller sevdiğini seçerler
Gelin olmuş kızlar göçerler
Sevemedim seni doyunca

Sevda beklerim gün boyunca
Gün sararıp akşam olunca
Bahar geçer yaprak solunca
Dert etmem yanım sen olunca

Yârim yolu kestirmeden seç
Eller revan oldu kaldık geç
Çürüdü harmanda kaldı çeç
Şilme gözüme yaş dolunca

Cebimde gülkurusu mendil
Bu kaçınıcı mübarek kandil
Ağzımda kurudu tatlı dil
Artık herkes gitsin yolunca

Ahmet Coşkun

Heybetli dağlar

Heybetli dağlar

Hey hey hey, heybetli dağlar
Göğün yükseğine dayanmış
Öylece mağrur duryorsunuz
Düze burun bükuyorsunuz
Tanrıya en yakın sizmısınız
Havanızdan geçilmez

Hiç mi eğilmez başınız
Bükülmez mi hiç beliniz
Düzlere serilmezmısınız
Nedir bu azım bu azamet
Nedir sizdeki alayi hikmet

Kurda kuşa bakarsınız
Böğrünüzde eşkiya saklarsınız
Garibe açılmaz mı kapınız
Yoksula açılmaz mı sofranız
Haramilerle yatarsınız

Hey hey hey heybetli dağlar
Siz mahşerden muafmısınız
Yoksa çok mu günahsızsınız
Cenneten tapu mu aldınız
Ne dir sizin bu inadınız

Dağlarda delinir toprağı elenir
Siz ferhat görmemişsiniz

Ahmet Coşkun

Heycanlı zamanlar

Heycanlı zamanlar

Gül dalına mendilleri biz astık
Dibinde çimenlerdi bize yastık
Ne geceler kaçak idik ay bastık
çılğınlar gibiydik aşka susardık

sokaklar saklambaç oynardı bizle
tenhaya koşardık korkusuz gizle
ne hoştu mehtap yıldızları izle
yangınlar gibiydik aşka susardık

eller hece gözler cümle kurardı
gök maviye şiir kendinden akardı
börtü böcek bize türkü yakardı
baygınlar gibiydik aşka susardık

dilek ağacında dilek sayarken
gözlerimiz birbirini soyarken
duygular gözlerimizi boyarken
salgınlar gibiydik aşka susardık

gün dönmezdi geceye sabırsızca
dünyayı es geçerdik umarsızca
beklemek mi ölümdü umutsuzca
yorgunlar gibiydik aşka susardık

Ahmet Coşkun

Heyhat

Heyhat

Feryat etmez mi sanırsın aşığı
Duyulmaz çığlığı dengi sudadır
Alkımdan pervane gözlerin içi
Demi sarhoş eder rengi sudadır

İçip kurutma deniz ummanları
Sönmez ateşin kara dumanları
Göge varıp umursamaz dağları
İlahi katre aşk bengi sudadır

İçtiğin mey benzemez o zemzeme
Sakin kulak asma sen o demdeme
Mahşeri meydan gibi o hengame
Görmen deniz kızı hangi sudadır

Ahmet Coşkun

Huma kuşum

Humma kuşum

Havalanma humma kuşu
Hangi dağa kurdun düşü
Geçmez bu dağların kışı
Gizli yaram bilmez eller

Saklı kaldım kafesimde
Nazlı yarım hevesimde
Mis kokusu nefesimde
Gizli yaram bilmez eller

Neredesin sırra kadem
Koyup gidecektin madem
Bu sevdayı nasıl güdem
Gizli yaram bilmez eller

Buluttadır yükü yağmur
Zemheride gezer mahmur
Cennet kapısında memur
Gizli yaram bilmez eller

Coşkûnîye dün kalmadı
Yaşanacak gün kalmadı
Övünecek ün kalmadı
Gizli yaram bilmez eller

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Huz

Huz

Kırgın bir bahar var acı renginde
Hüznü yayıyor göz yaşı deminde
Mevsimi efsun kendi ahenginde
Yerin kaygısı var gök seferinde

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Hünerin

Hünerin

kaşı keman gözü ela
neden derler sana bela
aşıklar yakarsın hala
nedir senin bu hünerin

ay güneşe eş gezersin
saçlara yıldız döşersin
sen de ben gibi beşersin
nedir senin bu hünerin

dal boyunla hal yürürsün
yanak dudak bal bürürsün
umrunda mı kul sürürsün
nedir senin bu hünerin

karaahmet şaştı kaldı
renk renk rüyalara daldı
konup göçtü bir hayaldi
nedir senin bu hünerin

Ahmet Coşkun

Iğdır düzüne vurdum kendimi

Başımı kaldırdım Ağrı gömüt
Su boyu yonca sazlık söğüt
Ana kurban verme bana öğüt
Iğdır düzünün başı sonu görünmez

Baktıkça yorar uzaklar gözümü
Sevdiğim hasret görmez yüzümü
Düşmana varıp diyemedim sözümü
Iğdır düzünün başı sonu görünmez

Sinek yaylasında adımı anarlar
Mapusluk günlerim ziyan sayarlar
Çıkar gelirim elbet bir gün duyarlar
Iğdır düzünün başı sonu görünmez

Vereydi de mevlam taşa can vereydi
Şu Iğdır düzünde meydan yiğit göreydi
Düşmanım hışmımdan haddin bileydi
Iğdır düzünün başı sonu görünmez

Ahmet Coşkun

Iğdır güzeli

Iğdır güzeli

kız yanağın elma
gül bahçesine dalma
benden başka yar alma
açtım sana kolları

Iğdır/ın yoncaları
açılmış goncaları
ah sevda sancıları
açtım sana yolları

kınan gelir acemden
gözün kalmış gecemden
adın düşmez hecemden
kırdım bütün pulları

attım masa sandalye
gümüş tespih hediye
gelmiyorsun ne diye
baban koymaz yuları

Ağrı'dan bakıyorsun
elif be okuyorsun
misk amber kokuyorsun
gör bendeki halları

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Iğdır yakması

Iğdır yakması

Iğdırın yoncasıyam yar gülün goncasıyam
sabah akşam gözlüyor nazlı yar güncesiye
oğlan benden uzak dur anamın incisiye
Ağrının karına bak şu yürek harına bak

gelmişsen güz olanda düğünler yaz olanda
geleceksen yazın gel bahçeler gül dolanda
methiye dizme bana anay baban yollan da
eridim bittim kaldım Ağrının karına bak

kına yaktım acemden saçımın sarısına
çok şey istemedim ben razıyım yarısına
küçükler gelin oldu ben kaldım darısına
sevdim sevdim olmadı şu gönlün kârına bak

Ahmet Coşkun

Işıkları yak

Işıkları yak

Niye içim kör karanlık
Kırık kalbim taş kayalık
Mumları yak meyhaneci
Kadehi bulamıyorum

Karartmışsın etrafı loş
Doldur hadi kadehim boş
Haydi et beni zil sarhoş
Ben ayık duramıyorum

Sevdaya düşürdü beni
Gördünmü gitme diyeni
Solmuş yüzünde albeni
Saçları yalamıyorum

Beni yâre götürsene
Hasretim var bitirsene
Bana bir aşk getirsene
Sevdaya doyamıyorum

Aldırma be meyhaneci
Bir değil bilmem kaçınıcı
Onlar hep yolcu ben hancı
Ben aşksız kalamıyorum

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İç dedi bana

İç dedi bana

Yine düştü bana bir deli rüya
Sevdiğim başımda kalk dedi bana
Karanlık ışığı yak dedi bana
Karışmış zülûfüm aç dedi bana

Özlemişim tatlı bülbül sesini
Dudağım kurumuş ver nefesini
Daraldım sıcaktan ter kafesimi
İcitmeden yavaş iç dedi bana

Sende ayrı kalmak azaptır cana
Tenin değsin tene pamuk gerdana
Şenlensin gecemiz cennetir bana
Heybende ne varsa saç dedi bana

Öptüm gözlerini denizi mavi
Saçlarından tuttum yıldızı ayı
Buluttayım kucakladım semayı
Senindir sevdiğim seç dedi bana

Sarstı omuzumdan doy doya doya
Gözümü açmadan doydum sevdaya
Coşkûnî kanatsız uçtum havaya
Şafaklar sökmeden geç dedi bana

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İeeğim bu akşam

İeeğim bu akşam

Yine gnl meyhanelerde kayıp
Kim diyecekmiş içme günah ayıp
Meyhaneci bir maşa a sen bana
Zehir zıkkım ieeğim bu akşam

Işıkları loş yap masama mum koy
Bolca meze, rakı getir büyük boy
Bu gün benim için olsun çalgı toy
Zehir zıkkım ieeğim bu akşam

Bütün masalara gl dağıt benden
Kimseler kalkıp gitmesin erkenden
Doldur kadehleri düşmeden elden
Zehir zıkkım ieeğim bu akşam

Bütün sevenlerin hesabı bana
Herkes içip eğlensin kana kana
Glmedi şu kr talih benden yana
Zehir zıkkım ieeğim bu akşam

şu âlemden Coşkûnî geldi geçti
Meyde meyhande dost yaren seti
Dert yandı dertlinin derdini deşti
Zehir zıkkım ieeğim bu akşam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İçim yaraydı

İçim yaraydı

gönül sesim sustu, sustuda canım
takatım ferim yok, kaynamaz kanım
aşkta herkes yolcu, artık ben hanım
sevmedim bir daha, içim karaydı

göl koklayamdım, o gülden sonra
şen günüm olmadı, o günden sonra
mutlu olmuş gitmiş, o benden sonra
sevmedim bir daha, içim yaraydı

elde güller açmış, diken gevenim
benim kendime yok, artık güvenim
ekinsiz harmanım, dönmez düvenim
sevmedim bir daha, içim naraydı

Ahmet Coşkun

İçimde dağ kalır

İçimde dağ kalır

ah şu böğrümü delen dağlar ah
mevsimdir gül çiçek açmazmısın
tutuşmuş içinde deli yangınlar ah
söndürüp külünü savurmazmısın
bir nev bahar vursa yanık yüzüne

güzeller dizilimiş Iğdırın düzüne
Ağrının eteğinden çoban közüne
sevenler girmez mi sevgili gözüne
kavalın türküsüne katılmazmısın
bir çift söz söyler namert yüzüne

bir zamanlar şu yaylada at sürdüm
altın saçlı mavi gözlü bir kız gördüm
güneş görmeye ay kesip ikiye böldüm
içimde mayınlar ayıklayıp sökemezsin
kaç zemheri kırdım gülmeyen yüzüne

efsane içinden çıkıvermiş peri kızları
göklerde arıyor hep o parlak yıldızları
diner mi hiç karaahettin içinde sızıları
yürüsen Iğdır düzünü tüketemezsin
oturup ne dualar saldıık gök yüzüne

Ahmet Coşkun

İki dize

Ket

Tokun açlığı acın tokluğundan
Bu açgözlülük inanç yokluğundan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İkidem

İkidem

Şu memleketi gezsem karış karış
Kendimden gidişim başka bir oluş
Belki gökle yeksandır bu yakarış
Ağlasan kime ne gülsen kime ne

Narın içinde tane nardan ayrı
Sen ağlarken gülenler zardan ayrı
İki gördüğün gözler birden ayrı
Sevsen kime ne sevmesen kime ne

Şu yaşadığın öyle bir devr-i dar
Mayası bozulmuş bitmiş haya ar
Olur herkes bir birinden sitemkar
yersen kime ne yermesen kime ne

Kuş misali dal duvar çırpınırken
Dost Coşkûnî yerlerde sürünürken
Diyorlar ecel gelmez daha erken
Ölsen kime ne ölmesen kime ne

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İklim

İklim

Bir bahar sakla ömür bahçende
kışlar uşutup ayazlar çatlatırken yanaklaarı
dudaklarında ısığı eksik etme
ölmesin içinde ki çocuk

yüz ölçümlere takılma kuş kafesi dünya
içine girsen sığmazsın kucaklasan taşrısın
elini tutsa süt liman

kederi kuruntusu bitmez
sen bir boşverimişe başladığını düşün

gözlerinin alabildiği kadar gördüğünü
ellerini sallayarak say söyle
şu uçsuz bucaksız araziler
yalçın dağlar
bağ bahçeler
denizler

hepsi senin tapusuz bedelsiz
sonra gönül rahatlığıyla otur bir kenara
tartıl kantarında
dünden hafifmısın günden ağırmısın

Ve yoksulları düşün
yer altında yer üstünde ter dökenleri
barakalarda damlayan evlerde sokaklarda
açları düşün çöplük kenarlarında
hastaları düşün yataklarda
körleri topalları sağırları efendileri

sen içinde ki çocuğu öldürme
karın görürlüsünde hayat gümbür gümbür
akarken
yüzünden akan ter zembem
gözünden saçan ışık nur

yüzleri cehennem olanlar düşünsün
dünya büyüklüğünü

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İlacım şiir

İlacım şiir

bir zamanlar yabandım dağlarda
dal kırıp çiçek kopardım yaylada
başı boş gezip köşe bucak ortada
haddimi halimi bilmeden gezdim
deva oldu şiir sardı azgın yaramı

hatır gönüller kırdım keyfi keyfi
çalıp oynadım hep kendime defi
önüme koymadım hiç bir hedefi
bir başıma ortada bezgin gezdim
deva oldu şiir sardı bezgin yaramı

yüreğim hep çözülmez bilmecede
yıldız düştü başıma kara gecede
şafakla serildi ömüme bir seccade
yanan ateşle âlem sezdim gezdim
deva oldu şiir sardı ezgin yaramı

ruhumu okşadı bir kanatlı melek
uçurdu beni kanatlarında severek
seyr eyledik kainatı ilk kez bilerek
benliğimden sıyrılıp üzgün gezdim
deva oldu şiir sardı kızgın yaramı

Ahmet Coşkun

İnadına yaşayacaksın

İnadına yaşayacaksın

Seveceksin
Sevgiyi haram günah edenlere inat
Boynundan asılacaksın sevgilinin
Cadde boyunca çiçekleri koklayarak
Dikenleri kanata kanata yürüyeceksin

Gök kubbe üstüne saçacak ışıklarını
Mavi giyeceksin her tonundan alabildiğince
Renkler parmağında tespih tanelerine dönecek
Şaklata şaklata çekeceksin
Daktilo tuşları gibi
Uykusu kaçan kaçacak yanından yörenden
Renklerin hakim olacak bulunduğu yere

Diklenmeyeceksin
Dik duracaksın aya yıldızla güneşe dağa nehre
Ve hatta okyanusa
Yüzeceksin her suda dünya yüzünde
Yüzün her yüzeyle barışacak
Yüzdüreceksin yüzmeyen gemileri takaları
Balık olmayacaksın
Balık yiyeceksin roka turp limon kıyıda sek
Uç yanın deniz öyle zenginiz

Yokluğun kefenini yırtacaksın
Yıkık duvarları öre öre çıkacaksın üste
El atanın elini ayak diretenin ayağını kıracaksın
Senin olan senin Allahın sunduğu da senin
Katacağısın terini emeğini
Damla çalana basacaksın küfrü en okkalısından
Bitireceksin silinmişliği sömürülmüşlüğü
İnat edenlerin inadına inadına
Var olacaksın yarınlarda
Haydi davran

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İnan

İnan

Ne olursa senden olur
Elden gelen ne olur ki
Yüze vursa kahrın olur
'Elden gelen öğün olmaz' (mış)

Takma beleşi kafaya
Razı olma hiç sadakaya
Helal lokman nafakaya
Terden başka helal olmaz (mış)

Kul hakkıdır haram olan
Yoksul lokmasıdır kalan
Huzur bulmaz hiç bir çalan
Çalanın cenneti olmaz (mış)

Dünya mekan ahret iman
Ser postunu güzel liman
Divanda aklansın siman
Helalden cehennem olmaz (mış)

Dünya yalan kulu fani
Çok var içinde yabani
Güneşe ser sen sofranı
Senden gayri melek olmaz (mış)

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İnce çizgiler

İnce çizgiler

I

Güneşsen ısıt yağmursan çisele
Yeşersin şu bağ bahçe gül menekşe
İki dünya köşk saray değil mesele
Tükensin cümle canlıdan endişe

II

Cana can vermeyen ilim kar değil
Cenderede canlar çekerken çile
Kulak ver inleyen bir sese eğil
Ne fayda hakikat gelmezse dile

III

İnzivada duman şimdi mor dağlar
Boş meydanda yiğitlik çaka boşa
Zemheriler vurur bozulur bağlar
Ne destanlar yazılır dağa taş

IV

Gecenin uykusunda çalma defi
Hey Coşkûnî kim kurar bu oyunu
Sevmez dili mercan dişi sedefi
Güzel sürer güzelliğin soyunu

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İncinme Yar

Yıkılsa dağlar dökülse üstüme
Sormam o zalim feleğe kaştın ne
Açsın dursun yaralar yüreğime
İncinme yar incinirim incitmem

Kışlarım baharı gül aramam ben
Yaraya başka derman aramam ben
İsyân edip bahane aramam ben
İncinme yar incinirim incitmem

Bülbülün konduğu dala küserim
Gülün dibinde dikenler keserim
Kâna da elim aşkla süslerim
İncinme yar incinirim incitmem

Karayı bulama beyaz karlara
Karla sarınıp soğumaz bu yara
Aşığın düştüğü ağı efkara
İncinme yar incinirim incitmem

Ahmet Coşkun

İnleyen nağme

İnleyen nağme

Serpilir seher yele sarıççek gül lale
Aşıklar gelir dile nağmeye bakın hele
Taşmış divane gönül sevdayı katmış sele
Aşk bağın gülü güzel dikenini olmasaydı

Bülbül konya dalına susar çıkmaz avazı
Aşık etsem çalamaz kırılmış telle sazı
Cefasına katlandığım çekemiyor nazı
Sevda anılmazdı dert çekenini olmasaydı

Dağların başında kar erise yine yağar
Aşk dediğin acayip sıkır nefesin boğar
Aç gönül pencereni karanlığa gün doğar
Yeşermez çayır çimen ekenini olmasaydı

O gözlerin okutur kırk Fatıha ya rabbi
Aşkı divane çöllerde bulamaz serabı
Gülüşlerin dem vurur demletir al şarabı
Kim olurdu pervane içeni olmasaydı

Şu fani dünyada çektiğim çekilmez acı
Şifayı bulan nerde bulmuş bulsam ilacı
Bir yerlerde kevserin suyu tuba ağacı
Kurulur muydu sırat geçeni olmasaydı

Ahmet Coşkun

İnorganik

İnorganik

Ay akıyor aheste aheste
Yıldızlar saçını tarıyor
Su aynasında
Karanlığı süpürmüş gecenin mavisi

Tatlı bir serinlik
Ağaçlar topuklamış rüzgarı
Dallar şarkı söylemekte
Kendi makamında

Mehtabı bir güzel vakit
Tatlı bir koku sermiş yeşil
Toprak neminde demli
Eh sevgili gel artık
Vakit bu vakit
Kaçmasın gece

Sevdaya düşmeli
Toprakla öpüşmeli
Otlarla sevişmeli
Belli mi olur
Gün ne bekler
Hele bi gel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İnsan

İnSaN

Ömrü etmediysen sen boşa heder
Yalnız hak yolunda olduysan nefer
Ne mutlu sana derim güzel insan
Varsın çekilsin be gam ile keder

Ot çiğnemediysen gül yoldıysan
Namert kapısına kul olmadıysan
Haram havuzuna hiç dolmadıysan
Varsın çekilsin be gam ile keder

Boşa atmadıysan yalan iftira
Ocak söndürüp yakmadıysan çıra
Kuru ekmek suyla kalksan iftara
Varsın çekilsin be gam ile keder

Şu han kimlere olmadı ki viran
Dön geriye var mı yerinde duran
Kimseye yar olmaz geçici devran
Varsın çekilsin be gam ile keder

Coşkûni gönlünü ferah tutasın
Olmaya ha haram lokma yutasın
Garip yetimin elinden tutasın
Varsın çekilsin be gam ile keder

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İnsanca

İnsanca

İşin ehliysen, işin yap
Sıkıntı yapma, sıkı yap
Aldığın gibi, teslim yap
Yok kaptı kaçtı, insanca

Bedava verme, kâr'ı al
Bedava yapma, emek al
Bedava gitme, ücret al
Yok kaptı kaçtı, insanca

Aklın fesatta, olmasın
Gözün hasette, olmasın
Elin kasıttı, olmasın
Yok kaptı kaçtı, insanca

İster vekil ol, İster şah
İster yıldız ol, ister mah
Olmaz kimseye, eyvallah
Yok kaptı kaçtı, insanca

Kısadan hisse, meclise
Kızma Coşkûnî, ne dese
Vicdan rahat mı, el ense
Yok kaptı kaçtı, insanca

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İstemez

Mevsim bahara koyan gonca gülse
Bülbülü meste koyan gonca gülse
Sevda ateşe koyan gonca gülse
Kadere küskün başka yar istemez

Kismetin yoksa dönmüyorsa vara
Daim tökezleyip düşersen dara
Aldığın sattığın etmezse para
Yokluğu nasiplenmiş var istemez

Yalan dünya şöyle böyle geçecek
Herkes, nasip ayrı alıp içecek
Sevap, günahı da kendi biçecek
Kovanda zehir varsa bal istemez

Ahmet Coşkun

İsyanım gönöl

İsyanım gönöl

Vurdun yine gönöl dağlara
Dağlar dayanmaz ahu zara
Dertler artar atarsın nara
Sarmaz yararı kimse sarmaz

Savurur emeiğin yelinen
Kumpas kurar sana elinen
Zehri döker yalan dilinen
Canın gider ciğer yanmaz

Pirin dergahına varayım
Hakkın divanında durayım
El kol tutmaz yara sarayım
Garibin hakkı yerde kalmaz

Gönöl dağlara duyur beni
Helal sofranda doyur beni
Çekinme yârim buyur beni
Şevenin gönlünde gül solmaz

Coşkûnî etraf yalan yamuk
Derindir yara tutmaz kabuk
Varsa hekimin gelsin çabuk
Bu diyar derde derman olmaz

Coşkûnî - Ankara - Aralık 2021

Ahmet Coşkun

İtibar bizde

İtibar bizde

Yaşlarımız seksen yetmiş
İkinci iş kuruyemiş
Siz çerez mi diyordunuz
Şu itibar bizde kalsın

Siz uçakla gidin eve
Kurbanda kesin koç deve
Kemikteyiz seve seve
Şu itibar bizde kalsın

Fırsatta vardı çalmadık
Beytülmal günah almadık
Fakir fukara yolmadık
Şu itibar bizde kalsın

Olsa yapar giderdikte
Hayır mayır virirdikte
Mekke hicaz bilirdikte
Şu itibar bizde kalsın

Olmadı çift maaşımız
Hintten değil kumaşımız
Zor ekmeğimiz aşımız
Şu itibar bizde kalsın

İtibar bar bar itibar
Üstümüzde durur kibar
Açlığımız oruç kadar
Şu itibar bizde kalsın

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

İvme

İvme

Kuşandım maviler daldım yeşile
Boynumda kırmızı çiçekli atkım
Ne ayıkla dost oldum ne keş ile
Karaya çektim gemileri yaktım

Terki diyarım işim yok ummanda
Daldım çıktım sırlıslıkla ne buldum
Eğleyip koymayın beni gümanda
Çekildim inime ben çok yoruldum

Ne o yardan buldum candan vefayı
Ateşten gömlekle gezdim derbeder
Ne memleketimde sürdürdüm sefayı
Aleme baktımda herkes bes beter

Dünya mı zalimdir insan mı yaban
Doğrumu eğriye çeviren zaman
Canlının en merhametlisi hayvan
Ne kalmış hevesle yazayım destan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

K A P I

K A P I

Emeğin olur gündelik
Haksıza olur bendelik
Bir ömür olur kündelik
Ağır olur el kapısı

Tarumarken yaşam özü
Çekinme sen söyle sözü
Kızarsın utanmaz yüzü
Doğruyu sev hak kapısı

Servet sahibi bir sarsıl
Lokmayı bölüşür yoksul
Gezme böyle kasıl kasıl
Açıktır cömert kapısı

Dikenî gül eden rabim
Seninle çarpıyor kalbim
Olmadım dünyada zalim
Nasip mi cennet kapısı

Coşkûnî coşma boşuna
Gitmez hadsizin hoşuna
Göğsünü germe kurşuna
Açılmaz namert kapısı

Coşkûnî - Ankara - Aralık 2021

Ahmet Coşkun

Kaçamadım

Kaçamadım

kaç göç dalgası vurdu serime
sözüm geçmez oldu bak özüme
çeksem gitsem diyorum kaçtır
kaçamadım kaldım çor çölüne
- derman/sızım

kaç yar sevdim kaçak gönlüme
koptu geçti seller sular gölüne
aşka tövbe etsem diyorum kaçtır
kaçamadım bağlandım al perisine
-baht/sızım

kaç ömür verdin bana dünyada
tamamı geçti hülyalı rüyada
kıyıda gemilerim yakılmış kaçtır
kaçamadım asıldım rüzgâr yelesine
- aman/sızım

aman deyim gayrı beni yormayın
gidesim var sakın önde durmayın
durdurdunuz beni bilmem kaçtır
kaçamadım cehennemden cennetine
-günah/sızım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Kaf dağına gittim

Kaf dağına gittim

Korktum
İsrafil suru dudağa,
Götürürken gördüm
Zangoç ipine sarıldı
Davudî sesler içinde

Çıktım
Kaf dağına gittim
Kafam epey güzeldi
Güzeller çok güzeldi
Burası bir şehri ezeldi

Gördüm
Gül kokusu gül bahçeler
Dansın deminde dönen,
Kanatları pırlanta periler
Kol kola bütün sevenler

Dediler
Buraya çıkan inmez aşığı
Yol mu şaşırdın kalem aşığı
Etrafımı sardı gökkuşığı ışığı
Hizmette döndü hurisi uşığı

Sevdim
Güvercin uçuşunda sabiler
Cümle hakkın safına tabiler
Söylenir şarkı türkü rubailer
Uydum uyudum uyarmayın

Ahmet Coşkun

Kafes

Kaf/es

Konduğu yerden uçamaz
dağlar yok dikenli tel örmez
bir sınır var içten içe bir sınır
sınırın tellerine takılan ömür
sevdası toprağında demire pas
bulunmayınca devası davasına
günü yıl olana yılan dokunmaz

kimine aykırı gelen fikri dünyası
diktiğı bayrağı tek başına sallayıp
ardından gelen kimsenin olmadığı
uzak ıssız bir çöl yalnızlığında gün
dağ sandığı kum topakların içinde
bastıkça ayaklarından kayıp giden
günü kahr olandan kimse sakınmaz

mecnun çölüne leyla ayak basmamış
herkesin leylası olmasa da içinde mecnun
içinde derdest olanın dervişliği nafile
hakiki ermişler deli olup dolananlar
terk edince evi ocağı deli divane
tok sözler dökülür ağızda serbest
ömrü zehir olana kimse dokunmaz

aşık vurulduğu dağın gülünü koklamaz
ceylanın vurulduğu çeşmeden su içmez
haramilerin kol gezdiği yoldan geçmez
durduğu yer kimsenin durmadığı yere
ömrünü verse canavarlaşır onu yer
el yetmez gönül varmaz olunca menzil
kimse hapsolduğı zindandan yakınmaz

umut aklın hayali yabanda çiçeklenir
ruh bedeni uyutur çıkar gider ara sıra
toplar getirir dünden ne varsa güne
ötenin bilinmezini çözemez alimi ala
kaldığı yerde kala kalmışlık başa bela
musalla taşında el pençe ayak pranga
baktığına şaşar kimse dönüp bakınmaz

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kalan

ey sevgili geçmez böyle efkarım
eyleşem gönlümü sefa ü seyran

yansımaz yüzüme hiç ızdırabım
virane harabım dilemem aman

dünümün gölgesi karanlık örtüm
bin kez doğsan güne güneşin yalan

dinmiyor ne etsem amansız çilem
ne kadar yok saysam gönlüme talan

bir nar-ı yar aşkın, bedene sarsam
ne zaman giyinsem kalırım uryan

anmam güzelliğin lütuf istemem
yüreğim bir volkan cennet kavuran

Ahmet Coşkun

Kalana bak

Kalana bak

sen zamana meydan oku
durma fitne fesat doku
çıksın her bir şeyin b.ku
gölgen batır mezar kalır

malın mülkün evin barkın
yağlandıkça dönen çarkın
dilde türkü sırtlan kürkün
pulun geçmez cürüm kalır

neyy yazar olsan bey paşa
soğuk toprak mermer taşa
lakap yazsan köşem başa
duan olmaz küfrün kalır

kopar kopar dallarda gül
ötmez artık şeyda bülbül
cennet diyen beklen ödül
kül bulaman ateş kalır

Ahmet Coşkun

Kalbim duracak

Kalbim duracak

Derler ki on bin
Kuş türü var dünyada
Ah kuşlar uçamadım
Bülbülce âşıklığım
Gülden ötürü

Kartal mı en çok güçlüdür
Şahinler mi en çok içli
Kaçınız etçi yırtıcı
Akbabayı silişim
Leşten ötürü

Serçe mi boynu en bükük
Sizin mi başınızda kavuk
Uçmayanınız mı tavuk
Leylek midir en dalkavuk
Turnaya haykırışım
Göçten ötürü

Martının rüyası simit
Güvercin maviye aşık
Haberci kuş akla zarar
Keklik vurmuş sırta dağlar
Anka/ya yanıklığım
Külden ötürü

Tanrım insana eş mi yarattı
Yarasanın gecesini karartı
Sizde kim yapar ahtı bahtı
Var mı padişahınızın tahtı
Cümlenize selamım
Uçmaktan ötürü

Ahmet Coşkun

Düzenleme NAZAN YINANÇ a aittir- teşekkürlerimle

Ahmet Coşkun

Kaldıran olmaz

Kaldıran olmaz

taşın bile yer yüzünde var eşi
her yaraya merhem rabbinin işi
kendine yetmeyince netsin kişi
boş kalan avucu dolduran olmaz

dalı kırıkça yeşermez yapraklar
yağmurla buluşmayınca toraklar
taşınma suyuyla dönmez ocaklar
mevsiminde gülü solduran olmaz

sevda yürek işi demiş erenler
kaba kuvvetle dağlar devirenler
sevda aşk deyip dümen çevirenler
bal arısı olsan konduran olmaz

yarenden vefasızlık yardan cefa
zindan olunca hayat sürülmez sefa
herkesin hakkı mutluluk bir defa
düşersen dost arama kaldıran olmaz

Ahmet Coşkun

Kaldırım gülü

Kaldırım gülü

Bedeni sarsıyor yüksek topuğun
Dikkatini çekme itin kopuğun
Cadde sarsılıyor beton çöküyor
Dehşet saçıyorsun kaldırım gülü

Belli ki yuvadan etmişsin terki
Tül tül giyinmişsin etinden sıkı
Yüzünde çizgiler devirmiş kırkı
Şevkat saçıyorsun kaldırım gülü

Gözlerin gözlükten kaçık dışarı
Tek tek basıyorsun gölgen haşarı
Gün görmemiş geçmiş yılın kaşarı
Hiddet saçıyorsun kaldırım gülü

Düğmelerin açık gerdanın yanık
Dumanın çıkıyor yanmış samanlık
Bulamadın üç beş metre basmalık
Kismet saçıyorsun kaldırım gülü

Çilingir kurmuşsun aşka harabi
Gözlerin şaraptan beter şarabi
Gel günaha sokma sen şu garibi
Şehvet saçıyorsun kaldırım gülü

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kalem benim aşk dilim

Kalem benim aşk dilim

İçimde yasak künye
Ateşe hazır fünye
Harfler elimde bilye
Kalem benim harp dilim

Dünya sana sustuğum
Nazlı yâre küstüğüm
Zalime zar kustuğum
Kalem benim çarp dilim

Ne baktığıma körüm
Ne kızdığıma yârim
Ne duyduğuma kârım
Kalem benim sarp dilim

Bana hak sana süstü
Önüme sermem postu
Yolda bırakmam dostu
Kalem benim aşk dilim

İnsan, insana kıyma
Şeytan nefesine uyma
Şirk koşup şerri yayma
Kalem benim kalp dilim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kalemim sevdaya düşmüyor

Kalemim sevdaya düşmüyor

Gökte yıldız yağar baş göz üstüne
Kalemim sevdaya düşmüyor usta
Yüreğim yangında beden üşüyor
Kalemim sevdaya düşmüyor usta

Düş arası uykum düşüncem hasta
tozluk havadayım gözlerim pusta
Dağılsın dumanlar efkarım sarsta
Kalemim sevdaya düşmüyor usta

Elimde bir al gül dalında bülbül
Sevdası bağrında yanmış kor kül
Karaahmet sarıl vatan tek ödül
Kalemim sevdaya düşmüyor usta

Ahmet Coşkun

Kalk gönöl

Kalk gönöl

Ekinler ekilmez bağlar kurumuş
Eğlenecek zaman değil kalk gönöl
Yerlisi kalkmış yabana yürümüş
Eğlenecek zaman değil kalk gönöl

Güllerin üstüne küller elenmiş
dostu kalmamış düşmanı bilenmiş
Zengin fakir kapılarda dilenmiş
Eğlenecek zaman değil kalk gönöl

Dağlar boşalmış eşkıyalar düzde
Vefa kalmamış ne yazda ne güzde
Tükenmiş insanları fer yok gözde
Eğlenecek zaman değil kalk gönöl

Sevda beşiğine zaman mı kaldı
Yarına çıkmaya derman mı kaldı
Gayrı beklenecek ferman mı kaldı
Eğlenecek zaman değil kalk gönöl

Coşkûnî Coşkûnî bu nasıl zaman
Nefes almaya bırakmıyor aman
Göçelim başka diyarlara heman
Eğlenecek zaman değil kalk gönöl

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kalkıp gidemem

Kalkıp gidemem

Gözlerinde gezdim devri dünyayı
Allanmış gamzeler ballar damlayı
Bırakmaz bağında gönül salmayı
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Türlü çiçek kokusuyla esiyor
Sarhoş edip nefesimi kesiyor
Cellat kemendi boynuma asıyor
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Kaldım sevdanın serin gölgesine
Tutuldun mu sen derdin böylesine
Gönül eziyet etmez kölesine
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Karaahmet yedi renge büründü
Peşin sıra sürüm sürüm süründü
Bu dünya bitti öteler göründü
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Ahmet Coşkun

Kalsın dünya giderim

Kalsın dünya giderim

Şu kara bahtıma güneş doğmadı
Şu gönlüme bahar gelip konmadı
Karanlık geceme yıldız dolmadı
Kalır dünya kalsın size giderim

Etmem namertlere minneti meyli
Senin olsun dünya ağalı beyli
Sevmiyorsa gayrı boyun eğmeli
Kalır dünya kalsın size giderim

Dağlar çeksin benim gamlı yasımı
Açmasın güller yaz bahar mevsimi
Ben yârimden aldım sevda dersimi
Kalır dünya kalsın size giderim

Eğlen İğdır(ın) karagözlü maralı
Ben değilmiydım gönlünün kıralı
Mapus damlarında zincir kıralı
Kalır dünya kalsın size giderim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kankifelek

Kankifelek

Ne hevesler vardı benim içimde
Gönlün yoktu benim ile geçimde
Püsküllü bela gibi hep ensemde
Neye el attıysam onu geç ettin

Çalıştım çabaladım güzel güne
Her bir günümü kötü ettin düne
Beni yere vurmakla şöhret üne
El avuçta tuttuğumu hiç ettin

Bir güzeli sevip yaktım abayı
Sakladın gün güneşi gece ay'ı
Unuttum başımda yıldız saymayı
Ağzım et süte değmedi piç ettin

Ne yapsın ben gibi bahtı kara
Dayadın sırtımı çamur duvara
Mecbur ettin blöfünle kumara
İyi süsleyip kötüyü seç ettin

Şimdi söyle bana nerde cennetin
Gördüğüm bu mahşeri kıyametin
Ben tükendim tükenmez eziyetin
Mis gibi hayatımı hep güç ettin

Coşkûnî- Ankara -Aralık-2021

Ahmet Coşkun

Kapındayım

Kapındayım

gece aydınlattı gözler
nağme gibi geldi sözler
bahar oldu geçti güzler
gül olduk güzel kapına

aşkla çalar gönül sazım
tükendi çıkmaz avazım
kar etmez meşki nazım
yol olduk güzel kapına

Yunus Taptuk a tapına
Mevlana döner rabbına
neler çektim aşk uğruna
çul olduk güzel kapına

neylesin gönül perişan
kalbine koydu bir nişan
seni sevmek yığde şan
kul olduk güzel kapına

Ahmet Coşkun

Kar yağıyor düşlerime

Kar yağıyor düşlerime

Bakma güzel bakma edalı
Etme deli gönlümü sevdalı
Gönül doğdum doğalı yaralı
Kar yağıyor düşlerime

Kaderimin önü ardı perde
Benle tükenip akma derde
Kanat kırılır kalkmaz yerde
Kim takılsa peşlerime

Yok talihim yoktur şansım
Düşman kasılır kasım kasım
Bırak güzellik sende kalsın
Akıl ermez işlerime

Burda ne hancıyım ne yolcu
Kör çöldeyim akbabalar kolcu
Gözyaşını akıtma burcu burcu
Pençe pençe döşlerime

Ahmet Coşkun 17/03/2018 Ankara

Ahmet Coşkun

Karaahmet/sarıççek

Karaahmet& Sarıççek

göl ağacından gül sözlerin güzel
şairsin sözün bal söylenme özel
sevdalar süslersin hünerin ezel
gönül verme bana yüküm ağırdır---Sarıççek

saçların sarısı ol buğday başak
yüzün çevrelemiş aldan yaşmak
dileğim isteğim kalben ulaşmak
düştün deli gönle yüküm ağırdır---Karaahmet

lakabın karandır bahtıma benzer
beni seven divane dağları gezer
sarıççek renk renk göllerde yüzer
yanmam ateşinen külüm ağırdır---Sarıççek

dağlar lavlarımdır deniz yanarım
boynuna geceden yıldız takarım
uyum ahenginde essem susarım
savruldum rüzgâra külüm ağırdır---Karaahmet

sevmeyi alfaben harfin belleme
al yanak gamzeme değip elleme
bana yanmışlığın sakın söyleme
düşürme dillere vebal ağırdır---Sarıççek

sevdanın halını kim bilir bence
yüzde değil yara içten derince
günden güne erir can ince ince
görmezmisin hali vebal ağırdır---Karaahmet

hele şair gelde yüreğe dokun
gülü derersinde nerede kokun
yüreğim delmesin zehirli okun
ayrılık olursa kahrım ağırdır--- Sarıççek

sarıççek ömrüm yoluna kurban
incinmişim ezel derdime derman
sarardım aşkınla eyleme ferman
ayrılısam ölürüm kahrım ağırdır--- Karaahmet

Ferhatsan dağları taşı sırtında
Keremsen ateşi söndür döşünde
Mecnun gibi sende leya peşinde
dünya cehennemi aşkla ağırdır---Sarıççek

Şirin dillerinle şirinim olsan
Aslı gibi gelip külüme bansan
Leyla olup kalbe ateşi yaksan
canın cehennemi aşkla ağırdır---Karaahmet

Ahmet Coşkun

Karanın sevdası kara

Adım adım geldim gelme peri
Tuttum aşır geçilmez çeperi
İl il el gezme aslı misali
Bu kıyametin olmaz siperi

Gönül zindanında gülmü açar
Mapus müebbet kalınca naçar
Sevdadan düşüp düşüp içeri
Gözlerin pervane ateş saçar

Saçlarından kara her gün gece
Yüreği ayırır hece hece
Açılır kapanmaz aşk pazarı
Çözülmedi çözülmez bilmece

Derviş dergağa bağlayan ne
Ateşe ışığı sağlayan ne
Dermanı yok bu yaranın ezel
Görünmez göğümde ağlayan ne

Ahmet Coşkun

Karasından mı

Karasından mı dedim

gönlü dağıldı yine dağılayıp durur dağı
kötü halleri eski karasından mı dedim
hazana savruluyor gönlümüzün gül bağı
sönüvermiş küllerin karasından mı dedim

yudumladım derdini şerbet şeker niyete
güzel günler yaşarım gam kederi diyete
desem de kâr etmiyor kapıldığın nefrete
yazına yazım dedim karasından mı dedim

gül dikensiz olmazmış kaderinde yazılı
her diken yara etmez dikenler var azılı
ne güller bilirim doğmadan mezar kazılı
karasevda dedim de karasından mı dedim

Ahmet Coşkun

Kardelenim

Kardelenim

Ağrı dağında beyazım
Beyazıt üstü ayazım
bana mı senin bu nazın
kardelenim kar beyazım

Iğdır yolunda konaklar
uzayıp kaplar kavaklar
kapındayım yalvar yakar
kardelenim kar beyazım

turladım gurbeti geldim
sevdana bir ömür verdim
söyle nedir senin derdin
kardelenim kar beyazım

hele otur sol yanıma
hasret tak etmiş canıma
yaram sar çıkart yarına
kardelenim kar beyazım

kızıp hesap sorma bana
kül olduğum kalsın bana
dün gibiyim sarıl bana
kardelenim kar beyazım

Ahmet Coşkun

Kârdır yaram

Kârdır yaram

Derdim çoktur doktor gezdirmeyin
Gelin beni candan bezdirmeyin
Yârdır yaram yâre ezdirmeyin
Sevdalıyım gönül sevdalıyım

Bilmesin göz göz kanadığımı
Bilmesin köz köz kanadığımı
Bilmesin söz söz kanadığımı
Sevdalıyım gönül sevdalıyım

Söyleyin çilingirde sefada
Bir eli yağda diğeri balda
Takmış çift sevgilisi de kolda
Sevdalıyım gönül sevdalıyım

Hayat sen beni sömür ha sömür
Varsın böyle gelsin geçsin ömür
Gelmesin yangınım kûl kömür
Sevdalıyım gönül sevdalıyım

Coşkûnî bir garip kul değil mi
Kaderimi yazan hak değil mi
Sırrım kendime hakkım değil mi
Sevdalıyım gönül sevdalıyım

Ahmet Coşkun

Kelepir dünya

Kelepir dünya

Ulan rengi bozuk kelepir dünya
Kimine ak duvaklı gelin oldun
Bize kulübe hasır çok gördün ya

Aleme günlük yar verdin sefada
Şu hayatta gülmedik bir defada
Ömrümüzü yar uğruna yordun ya

Anlamadık nedir suç günahımız
Kara büyüyle bağlanmış bahtımız
Bize göz açık aleme kördün ya

Gül gibi yaz bahar solduk gazelle
Yoksa bu şans baht ervahı ezelle
Kar kışı yokuşu bize sardın ya

Keskin kılıç dünya azap besliyor
Kıldan ince köprü kılıç kesmiyor
Herkese geniş bize mı dardın ya

Yeşertmedin gül çiçek bağımızı
Çözemedik şu boyun bağımızı
Gurbetlere sürgün edip sürdün ya

Ahmet Coşkun

Kendimde ölüyorum

Kendimde ölüyorum

bazen çekip gidiyorum
bedenim kalır geride

ilk insan oluyorum suyun çamurun ateşin içinde
yakarışlarıma ses bekliyorum
öyle yetim öyle kimsesiz öyle yapayalnız
tanrısal sesler bekliyorum

sesime ses nefesime nefes
sıcacık bir kafes arıyorum

bir yanıma ateş kavuruyor köz oluyorum
bir yanıma ayaz kesiyor buz oluyorum
gök kızılında alev alev yanıyor
toprak daha yeşille tanışmamış

bedenime döndüğümde
insan kalabalığının içinde

yaban hayvanı gibi duruyorum kendimi bulamıyorum
öylemi geldim böylemi doğdum bilmiyorum
kanla tanışıyorum ekmekle boğuşuyorum
kimim ben nerdeyim kiminle savaşıyorum

aklımda kalan can taşıyorum
bazen kendimde ölüyorum

Coşkûnî - Ankara - Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Kendimi tutamıyorum

İçinde bir hoşluğun sarhoşum
Bayar beni bu güzeller güzeli
Bırakmışım kendimi içi boşum
Yayar beni bu güzeller güzeli

Sesi zemzemden keskin iç ki
Cennete davetkar bir peri ki
Zamanı tekmi1 teslim almış ki
Dağlar beni bu güzeller güzeli

O cennet güzellerinin en hası
Sildi götürdü yüreğimde pası
Ek1i yüreğime yaşamak hevesi
Bağlar beni bu güzeller güzeli

Çılgınca kendimi tutamıyorum
Bakıp bakıp ona doyamıyorum
Onsuz geçen an'a bağıriyorum
Cayar beni bu güzeller güzeli

Ahmet Coşkun

Kendimle geinmiyorum

Kendimle geinmiyorum

Ne zaman kessem kıyısından köşesinden kendimi
Bıçağın en kör tarafı denk gelir

Gerdikçe gerer konuşmak, sonra suratım asılır
Düşerim düşlere, ses kalabalığında
Kuşlar üşüşür didiklemeye

Yazmak konuşma hasretimi biraz gidermek ihtiyacı
Yazma esiri oldum
Bir ses bir söz
Kendimle

Merakım meraklıların merakına hiç benzemez
Sorumda sorularına tabi
Bu güne kadar hiçbir sorumun cevabını alamadım
Hep ben cevap veriyorum
Bir bakıştan fazlası gelmiyor cevabi

Gerçekten bu yerde bu diyarda mı yaşıyorum
Kim buralı kim nereli
Sanırım gözlerim de artık net göremiyor
Ve işitme kaybım da arttı
Bu hal ne hal, bilmiyorum
Bunama gel gitleri

Kendimi testlere soktum bazen şu öz eleştiri dedikleri
Herkesle iyi geçiniyorum sorun sıkıntı yok
Buldum galiba
Ben kendimle geinmiyorum
Bazen İlyas salman gelir aklıma hababamdan
Oğlum silah mı dayıyorlar ensene yazma
Gül bahçe solar

Gölüyorum
Başka dünyaların insanların hayallerine dalıyorum
Bize benzerler mi acaba
Aynıysa boşuna gezegen arası yolculuğa çıkmayım
Benim kurduğum bir dünya var da
Orda bir ben varım
Kendimle kavga edip duruyorum
Ayıran yok birader

Ahmet Coşkun

Kendine ışık

Kendine ışık

Senin aydınlığın bana karanlık
Karanlığıma sen olma aydınlık
İstemem kendine yanan feneri
Nasıplenmiyorsa bütün insanlık

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kırgın bir yalnızlık

Kırgın bir yalnızlık

Kokunu rüzgâr aldı
Bulutlar sürükledi maviyi
Yağmur yalnızlığı benim ki
Gölleştı damlalar çölün ortasında
_ bir vaha sevdasında kum avuçlarım
Boğazımda düğümlenen kevser suları
Cana can katmıyor

Ay çöküyor üstüme, gölge
Göstermiyor yıldız takvimi
Hileli bu aynalar sirk cambazı
_ dedim ya yağmur yalnızlığım
Kurşun yağmuru yüreğim
Islanmışım telden tırnağa
Ağır bir yük ağrı'ma binmiş

Söküyor şafağı gecenin cadısı
Takıyor gece lambalarını ardım sıra
Aydınlığı aydınlatan Işığı kara
Saçlarım diken diken yüreğim pır pır
Karanlıkta ısığım pelte ellerim titrek
_ Yer fıskırarak sanki birazdan
Korku üflüyorum
Mezarlığa

Kör'üm nerde o renk zengini bahar
Nerde gülistanda gülümseyen yar
Ya beni çemberde avutan dostlar
_ her biri bir damla her damla kurşun
Dedim ya
Yağmur yalnızlığı benim ki
Dinime imanıma
Kurşun yağıyor

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kırılısam kırılmaz benim

Kırılısam kırılmaz benim

sihir benim sırda benim
topraktandır benim genim
çelik camdandır bedenim
kırılısam kırılmaz benim

kök salarım kök tutarım
devran sürer çağ yutarım
taş olur taşa taparım
kırılısam kırılmaz benim

ben okur yazar kitaplar
bana hutbede hitaplar
bana tutulur muratlar
kırılısam kırılmaz benim

o cehennem olan benim
o cennette koyan benim
soyanda doyanda benim
kırılısam kırılmaz benim

bendedir varın tüm özü
benim aşk sevdanın közü
ben söylerim güzel sözü
kırılısam kırılmaz benim

Ahmet Coşkun

Kıy bir açlık tabağa

Kıy bir açlık tabağa

bir şey, asil bir şey, iyi bir şey
ekmek buğusu gibi değil o sancı
güröl güröl içinde nehirler akar
dalgalar dış çeperlerini yalar
böbreklerin susuz süzölür
karınca kaplar bacaklarını
iflahını keser açlık

gözler görmez kanun yasa korku
damak kuruluşu ses tellerin incir
kasap önünde kedi bekler ciğer
fırıncının camları iner aşağı
kalbin atışları avuçlarda
sirenler takılır peşine
sen hiç aç kaldın mı

derme çatma gece kondular
şiş örgülerle göz ağartan kadın
çocuk neşesinde habersiz çocuk
kadersi bir alışkanlığın değişmezi
gözler ellere dolaşan masumluk
göz yaşına mutluluk doğrar gün
açlığı beklerken

fukara edebiyatı uydurması
yoksul sırtında servet yığanların
bilsen şu karın tokluğuna zenginliği
köpüklü jakuzilerden puro yakarken
balya balya banknotlar stoklanır
güle oynaya süren hayatlar
açlık besler

Ahmet Coşkun

Kıyak emeklim

Kıyak emeklim

Etin kuyruğunda sıra
Baston batanye emeklim
Ocagında yanmaz çıra
Tencere tava emeklim

Çarşı pazar tökezliyor
Sene alttı ay bekliyor
Zammını alıp gülüyor
Gömülür dara emeklim

Otobüs tiren bedeva
Şezlonglarda atsın hava
Tatilde gezzsin pür sefa
Kıyak yapmışlar emeklim

Yılı etmişler armagan
Tekralıyor her papagan
Alamaz patates sogan
Çok yaşadın öl emeklim

Ey parsel parsel satanlar
Dört maaş birden alanlar
Göz göre göre çalanlar
Göze mı batır emeklim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kızgın ag

Kızgın ağ

Birer av hayvanına dönüşüyoruz
Kırıp döküp vahşice öldürüyoruz
Birileri bize ölüm koklatıyor
Şeytanın çemberinde tükeniyoruz

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kim vurdu

Çalınmış bizim coğrafyamız
Yedi düvele davul tokmağız
Dönen çark içinde çakmağız
Değişir zabıt tutanak adımız
Değişir hep hasım hısımımız
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beni kırk şekle sokar kırk dağa salar

Gün olmuş ter akıtmışım
Gün gelmiş kan akıtmışım
Gani topraklara ekilmişim
Harmanlara savrulmuşum
Karışmışım kaybolmuşum
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Alınmışım makasa düşmüşüm takasa

Kaldırsam bir başımı
Tutar seyyare dağları
Çakal sokak caddeleri
Tekmil ol yılanı çıyanı
İhbarı muhbiri binbiri
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Ne cehennem tehlikeyim kendi cennetimde

Dönerim gül karanfil
Bulmam kimseyi kefil
Hinoğlu hin hain sefil
Karıncanın sırtında fil
Sur borusun çal İsrafil
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beyaz düşsem düşüne hortlakla uyanır

Ahmet Coşkun

Kimler sevdi dünyayı

Kimler sevdi dünyayı

Ben sevdimde yar sevmedi neçare
Sevdiğine kavuşmayan biçare
Kim bulacak vefasıza hal çare
Ben sevmedim kimler sevdi dünyayı

Hele dünya, yalan dünya gel beri
Saatin zamanın gitmez mi hiç geri
Geçen günler gözümde durur diri
Ben sevmedim kimler sevdi dünyayı

Gıpta ettim sevdiğiyile gezene
Güller yollanır dizine dizine
Ben rastlamadım sevdanın izine
Ben sevmedim kimler sevdi dünyayı

Çoşkûniyem bulamadım vefayı
Kim istemez yâr'la sürmek sefayı
Sevdanın sarhoşu bulmaz kafayı
Ben sevmedim kimler sevdi dünyayı

Ahmet Coşkun (Coşkûni)

Ankara -Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Kokusu burnumda

Kokusu burnumda

ruhum kavuşmuşken maviye
denizi özlüyorum ayaklarım suda
kanat çırpıyorum bir kör kuyuda

kırlangıç bezgini yollar
güvercinim uçuyor havaya
dolu dizgin hayaller
ayakları parçalanmış derviş heybesinde

kokusu burnumda hanımelinin
bulutlanmış iğde yaprakları yağıyor
hoş bir tütsüleme mevsimin

güzel kızları vardı
şu kırık betonlu sallı caddenin
akşamı boyardı gece
çek şu sandalyeyi bir kahve

Ahmet Coşkun

Konma bülbül gl dalına

Konma bülbül gl dalına

Ne aşık lar düşer sevd a yoluna
Derbeder gezerde bakmaz halına
Sevda yolun dönüşü yok bilesin
Garip bülbül konma gln dalına

Baharda açar yaprağı renk lenir
Saçar kokular sevdakar beklenir
Sevenin omzuna yükler yük lenir
Garip bülbül konma gln dalına

Rengarenk açtıkça bakar solarsın
Bekleyi bekleyi saç baş yolarsın
Ahu zarından ağlar yaş dolarsın
Garip bülbül konma gln dalına

Gl har ederde ya blbln ahı
Gl mdr yalnız sevdanın ilahı
Gülsüz blbln karanlık sabahı
Garip bülbül konma gln dalına

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Korkun

Korkun

Çelikten duvarlar demirden asker
Zindanlar deiecek yürekten sesler
Karanlıktır gece aydınlık besler
Korunakta korunamaz korkaklar

Altın gümüş zümrut hediye dağıtsan
Tutsan çalgı cengi telal bağırtsan
Her gün üç beş beşik bende doğurtsan
Korunakta korunamaz korkaklar

Karlar erir sullar seller depreşir
Ark dereler nehir olur gürleşir
Koç yiğitle dolar meydan güreşir
Korunakta korunamaz korkaklar

Hakka tapan haklı olan hak eder
Eker dag tepeyi yoku çok eder
Çalı diken budar hepten yok eder
Korunakta korunamaz korkaklar

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Koş dünya

Koş dünya

Neler ettin ah neler ettin bana
Susadım su içmedim kana kana
Bir lokma ekmeğine yana yana
Fani seni canı seni boş dünya

Güllerini açtırırsın rengarenk
Uçurtursun üstünden kuş kelebek
Günlerin güneşin takvimine denk
Zamanı öğüt çarkında coş dünya

Karunlar nemrutlar taşı sırtında
yoksulun üstünde kefen yırtın da
Işık görünmez karanlık ufkunda
Yalancıya talancıya hoş dünya

Nere varacak senin sonun bilmem
Altın gümüş döksen peşine gelmem
Seninde sonun var sanma ki ölmem
var bildiğin gibi koştur, koş dünya

Ahmet Coşkun

Koymazlar

Koymazlar

çok dil buldum okudum elif beyi
takmadım ömrümde ağayı beyi
hatim ettim el bilmeden dü seyi
kuş olup uçmaya koymazlar beni

yedi renk bezendim rengim al değil
bir sevdaya düştüm halım hal değil
lokman hekim gezdim falım fal değil
bir dalda açmaya koymazlar beni

düştüm ince derde dert anlatamam
pembe yalan düzüp yar aldatamam
bıktım usandım hayat katlanamam
yol bulup kaçmaya koymazlar beni

kondum erenler dergahına ayna
koydular kazana kayna ha kayna
tartarım kantarım kanı ter dünya
bir ışık saçmaya koymazlar beni

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Köy aydını babam

Köy aydını babam

Aklımdan çıkmıyor o an
iki yayla arası gece vakti
kurtlar kesmişti yolu
omzumdan kapıp attı boynuna
el fenerini yakıp doğrulttu
kurtlar ışıktan korkarmış

nedense anasım geldi
O medrese okumuş adamdı
okumayı çok severdi
Allah ın unuttuğu dağ köyünde
fener önünde sabaha kadar
okuyup dururdu

Halepten getirmiş kitaplarını
hepsi de Arapça yazılmış şeyler
anlatırdı hikaye babında
daha çok din tarihi öyküler
Bize alfabeyi öğretti zorla
okula gitmeden söktük

okumak için
başka köylere götürürdü
bir kış boyunca da kalırdık
hiç aklımdan çıkmıyor
bir elimde tezek diğerinde çanta
O karda kışta gidiş gelişler

yine bir sonbahar tak etmişti
uzaklara gitmek ağır geldi
okumuyacam dedim çıktım
vurdum kendimi karşı dağlara
durur mu düştü peşime
ne tatlı dayak yemiştin
ince çırpıyla

okuyacaksınız dedi durdu
bütün köy gülüyordu bu ısrara
peh peh peh mühendis olacak
Kızlı oğlanı hepimizi okuttu

şehirli olduk artık
ikinci üçüncü kuşak daha ileri
nasıl öderiz hakkını bilmem
ne kadar haklıymışsın
kurtardın ya

altı ay kardan kıştan
dağ başındaki eşkiyadan
bitmeyen yoksulluktan

bize cenneti bağsettin
cennet mekanın olsun
babam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kurban olayım

Kurban olayım

Eğme güzel başın, rabbimin lütfu
Demezmiydın daim, baş göz üstüne
Dertle dertlenme hiç, açar bir ufku
Derde dermanım yok, derman olayım

Baharlar düşün sen, rengarenk gül
Şarkılar söylüyor, omzunda bülbül
Ömrü sundum sana, yeter ki sen gül
Derde dermanım yok, kurban olayım

Ey benim canım can, etme gam figan
Dertte hoştur bazen, haktan armağan
Perde gözde kalksın, herkes büryan
Derde dermanım yok, ferman olayım

Ahmet Coşkun

Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Gülerken güller dökülüyor peşi sıra
Kurban olduğum güzel öldürdün beni
Dilinden dökülüyor yedi diyarın balı
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Hangi yörenin hangi törenin bakışı bu
Isparta uşak mı hangi halının nakışı bu
Fırat Kızılırmak hangi nehirin akışı bu
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Iğdır ovasından mı haran kurağından mı
Konya mı gezdin Mevlana durağından mı
Güzelliğın ülke aştı acem eli ırağından mı
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Hey gidi karaahmet subaşına kurulma
Dağlardan inen kar sularında durulma
Destursuz girip gül bahçesinde vurulma
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Ahmet Coşkun

Kurbanım

Kurbanım II

Ben dertliyim sen dermansız kurbanım
Al derdimi ben dermanın olayım
Böyle gitmez bu sevdanın devranı
Sen bir anlat ben dinleyim kurbanım

Kime sorsam bilmez benim halımı
Gurur etme atma bana çalım
küsüp gitme kesme sabah selamı
Sen yoluna serilmişim kurbanım

Bitemez mi senin bu ah intizarın
Gün harcadık güne kalmadı yarın
yanıp sönmez oldu ateşin narın
Gel böyle berdar eyleme kurbanım

Elim kolum bağlı Mevla aşkına
Divane edip döndürme şaşkına
Sevda eyle aşkı getir yakına
cenneti avucunda sun kurbanım

Coşkûni- Ankara Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Kurtulmazsın

Kurtulmazsın

İçinde bulmazsan doğru
Çare olmaz hiç bir çağrı
Doğru yollar olur eğri
Yürümede kurtulmazsın

Haç hicazı güzel elbet
Kutsal diyar umma medet
Varsa üstünde bir diyet
Ödemede kurtulmazsın

Türbe dediğin taş toprak
Yatan varsa kutsal mutlak
Terazide varsa çatlak
Düzelmede kurtulmazsın

Sen damlasın denizi gör
Gönül gözün olmasın kör
Vardığın yer geldiğin yer
Görünmede kurtulmazsın

Bak arının bal işine
Karıncanın gidişine
Şu Coşkûninin düşüne
Ölümünde kurtulmazsın

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kuş kafesim

Kuş kafesim

Çihana bedel şu kuş kafesim
İçinde çalkalanan şu sesim
Yâr ile geçen o hoş hevesim
Başka bir şey istemem erenler

Kah ağlıyor kah güler dizimde
Gözü ayırmaz gözler gözümde
Acı söylesem çıkmaz sözümde
Başka bir şey istemem erenler

Kah azla yetinir kah çoklarız
Sanki büyümemiş çocuklarız
Darılmayız yüz yüze bakarız
Başka bir şey istemem erenler

Gözler gece lambam karanlık ne
Yanaklar cennet elmam hava ne
Bulmayız hiç bir şeye bahane
Başka bir şey istemem erenler

Ömrümü adamışım ömrüne
Teslim olmuşuz hakkın emrine
Kavl karar iyi kötü gününe
Başka bir şey istemem erenler

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kül geceler

Kül geceler

Karanlık suya dök közlerimi
Yıldıza hasret aya özlemimi
Mehtaba serenat sözlerimi
Arala perdeni ışığı yak geceler

Gözlerimin ferini söndüren
Beni sokaklarda döndüren
İçimde sevda söküp öldüren
Başımda nöbet cellat geceler

Ne zaman sökecek şafağın
Şenlenecek mi gönül bağım
Hangi ellerde örülmüş ağım
Beni yalnızlığa boğan geceler

Gelmedi o gül yüzlü ceylan
Ömrümü ettim yolunda talan
Bir avuç kül ondan geri kalan
Uykuma intihar katan geceler

Ahmet Coşkun

Kül olasin dağlar

Sıra sıra dağlar sıralanmış yine
Yollarda kalmışım yol olasin dağlar
Kol kanadım kırık yaralanmış sine
Sevdaya eğilip kul olası dağlar

Yârin gözü yaşlı gurbet ellerinde
Giyinmiş kuşanmış eli bellerinde
Turnalar uçuyor sunalar göllerinde
Mevsim uğramaz çöl olasin dağlar

Oturmuş türküler yakıyor sevdaya
Yârin gül kokusu karışmış havaya
Hasreti çöküyor gözlerim damlaya
Yüreğim yanıyor kül olasin dağlar

Sen ki kurda kuşa bağrını açarsın
Yazların gelende gül çiçek saçarsın
Eğildim önünde bana mı naçarsın
Taş kaya mı bağran kör olasin dağlar

Ahmet Coşkun

Kül olma gel

Dilimde ballanır sevda söylevi
Virane kalmış garip gönül evi
Boşa geçmez bunun ateş alevi
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Derman devası havası hevesi
Cihana yayılmış bülbülün sesi
Gül kurumuş gül açmaz bu da nesi
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Ey canımın canı sevgili yar, yar
Yarenler yarla geçirdi kaç bahar
Yaralı sinemde her gün intihar
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Aslıya özenme kerem değilim
Yanmakta değil vuslata meyilim
Kaçma benden yaban değil ehilim
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Ahmet Coşkun

Kül yapraklar

Kül yapraklar

Gülistanda sevdim dikenli gülü
Ateşinde yandım başımda külü
Bilmedim yanmakmış bunun adı
Ne yapsam kendimi sakınamadım

Hasreti hapsettim göğüs kafese
Kapıldı bu gönlüm arzu hevese
Son sözü sakladım o son nefese
Ağzım dilim yandı yakınamadım

Sessiz içim dışım çıkmaz avazım
Yangınlarda sürdü benim ayazım
Cemalini gördüm dilsiz ahrazım
Sarıp sevmek vardı dokunamadım

Kahredip felekle söyleşmek kaldı
Derdimi kendimle bölüşmek kaldı
Yalnızım hayalle dövüşmek kaldı
Yazıldım gönlüne okunamadım

Coşkûnî Coşkûnî heyhat Coşkûnî
Döndüremedin şu felek çarkını
Sevdin veremedin sevda hakkını
O sevdalık pozu takınamadım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Kül yutmaz

Kül yutmaz

külü karıştırma dipte ateş var
yandığınla kalmaz külü yutarsın
her insan bir derya bilinmez ne var
dökerler önüne, defter tutarsın

imanın tahtası herkeste başka
bilmezsın ne zaman ererler aşka
hayalle tutulma kendince meşke
dervişler hu çeker, dilin yutarsın

gönlünde sevgin çoğalt aleme
boşuna sarf etme bir tek kelime
boşlama kimseyi şu bu neyime
sıgmazsın bir yere, yerde yatarsın

gül sevda bizim ki gönülde açar
basar bağrımıza etmeyiz naçar
can kuşu kafeste o bir gün uçar
sıgmazsın mezara kefen yırtarsın

Ahmet Coşkun

La felek

La felek

Ulan felek ne istiyorsun benden
Loton toton piyango vurmuyor
Terfi rütbeyi kimse bize vermiyor
Çırılçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Alıyoruz satıyoruz biri iki etmiyor
Maaşa bağladık yine eve yetmiyor
Bir uğursuzluktur baştan gitmiyor
Çırılçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Harçlık verdiğim bebe atlı arabalı
Köyden düşen fabrikalı marabalı
Herkes olmuş ağa bey para babalı
Çırılçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Helal helal, diye diye, helak olduk
Ömür geldi geçti güller gibi solduk
Miras bekleyene bolca borç koyduk
Çırılçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Öbür dünyada hesap soracaklarmış
Beni burda yoran orda yorulacakmış
Benim halim dünyada ne olacakmış
Çırılçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Şu naçiz bedenim çekilip soğumadan
Nem eksik bende isterim o yağmadan
La ölüp gideceğiz bir öğün doymadan
Çırılçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Ahmet Coşkun

Lal kapılar

Lal kapılar

Âşık olup gönül verdim nicesine
Çıkamadım dağların şu yücesine
Eremedim gönlümün mertebesine
Bir yardır bir yaradır yürek kapısı

Kuşlar yuva yaparmış çalı çöp ile
Kimi aş bulmaz kimi altın küp ile
Toprak has mayadır yok içinde hile
Bir yardır bir yaradır ekmek kapısı

Herkesin acısının bir başka rengi
Duymaza duyurmaya çalışma dengi
Bozulmasın düzenin bozuk ahengi
Bir yardır bir yaradır çekmek kapısı

Kırk kapı kırk dergâhta ettim sabahı
Çilehanemde sessiz döndüm semahı
Tövbe diyende gördüm ahı tamahı
Bir yardır bir yaradır ermek kapısı

Ahmet Coşkun

Lapiska

Lapiska

eğlene gel sen kurbanım
yaram vardır bir önceden
çıplak gezsensin has urbanım
sarhoşum evvel geceden

bir sevdaya kul olduğum
bana nasip hey kaderim
hiç uğrunda piç olduğum
hayal harap derbederim

kaşa göze hayran kaldım
daldım dünya hevesine
bağ bozuldu göle daldım
hasret kaldım nefesine

küle kibrit ver çakalım
bin yara bir yar mı eder
üşüdün sen aşk yakalım
sofra hazır etme heder

Ahmet Coşkun

Leyla

Leyla

Okulda da hiç leyla diye kız yoktu
Doğrusu bizim sülalede leyla yoktu
Allah hala kim soktu leylayı aklıma
Ne bilim koydum kafama bir kere
Sevgilim olacaksa eğer leyla olsun
Olsun da leyla diye biri yok, yok ki

Öyle aradım durdum deli divane
Tanıştığım her kıza ilk sorum oldu
Af edesiniz adınız mahsuru yoksa
Ya şu koca şehirde şu kadar insan
İnsan bir leyla bulamaz mı bulmadım
Kafam bozuk mu bozuk, bin beş yüz

Akşam daldım meyhaneye çat kapı
Biraz da kurnaz ayağına yatıverdım
İki üç kadeh attıktan sonra garsona
Buruşuk ekşimsi bir sesle seslendim
-Bakarmısınız Leyla burada mı Leyla
Çocuk koşarak yanıma geldi saygıyla
-Sarı Leyla mı abi, evet demiş oldum

Oturdu mu yanıma bir leyla sorma
Allah var leylada leyla bir içim su
Sohbet epey koyulaştırdık derken
Demez mi benim asıl adım Necla
Fırladım kalktım yerimden fişek gibi
Hesap diye bağırmışım herkes şaşkın

Gönül leylasını ne zaman bulacak ki
Leyla diye diye, leyla oldum, ah leyla
Leylaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Ahmet Coşkun

Leyla güzel ama aslı başkadır

Leyla güzel ama aslı başkadır

Baba sen uçuyorsun çift kanat
Yürüdü demeler demek hikâye
Bizde yürümeler tek mil kıt kanat
Kazanç güzel de ter atmak başkadır

Çağ ayna olmuş yol ışık hızında
Temmuz donar gariban ayazında
Gizli değil bal kimin boğazında
Sözler güzeldir gör ki mask başkadır

Biz lokmayı kuruşla toplamaya
Sen dağlarda takıl kayak kaymaya
Şömine başında kebab yapmaya
Leyla güzel ama aslı başkadır

Kardeşiz yoktur ayrı gayrımız can
Söylemek pek hoştur gerisi yalan
Biz helal haram derken sende talan
Hak etmek eyvalla da gasp başkadır

Kanat taksam geçermiyim sıratı
Hangi sevap mekân eder cenneti
Hayal hikmet sardı karaahmetti
Hesap tutmak güzel vermek başkadır

Ahmet Coşkun

Linç

Linç

içimdeki kara bulutlara
şimşeklerimi çaktırıyorum
diken gibi bedenimin her yerine batan
kanlı alevleri tutuşturdukça alazlanan
yağmura dönüştüremediğim azapta
söndüremediğim yangınlar

nehirlerim taşıyor damarlarım şiştikçe
kalbimin demirci körüğü gibi şişip inmesi
ciğerlerimi sıkıştırdıkça sıkı cehennem
anlımda kabarıyor damla damla üşüşüp
sönük silik yanaklarımdan akıp
ayakkabılarıma biriken göl

kendim kendimi asıyorum kendi boynumda
bu muhteşem acıyla zamanın rüzgârına
aysız yıldızsız geceleri şafaksız geçirip
sancılı gün doğumlarına doğuyorum
kum saatine kurulu devri daimim
kuş bakışı dünya göz bebeklerimde

askıda her şey
askıdayım

Ahmet Coşkun

Mabedim

Mabedim

Tapındığım günahım
Ey mabedim dergahım
Aşk benim güzergahım
Başka yolum yok benim

Sefa eylersen sefa
Cefa eylersen cefa
Sevdanla geldim afa
Başka cezam yok benim

Gül yüzünde ayazım
Laldır dilim ahrazım
Sevda benim marazım
Başka yaram yok benim

Sahralarda hastanım
Çöl olur gülistanım
Âşkın olur destanım
Başka çarem yok benim

Ey olmazsa olmazım
Yüreğimde solmazım
Ummanlara dolmazım
Başka kalem yok benim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Masa

Masa

Ne masalar gördüm beylere buyruk
Ne masalar gördüm it sallar kuyruk
Gök yere sermiş kullar parsellemiş
Masalar gördüm bom boş örtü yırtık

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Mavi kuş

Mavi kuş

Dam çürüğü beden titriyor hasta
Önümüz hep perdelendi sis pusta
Umut etmek bir ömre vardı usta
En çok sevgilileri koyduk yasta
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Gözlerimden kaçır bir dağ ceylanı
Gezden gözden ıradı heyecanı
Gelmedi yaz bahar yayla zamanı
Sevdaya düşen esirgemez canı
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Git benim dilimden turnalar uçur
Getir dağlarımdan mevsimsiz geçir
Dost kalmadı düşman halime acır
Kapanmış gökyüzü bulutlar sancır
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Düş koyduk düşüne kara toprağın
Hiç üzölme parçalanmasın bağrın
Toprak anadır doğuracak yarın
Bizden sana kalan bu olsun kârın
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Ahmet Coşkun

Mazi bana ağlar

Mazi bana ağlar

Gönlüm rüyalara aldanma kanma
Yakıp kendin boş sevdaya kapılma
Ğiden geri gelmez sakın inanma
Ömrüm sana gül açmaz mevsim geçti

Ateş gibi yakan gözler ıslandı
O al yanak baldudak dünde kaldı
Deli bir sevdaydı rüzgârlar aldı
Hasretim özlemim hevesim geçti

Ne aşılacak dağ var ne mor bağlar
Kötü bir kader mazim bana ağlar
Yapa yalnızım her dert bana uğrar
Kaldım bir başıma kervanım geçti

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Merhaba

Merhaba

Uçtuğunun beyan eden tavuğa
Elif beyi okumamış kavuğa
Çürük bina inşa eden yamuğa
Sözüm kalmadı size de merhaba

Devlet malı deniz deyip kapışan
Garibana sülük gibi yapışan
Bilir bilmez her mevzuya karışan
Sirra kademler size de merhaba

Malı cana takas eden sahteler
Din iman vatan üstüne nükteler
Kuzu postunda dolaşan kötüler
Bukalemunlar size de merhaba

Eriyen karla gürleyen nehirler
Biçildikçe gür yeşeren ekinler
Yerde karınca gökte yıldız gençler
Gün umutlarım size de merhaba

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Merhaba güzellik

yer yüzünün ss müsün
bu kadar güzel olamazsın
yüzün ay diyorum ay küsüyor
yıldızlar gnl koyuyor
güneş kıskanıyor
sıcak gülüşünü
ey afeti ala

gözlerin gökyüzü
insan sonsuza dalıyor
saçların geceye meydan okuyor
yanakların kırmızıya demirlemiş
gamzelerin okyanusta saklı koy
dudakların kıyı şeridi gl çiçek
dişlerin inci mercan çıktısı

selvidir ince boyun
kalemle çizilmiş ince belin
bu naz eda ile kim tutar elin
kerem misali kl etmez mısın
garip aşık selamı benim ki
alsan baş göz üstüne
bana cenneti ala

Ahmet Coşkun

Mest oldum

Mest oldum

Gölüşünde gül kokuyor
Gamzesinde bal akıyor
Ah bakışın can yakıyor
Ne güzelsin ne tatlısın

Saçların gül yaprağı mı
Yanak ağız kaymağı mı
Endamın sevda dağı mı
Ne güzelsin ne tatlısın

Ah güzel seninle olsam
Sevda ile sararıp solsam
Ahir ömür aşkla dolsam
Ne güzelsin ne tatlısın

Derde derman ilaç gibi
Konsan başıma taç gibi
Tapsam sana inanç gibi
Ne güzelsin ne tatlısın

Ahmet Coşkun

Mest oldum II

Mest oldum

Esmer sarışın kumralı kol kola
Bahçede oturup vermişler mola
Muhabbet kırıla güle oynaya
Mani gazel yarışmakta erenler

Her birinin saç başka örgüden
Seçilmişler sanki moda dergiden
Hayran hayran seyirde gelip giden
Aygın baygın sarhoşlukta erenler

Göz kırılmaz ışığında kamaşır
Bir bahane bulan gider tanışır
Düşman olsa insan gider barışır
Gül kokuyor sarmaşıktaki erenler

Kimi uzun boylu ince dal gibi
Kimi güler dudak şeker bal gibi
Mekan kurmuş cennetteki hal gibi
Şeker bala karışmakta erenler

Rabim vermiş güzelliği ceza mı
Göz kapatıp geçilmiyor eza mı
Katip günah diye bana yaza mı
Sabır sine taşırmakta erenler

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Mevla bilir

Mevla bilir

içime kök salan sevda
Budadıkça gül açıyor
Zemheri mevsim ayda
Aşk ateşlere kor beni

Gül severim güleserim
Dipsiz ummanda seferim
Neftsiz fitilsiz fenerim
Nasıl yanarım gör beni

Başım yola yol başımda
Huri melekler karşımda
Divane gezerim arşımda
Akan yaşımdan sor beni

Bir yabanım şu âlemde
Herkes ayrı bir kalemde
Ha ağlasam ha gülsemde
Görmezler görür hor beni

Özüm sözüm aşınadır
Dünya zalim boşunadır
İnsan toprak taşınadır
İlim bilen gel yor beni

Ahmet Coşkun

Narin

Narin

Küçük köyün uc bucağı
Kim sepep yansın ocağı
Geçmedi kötüler çağı
Gem almış azgın azıya

Narin ince nazlı narin
Nar gibi dağıldı narin
Gökte inler ahu zarın
Yürek dayanmaz sızıya

Çürümüş insanın özü
Pörtlemiş vahşice gözü
Yakıyor yürekte közü
Kıyılmaz körpe kuzuya

Okulda şen cıvıl cıvıl
Giyinmiş al pırıl pırıl
Anneciğine koş sarıl
Kader deme bu yazıya

Çoşkûni toprak başına
Kimse bakmıyor yaşına
Kan doğrar ekmek aşına
Mevla gelir mi razıya

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Nasip olmadı

Nasip olmadı

Dost elini dostça gezinip durdum
Her selama selam ayakta durdum
Yol verdik yolcuya kenara durdum
Gönüllere girmek nasip olmadı

Yoksul giydirdim çıkartıp abayı
Üryan gezdip sezip soğuk havayı
Herkes ile hoş beş ettim davayı
Gönüllere girmek nasip olmadı

Güzel çoktu aşka sevi bahçede
Sevdamı sakladım gizli bohçada
Nasibi bekledim gelsin hakçada
Gönüllere girmek nasip olmadı

Çirkini hoş ettim vurmadım yüze
Kötüye darıldım vurmadım yüze
Beşten aldığımı satmadım yüze
Gönüllere girmek nasip olmadı

Ömür kısa günü sevap belledim
Ata ezip geçmem ayıp belledim
Amaçsız günleri kayıp belledim
Gönüllere girmek nasip olmadı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Naz ediyor nazlı yâr

Naz ediyor nazlı yâr

Başımda aşkım efkârım
Bilsen dünyayı yakarım
Yapma ben kime bakarım
Naz ediyor nazlı yârim

Sana açar tüm güllerim
Sende biter tüm günlerim
Seni söyler hep dilerim
Naz ediyor nazlı yârim

Elbet sevmek sakınmaktır
Yârin zülfüne dokunmaktır
Hasret özlem yakınmaktır
Naz ediyor nazlı yârim

Ben şairim sevdabazım
Kışlar ortasında yazım
Senin sevdandan enkazım
Naz ediyor nazlı yârim

Ahmet Coşkun

Ne çare

Ne çare

Girme yaram ile benim arama
Derman bulunmaz benim bu yarama
Sen bilmezsin bu yaraya el vurma
Tabip olsan lokman olsan ne çare

Yaram yardan yaradana havale
Neden niçin sorma varmaz evele
Gül bağırma yas bürünmüş velvele
Eli bağlı elim değmez ne çare

Başım eğer kaderim der geçerim
Deva olsun diye zehir içerim
Bu dert ile bu dünyadan göçerim
Ömür dediğinde bitti ne çare

Coşkûnî bağrım Taş kaya örülü
Penceresiz demir çelik sürgülü
Zindandayım koklayamadım gülü
Çare yüce haktan gelmez ne çare

Ahmet Coşkun

Ne dilersen haktan dile

Ne dilersen haktan dile

kapalmaz kanıyor gönül yareler
bu yareler kangren ciğer pareler
bulunmaz hekimde buna çareler
derviş dergahında ağlayıp durma

ocaklar yatırlar gezme boş hane
muska falda deva yok boş anane
hüküm haktan gelir kullar bahane
çaresizden çare bekleyip durma

bir gül gülümsese mutlu sanırsın
cevheri cümbüşü yalan kanarsın
dünya fani denmiş boşa yanarsın
karanlıkta ışık arayıp durma

ne dilersen haktan dile be gönül
mürşidin hürşidi gönülde gönül
mevîanın yazdığı hoştur be gönül
kahredip kendini dağlayıp durma

Ahmet Coşkun

Ne fayda

Ne fayda

içimde yaraya baksan, irin kök salmış göz gözler
meydan okusam ecele, bir melek kapımı gözler
ne fayda gülüm ne fayda, vuslata ermiyor gözler
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

sen benim olasın diye, nice yalvardım yakardım
yar gönlün gönlümde olsa, cihan alemini yakardım
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

ağlamak seni getirse, haydi bulut hapse derdim
güneşin bekçisi olur, ah zamana ferman derdim
çaktırmazdım tek şimşegi, içimden ateşi derdim
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

gamı gazeli hazanı, saklayan duman dağlardım
güller gülistanda açar, ben ciğerimi dağlardım
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

Ahmet Coşkun

Ne fayda 2

Ne fayda

Sevdik ama sevesi yok
Gönül onun hevesi yok
Canlı ama nefesi yok
Taşa sorsam sevgi diler

Yüzü güzel buza çeker
Gözü güzel toza çeker
Gülümsemez naza çeker
Taşı sevsem yüzü güler

Ceylan ama inmez suya
Avcı olsam gelmez ava
Büyü yapıp etsem dua
Taş incelir bıçak biler

Haçer sanki aha şurda
Yem ediyor kuşa kurda
Peşindeyim her bir turda
Taş canlanır aman diler

Vah şu divane sevdama
Dikiş tutmaz yırtar yama
Kimseler duymasın ama
Taş yerinde eser yeller

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ne gelir elden

Ne gelir elden

neyleyim canım ben bu sevdayı
lokman tabibi var gidemedim
ey edemedim ah ben bu yarayı
eğdim boynumu aman diledim

yazılıyormuş kader ezelden
gönül kul olmuş geçmiyor güzelden
bağlandı el kolum ne gelir elden
eğdim boynumu aman diledim

oy kadir Mevla garipler gülmez
yare doymayan yanarda sönmez
benim derdimi kimseler bilmez
eğdim boynumu aman diledim

ne köşk saraylar yanmış küllenmiş
kalk sevdiğim kalk bağlar güllenmiş
ruh terk etmeden kimse ölmezmiş
eğdim boynumu aman diledim

Ahmet Coşkun

Ne halsın

Ne halsın

Örmüş saçlarını bükle bükle
Bağ bağ etmiş başın üstüne
Soyunmuş boyun ördek gibi
Susuz yüzüyor su kenarında
Rüzgârmısın selmısın ne halsın

Ne o yanaklar pembe mor
Işık süzgecinden dolaşır kor
Dudaklarından aşağı dökülüp
Gülücük deryasından taşıyor
Güneşmısın yıldızmısın ne halsın

Kolların sallandıkça ak ellerin
Raks eder her adımda bellerin
Açma ağzını dökülür balların
Bu ne naz bu ne incelik güzelim
Kazamısın belamısın ne halsın

Karaahmet güzeller hastası
Onunda yaşlanmak tek hatası
Kör olasıca şu gönül batası
Hangi dağın hangi bağın gülü
Gerçekmısın hayalmısın ne halsın

Ahmet Coşkun

Ne olur güzel benden geçme

Ne olur güzel benden geçme

Sözlerim acıdır seni açmaz
Soldu bağımnda güller açmaz
Gönül kapımı kimse açmaz
Ne olur güzel benden geçme

Gönül başka güle varmaz
Oldu deli divane kanmaz
Elim kalem tutup yazmaz
Ne olur güzel benden geçme

Geçip gitme buradan havalı
Bu gönül sana yanık sevdalı
Çekilmez bu aşkın ahı vebalı
Ne olur güzel benden geçme

Karahmet sevdalara doymaz
Aşkın şerbetinden içer aymaz
Yaramı başka kimseler sarmaz
Ne olur güzel benden geçme

Ahmet Coşkun

Ne sandın

Ne sandın

baharda açıyor göncalar güller
eriyor karlarım dağlarda seller
konuyor dallara şeyda bülbüler
sevda zamanına aymazmı sandın

gönlüne bir sevda koyup taşıyan
canından can sanıp onla yaşıyan
hayal etmez mi hiç sıcacık aşıyan
vuslatın vakitne varmazmı sandın

bu eller ezelden böyle olmazdı
seherde açardı güller solmazdı
sevdaya düşeni naçar kalmazdı
aşkın ateşinde yanmazmı sandın

hele karaahmet hele sevdaya
durmuyor yerinde baş kor belaya
lakabım karadan bahtım karaya
bir gün ak günlerim olmazmı sandın

Ahmet Coşkun

Ne sevdalarım vardı

Ne sevdalarım vardı

göl kokusu bayardı beni
nice renginde yıkandım çiçeğin
bağ bahçeler hep seyrangahım
güzeller benim güzergahımdı
ben ne sevdalar gömdüm maziye

yağmuru kucaklardım bahar yağardı
gökkuşığı çemberimizdi bele bağlardım
sevinçti gözyaşım sanki durmaz ağlardım
gül yüzlerde gamzelere dalardım
ben ne sevdalar bıraktım geriye

hasretti bekleme durağımız
gün uzun yolculuktu sokaklar arası
özlemdi akşama yatan yüreğimiz
yarın hiç olmazdı andı vatanımız
ben ne sevdalar sıdırdım yüreğe

her biri bir melekti kendi dünyasında
kimi benimle yattı renkli rüyasında
kimi benimle kalktı derin uykusundan
hepsi güzellikler bırakıp gitti arkasından
ben ne sevdalar unuttum ebediye

Ahmet Coşkun

Ne söylesem taşa beyler

Ne söylesem taşa beyler

Baka baka gözden oldum
Dil tüylendi sözden oldum
Utandım ben yüzden oldum
Ne söylesem boşa beyler

Dost ilinde gezdim durdum
Gül çiçektir benim yurdum
Dağ başında kuşum kurdum
Ne söylesem hoş beyler

Umut olsun bu gün yarın
Dürüslüktür benim kârın
Urbadan geç dosta sarın
Ne söylesem coşa beyler

Karaahmet nerde yârin
Dergâh divan gezin arın
Kalmasın üstünde kirin
Ne söylesem taşa beyler

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ne zaman geleceksin

Ne zaman geleceksin

dağlarda kar eridi sönmedi yürek koru
bağlar güle bezenmiş dağların açtı moru
ey güzeller güzelli gözümün kutsal nuru
seninle çiçeklenip güzele karıştım ben

hasretinden yetmez mi acılar giyindiğim
uğrunda her gelene bükölüp eğildiğim
kandiller gibi yanıp mum gibi eridiğim
mevsimler güze döndü gazele karıştım ben

Ahmet Coşkun

Nefessizim

Sırını ver koca dağlar
Ey her bahar coşan sular
Soldu bağım gül goncalar
Benim sevdam niye kalsın

Yağmur boran kara kışım
Bir yuvasız yalnız kuşum
Haram oldu sevda düşüm
Benim sevdam niye kalsın

Çare olmaz aşk gönlüme
Çıkar yollar koy önüme
Gül gülücük yok günüme
Benim sevdam niye kalsın

Ömür harap şu ummanda
Can nefesiz hal yamanda
Tükendim şu zor zamanda
Benim sevdam niye kalsın

Karaahmet kalk bir sefer
Aç yelkeni çık son sefer
Herkes aşka köle nefer
Benim sevdam niye kalsın

Ahmet Coşkun

Nefessizim II

Nefessizim

dar geliyor giysiler
beden cana dar geliyor
içimde bulutlar kükrüyor
şimşekler yağmurla iniyor
içim içimden akıp gidiyor
kaç sevda sığar bir ömre
kaş intihar bir bedende yuvalanır

benim dağlarım vardı morlu
düzünde papatyalar topladığım
koyun kuzu sesiyle çınlayan köylerim
şehirlerim ekmek buğusu kokan
kalabalıklarında koşturduğum
alın terinde yıkandığım
ey sevdiğim

benim insanlarım vardı
gülen gözlerle birbirine bakan
toplanıp düğünlerde halay çeken
cenazelerinde ağıt yakıp yas tutan
komşudan komşuya taşınan sofralarım
gün gör artık doğan günler sana
çıkamazmısın gün yüzüne

parmaklıkları paslanan umut kafesim
karanlıklarda özgürlüğe çırpınan hevesim
çığlık çığlığa avazdasın neden duyulmazsın
savaşlar depremler hastalıklar yoksulluklar
ey gözyaşı göklerimi kiskandın ne bu yağışın
dağları dağlara çağları çağlara devirip gelen
insan seli

ey vefa ey huzur ey sefa
tükendim sana

Ahmet Coşkun

Nem kaldı

Nem kaldı

Kuraklığına nasıl yağdığımı
gözlerime sor
sor acıyan kalbime
damarlarımda kanın donduğunu
ben seni hafif bilirdim
taşıyamadım tonlarca ağırlığını
latife yapmıyorum
bedenime sor

Aklım mı
senle kanatlanıp uçtu
bir turna göçünde
kim bilir hangi mevsimde
nem mı kaldı
iskelet, kuru bir iskelet
gömülmeyi bekleyen bir ceset

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Nerde yârim turnalar

Nerde yârim turnalar

Yok mu aranızda benim kınalım
Katar katar ötüp gelen turnalar
Baka kaldım yine gelmez yaralım
Aşk sevdıyla kanat açan turnalar

türkü türkü coşup şişer yutağı
Uçup yüksek dalda kurar otağı
Gül çiçekle besler yavru yatağı
Sevdayı hasrete salan turnalar

Yârin yana alan gökte süzülür
Yakar türküsünü katar düzülür
Yürek yara kanar kime küsülür
Gelsin bana yari bulan turnalar

Ķaraahmet geçmez gönül yarası
Ömür geçer geçmez gönül yarası
Huma kuşu geçmez gönül yarası
göz yaşımı görüp göçen turnalar

Ahmet Coşkun

Nere gideyim

Nere gideyim

Bir ben kaldım sessiz inimde
Herkes köşk sarayını süsledi
Acı zehrin tadı kalmış dilimde
Yazan şarkı türküyü besteledi
Sular gibi gül ağacını besledi
Yol bulamadım nere gideyim

Güzeller yürür cadde boyunda
Birbirinden nazlı güzel cilveli
Yârini bulan sevdanın yolunda
Oynar düğün dernek toyunda
Ben kalmışım elleri koynunda
Yar bulamadım nere gideyim

Gökte uçan allı telli turnalar
Yârine mektup salan sunalar
Gülün dalında bülbül olanlar
Hasretinden sararıp solanlar
Sevda beşiğinde sallananlar
Dal bulamadım nere gideyim

Yâre giden yollarım kapandı
Hançer gibi sineme saplandı
Benimkisi ömür değil talandı
Gördüğüm yaşadığım yalandı
Karaahmette avcıydı avlandı
Kâr bulamadım nere gideyim

Ahmet Coşkun

Neriman

Neriman

çin çin eder küpeleri
yer süpürür etekleri
üsten açık petekleri
çaka satır ah Neriman

pat pat sakız patlatıyor
kolu komşu çatlatıyor
taze haber çıtlatıyor
son havadis ah Neriman

işve nazı kendine has
kolay vermez herkese pas
çabuk sıyrır eder örtbas
keskin sirke ah Neriman

yakmış tütün balkon sefa
atmış kaç tek çakır kafa
kahkahayla başlar lafa
felek çalmış ah Neriman

Ahmet Coşkun

Netsek efendi

Netsek efendi

Bir vicdan ararım yürek köşeme
Sıcak sarsın diye kanan döşüme
Merhamet kalmamış geldi üşüme
Tabip netsin habip netsin efendi

Gül yanığı günde bahar kavrulur
Orman yakar bekçi çınar devrilir
Perde çekmiş göğe yağmur çevrilir
Buhar netsin bulut netsin efendi

Yaş kurusu toprak gelmez tohuma
Hafız şaşmış hutbe tersten okuma
Arşa çıkar ahlar bedbaht yakınma
Ayet netsin sünnet netsin efendi

Gül ağlar bülbül susar bağ sahipsiz
Bin bir günah mubah gezer ayıpsız
Kırk taraftan cambaz olur tarafsız
Doğru netsin yanlış netsin efendi

Benle söyler benle oynar riyakar
Çalıp cırpar saklı gizli hepsi kâr
Gözde perde dilde yalan Rabbe yâr
Ülkü netsin türkü netsin efendi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Neyine heves edeyim

Neyine heves edeyim

Yalan dünya sende gözüm açalı
Ağu/dur nasibim balların nerde
Köşe bucak kötülükten kaçalı
Sarıp koruyacak kolların nerde

Kismet ile gelir kullar dünyaya
Herkesin nasibi ayrıymış güya
Hasretim hayalim gördüğüm rüya
Kismetten kesilmiş kulların nerde

Gezemedim şu dağların morunda
Meczip edip dolandırdın torunda
Süründürdün çorağında çorunda
Rengârenk gül açan dalların nerde

Kurusan su taşımam devranına
Şerçeyi kondurtmazsın harmanına
Ölsem de boyun eğmem fermanına
Cennette uzanan yolların nerde

Ahmet Coşkun

Neyleyim

Neyleyim

Güller açmış bahar gelmiş bağlara
Bir gülüm yok koklayayım neyleyim
Ne sevdalar damga vurmuş çağlara
Ferhat mecnun olamadım neyleyim

Bir güzele meftun görsem rüyayı
Bulamadım dengim yokmuş neyleyim
Çıksam yaban ele gezsem dünyayı
Şirin aslı bulamadım neyleyim

Ben severim yüzünde gül yağanı
Bana yar olmayan gülü neyleyim
Beraber yemeli ekmek soğanı
Yürek açıp dolamadım neyleyim

Dedim çekmeyim sevdanın yükünü
Sevdasız düşmüşüm derde neyleyim
Sökemedim yoksulluğun kökünü
Dostum oldu kovamadım neyleyim

Bir garip Coşkûnîyem şu âlemde
Kalem kalmış elimizde neyleyim
Yaşamadım yazdım sevda dilimde
Bir canım var satamadım neyleyim

Ahmet Coşkun

Neyleyim efendim

Neyleyim efendim

Ellerin kervanı yüklenmiş gider
Bağımda gülleri soldurdu kader
Neyleyim emeğim boşuna heder
Eğlemez efendim buralar beni

Dertlerim dermansız tabibe varsam
Döküp yüreğimi önüne sersem
Neyim var bilmem ki neyimi versem
Söylemez efendim sınarlar beni

Ne bilsin el alem eder gıybetim
Zehir mi içilmez tatlı şerbetim
Dağıtsam yoksula yok ki servetim
Paylanmaz efendim kınarlar beni

Yâr bağırımı yakar bitmez hasreti
Vücudun şehrinde bitmez gurbeti
Halimi bilmezler cana kast etti
Dehlenmez efendim karalar beni

Ey benim sevdiğim gözümün uru
Dünyanın deminde demlen de yürü
İslandım yağmurda demezler kuru
Katlanmaz efendim yaralar beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Nuriyem

Nuriyem

Balkonda patlat sakız balonları
Çerçici geldi topla laylonları
Senin sarhoş zıbarmadı mı daha
Boşaldı kadehler dolmaya gel, gel
Gel gel

Giyme çingene etek kıvrır kıvrır
Yanacak ocakta yemek git çevir
Böyle mı geçecek senin bu ömür
Bahçede çiçek mısın solmaya gel
gel gel

Baydın artık bırak bu susmaları
Gül kokar Nuriyemin asmaları
Sabah oldu savuştur masaları
Bu gecede benim olmaya gel, gel
gel gel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

O an ölürüm

O an ölürüm

gün güzel geçer bana
al yanağından bir makas alınca
arap atlar koşar önümden
dökülür üstüme kaysı çiçekleri
gül kokusu serpilir nefsim
ölümü öyle zor belleme
o an ölürüm

koşarak geldiğinde durak başında
kolların açıla açıla tatlı gülümsemeyle
sıkı sıkı sarılınca boynumdan belime
kanatlarım göğsüme değer habersizce
bütün renkler dans eder çevremde
elden ayaktan kesilirim
öyle bir hoş olurum
o an ölürüm

Ahmet Coşkun

O benim

O benim

Şu dünyanın bitmez derdi çilesi
İnsan oğlu çiğdir çoktur hilesi
Yenmeyince feleğin sert silesi
Menzil ırak ince yola koş benim

Şu sevdaya düştüğümde bu yana
Rastlamadım dönüp sesim duyana
Yoksul mazlum uykusundan uyana
Yarınlar güneş yakan düş benim

Çok soru var cevap bulmam suale
Dünya hakkım etmem öte havale
Bağ bostan gül biter diken nevale
Gökyüzünde kanat çırpın kuş benim

Sevda dergahımız demi yürüttüm
Dizlerimde çok güzeller uyuttum
Servet değil solda insan büyüttüm
Aşkın şarabında her dem hoş benim

Esip durdum rüzgarlara eş oldum
Şu düzenin çarkında serkeş oldum
Amadeyim gönüllü dert keş oldum
Coşkûnî dediler bana coş benim

Coşkûnî Ankara - Ekim 2021

Ahmet Coşkun

O gelsin

O gelsin

Mavi gözlerinde deniz kudursun
Köpürsün dalgalar sineme vursun
Kulaç attıkça kollarım yorulsun
O sevdiğim cilvelim nazlım gelsin

Bal kaymağa banamam o olmadan
Gül bağlara dalamam o olmadan
Göz yumup uyuyamam o olmadan
O sevdiğim cilvelim nazlım gelsin

Gökyüzü bulutsuz masmavi olsun
Ay gecede yarım yıldız tek olsun
Üstümüze mehtap şemsiye olsun
O sevdiğim cilvelim nazlım gelsin

Yaktı bağrımı bir deli hasretlik
Hasretlik değil sanki bir gurbetlik
Aşktan sarhoşum körkütük küfelik
O sevdiğim cilvelim nazlım gelsin

Gülsün yanağından güller açılsın
Öpsün dudağından ballar saçılsın
Coşkûnî, göğsünde kuşlar uçulsun
O sevdiğim cilvelim nazlım gelsin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

O güzel

O güzel

O güzel bir hoş ediyor havayı
Kuş olur gönül dolaşır semayı
Sevda dergâhında çeker halayı
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Bülbül olup şakıyınca dalında
Dayanılmaz eda nazlar halında
Sarılınca cennet eder bağında
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Yaz düşüyor hazanıma kışıma
İlkbaharda taylar gibi koşuma
Yalan değil çok gidiyor hoşuma
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Karaahmet dağların karı buzu
Sütten kesilmemiş anasız kuzu
Yokuşu kırmış geçemiyor düzü
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Ahmet Coşkune

Ahmet Coşkun

Oh ne ala

Oh ne ala

çek vur diyor şeytan
avuç kadar kalbin nesi var
göğüs kafesimde sıkar ha sıkar
kurşun yesem ağrımaz bu kadar
giden gitmiş gelene bak desem
kanmaz anlamaz beni meret

illaki sarı saçlarından tel ister
uçup ak göğsünün konmak ister
bal dudağından yudumlamak ister
sarılıp ince beline uyumak ister
yakmış bağ bahçeleri illa onu ister
gel sen beni böyle del et

ses duysa sen diye dalar boşluğa
her geçen sen misin diye koşar sokağa
laf anlamaz söz dinlemez bağlamış salağa
yemek içmek tövbe gece gündüz uykusuz
diyorum geçti gitti balık çıktı kavağa
ne yapayım şimdi gel beni seyret

vücudumun her zerresine tesir et
beni damsız kelepçesiz esir et
sonra çek git oh ne ala

Ahmet Coşkun

Okutma beni

bildim bilineni katma söze
okuduk ayeti akiti biz
bu alemi perde etme göze
perdesiz alemde gezeriz biz

dervişler devayla geldi geçti
alimler kuş oldu uçtu geçti
zalim olanlar can biçti geçti
cansız bedenlerde gezeriz biz

gördüm hayattan ummiyim ummi
ister ummeten ol ister zimmi
geçer dünyanın sefası demmi
demsiz demhanede gezeriz biz

karaahmede boyun eğdirme
kanlı elini bana değdirme
bana gelip cennet beğendirme
hakkın cennetini gezeriz biz

Ahmet Coşkun

Olsan

Olsan

Sen bir yara olsun
Yaralı bağrımda
Kalsın doktor hekim
Dermanı aramam

Sen bir viran olsun
Gelip mekan kursam
Veranda kurusam
Gül şehri aramam

Sen bir gece olsun
Boynuma asılsan
Karanlık üşüsem
Feneri aramam

Sen bir melek olsun
Ardım sıra koşsan
Feryat figan coşsan
Cenneti aramam

Sen bir emir olsun
Cihan alem yıksan
Yok olsun sen yoksan
Fermanı aramam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Oy beni beni

Oy beni beni

Yağmur yağar ıslatır
toprak yeşerir paslatır
vefasız terk eder uslatır
oy beni beni

garip başım alıp nerelere gidem
yollar çamur dağlar engebeli
bağlar çalı diken
oy beni beni

dost aldatır
puşt yolumu keser
fikri bozuk düşmanlık eder
oy beni beni

ekmeğim tuzsuz suyum acı
herkes daim hancı
ben seferi yolcu
etrafım kolcu
oy beni beni

sığamadım lan
evim dar mahallem dar şehrim dar
ülkemi dar ederler
oy beni beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Oy ceylan

Oy ceylan

Kurudu sular kurak mevsimim
İnme gönül pınarıma ceylan
Çoktur benim düşmanım hasımım
Oy deşsen ne sevdalar var benim

Av olsan avcı olmam yanarım
Ezelden yaralıyım kanarım
Sanma ki bir çift göze kanarım
Oy göz göz gözelerim var benim

Bir ahunun ah zarı boynumda
Başka güzel saramam koynumda
Sanma ki ben sevdaya doydumda
Oy göğsü sığmaz acım var benim

Bendeki feleğin bir azabı
Bol yağdırmış başıma gazabı
Kâtip olsa derdimi yaza bi
Oy kimlere isyanım var benim

Ahmet Coşkun

Oy gözünü sevdiğim yar

Oy gözünü sevdiğim yar

Geldi geçti yaz baharın
Nedir senin bana zarın
Dertten başka var mı kârın
Oy gözünü sevdiğim yar

Güller açmış aldan mora
Koşturmuşsun beni tora
Yokuş yağış yora yora
Oy gözünü sevdiğim yar

Dağ dedin de yarmadım mı
Gel dedin de varmadım mı
Sar dedin de sarmadım mı
Oy gözünü sevdiğim yar

Aşk ile aşerdim şiştim
Sevda dedin yandım piştim
Gece gündüz sana koştum
Oy gözünü sevdiğim yar

Ahmet Coşkun

Oy meyhaneler

Oy meyhaneler

Dağılsın mezeler kadehler dolsun
Gözler boncuk mavi kaş keman olsun
İsterim o güzel yar benim olsun
Oy meyhaneler İçer divaneler

Akşam olmuş gece gelir baksana
Gönül kalkıp yürek ezip yaksana
Adın çıkmış zaten seksen doksana
Oy meyhaneler daha neler neler

Kimi sarhoş gelir içer ayılır
Kimi ayık gelir içer bayılır
Gönül gece günden eksik sayılır
Oy meyhaneler ömrü yarı eder

Kül Coşkûnî kurulmuş baş köşeye
Kadeh Vurur dibi bulmuş şişeye
Cümle çilekeşler dolmuş neşeye
Oy meyhaneler dertliler dert eyler

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Öfkeni atta gel

Öfkeni atta gel

Gözlerin kılıç kuşanmış
Dişlerin dudağı geçmiş
Yüzün rüzgârla cebeleş
Ne bu kızgınlık bu öfke
Hele öfkeni atta gel

Öfke kaldırmaz bu saha
Çok şey değişir sabaha
Çok şeye biçilmez paha
Sonra demeyelim keşke
Hele öfkeni atta gel

Ne oldu kadife sesin
Gül kokan o hoş nefesin
Bunu mu biçtin ekersin
Fırtına bir geçsin bekle
Hele öfkeni atta gel

Yok öyle hep düşüş gele
Biraz tart biç öyle söyle
Gurur benzer taşkın sele
Eksik fazla topla denkle
Hele öfkeni atta gel

Çekme gözlerine perde
Düşürme yüz ayak yerde
Sevda işte gitmez serde
Sil, silinmez ki bellekte
Hele öfkeni atta gel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Öl bana

Öl bana

harami dolmuş hanı neyler yiğit
var git diyar diyar namımı dağıt
Karunlar Süleymanlar geçti sür git
külçe altın gümüş pul bana bana

inancım her kitapta bulur yerim
her nebiden gelenler okur dilim
evren içinde ben de bir evrenim
gerisi boş aldırma kül bana bana

kurakta yanmışım yeşermez ekin
dağlarım başından gezilmez tekin
düşman bize toy dostundan çekin
söz edemez namert kul bana bana

âlemde güzeller sürüm, sürürüm
seyranda huri melekler görürüm
ballı börek kalsın yavan dururum
hal bilir helalim gül bana bana

karaahmet cahil vardı dergaha
dengbejlerle durdu sesli semaha
gel dünyada girme hiç bir tamaha
çöp çöpten hak alır öl bana bana

Ahmet Coşkun

Öldür beni öldür

Öldür beni öldür

Baktım döndüm küle sen gonca güle
Sevmeden düşmüşüm el alem dile
Lal dillerim döndü şeyda bülbüle
Sustur beni sustur sevdaya gömdür

Gözlerin uykumda parlıyor gece
Bir hoş uyuyorum seni sevince
Gözlerim yağıyor hayal geçince
Döndür beni döndür bağrına gömdür

Beraber ektik gel beraber biçek
Aşkın şarabından bir yudum içek
Engibeli dağlar yol vermez geçek
Öldür beni öldür mezara gömdür

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Öldürdün beni

Öldürdün beni

Koydum ateşe şu hasreti
Kül edip savuramadım ki
Özlemin özümü yitirdi ki
Çilehaneden çıkmadım ki

Görse gözlerim ferî açılır
Burnuma mis koku saçılır
Karasevdadır nasıl kaçılır
Bu gönül yedi bitirdi beni

Rüzgâr olsam essem sana
Yağmur olup yağsam sana
Kurban olup kesilsem sana
Ruh bedenden çıkmıyor ki

Diyorum ki görünmez olsam
Zamanlarda bilinmez olsam
Gül yüzünde gülücük olsam
Var sen görme sevme beni

Ahmet Coşkun

Ölesim var

Ölesim var

sevdaya koy beni yeni doğumda
koynunda ninile göğüs boğumda
nefesin nefesim ilk soluğumda
çocuklar gibiyim çok sevesim var

nakış nakış örsen beni bedene
anlında kakül yanaktan gamze
say beni kendine gözünde gizle
sana karışmaya çok hevesim var

bir gülümse yeter sabah olmasın
ay mehtap yıldız ol gece olmasın
gök kuşağı ol da yağmur olmasın
köle olup kapında çok durasım var

bir kez ol yanaktan sarılıp öpsem
bir kez ol dudaktan yapışıp öpsem
bir kez ol gözlerden akışıp öpsem
yaşamak neymiş ki çok ölesim var

Ahmet Coşkun

Ölmeden

Ölmeden

Güzel bağıın gül kokusu
Renge işlenmiş dokusu
Sevmeye gönül veresin
Bana ne deme görmeden

Gezesin her bir diyarı
Bulursan sev güzel yâri
Yok dünyanın başka kârı
Yavaşça kendin yormadan

İnsan nesli çok karışık
Sen herkesle ol barışık
Kepçe kalsın yeter kaşık
Sofradan kalkma sormadan

Yoksulu masumu gözet
Hoş görü büyük meziyet
Yaşayacaksan bu özet
Şeytan ağını örmeden

Sormazlar deme sorarlar
Uymak için hak kurallar
Gün olur salın kurarlar
Ağır ol yerde yermeden

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ölüm senden korkan kim

Ölüm senden korkan kim

bir hayalle hasbihalim ben nice
sırrımı kendime açamıyorum
bir yol düşmüş önüme zifri gece
yırtıp kefenimi çıkamıyorum

lebleri bal yanağı al güzeller
yasım tutup etrafımda dönerler
tabutum içine uzanır eller
sunulan şerbeti içemiyorum

dostlar toy şölen toplanmış başımda
huriler tüller içinde karşımda
yamyamlar tam tam çalışıyor naşımda
çetrefili aşır geçemiyorum

hey uyana karaahmet uyana
çok mu bıktın vaz mı geçtin dünyana
yığılmış cümle yoksullar duana
altın dolu tabut saçamıyorum

Ahmet Coşkun

Ölünmüyor

Ölünmüyor

yürek yangınları sönmüyor gel gör
öl demek kolaydır bak ölünmüyor
sevdaya salmışsın çekinme gel gör
sözlerin kurşunda bak ölünmüyor

gönül taşıyamaz sanma bu derdi
bu kahır öldürse demem yar verdi
kim demiş sevmiş de murada erdi
sürünüyorum ya bak ölünmüyor

gecem kara bağlar başımda nöbet
her gün divandayım diyorlar sabret
bedduam ahım yok zehirim şerbet
sevdaya boyandım bak ölünmüyor

karaahmet ey vah ecelim yardan
çektiğim ne varsa sayarım kârdan
esamem okunmaz giderim burdan
dileğim mutlu ol bak ölünmüyor

Ahmet Coşkun

Ömür geçti

Ömür geçti

göl baharda açan çiçek
ömür geçti ömür geçti
hani kevser verde içek
ömür geçti ömür geçti

gönül bağım hazan olur
dost bildiğin bozan olur
baht dediğin yazan olur
ömür geçti ömür geçti

bülbül gibi şakımadım
yar koluna takınmadım
yandım da yakınmadım
ömür geçti ömür geçti

aldım yarım sattım yarım
olmadı hiç benim kârım
düzen sana sitemkârım
ömür geçti ömür geçti

şu dünyanın derdi gamı
gördüm nice çiği hamı
sinem yaran onca kemi
ömür geçti ömür geçti

yaksam atsam ben'i küle
gönül verdim bir tek güle
cehennemim meşk nafile
ömür geçti ömür geçtik

şair oldum yazdım suya
sesim sözüm âlem duya
zalim köşkü olsun gayya
ömrü geçti ömür geçti

çarkı çürük göçük dünya
bülbülü de ettin mum ya
karaahmet mecnun leyla
ömür geçti ömür geçti

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ömür yaktırır şu güzel

Ömür yaktırır şu güzel

Benzeri yoktur cennette
Görünür melek surette
Kaşları kalem kudrette
Aklımı alan şu güzel

Gözlerim gül gülistanda
Geziniyor bağ bostanda
Nazlanıyor mor fistanda
Dünya güzeli şu güzel

Çıksam dağları yoklasam
Elden gül olsa koklasam
Sarsam canıma saklasam
Kalbimi çalsa şu güzel

Karaahmet gönül ferman
Bu fermana olmaz derman
Kış ortası kalkmaz harman
Ömür yaktırır şu güzel

Ahmet Coşkun

Öteki yüz

Öteki yüz

basar bir sonbahar rüzgarı
katar önüne gülü gazeli
ardından bir fırtına kopar
akar kara bulutlar peş peşe
tipi boran kar kış kan revan
sen birde o zaman gör aşkı

çık ar gözünün görünmez şaşı
sana kıyas övünç karşı komşusu
lanete kurban gider ilk görüşü
o ilk heyecan yaşatır ilk kabusu
kimin ana evi kiminin baba evi
mutluluk olur ilk göz ağrısı

olmaz olmaz deme olunca gör
o zaman etmez aşk gözü kör
büyüteçle büyütülür çöp çör
gider anlığın gider benliğin
güzel ne varsa uçup havaya
bir sen kalırsın bir o nankör

bu şiir şaire kalem kırdırır
vazifedir ikinci yüzü bildirir

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Öyle geçer ki zaman

Öyle geçer ki zaman

Yol etmiştin gül ağacın dibini
Alların giyer süslerdin lebini
Ben olmadan alamazdın demini
Yanıyordun alev alev söndün mü

Şu bülbülün tutunduğu dalları
Çöl etmişsin mor sümbülü bağları
Önüme koydun aşılmaz dağları
Mecnun oldum sen leylaya döndün mü

Merdin namert kapısında işi ne
Gönlü taş kaya olanın düşü ne
Sevdalanıp yük çekenin kışı ne
Ben yandım da sen sevdayı buldun mu

Gözlerinde kaybolurdu gök mavi
Al yanak gamzeler dağlardan kavi
Hangi sulara akmış gönlün lavı
Gençlik çağlarımın gülü soldun mu

Ömür dediğin amansız bir nefes
Açıldı mı kapandığın kör kafes
Bitince dünyadaki arzu heves
Benim gibi saçın başın yoldun mu

Ahmet Coşkun

Öyle güzeldi

Öyle güzeldi

gözleri vardı kesik kesik bakan
öyle baktıkça yüreğimi yakan
kadife sesi ruhumu okşardı
bana sokuldukça aklım giderdi

saçlarını hep sarıya boyardı
aslında sarı değildi esmerdi
aslında eserken de çok güzeldi
bana sarıldıkça aklım giderdi

şakacıydı şen şakrak takılırdı
sohbetinin sarhoş bir tadı vardı
güldükçe gülüşü güneş saçardı
bana dokundukça aklım giderdi

onun dünyasında güzeldi yerim
inan derdi ben seni çok severim
_canın sıkıldıkça görüşsek derim
bana yakındıkça aklım giderdi

beni beklerken onu seyrederdim
duada olurdum şükür ederdim
böyle güzeli nasıl hak ederdim
bana bakındıkça aklım giderdi

Ahmet Coşkun

Öyle tutkunum ki

Öyle tutkunum ki

Sevmişim ya bana bu yeter artar
Benim bu sevdamı kim alıp tartar
Herkes serdiği çulda kalkıp yatar
Kim ne derse desin ben sana kulum

Sensiz bal acıdır ekmek tuzlarım
Sıcaklığında köz benim buzlarım
Cennet sunar bana cilve nazların
Adaklar adadım ben sana gülüm

Gitsen ardındayım başka aramam
Gece yastık yorgan yatıp saramam
Düşünsene sensiz sağlam duramam
Gönlümde atamam ben sana yolum

Bağrımda ki sevda mecnuni leyla
Cennet bağışlansa sensin şen yayla
Gelsin muhabbet bir bardak çayla
Yansın dünya malı ben sana külüm

Cemalin karşımda ömürlük ayna
Bakmaktan usanmam yıkılsa dünya
Dileğim bitmesin baht güzel rüya
Cansın bana canım ben sana ölüm

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Özgür olmalı

Özgür olmalı

Gönlünce uzanıp dere kenarına
kurbağa sesi duymalı
çimenlerde yuvarlanıp
uğur böcekleri uçurtmalı
göğün rengini almalı göğüs kafesine
özgür olmalı insan

göl koklamalı dere kenarında
dağlara uzanmalı elleri
uzaktan kaval sesi gelmeli kılığına
kuşlar takla atmalı etrafında
ceylanlar bakmalı gözlerine
özgürlük kokmalı tabiaat

yüreği geniş olmalı
düşmanınada yer açmalı gönlünde
karıncayla ekmeğini paylaşmalı
çocukların uçurtmalarına takılmalı
güzellere başını eğip elini göğsüne koymalı
bir derviş selamıyla

insan özgür olmalı
dibine kadar insanlık kokmalı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Özledim dağlar

Özledim dağlar

Iğdır ovasında yonca
Ağrı dağda solar gonca
O yâr nazlı pekte ince
Vay beni beni, ben ölem

Aşılmaz yollar, oy dağlar
Elimi kolumu bağlar
Nazlı yâr oturmuş ağlar
Vay beni beni, ben ölem

Çekilse bulut bir görem
Kapı önü saçın örem
Yıkılsın düzenin törem
Vay beni beni, ben ölem

Suyu sebepler havadan
Sıladan göçer davadan
Hayal kurduğu yuvadan

Vay beni beni, ben ölem

Kim kurmuş bu yalanı
Araya sokmuş yılani
Bitmez bu sevda talanı
Vay beni beni, ben ölem

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Özlem

Özlem

Öz eridi özlemlerinde göz kaldı
Gün oldu sözde bitti, ah sevgili
Yine de bir ulaşılmaz haz kaldı
Aşk yardan hediyesi, ah sevgili

Ahmet Coşkun

Özlemim

Özlemim

Nuh nebiden beri
Takvimlere kapandım
Yağmura sele tutulmuşum
İpıslağım
Gözlerinin derine aş beni
Güneşin ışığın sıcaklığın vursun

As beni as sevdanın direğine
Nakış nakış işle darağacına
Ateşle sar yüreğine
Aşkın alev rengine
Elin olsun elim
El ele be gülüm
Dursun nabzım nefesim
Kendimde Ölü
Sende diriyim

Bu özlem bitirecek beni
Bitirmeden al beni

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Özlemindeyim

Özlemindeyim

kokun gelir burnuma
gülistana gömülür gönül
açmaya gül utanır

gözlerin pervane döner başımda
deniz mavisi sahile vurur dalga dalga
ıslanan kum utanır

özlemin bir öpücük tadında
dudağımı yalar kuru rüzgâr
susamaya çöl utanır

efkar vurur akşam üstleri
bir yokluk sokar beni karanlığa
aysız gece utanır

sevdam başımdan aşmış
yakmış bütün ateşleri yakarış
benden uzak bir ben utanır

kafeste bir güvercin
çırpar kanadını kargıstan
kafes utanır

Ahmet Coşkun

Özlerim

Özlerim

Islanırsa gözün, gözüm ağrısı
Çizik çizik yürek, çöl haritası
Bil ki ıpıslağım, cırıl çıplağım
Dayanmaz bu yürek, sensizliğime

Güneşi kararır, şu gökyüzümün
Mayası bozulur sevda özümün
Kıymeti tükenir her bir sözümün
Çalgı mey kâr etmez, densizliğime

Konmaz omuzuma kuş kelebekler
Arılar bal vermez, kokmaz çiçekler
Ekmek acır sarhoş etmez içekler
Yenilmez içilmez, demsizliğime

Sensiz tadı olmaz hayalin düşün
Cana can katıyor cennet kokuşun
Yılkı atlar gibi dört nal koşuşun
Kayış kemer gelmez, gemsizliğime

Bir özlem tuturur şu deli yürek
Yüreği yıkmaya bulunmaz bilek
Üstüme gelmesin o zalim felek
Aldanmasın sakın, kemsizliğime

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Özünü özüme kat

Özünü özüme kat

masa susamış sandalye aç
bekliyorum hadi sofranı aç
ağaç oldum ağaç saat kaç
altı üstü bir çay muhabbette
hani gelmezdim ya hatırına
icabetsiz olmayım davete

süslenme boya falan sürme
bir kez de ev haliyle görün
saçların pörsümüş buruş buruş
ayağında basmadan bol pijama
yüzün yıkanmış olsun sade
çizgilerini görüyüm teninden
belki acılarını görürüm belki
bakarsın sevdalarda dökülür

hep iki dirhem bir çiçeksin
sanki misafirliğe bir buketsin
dışın uzay dergisinden çıkma
gökkuşağı renklere sarılmış
dilinde yaban ellerinden ya
ağzım açık anlamaya şaşım

az bizden ol köydeymiş gibi
argo yap lakırdı falan sallla
hatta el at omzla mıncıkla
ha de, ho de, la de, ne bilim
içim dışım fantazi oldu ya
de hadi otur Allah aşkına
şöyle rahatça karşıma

Ahmet Coşkun

Pare pareyim

Pare pareyim

Gönül dağlarında rüzgâr esiyor
Güzeller dökülmüş yolu kesiyor
Yârim küsmüş bürünüp susuyor
Gül kokusu karışmış yellere vay

Kaşın gözün hele gül gamzelerin
Damla değil o akan zemzemlerin
Öyle bakma yıkar beni ezmelerin
Gül değişmez bağvan güllere vay

Gel yanıma canım fedadır uğruna
Ateşten közleri mi bastın bağrına
Böyle yaşamak gitmez mi ağırına
Çalıp sesi veremedim tellere vay

Ah karaahmedin kanatsız turnası
Kutsal diyarlarda Bağdat hurması
Gün tutar orucu kurulmaz sofrası
Ölürüm söz söyletmem ellere vay

Ahmet Coşkun

Perişan turnam

acılar bağrımı söküp eziyor
gözlerim yollarda gelesin turnam
ecel şaşmış gün ortası geziyor
gözlerim yollarda gelesin turnam

tükenmez bu ellerin yaşı yaşı
kanu yaşla süslenmiş gözü kaşı
asidir eğilmez dağların başı
gözlerim yollarda gelesin turnam

kanadın mı kırık mevsimmi şaştın
yurdunda yuvanda hasreti aştın
hangi darda kaldın kime taştın
gözlerim yollarda gelesin turnam

turnam havalar duman sis borandır
çırpma kanat katar katar kırandır
daim olmaz şol devranlar virandır
gözlerim yollarda gelesin turnam

sevdaya ahu ağıt karışan turnam
kuruyup çöllerde tutuşan turnam
sorarsan hallerim perişan turnam
gözlerim yollarda gelesin turnam

yavan yaban kalmış elde gidelim
gözlerimden akan selde gidelim
türkümüz çalınsın dilde gidelim
gözlerim yollarda gelesin turnam

karaahmet yığın yığındır derdim
sevdadan aşındı sınıırım bendim
soyundum yıkandım adandım geldim
gözlerim yollarda gelesin turnam

Ahmet Coşkun

Pervane

Pervane

Emanet bedenim benden ayrı gezer
Ruhumda çiçeklenen gülistandır aşk
Canda cananın gül cemalinden bezer
Kudreti hikmeti haktan gelendir aşk

Sevgiliye methiyelerim ummana
Bakmayın siz başımda tüten dumana
Allah günü demir attığım bu limana
Her bir yiğidin nam u nişanıdır aşk

Erenler dergahında meşke müptela
Haram hoş şarabı çok görme abdala
Boş beyhude dolaşır sanma budala
Devri zaman elinde perişandır aşk

Ahmet Coşkun

Raziye

Raziye

tavana sarımsak asmış
şeytanları kovsun diye
kapıya nal uğur getirsin diye
masanın üstünde yapma çiçek
eski sevgiliden gelen hediye
kendi halinde mutlu Raziye

kendinden emin Raziye
komşularla çıkar arada bir geziye
parkta çekirdek çıtlar dalar maziye
çok sevgilisi var ama bekar Raziye
şişleri şakır şakır örer bakıp diziye
yalnızdır yalnız yaşar Raziye

orta yaşları çoktan geçmiş
akranlarına on basar Raziye
düğünde halay başı ölüde taziye
koşup koşturur yardımım olsun diye
güldükçe yüzünde güller açıyor
dokunsan damlalar deniz aşar

bir yalnızlık abidesi Raziye
bahtı bohçasında saklı

Ahmet Coşkun

Reva

Reva

Bağ başını tutan güzel
Destelemiş güller güzel
Gülüyorsun güzel güzel
Sazlı sözlü türküm mü var

Kol bilezik burun hızma
Takmış başa simli yazma
Ben yoksulum moral bozma
Altın gümüş yüküm mü var

Köşk sarayda gönül bahçen
Çarşı pazar geçer akçen
Esvabım yok kesip biçem
Karda kışta kürküm mü var

Gül gülistan senin diyar
Gelip geçer seyre ağyar
Toprak çorak vermez ayar
Dal verecek köküm mü var

Coşkûnîm görülmez dava
Mevlam bunu görmüş reva
Sönmez içimdeki heva
Gül saracak kokum mu var

Coşkûni - Ankara Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Rüzgâr

Rüzgâr

Yaz baharı katmışım hazan hüzne
Sevda vurur dalıma esmişim rüzgâr
Ayaz mevsim yürür sevda yüzüne
Gül yaprağı kurur susmuşum rüzgâr

Kâr etmez poyrazın lodosun boş ver
Yık geç dağ taş dök zelzelene coş ver
Hangi kara haber bohçanda koş ver
Kefeni boynuma asmışım rüzgâr

Kah kerem olmuşum aslı peşinde
Kah Ferhat olmuşum dağlar düşünde
Düştüm sevdaya daha on beşinde
Dünya ile bağımı kesmişim rüzgâr

Sarılsa sarsılmaz dalım budağım
Uykuya yatmış sönmez yanardağım
Esip geçme hem ölüyüm hem sağım
Cehennem(i) ateşte pişmişim rüzgâr

Coşkûni Ankara - Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Rüzgâr dindi

Rüzgâr dindi

cihana hükmeden derya gözlerin
sürmeler akmış karışmış yanağa
ömre sığmaz inciten kem sözlerin
bir gün gelir oda elbet geçecek

ömür dediğin ne o da bitecek
zaman gelir soluverir her çiçek
zehir sunsan yar elinden içecek
güzelliğin sende elbet geçecek

bir zamanlar kapınızda kul idim
nağmeler söyleyen tatlı dil idim
canım feda eden ben mı el idim
canı yanan candan elbet geçecek

karaahmet aşk dergahında ermiş
o yar beni çok sevdiğin söylermiş
sevda mekanın cehennemi yermiş
vuslatsız da ömür elbet geçecek

Ahmet Coşkun

Rüzgâr gibi geçti

Rüzgâr gibi geçti

ay hilaline yıldızları doldurup
şafağı geceden söküp
güneşi avuçlayarak
(esti)

dağların yücesinden geçip
sulları dalgalandırıp denzileri
taşıra taşıra
çöl kumlarını savura savura
havada bulutları önüne katıp
yağdıra yağdıra
maviden yeşile gökkuşağına
orman türkülerine karışıp
(indi)

ıldı
kesildi ışık şidetinde hızı
buz kesen ayazı
(dindi)

gömüldü aşkın bağrına
gamzeli yanakta bir gülücük
hasretli dudakta bir öpücük
şirin dilde bir sözcük
seviyorum
(oldu)

Ahmet Coşkun

Sabah Yıldızı

Sabah yıldızı

Şu seher vakti salada
Öturmuş eller duada
Körpe kuzular yuvada
Ciğer dağlaya dağlaya

Giden geri gelmiyor ki
Kimse yerin tutmuyor ki
Eller halin bilmiyor ki
Gözler ağlaya ağlaya

Yardım ile yanılmıyor
Şabır ile kanılmıyor
Üç gün beş gün anılmıyor
Umut bağlaya bağlaya

Ateş düştüğü yerde köz
Yanmış yürek eriyor öz
Yaraya merhem olmaz söz
Dertler çağlaya çağlaya

Coşkûni yanar kül sana
Kim olur köle kul sana
Derler gencecik dul sana
Kara bağlaya bağlaya

Coşkûni

Ahmet Coşkun

Sabır

Sabır

Bu gün tufanım
Bir tatlı gülümsemeye
İki tatlı söze muhtacım
Gökyüzü indirin üstüme
Yıldız d şeyin altıma
Ay'ı başucuma
Sevgili yanıma

Kuş u masın havada
Kervan geçmesin   lde
Yaprak k p rdamasın ilde
Vuslat koynumda so umasın
Ben  lmeden güneş do masın
An itibariyle devinim yasak
Sıra benim

Benden sonra
Hayat devam etsin

Ahmet Coşkun

Sabır kuşu

Sabır kuşu

Kardelen sanarak buza kondu
Dayanmadı sert ayaza dondu
Bilmedi başa gelen oyundu
Kanmıştı kışın vız geçtiğine

Eridi sonunda dağda karlar
Yeşerip güller açmadı bağlar
Kışa nispet geçti yaz baharlar
Yanmıştı vaktin hız geçtiğine

Bülbül sanıp karga dinlemekten
Kursağı kurudu sabretmekten
Sabrı çatladı öldü gülmekten
Şaşmıştı üstü çiz geçtiğine

Coşkûnî salladı bu masalı
Dinledi memleketin uysalı
Sarıldığı göğsünde kutsalı
Olup bitenin giz geçtiğine

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Saçın yolasın

Saçın yolasın

Gül oldum gül dağına
Bülbül konmaz dalıma
Hele bakın şu zalima
Mecnun etti çölüne vay vay

Ben sevdaya yanarken
Her sözüne kanarken
Gözlerine bakarken
Muhtaç etti külüne vay vay

Ben divane olmuşum
Dal kurumuş kalmışım
Ha yaşadım ha ölmüşüm
Sürüm Sürüne ölesin vay vay

Sende ben gibi olasın
Ol saçın başın yolasın
Kendin dağlara salasın
Dünyada yârsız kalasın vay vay

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Saki sakin

Saki sakin

Sen sevdayı nerden bilirsin
Dolmayan kadehler kırılsın
Gün efkar günü meyhaneci
Sızarsam uyandır sabaha

İsmin unutsam şu ecenin
Dile gelmez o tek hecenin
Çalsın saz kemanı gecenin
Gönül kandırayım sabaha

Gülme halime şaşkın şaşkın
Bu sarhoşluk bedeli aşkın
Hiç yıkıldı mı gönül köşkün
Geceler çıkmıyor sabaha

Saki peşin verdim hesabı
Uzak dur bozma asabı
Herkesin ayrıymış nasibi
Dert keder kalmasın sabaha

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Saklı hazine

Saklı hazine

içimde burkuldu kaldı sevgi
koklayamadım bağ kenarında bir gül
deniz kıyısında bir mavi nefes
gök yüzüne bakamadım
saklı hazine mutluluk
aradım bulamadım

suların türküsüne katılamadım
haykıramadım dağların yamaçlarına
mehtap örtmedi üstümü gecede
yıldızlar kaymadı avuçlarıma
gecenin koynunda uykuya dalamadım
sevda nöbetlerinde yoruldum

saçlarını örtmedi üstüme o vefasız
göğsüne sevdalı başımı yaslayamadım
gül kokusunu içime çekip doyamadım
parmaklarımız kenetlenmedi birbirine
yürüyemedik el ele sokaklarda
göz göze dolaşamadık

yoksul bıraktı beni
aç çıplak kimsesiz
kederli

Ahmet Coşkun

Sal beni gönöl

Sal beni gönöl

Sözüm var kulak asta eğil
Olura olmaza olma meyil
Bu hal gidişin hayra değil
Gidersen git sal beni gönöl

Derin sulardan av avlama
Her güzel sevilmez tavlama
Şişip şişip kendin kavlama
Sökülür yürek telin gönöl

Divane gezen sevda delisi
Kör kütük kalıp aşk kölesi
Menzil görüp varmaz ölesi
Kahırdır gurbet eller gönöl

Karaahmet bir şark çocuğu
Adanmış halka halk çocuğu
Büyümez yürek dert çocuğu
Güzel günlere sabret gönöl

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sana bakınca

Sana bakınca

eğince başını masumiyet akıyor
gözlerin güle sarıyor tatlı bakışını
gülücükle süslenmiş dudağın kıyısı
bembe karışıyor yanağın beyazına
söz saklıyor dilinin ucu kadifeden

saçların güneş yumağı ışın ışın
bir çift göz ateş yakıyor yeşilimsi
bakıyorum uçsuz bucaksız deniz
kulaçlanıyorum görünmez suda
başımı kaldırıyorum nefes almaya
gökyüzü akıyor içime mavi huzur

inci sayıyorum ağzının açık kısmı
aşk dökülüyor üstüm başım ıslak
sıkıyorum kurutmaya sıkımlık can
vucudum yeniden keşfe duruyor
parmak uçlarım saç tellerim titrek

uyukluyorum sayıklıyorum sana
bir ilk bahar çiçeklenmiş bir ağaç
dinlenmek için gölgesine uzanmış
başımın üstüne çakıyla çizik çizik
bir kalbe içinde iki harf ve bir ok
daha önce geçmiştim ki buradan

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sana rast gelsin

Sana rast gelsin

Mektuplar yazıyor, derdini bana
Hep seni sevmiştim, kimler inana
Tövbeler etmişim, düşmem ağına
Söyleme söyleme, bana söyleme

Sokaklar şahidim, lambalar bekçi
Gündüzler eşğim, gece nöbetçi
İnanmıyorsan sor, karşı çiçekçi
Okuma okuma, maval okuma

Penceren kapalı, tülün açılmaz
Cilvenden nazından, vallah geçilmez
Gönlün var mı yok mu, tövbe seçilmez
Örme örme başa, çorabı örme

Aklım geldi başa, yandığım boşa
Sana dediklerim, gitmiyor hoş
Zamanında yandım, döndüm sarhoşa
Eyleme eyleme, beni eyleme

Ahmet Coşkun

Sanki bana küstü

Sanki bana küstü

Sanki sevdiğim bana küstü
Yüreğime sancılı ateş düştü
Hey kuşlar verin bana muştı
Kursam bir sofrı akşamüstü
Şöyle kıyıda ayaküstü

Taştan bir masa düzeltsem
Üstünü gül çiçekle bezetsem
Yolun başında onu gözetsem
Hey kuşlar haber verin bana
Gelmeden üstü başı düzeltsem

Derinden sarılsak kafes kafese
Dudaklar birleşse nefes nefese
Kapılsak ikimiz güzel bir hevese
Hey kuşlar artık ötelere uçun
İştigal etmeyin artık abesle

Ahmet Coşkun

Sardı beni sevda ile

Sardı beni sevda ile

Yolum düştü gurbet ele
Gönül düştü bir güzele
Bağlandım kaldım o güle
Sardı beni sevda ile

Kaşı gözü derde derman
Her bir sözü aşka ferman
Sanki gökte uçan turnam
Sardı beni sevda ile

Kapıldım kaldım aheste
Gönlüm bir deli heveste
Kuş oldum cennet kafeste
Sardı beni sevda ile

Sormadım adın sanını
Sara durdu yara yanımı
Emanet ettim canımı
Sardı beni sevda ile

Coşkûnî unuttu sıla
Zaman geçti aya yıla
Herkes sevdiğini bula
Sardı beni sevda ile

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sarhoşum sarhoş

Sarhoşum sarhoş

sevda yolun çok zor imiş
geçemedim göz kor imiş
aşka düşen toy tor imiş
dünya sarhoş ben sarhoşum

gönlüm kaldı gülemedim
yar sevdanı bilemedim
başka sevda dilemedim
dünya sarhoş ben sarhoşum

ben giderim gelemem yar
yâri bulup sevemem yar
gözüm açsam bulamam yar
dünya sarhoş ben sarhoşum

gel sevdiğim gel gezelim
vakit varken gül dizelim
aşk sevdada bal süzelim
dünya sarhoş ben sarhoşum

gözün kaşın bela başım
geldi geçti bak şu yaşı
can yoldaşım ol sırdaşım
dünya sarhoş ben sarhoşum

Ahmet Coşkun

Sarı sarı sarıçiçek

Sarı sarı sarıçiçek

Al yanaktan balı akar
Zemheride bahar kokar
Aklım alır canım yakar
Sarı sarı sarıçiçek

Dalgalanır sarı saçlar
Altın parlar sivri uçlar
Ak gerdanda gül yamaçlar
Sarı sarı sarıçiçek

İnce kıvrak yürüyüşü
Mest ediyor her gülüşü
Hele karşımda duruşu
Sarı sarı sarıçiçek

Gül aşkına zar bülbüle
Coşkûni sevdana köle
Kavuşmadan nasıl öle
Sarı sarı sarı çiçek

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sarıçiçeğe özlem

Sarıçiçeğe özlem

Ben güneş olsam
Her gün sana doğardım
Ay olsam sana çıkardım
Yıldız olsam saçlarına dolardım
Bulut olsam sana yatak yorgan
Taş olsam sana erirdim
Toprak olsam sana kokardım
Ey dünyanın en güzel çiçeği
Bir tek bende biterdin
Bir tek bana açardın
Bir tek bana kokardın
Bir tek beni severdin
Saçların bal sarısı
Gözlerin gök mavisi
Gülüşün omuzlarında
Cıvı cıvı sesin kulağımda
Bu sevda öldürecek beni
Yeşerip durur bağrımda

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek 1

Sarıçiçek 1

Sarı saçlar çimen gözler uçarı
Gönül bulamadı ondan kaçarı
Rüzgâr olup esti kışıma bahar
Ciğer parça parça çiziyor beyler

Yüreğe saplanır ok o gelende
Söz tükenir kurur dudak dilimde
Bir hayal canlanır loş zihnimde
Çiçekler gibi mis kokuyor beyler

Gözlerim yoluna bakıp duruyor
Yolda görünce bet beniz soluyor
Öyle sevgi şefkat can can bakıyor
Ölüyorum ölüm gidiyor beyler

Olaydım anadan hey be gencecik
Şu tükenen ömür vermez öncelik
Ver elin gidelim demek bencillik
Katlime bir ferman çıkarın beyler

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıecek 10 son

Sarıecek 10 son

Ah sarıecek ah
Kuşlar kanat çırpar
Benle süzölür gök mavide
Denizin ufkunda kızılışır akşam
Güneş uykuya ağır ağır yol alırken
Gül kokulu mehtaplar bekler
Aşk düşer yüreğime
Uyuyamam

Parmakların gül diken
Gözlerin sulu sepken
Nefesin camda kurur
Perde üstüne cepken

Ah sarıecek ah
Vurdum kendim çöllere
Dağlar devirdim yüreğimde
Yangınlar tutuşturdum sevdaya
Nehirlerle akıp karıştım deryaya
Şairleştım şiirlere karıştım
Aşk yakar yüreğim
Duramam

Sensin uykumu bölen
Sensin gözyaşım döken
Sensin boynumu büken
Sensin hasretim çeken

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek 2

Sarıçiçek 2

Hayalde gezinme biz gerçek uzağız
Sönmüş sinemde ki kül ateş sarıkız
Gökkuşağı renk yoktur siyahla akız
Bu aşk ölüme ferman yazar sarıkız

Yeşil gözlerin umman çimen çekiyor
Korkuyorum bakmaya ezip geçiyor

Sen bakınca yürekte ipler kopuyor
Kalp kanayıp damardan dışa akıyor
Ölüm dert musallada alnım öpüyor
Mesafeyi ar koymuş zaman sarıkız

Sevenler dergâhında aşk didişmede
Bu sevda cenderede can çekişmede

Felek bırakmaz bana gönül pazarı
Üstümüzden eksilmez büyü nazarı
Yazmışsa Mevla etme hiç ahu zarı
Yazması tez bozulur kulun sarıkız

İlkbahardır geçer gül gonca soluyor
Giyin kuşan zamanı sevdan ölüyor

Ahmet Coşkun

Sarıecek 3

Sarıecek 3

atırdar kurumuş gövdem dallarım
Sararmış solmuş al gül yapraklarım
Tutsak sürgün benim lal sevdalarım
Kevser/den bir yudum su sarıecek

Kaç koku kaç renksin aşka sevdalık
Ömrüme gençlik ol nurdan güzellik
Derler kapında kul kölen cennetlik
Bahtım bedbaht kader bu sarıecek

Gel Aslı olma ben Kerem yanayım
Sen Leyla olma ben Mecnun olayım
Düşüp derbeder har harap yanayım
Dergâh dergâh çekip hu sarıecek

Gönül bahçem susuz mevsimi kurak
Bürünmüş renklere gül açmış toprak
Yaslan böğrüme gel aç yelken bayrak
Kalbim kan damlar sar yu sarıecek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 4

Sarıççek 4

Gülümsüyor   ek   ek
Dudak di lere geçecek
A ızda bal var dökecek
Petek petek sarıççek

Rüzgâr olup eser cana
Ne varsa sevdadan yana
Doyamazsın kana kana
Yudum yudum sarıççek

Sevda kokar sarı güller
Ah  imen yeşil o gözler
Ta ır mı ki benden izler
Yakar geçer sarıççek

Karaahmet g l böyledir
Yanar ateş k l böyledir
Aramızda t l böyledir
Kaldır kaldır sarıççek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıecek 5

Sarıecek 5

Seni böyle söze söze
Nazar olup geldim gze
Yanmış tutuşmuş kze
Sözün var mı sarıecek

Doyamadım ki bakmaya
Cesaretim yok kalkmaya
Gönlümü sana takmaya
İzin var mı sarıecek

Yaşadı benle çok sevda
Çok sevdaya ettim veda
Bu can her sevdaya feda
Gözün var mı sarıecek

Gnl işte düştüm aşka
Soyadımdır benim caşka
Söyle şu gençlikten başka
Kozun var mı sarıecek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 6

Sarıççek 6

Sorulmaz ki yolun yakın uzağı
Geçemezsin çokça engel tuzacı
Taşırslın sırtında dert gam azığı
Sevda yolu yamandır sarıççek

B r nme aşktan ipekli urbaya
Öyle hoş sarhoş gelmişsin buraya
Kanatlanıp şu sineme konmaya
Sinemi derman sanma sarıççek

Senden değil yaralarım ezelden
Takdir yaratanın ne gelir elden
Azrail gelmiş gün sayar ecelden
Vakit mi var sevmeye sarıççek

Bana geç sana erken zaman kahir
Sevdan  iy çığlık çöker ağır ağır
Karaahmet düşkün sevdada mahir
Solumda saray senin sarıççek

Ahmet Coşkun

Sarıççek 8

Sarıççek 8

Sen böyle uzak durunca
Dünya değil kalbim durur
Damar şişer kanım kurur
Ah bu g n l sarıççek

Acım geçmez boğazımdan
 l r söz çıkmaz ağzımdan
Türküler coşar sazımdan
Sevdan kokar sarıççek

Cümle  lem çıt çıkmıyor
Konuşurlar ses geçmiyor
Kimse bana yar bi miyor
Düşman çoktur sarıççek

 stemezler s rsem demi
Sus pus takar ağza gemi
Sen toysun aşktan acemi
Candan sevdim sarıççek

Sen kalma karma karışık
Derler kalp kalbe dolaşık
Söyle kim sevdiğin maşuk
Karaahmet sarıççek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek 9

Sarıçiçek 9

Adın dilimde sakız
Patlatsam el alam duyar
Atlatsam ağır aksak kanar
Herkes gülünü koynunda saklar
Yaban güller dağda açar sarıçiçek

Gözlerinin yeşilinde kaybolup
Baharlar kokluyorum uzaklardan
Ay düşüyor yüzüne alevle allanıp
Yıldızlar bağlanıyor sarı saçlarına
Bir mehtaba yatıyorum sarıçiçek

Ellerin kar beyazı parmak incecik
Boynun büküp gözlerini gözüme
Çakmak çakmak çakma öleceğim
Usulcadan kapat yüreğini üstüme
Ellerini ellerimle buluştur sarıçiçek

Sarıldıkça göğsüme bir huzur iner
Sarar bedenimi bin cennete değer
Diner ateş kalp çarpıntılarım diner
Senden başka beni kim sarıp sever
Solumda sen akar sıcacık sarıçiçek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek final

sarıçiçek final

yeşil yağıyordu
sarıp götürdü mavi rüzgar
vucut ısım gökyüzüne yayıldı
yüreğimin pamukları takıldı yıldızlara
ben sevmeyi senin gözlerinde bıraktım

şimşeklerle yağan bultutlarım oldu
yumuşacık topraklara ekim öfkemi
yeşil gözlerinden fışkıran bahar ok'u
tütün kadayıfı saçlarında gül kokun
ben kavgayı senin gözlerinde bıraktım

sevda kokuyordu
yürüyüşün ellerin yüzün gülüşün
tüylerimin diken diken oluşunda aman
kalbimin zikzaklarında garip bir estrüman
ben kendimi senin gözlerinde bıraktım

Ahmet Coşkun

Sazlı sözlü turnam

Sazlı sözlü turnam

Özlemin mi taştı hasret mi yaktı
Yüreğin sevdiğinden mi uzaktı
Buzda donda kanadın şaha kalktı
Düşmüşsün yollara perişan turnam

Şazlı sözlü turnam
Ötüşü közlü turnam

Yar mı bıraktın yaralı gurbette
Senmisin yaralı onulmaz dertte
Düşmüşsün yollara kar kıyamette
Ciğerimi kavurup durma turnam

Şazlı sözlü turnam
Ötüşü közlü turnam

Söyle turnam mevsimi şaşırdın
Bir başına ötüp ötüp yaşıydın
Ölmeden gelmeyi nasıl başardın
Yeşermedi çimen sazlıklar turnam

Şazlı sözlü turnam
Ötüşü közlü turnam

Ahmet Coşkun

Sazsız aşık

Sazsız aşık

Dişleri tel ettim dudağı perde
Çok oldu düşeli ben bu derde
Gezip dolaşıyorum her bir yerde
Söylendim kağıda sazsız aşığım

Kapıldım sevdaya güzel bakışa
İşlendim gülzarda güle nakışa
Erinmedim dağa yola yokuşa
Dillendim yollarda sazsız aşığım

Dünyayı yükledim parmak ucuna
Bulduğumu koydum derviş hircuna
Ne fala baktım ne yıldız burcuna
Bilendim gönülde sazsız aşığım

Sorarlarsa bilmem mektep medrese
Yazarım durmadan haktan adrese
Yağmurumuz bereket bal herkese
Sellendim deryaya sazsız aşığım

Ahmet Coşkun

Seferi

Seferi

Düştüm şu gurbetin yaban eline
Sıladan haberler sorarlar bana
Gurbet yükü zordur senin neyine
Derdin mı var diye sorarlar bana

Yayla yolları kesilmiş çıkılmaz
Kurumuş tarlalar ekin ekilmez
Sarmış yokluk haneleri çekilmez
Niye geldin diye sorarlar bana

Bir inek üç beş koyun var küllükte
Genç yaşlısı asker olmuş bölükte
Kadın kızlar ağlaşıyor birlikte
Cenk mi var diye sorarlar bana

Fi zamanı bağ güldü tarla başak
Üstünden geldi geçti onca kuşak
El uzattım el vermiyor barışak
Aslın neslin diye sorarlar bana

Düzeni de Coşkûnî sor düzene
Bizim olmayan kavgadan bize ne
Kim kim belli değil ezen ezene
Sorgu hakimleri sorarlar bana

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Seher yelleri

Seher yelleri

Bir güzele tutuldum seher yelleri
Es bağına gül kokusun getir bana
Söküldü göğüs kafesimin telleri
Esip gözlerinden karayı çal bana

Bülbülüm ötemem kesildi avazım
Geçti yaz baharım kıştayım ayazım
Turna kanadında mevsimsiz niyazım
Esip yanaklarından alı çal bana

Gülden kelebek yaptırmış kollarına
Kessem önünü gül döksem yollarına
Ağzın açıp bir laf etmez hallarıma
Esip lal dillerinden balı çal bana

Neylesin karaahmet söyle neylesin
Gezip nerde bulayım yârin böylesin
Nerde bir güzel görsen orda kölesin
Esip ak göğsündeki gülü çal bana

Ahmet Coşkun

Sekte gel

Sekte gel

Ne gezersin hayalimde düşümde
Daglar sana dar mı geldi ceylanım
Bencileyin yara mı var döşünde
Bir görünür kaybolursun düze gel

Uyku tutmaz gözlerime aldanma
Gizli gizli şu gönlümde avlanma
Dostumisen düşman gibi davranma
Otur yanım yamacıma göze gel

Yol dayanmaz aşığa kanatlıymış
Sevenlerin dili baldan tatlıymış
Güzel sözler gönüllerde saklıymış
Konuşmadan kavil olmaz söze gel

Nefes alıp verdik(çe) aşka gelinir
Bir olunca bilinmeyen bilinir
Gönül verince uğrunda ölünür
Açık kapı vurulmazmış bize gel

Dağlar bile direnmemiş Ferhata
Düşmeye gör aşk denilen afata
Fırsat vermez aman demez heyhata
Seversen eğil sevdana dize gel

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sen aşık ol

Sen aşık ol

bir ışık yak şimdi daldaki gül
bûlbûl baysın renk cûmbûşe
serenat sende haydi bu sefer
kokularını saç şarkı eşliğinde
çığ düşmeden yaprağa dala

beni görünce gözleri süzüp
biraz de sen asıl hatta laf at
varsın arsız yüzsüz desinler
sevmek nasıl bir şey sen tat
bu kasvet hırçınlık bana inat

saçlarıma takıl tarz filan de
bakışımı benzet glark filan de
vay ne cıvan ne centilmen de
bana biraz aşk biraz sevgi at
ıslık çal, ıslık çal düş peşime

yüz bulamaz kahrımdan yan
öyle beter aslı leyla sevdalan
yorgan döşek dergahlar dolan
adım dua olsun dilinde an an
hele bir sevdalan, bir sevdalan

Ahmet Coşkun

Sen aşkla gel ki

Sen aşkla gel ki

Bakma benim delidolu esişime
sen aşkla gel ki
Gel ki erisin şu dağların karı buzu
Gel ki yüreğime konsun kuşlar
Haykırışım dağlara devlere meydan okuyuş
sen aşkla gel ki
Cesaretim olsun Donkişot olmaya
Gel ki ardım sağlamda olsun
Önüm aydınlıkta
Yırtayım gecenin karanlığını
Ulaşayım şafağına
Başımda yıldızlar pervane kelebekler sarhoş
Ben sensiz yarım korkak sinmiş oluyorum
sen aşkla gel ki
Baş kaldırabileyim şu çapsız dünyaya
Sevdamızı çizeyim gök yüzüne
Yetişeyim gökkuşağına
sen aşkla gel ki
Kendimi atayım çiçekli baharlara
Bir yudum sevgi bir nefes hayat
sen aşkla gel ki
Aşk olsun cihanı âleme nav nişan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sen bana gelsen

Sen bana gelsen

Sen bana gelsen buluttan atıma
Bindiğim gibi yıldızları toplarım
Ay'ı yakalayıp boynuna takarım
Ferhat olmaz ki sevda dağında

Sen bana gelsen ışığa hız olurum
Yerin altını denizin dibini yoklarım
Güneşi yakalayıp kalbine sokarım
Kerimin alevleri gül açar çevrende

Sen bana gelsen acı tarihe karışır
Eski sevdalar buhar olup uçuşur
Yeryüzünde gökyüzü bizi konuşur
Yeni sevdalar ekilir insan yüreğine

Sen bana gelsen bir yürek şen olur
Bir insan ölümden kurtulmuş olur
Ah sevdiğim dünya kurtulmuş olur
Her sevda bir efsane yaratır yeniden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen bana varmadın

Sen bana varmadın

dönüşü olmayan yol oldun yarım
peşinde koşmaktan düşüp yoruldum
sevdim kaldım sende ne oldu kârim
elde saz dilde söz deva bulmaz aşk

gökte bulut süzdüm damla yağmadın
sevda yaktım gece mehtap olmadın
göl oldum yıldıza söndün dolmadın
elde saz dilde söz deva bulmaz aşk

gül oldum meclise şiirler okudum
ne çilelerle mest bir aşk dokudum
sen bana varmdın ben hep aradım
elde saz dilde söz deva bulmaz aşk

Ahmet Coşkun

Sen ben ve kahve kokusu

Sen ben ve kahve kokusu

Kahvenin köşesinde
Elimde kahve fincanı
Güne hayıflanıp kaldım
Kulağımda su gürültüsü sesler
Senden kalan kahve kokusu ve
" Hadi kapat fincanı" sesin

Sen kahve seviyordun bense seni
"Birde sigaranı bana doğru üfleme" sesini
Sana gelirken karanfil çiğniyordum nedense,
Dayanamayıp yine de bir sigara yakıyordum
Tembihine rağmen gülüyordun hoşuma gidiyordu

Çiçek seviyordun nedense sarı tercihinde
Sarılı saçlarınla uyumundan mı ne bilmiyorum
Az konuşurdun oldukça az, bense coşuyordum
Üç kez beş kez canım diye seslenişime sadece,
" ne" diye ince kadife tonunda ki sesin gelirdi

Gözlerin konuşuyordu
Kocaman parlak delice
Sevişirken farkına varıyordum
Gül kokun üstüme yağdıkça
Kendini bir boşluğa bırakışın vardı
" Sadece sev" diye haykırıyordu sanki

Tabi yoksun bilmiyorsun bilmem kaç sene oldu
Kaçınıcı kahve kaç sigara bilmiyorum kahve boşaldı
Gün günü böyle öldürürken bende ölüyorum sessiz
"Yalnız değilsin ki sen" diye hep taş vurdun durdun
Bir görsen yalnızlığımı halime kedi köpek ağlıyor

İçimi yakan kor ateşten
Çekip kendimi kurtaramadım
Bir hastalık kör bir tutkunluk belki
Bu yaşanmışlığın ağır yükü sırtımda
Bulduğum yerlere ayak uyduramıyorum

Ahmet Coşkun

Sen benden vaz geçince

Sen benden vaz geçince

Bülbülüm sesim duyulmaz dalda
Gül solar gazeller savrulur yolda
Yanar kalırım bir cehennem korda
Aşk-ı sevda yazmaz kalem bir daha

Sallanır şu yer gök hava ayaza
Dağlarım karlanır morlar beyaza
Kopar bir zelzele tufan enkaza
Kararır güneşim doğmaz bir daha

Kör talih vurdu bu gül gülistanda
Buldum kendimi bir kara destanda
Ağlarım bahtsızım bir kabristanda
Bitmeyecek yastır gülmem bir daha

Karaahmet kıldan incedir boynum
Varsın yılan çıyan dolsun şu koynum
Ölmeden mezara bir hayat koydum
Sevmek zehir zıkkım haram bir daha

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen beni bekleme

Sen beni bekleme

Beni ağustostan say böceği gibi
Rakam tutamıyorum ceplerim delik
Çarşı Pazar bana hayran hayran bakar
Tövbe bakmıyorum hata bazı bazı
Burnumu tutuyorum
Kokana akana

Böceği dedim de yemedim eğlenceyi
Bir çıplak soğuk hamam yakışanımız
Hani gözüm de kalmıyor değil
Fıtratından mı derler ne
Yayda nefsi çekende
Pisipisi

Alfabe açtım harf kaçtı içime
Ondan kelimelerim çoğu eksik
Bir ikisini yer değiştirse felaket
Kaçanı uçanı yerine koysam
Zaptiyeler nöbet başı
Taşlı çorba zamanı

Sen beni yakalayamazsın çırpınma
İyisi mi hiç beni bekleme
Saf saf güldürüyorsun
Kesişmez yollarımız
Vira nere bira nere
Sen zıkkımlan

Ahmet Coşkun

Sen beni saklarsın dağlar

Öyle düşmüşüm
Yardan yarenden bıkmışım
Başımı alıp çıkmışım
Sen beni saklarsın dağlar

Yarın dizinin dibinde izim silinsin
Dost sohbetlerinde sesim kesilsin
Usandım candan böyle bilinsin
Sen beni saklarsın dağlar

Kaçan sende bulur mu dermanı
Kendim çıkardım kendime fermanı
Yüreğimde bitmeyen bunca isyanı
Sen beni saklarsın dağlar

Burnumda gül karanfil tütmesin
Yeşilim solsun mavim tükensin
Kimim nerdeyim kimse bilmesin
Sen beni saklarsın dağlar

Kalsın hasretim özlemim benle
Yalan dünya işim olmaz senle
Öleyim sevdası gözünde gidenle
Sen beni saklarsın dağlar

Ahmet Coşkun

Sen beni sev

Sen beni sev

gün bir başka aydınlanır
güneşe pervane kainata
ağaçlar çiçekler renkle tabiata
deniz mavisi gökle cirit atar
kalbim küt küt atar...

yolları sek sek geçerim
caddeler ayak sesimden ürker
mağaza vitrinleri dönüp bakar
insanlara tuhaf gelir gülüşlerim
heyecanım kat kat artar...

mırıldanır ısılk çalarım
aşkla şevkle işe dalarım
zaman toz duman avuçlarımda
aş öğün uçar akıldan
bilmem kaç tur atar...

sen beni sevince
ben, ben oluyorum ancak
tütüyor baca şenleniyor ocak
sevgi yayılıyor kucak kucak
ya sevmezsen...

Ahmet Coşkun

Sen beni sevince

Sen beni sevince

bir güneş doğuyor pürüzsüz gökte
dağların şavkı vuruyor düze ovaya
bağlar gül doluyor çiçek her yerde
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

nehirler çağlayıp denizlere akıyor
tarlalar başaktan yorgun düşüyor
fabrikalar çift varidiyeyle çalışıyor
sen beni sevinece bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

çocuklar gülüyor uçurtma peşinde
Aslı uyuyor deliksiz Kerem döşünde
bir güzellik ki herkes işinde gücünde
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

ne gam tasa ne de dert keder var
herkes candan birbirine yaren yar
aşk mutluluk kazanç herkeste kar
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

sen beni sev ki bozulmasın düzen
bülbul bağada kol kola gülle gezen
bir ben kaldım seni uzaktan süzen
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

Ahmet Coşkun

Sen beni sevsen

Sen beni sevsen

Yol bulur aşarım kaf dag neresi
Derim buldum işte gönül perisi
Gözlerin mavisi saçın sarısı
Alıp cennete götürür insanı
Ah sen beni sevsen güzel olurum

Zemheri bahar olur sen kardelen
Gönlümde renkrenk açar yediveren
Gözüme başka görünür şu evren
Konuşurum sevdanla her lisanı
Ah sen beni sevsen güzel olurum

Dertler kalmaz bedende öfke biter
Yüzümün gülmesine bir söz yeter
Sıcak olur külübem ocak tüter
Gayle almam hiç keseni asanı
Ah sen beni sevsen güzel olurum

Yeter ki gel de aşk şarabından iç
Şaşmam uyumundan ahenginden hiç
Dünyamda cennetim olur bu erinç
Harfi şaşmam ezberlerim yasanı
Ah sen beni sevsen güzel olurum

Korkum o gelen gönülde kalmasa
Ondandır gönlümü koydum nadasa
Bir nazeninin sevdası olmasa
Ah yalan dünya çekmezdim tasanı
Ah sen beni sevsen güzel olurum

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sen benim gönlüme yara açarsın

Sen benim gönlüme yara açarsın

Selamsız sabahsız gelip geçersin
Sevda çeşmesinden sular içersin
Sevdim diye kanat çırpıp uçarsın
Sen benim gönlüme aşkı saçar

Gül bahçe çiçeksın açarsın güne
Mis kokular saçar çıkarsın güne
Sevdadan türküler yakarsın güne
Sen benim gönlüme ırak kaçar

Şu dünya yalancı güldürmez güldür
Sönmeyen ateşim kül edip söndür
Eyleşmez yaram var eyletme öldür
Sen benim gönlüme yara açarsın

Sende bu güzellik borunu öttür
Karaahmet neyim varsa al götür
Senin olsun dünya keyfine tütür
Sen benim gönlüme kara çalarsın

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen benim yâim olsan

sen benim yârim olsan

çiçeksiz mevsim bırakmam
dünyayı maviye boyarım
sana baharlar getiririm
sen benim yârim olsan

saçlarını koklarım
ellerini gülle donatırım
yanaklarını öpücüğe boğarım
sen benim yârim olsan

nefesinde boğulur
göğsünde sayıklar
koynunda uyuklarım
sen benim yârim olsan

sana kurban özüm
gözlerin gökyüzüm
gülüşün dünya yüzüm
sen benim yârim olsan

acılarını alırım sırtıma
alıp götürürüm yurduma
cennet gelmez umruma
sen benim yârim olsan

Ahmet Coşkun

Sen bizim oraları bilmezsin

Sen bizim oraları bilmezsin

İlkbaharda çimenler gökkuşağına dönüşür
Mavi mi gözünün alabildiğine mavi
Sarı mı gözünün alabildiğine sarı
Ve kırmızı
Yeşiller arasında uzar gider çiçekler
Kendiliğinden topraktan armağan
Bir başka kokar gülleri
Sen bizim oraları bilmezsin

Ardından koyun kuzu salınır dağ eteklerine
Çobanların sopa döğüşü bir başka şakırdar
Öğlen uykusundayken sürü
Kaval sesleri sarar havayı
Çadır zamanı ova bir başka eğlence
Kış hazırlığında

Vardın mı kimsin demezler
Nerden geldin nereye gidersin de
Buyurun denir önce
Su koşturulur
Sofra kurulur
Minderin yastığın rahat mı yoklanır
Sen bizim oraları bilmezsin

İncinirler incitmemek için
Doğdukları günden itibaren incinmelerine rağmen
Bizim orda kimse düşmanını evinde kapısında vurmaz
Vurulacaksa vurulma kavga meydanlarına bırakılır
Anadan atadan gelenekten yürünür
Ağrı dağın hatırıdır Iğdır ovasının bereketi
Sen bizim oraları bilmezsin

Ahmet Coşkun

Sen bu yaranın merhemi değilsin

Sen bu yaranın merhemi değilsin

Sevda bağlarında açmış güllerin
Bülbülü mest eder duduları
Türkü olmuştun gurbet ellerin
Sen bu yaranın merhemi değilsin

Yar diye yoluna düştüğüm canan
Olmadın ya garip yüzüme bakan
Bir kuru bedenim ateşte yanan
Sen bu yaranın merhemi değilsin

Yanıp kul olduğum gider hoşuna
Çektiğim hasretler haram boşuna
Başımdan geçenler geçsin başına
Sen bu yaranın merhemi değilsin

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen bütün baharlara bedelsin

Sen bütün baharlara bedelsin

Hiç sarışın sevgilim
Olmadı, olmamıştı
Hele yeşil gözlüsü
Sarışın yeşil gözlü
Görmedim ki olsun
Şeni gördüm ilk ve,
Aşık oldum işte
Kör kütük
Berbat

Sen dünyanın
En tatlı en şiirin
En can alıcı can koparanı
Bakıyor ya o güzler hani
İçinden geçip gidiyorum
Bir sonsuzluğa ağır derin
Kâinatta ne varsa yeşilleniyor
Ay yeşil yansıyor mehtapta göle
Yıldızlar yeşil yeşil çakılıyor yere
Gece yeşilden bir elbise giyiniyor
Şafağın kızılı yeşile çalıp geliyor
Güneşin ilk ışıkları yeşil düşüyor
Yeşil bulutlar üstünde yatıyorum
Yeşil çimenlerde yuvarlanıyorum
Yeşil rüyalar içinde geziniyorum
Yıl geçiyor ömür geçiyor
Her ne kadar bilmiyorum
Sarhoş yaralı kalıyorum

Gülümsemen yapıyor
Üstüme, çırpınamıyorum
Gülmeler gül açıyor yanağında
Sarı teninde sarı çillerine karışıp
Gamzelerinden ballanarak akıp
Kadife sesinle gülümse deyişine
Karışırken, kaç kez ölüyorum
Yeşil gözlerin kıpraşırken

Ah sarıçiçek
İyi ki varsın
İyi ki sen beni sevdin
Hoş
Ben sevinecek adam değilim
Aksiyim kiskancım sabırsızım
Üstelik inat mı inadım
Ortalığı yıkar geçerim

Yanımda yakınımda
Gülümseyen melek duruşun
Öyle saf öyle temiz öyle duru

Durgun nehirler gibi akışın
Rahat ve huzurlu
Usul usul bakışın
Benden mi
Senden mi
Bu güven
Verişin

Sana yazmak
Seninle olmak
Var olmak
Demek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen dağları bilmezsin

Sen dağları bilmezsin

Bakma öyle uzak soğuk duruşuna
Özgürlük ateşinin yandığı yerdir
Kışları beyaz gelinlikle dururlar
Yazları gül çiçeğe bürünürler
Sen dağları bilmezsin

Kaç gece yattın rüzgarın uğultusuna
Kurtların ulumasına
Hiç sürü güttün mü yamacında
Gezgin oldun mu doruklarında
Keklikler sekti mi önünde
Kekikler koktu mu burnuna

Yüksekten baktın mı düzlere
Şehirlere köylere
Kaç sevdalı sevdiğini kaçırdı kovuğuna
Kaç ağa eşkiya saldı peşine
Kaç türkü yakıldı üstüne
Sen dağları bilmezsin

Kimsesizlerin barınağı
Kaçakların son durağı
Heybetinden gurbetinden vaz geçmez
Hep onurlu dik kucak açar düzlere
Sevda saklar koynunda
Sen dağları bilmezsin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sen kimi sevdin

Sen kimi sevdin

Saçların darmadağın perişan
Yüzün ani harabelerinden yıkık
Nasıl oldun böyle boynu bükük
Gezme muradı gözünde dökük
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Baharı görmemiş güller misali
Kışları bitmeyen dağlar emsali
Ölü bir sevda zülüflerinde asılı
Gözler acıdan kederden tasalı
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Böyle geçmesin gençlik çağların
Kendine güven çözülsün ağların
Düşme dillerine dostun ağıyarın
Yılanı çıyanı fırsat vermez yarın
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Sevda bilmez sevdiğini kül eder
Düşme hayırsız alır köle kul eder
Dağılır umut hevesler külli heder
Topla kendin dengin bul bu sefer
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Ahmet Coşkun

Sen sevda kokardın

Dağlar kekik kokanda
Çimenler gül açanda
Koşup ellerimi tutanda
Sen sevda kokardın

Bulutlar dökölünce yere
Yağmurlar karşırdı sele
Sırılsıklam sarılırdık elele
Sen sevda kokardın

Koşardık o kayalık koya
Dertleşirdik doya doya
Bitmezdi bu güzel rüya
Sen sevda kokardın

Ahmet Coşkun

Sen yakış bana

Seni kuruyorum kafam içine
İç kemirir ince fikirlerim var
Senden uzak saplantı rüzgâr
Savuruyor gün gün beni kora
Günyüzü görmez şiirlerim var
Adını koyamadığım isyanlar

Kırbaca sarılı kalem şaklanır
Mahmuzlar yüreğim dörtnala
Dehlendikçe işlenir ruhu cana
Gülerim yar yüzümü gül sana
Sen ışık ol ben gökkuşağı sana
Dert üstüne çok dertlerim var

Aşk bir bedene değil müptela
Derde gark eder çevirir abdala
Aşk halinden anlamaz bir kula
Kul köle olup düşünce bir yola
Beni sevmezsen de severim ala
Söyle, ben mı yakışmadım sana

Ahmet Coşkun

Sende çürür gidersin

Sende çürür gidersin

Hani dünya senin idi efendim
Talan olmuş bağın malların nerde
Şaraylar hanların vardı efendim
İpek halıların çulların nerde

Baban hak istese dala asardın
Zülm eyleyip kula kamçı basardın
Böbürlenip balon gibi kasardın
Yeri göğü sarsan hallerin nerde

Ecel dayanınca darıldın gittin
Herkes gibi beze sarıldın gittin
O kara toprağa karıldın gitti
Bana gelmez diyen dillerin nerde

Hayır dua ile ananın olmaz
Anan dahi saçın başını yolmaz
Mezarına gelip kuş bile konmaz
Borunu öttüren itlerin nerde

Taş dikilmemiş baş ucuna garip
Kimseler çıkmamış şanına sahip
Okuyan ne hoca gördüm ne rahip
Kapında kul köle kulların nerde

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sende git yalnızlık

Sende git yalnızlık

Gel bırakma elimi yalnızlık
Ne dostlar ne sevgililer kaçtı
Bir tek sen kaldın yanımda sadık
Bakıyorum senin moral bozuk
Sende mi sustun ne bu soğukluk

Suya fırlattığım taş sekmiyor
Bak ay mehtap sensiz çekilmiyor
Vakit geçip zaman hiç dolmuyor
Gözler hemen uykuya dalıyor
Senle her gece sabahlıyorduk

Yüreği neyle pekiştirecem
Kimle yanıp kimi çekiştirecem
Ben kime haber yetiştirecem
İçim kurudu kapandı çenem
Yapayalnızım şimdi yalnızlık

Ben sana hiç ihanet etmedim
İnan başka bir dost edinmedim
Vah ki ne vah sana da yetmedim
İşte şimdi gerçekten tükendim
Benim bir yalnızlığım bile yok

Ahmet Coşkun

Seni anlamak

Seni anlamak

Billur pınarlar gibi berrak akan
O gözlerin değil mi beni yakan
Ördükçe duvarlar üstüme yıkan
Bir anın bir ana uymadı sevdam

Neye ağlarsın ne güldürür seni
Hangi vakit kondururusun buseni
Söz söyleyemem verirsin dersini
Bu halin bende hal koymadı sevdam

Ne zaman gelsen gidecek gibisin
Ne zaman sevsem sövecek gibisin
Cennete benzer cehennem gibisin
Yerlere vurmaya doymadı sevdam

Usanmaz bu gönül çeker nazını
Zemheri ayaz beklerim yazını
Coşkûnînin çalmadın hiç sazını
Öpüp baş üstüne koymadı sevdam

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Seni nasıl sevsem

Seni nasıl sevsem

Kalbim sudan çıkmış balık misali
Toza dumana katıyor kumsalı
Adın muska yapıp boyna asalı
Yazamadım cana bir aşk masalı
Ah bilmiyorum seni nasıl sevsem

Koklasam mis gibi güllere katsam
Kumaşa ipeğe pamuğa sarsam
Gün gece titreyip kapıda dursam
Dakka saniye gözüm ayırmam
Ah bilmiyorum seni nasıl sevsem

Ben benlikten çıksam kafesin olsam
Sen açtıkça gül yaprağın ben olsam
Güldükçe gül kokan nefesin olsam
Üzülünce saç baş yolan ben olsam
Ah bilmiyorum seni nasıl sevsem

Yıldızlardan yatak ay baş ucuna
Neferin dikilsem kale burcuna
Aç susuz yatsam ömür orucuna
Sevda bedelin ödenmez borcuna
Ah bilmiyorum seni nasıl sevsem

Sev beni sevdiğim sana fermanım
Nasıl seveyim kalmadı dermanım
Gidecek yerim yok sana mihmanım
Yangınım yorgunum yoktur amanım
Ah bilmiyorum seni nasıl sevsem

Ahmet Coşkun

Senide avutacak mezar

Kavlini bilmeyen vay kararsız
Huri melek olsanda ne yazar
Aşığa dünyadan geniş Pazar
Senide avutacak bir mezar

Günlerimi güllerle süsledim
Yüreğimde sevdanı besledim
Kahrını çektimde hiç küsmedim
Senide avutacak bir mezar

Güzelliğin yüreklerin harı
Ah o gözlerin dünyanın varı
Sen olmazsınki garibin yâri
Senide avutacak bir mezar

Karaahmet eğilde ha eğil
Halden bilmeze düştümü gönül
Yaşatmaz da öldürür bu meyil
Senide avutacak bir mezar

Ahmet Coşkun

Senin adın mutluluk

Senin adın mutluluk

üşütmedi kış günlerinde
sıcaklığın koynumda yandı durdu
seninle doydum yoksulluğumda
gülüşüne bir servet birikti
gözlerinde yaşamın her rengi
sarılışın bir cennet

baktıkça gökyüzüne
gündüz mavinin sonsuzunda
gece ayın yıldızın sihrinde
çocuklar tutarken elimden
sevinçler uçuşurken kalbimde
övünçler dolar güvenime

şehir kaynar baş ucumda
insan kalabalığına karışırken
hevesle dönmenin telaşında
eve ekmeksiz dönmeme hırsı
bir de yalnız kalma korkusu
kamçılادıkça azmimi

sen geçerdin gözüm önünde
parmaklırımın arasında sızarak
gülüş gülüş saçlarıma dokunup
belirir nazlı nazlı sallınışların
bal şeker sözlerle karşılayan
direncim mutluluğum sığınağım

Ahmet Coşkun

Senin için

Ben
Güneşı söndürdüm
Ayı yıldızı kapattım
Senin için kendimi yaktım
Daha ne yapayım

Gül koklamayı bıraktım
Yeşile basmayı ret ettim
Bedenimi ateşte erittim
Daha ne yapayım

Kestim dünyayı yarım
Astım ömrümü sıırım
Etmedim burun kırın
Daha ne yapayım

Cehennemi cennet ettim
Dudak çözdüm anda bittim
Yandım kül oldum bittim
Daha ne yapayım
Ben

Ahmet Coşkun

Senyora

Senyora

Ah o gün ecele izin verdik biz
Bilirdik doğumu ölümü kural
O andan beri hayatımız tuz buz
Sevdayı kızartırken yüzler al al
Kulaç atamadığımız bir deniz

Sarı saçlarının boyası gelmiş
Gardolabın hep o renge ayarlı
Rüzgarın yerküre taşıran selmiş
Selvi boyun ince belin saralı
Herkes hikayemize kulak vermiş

Bakışları gizlemenin yolu yok
Akbabalar alçaktan uçunca gör
Sevda gizliyse çalı çırpıdan kork
Saşını bilmez üstüne gelir kör
Helaline dokunana leşi sor

Unutma pusuya yatar çakallar
Kulak ardı etmeye gelmez zinhar
Yokla tekin değil yollar duraklar
Kışa çevrilir güzelim yaz bahar
Düzler kirlenmişse akın doruklar

Ardımızda ne kaldı dönüp bakma
Yüreğinde sevda olmayan bilmez
Can yandı sen kendini bana yakma
Kara sevdaysa kör kaderin gülmez
Gönlünde yaşat kaşın gözün yıkma

Ahmet Coşkun

Serde hasretlik var

Serde hasretlik var

Çöllerde kavrulmuş kum yangınıyım
Gel de beni sahillerine taşı
Derviş misali yollar yorgunuyum
Yüreğimde yangın yarin bakışı

Yağsın yağmurların yeşertsin beni
İslenmadım deryalarda kuruyum
Değsin gül yanağın diriltsin beni
Bulansın dere çaylar ben duruyum

Ellerin yâri koynunda gül çiçek
Kalbimi inciten sensizlik ferman
Gönül bu hasreti nasıl çekecek
Bir öpücük tüm dertlerime derman

Kalmasın muhabbetimiz mehtaba
Dizlerim tutmaz sen baş koymayalı
Serenattım gündüz gece hitaba
Eksiğim acım sana doymayalı

Gül yüzlü gül kokulu sevdiceğim
Ben hazanım mevsimse deli bahar
Bir başıma kaldım ne edeceğim
Gel bu sensizliği bitir nazlı yar

Coşkûnî - Ankara - Aralık -2021

Ahmet Coşkun

Serseriyim

Serseriyim

Seni sevdiğimden beri
Gönül kar boran zemheri
Ne güneş doğdu ne mehtap
Geziyorum serseriyim

Dışarda hayat bir başka
Tutuldum kitlendim aşka
İçiyorum sarhoş laçka
Sızıyorum serseriyim

Gözümü açsam sen varsın
Gözümü kapatsam varsın
Sen ne vefasız bir yârsın
Kızıyorum serseriyim

Mavi gözün sarı saçın
Benim felekle son maçım
Bilsen sana nasıl açım
Azıyorum serseriyim

Aşık oldum şair oldum
Bir deryada aşka doldum
Artık başka bir ben oldum
Yazıyorum serseriyim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sevda baharı

Sevda baharı

Yine geldi bizim elin baharı
Bahçeler gül çiçek elması narı
Güzeller geziyor güzel diyarı
Varıp bir güzele sevdalansam mı

Yükseklere çıkıp tutsam aynayı
Yayla vakti varıp gezsem ovayı
İnip çeşme başı döksem kovayı
Sarıp bir güzeli sevdalansam mı

Uzun boylu ince belli mi seçsem
Ak gerdanlı benli biri mi desem
Bir birinden güzel hangini sevsem
Alıp bir güzeli sevdalansam mı

Nasıl desem derdim getirsem dile
Mor menekşe lale güle sümbüle
Gönül verip bende mis kokan güle
Dalıp bir güzele sevdalansam mı

Neyleyim agalar beyler neyleyim
Sürüp aşk atımı sevda dehleyim
Çoşkûni coşuyor ferman eyleyim
Ölüp bir güzele sevdalansam mı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sevda baharı 2

Sevda baharı

Yine geldi bizim elin baharı
Bahçeler gül çiçek elması narı
Güzeller geziyor güzel diyarı
Varıp bir güzele sevdalansam mı

Yükseklere çıkıp tutsam aynayı
Yayla vakti varıp gezsem ovayı
İnip çeşme başı döksem kovayı
Sarıp bir güzeli sevdalansam mı

Uzun boylu ince belli mi seçsem
Ak gerdanlı benli biri mi desem
Bir birinden güzel hangini sevsem
Alıp bir güzeli sevdalansam mı

Nasıl desem derdim getirsem dile
Mor menekşe lale güle sümbüle
Gönül verip bende mis kokan güle
Dalıp bir güzele sevdalansam mı

Neyleyim agalar beyler neyleyim
Sürüp aşk atımı sevda dehleyim
Çoşkûni coşuyor ferman eyleyim
Ölüp bir güzele sevdalansam mı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sevda bu güzelim

sen baharla gel be güzelim
güneşin açtığı karın eridiği
dalların yeşillendiği zaman
çiçek çiçek açalım ovalarda
gönüle filiz düşsün sezelim

bir renk cümbüşünede gel
mucize sansın sevdamızı el
aksın heyecanımız taşsın sel
sarılalım birbirimize tel tel
pervane dağlarda gezelim

kerrem et kerem olsun adım
aşk uğruna yanmaya susadım
yok dünyada başka muradım
benki aşkım dünyadan ıradım
kevser ırmağına düş yüzelim

Ahmet Coşkun

Sevda esiyor dışarılar

Sevda esiyor dışarılar

Giyinmiş türlü renk alları
Dağıtmış simsiyah saçları
Ay bükülmüş karakaşları
Döndürme başımda sevdayı

Gözler yıldız yıldız parlıyor
Hareler yandıkça harlıyor
Yangın yüreğimi karlıyor
Döndürme başımda sevdayı

Zamana bak sen şu zamana
Mevsim hasat değil harmana
Yenik düştüm gelmem amana
Döndürme başımda sevdayı

Çıkma karaahmet gezmeye
Güzeller toplanmış üzmeye
Sevenler sevgili süzmeye
Döndürme başımda sevdayı

Ahmet Coşkun

Sevda güzeldir

Sevda güzeldir

Geceye ay doğar gelişinde
Nazlanır yıldızlar sevişinde
Dağılır gül yaprağı gülüşünde
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Ateşi söndürür sıcak nefesin
Gül bahçesinden güzel kafesin
Sevdikçe artar yaşam hevesin
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Derde derman şifa gözlerin
Çok dilde konuşur tatlı dillerin
Bırakma kalsın elimde ellerin
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Dünya denen üç gün beş gün
Edelim günleri bayram düğün
Aşk ile üstümüzde mavi göğün
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Ahmet Coşkun

Sevda kurşuna benzer

Sevda kurşuna benzer

günde kalmaz güzel günler
kalkmış gelmiş yar hüzünler
bozulmaz bu fak düzenler
dök zülfünü sineme yar

sevda sekmez kurşun olur
tepmez tetik kendin vurur
mor sümbüllü bağlar kurur
gül kokun serp yareme yar

gül düşerse dal bükülür
kalpte kanar kan dökülür
çırpar rüzgâr kök sökülür
toprak sensin dalıma yar

karaahmet kara bahtım
kahpe felek devir tahtım
elde ne var döküp sattım
çare sensin ömrüme yar

Ahmet Coşkun

Sevda peşinde

Sevda peşinde

Karda kıştayım
Ayaz vurmuş güllerim
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Uyuttum özlemleri
Koynumda buz hasret
Parmak uçlarım çekilmiş
Efkâr büyümüş gözlerimde
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Bulut kovalamışım
Yağmur gözyaşımı çaldıkça
Hüzünlü şarkıların eşliğinde
Derman etmişim sol yanıma
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Yanıp kül oluşt
Yürek tazelemişim
Azade etmişim ruhumu
Sönüp yıldızlara kaymışım
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Yalnızım
Sonsuzun boşluğunda
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Ahmet Coşkun

Sevda sarınca

Sevda sarınca

göz değmeyince ol aşığına
gölge düşüyor gün ışığına
kalırsın karanlık kuşağına
sevda sarınca gönül derbeder

çiçeklerin solar yaz baharda
ayazlarsın üşüyüp kahırda
gezip durursun bir intiharda
sevda sarınca gönül derbeder

yaşarken kendi kıyametini
unutursun dünya cennetini
görmezsin dünyanın nimetini
sevda sarınca gönül derbeder

pencereye tüneyen kuş gibi
yaşanmış bitivermiş düş gibi
sarhoşluktan ayılmış hoş gibi
sevda sarınca gönül derbeder

güneş sığmaz içine ay kaçır
yıldızlar avuçta bekler naçar
turnalar kalkar uzaktan uçar
sevda sarınca gönül derbeder

Ahmet Coşkun

Sevda yolu gül olmaz

Sevda yolu gül olmaz

Şu sevdanın yolları güzeldendir
Aşığın bahtı kara ezeldendir
Söylenme gönül söylenme ahu zar
Yar yoluna başı koyan katlanır

Deli gibi sevdim derdim bilinmez
Yanarım ateşlerde külüm sönmez
Gül bahçeleri gezdim yüzüm gülmez
Yar yoluna başı koyan katlanır

Gurbet sıra arasında mekiğim
Benim şu sevdiğim yaban kekliğim
Kaç gönülde aldandı gurbetliğim
Yar yoluna başı koyan katlanır

Bülbül olsam gül bağda karga öter
Bozar rengimi ahengimi yeter
Nereye varsam çalı çırpı biter
Yar yoluna başı koyan katlanır

Hey Coşkûnî saçın başın kar beyaz
Yetmedi sevdadan yediğin ayaz
Kışladın hep ne bahar gördün ne yaz
Yar yoluna başı koyan katlanır

Ahmet Coşkun

Sevdadır hoşum sarhoşum

Sevdadan hoşum sarhoşum

Ol melek gönöl kapımı çalar
Göl yüzünde gül gülücük saçar
Göğsümde kanatsız kuşlar uçar
Kapandım yeksaneyim yeksane

Tenime gül öpücükler konar
Dolanır başıma meyler sunar
Konuşmam gönöl sesimi duyar
Çoşmuşum mestaneyim mestane

Gülistana düşmüş tatlı düşüm
Muradına ermiş garip kuşum
Başım yar göğsünde uyumuşum
Devrildim devraneyim devrane

Ahmet Coşku

Ahmet Coşkun

Sevdalandım beni aşka yaz

Sevdalandım beni aşka yaz

Kalktım baktım güzel havaya
Güneş vurmuş güller kokuyor
Bahar gelmiş dağa ovaya
Sevdalandım beni aşka yaz

Şimdi nisan mayıs ayları
Dal açmış tomurcuklar sarı
Eriyor mor dağların karı
Sevdalandım beni aşka yaz

Güzeller geçiyor kapıdan
Geçilmiyor süsten takıdan
Edalı nazlı bir çırpıdan
Sevdalandım beni aşka yaz

Gönül gelmiyor haya haya
Sevda istiyor doya doya
Atsam kendimi uzak koya
Sevdalandım beni aşka yaz

Bre karaahmet sen dellenme
Coşmuş ırmaklarda sellenme
Sel götürür seni söylenme
Sevdalandım beni aşka yaz

Ahmet Coşkun

Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Geceler uykuya gelmez derinde
Yüreğim kalkmış esiyor serinde
İnsem bağlara gül çimen üstüne
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Bindim aşk atına elde kementim
Rengârenktir çiçek elde demetim
Yâre biriktirdim sözüm sohbetim
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Gel hele gel yaslan deli göğsüme
El âlem bahane edip yüksünme
Sevdadan ordular gelsin üstüme
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Hey gidi karaahmet uçuyorsun
Gün ardı sevdalara düşüyorsun
Ne yürekmiş bu hala koşuyorsun
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Ahmet Coşkun

Sevdama

Sevdama

Ŗu deli gönlüme sevdaydın güzel
Saçım taradığım aynaydın güzel
Beyhude ömrüme faydaydın güzel
Tövbe etsem aşka, bulsam rehberi
Okusam kelamı içsem kevseri

Yanıktır ciğer dağlanır yürekte
Herkes sevdasını asar dilekte
Benim dileğim dövölür dibekte
Kime sorsam der cevabı felekte
Okusam kelamı içsem kevseri

Varsın kurulsun yaradan divanın
Yokki benim altın gümüş kervanım
O yar ile yarım kalan devranım
Dermanı yoktur çaresi bulunmaz
Okusam kelamı içsem kevseri

Ahmet Coşkun

Sevdan beni del eyledi

Sevdan beni del eyledi

Gece gündüz yakarışım
Benim sende sen bedende
Bu ne karmaşık karışım
Sevdan beni del eyledi

Süzülürüm damla damla
Günlerim doludur gamla
Geçmiyor sevda zamanla
Sevdan beni del eyledi

El atarım elim kalır
Çekip gitsem aklım kalır
Bu diyarda ölüm kalır
Sevdan beni del eyledi

Ben faniyim sen hayalim
Sana kalmaz dünya zalim
Perişan halım ahvalım
Sevdan beni del eyledi

Ahmet Coşkun

Sevdanın dili

Sevdanın dili

Kuşlar kanadını ırpınca
İsınır avuçlarımın içi ansızın
İçim bir hoş olur senli

Bahçelerin sarmaşığında gl sarkar
Kokun yayılır güne

Çaya tütüne tiryakiliğimden çok
şana hasta ve müptela bir sevdalık
Bu yalnızlık

Yağmura sarılıyorum
İçim ferah huzur dolu bir aydınlık

Ahmet Coşkun

Sevdaya demlenmek

Sevdaya demlenmek

Merhaba demiştim
Hal hatır etmiştik ayaküstü
Görüşelim demiştin gözlerinin içi gülerek
Bir heyecan sardı yüreğimi seni beklerken

Bir daha geldiğinde ne yapsam diye
Mesela güzel mi güzel giyinmeliydim
Güzel bir yere gitmeliydik gözlerden uzak
O gün bütün centilmenlik üstümde olmalı
Güleç bir yüzle seni karşılamalıydim

Seni gereksiz sorularla boğmamalıydim
Kendimi anlatırken de kekelememeliydim
Espri katmalıydim konuşmanın içine
Güzel gülmeliydim fazla abartmadan
Sana tatlı iltifatlar etmeliydim abartmadan

Sana şiiirden konu açmalıydim
Mesela sevgi yüklü birini fısıldamalıydim
Ben yazdım diye azda gururla gözlerinin içine
İkinci bir görüşme için istersen diye ekleyip
Çayı kahvesi güzel diye bir yer sunmalıydim

Kendimi ne çok hazırlamıştım geleceksin diye
Sen gelmedin hiç ama hiç gelmedin
Ben hep hazır bekledim

Ahmet Coşkun

Sevdayı süreceksin

Sevdayı süreceksin

Bin rüzgârın atına
Tutup yelesinden deli poyrazın
Dağ dediğin ne üç arşın beş arşın
Kartallar gibi süzül mavi gökyüzüne
Gül kokusu yayılsın her bir yöreden
Aşıksın sen aşkın varisi
Yaradan aşkına

Mahmuzla sevdanı dörtnala
At terkine gül yüzlü nazlı yâri
Yalnız yollarda bırakma filintanı
Dindir dağ eteklerinde aşkı efkârı
Sıkacaksın atın itin topuk toynağına
Kanmayacaksın elin fesat oynağına
Sevdanın nikâhını kanla keseceksin
Koymayacaksın namerdi
Yanına yakınına

Hey gidi gözünü sevdiğim
Ne destanlar döktüm dile
Ne şarkılar ne türküler yaktım
Sana hep hasret hayran baktım
Var mı başka yar sevmek kitapta
Ölsek böyle kalsak böyle yazacak
Aşkımızın ölümsüz destanı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sevdayım

Sevdayım

gece üşür üstümde ben titrerim
dağların şavkından alırım güneş
bülbul olur gül bağlarda öterim
ben sevdayım seherlerde eserim

duman tüttüm her bacada ocakta
uçurtma oldum uçtum her çocukta
yetim yoksul kalmaz köşe bucakta
yedi veren tohum ekdim beslerim

neşelensin kızım gelinim anam
yigit olsun oğlum kardeşim babam
güzel yurdum her bir yanına selam
giyindim kuşandım yolla neferim

düş sen önüne umudun sürüklen
cennettir taşın toprağın nasiplen
sahiplen hey karaahmet sahiplen
diken çalı çırpı yolar geçerim

Ahmet Coşkun

Sevdiğim güle

Sevdiğim güle

bin savursan yele, düşürsen dile
İnsan söz söyler mi sevdiği güle
yakalansam gitsem bıçakta kelle
İnsan söz söyletmez sevdiği güle

yüreğimde ismini gözde cismini
kimseye gizdirtmem onun resmini
bulurum yaşatmam onun hasmını
İnsan söz söyletmez sevdiği güle

canan candan öte candan sevene
yeşertmez fırsat vermezsin dikene
baş koyup göğsünde nasıl güvene
İnsan söz söyletmez sevdiği güle

karaahmet sevdiğine can kurban
isterse padişahdan çıksın ferman
yıkırım dağları vermem ha aman
İnsan söz söyletmez sevdiği güle

Ahmet Coşkun

Sevemedim

Sevemedim

Sözle göz arası bakan
Bakıp yüreğimi yakan
Üstüme sevdalar yıkan
Eremedim sevemedim

Doğdum doğalı düştüyüm
Başımı koydum döşteyim
Senin olduğun köşkteyim
Eremedim sevemedim

Yaralayıp öldürmeyen
Tutup elden kaldırmayan
İki cihan güldürmeyen
Eremedim sevemedim

Bir güzel girdi kanıma
Sevdası yetti canıma
Yaslandım kara yanıma
Eremedim sevemedim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Seveni yorma

Seveni yorma

İnceden dokunsan inci mercanım
Kabımı taşıрма ben de bir canım
susturma sesimi biter heyecanım
Sevdik diye azap, şeytan belleme

Rüzgarın nereden tipi boransın
Öfkeni çıkarma sevda yoransın
Kah çifte telli kah tepme horansın
Sevdik diye azap, şeytan belleme

Güzellik mevladan verirde alır
Bakmasada gören gözünde kalır
Gönül söz dinlemez gemini salır
Sevdik diye azap, şeytan belleme

Bağlarda gül çiçek daim açarlar
Sevda peşinde kaf dağa kaçarlar
Tatlı gelir dünya kevser içerler
Sevdik diye azap, şeytan belleme

Sanma ki güzelim, aşk güzel eyler
Boşuna mı sandın içilen meyler
Şair yazmazsa şarkını kim söyler
Sevdik diye azap, şeytan belleme

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sever mısın beni güzel

Sever mısın beni güzel

Aşıkların mutluğu ne gezer
Bir aşkı ziyanda ömrümüz güzel
Böyle geçmiş sevdalar evvel ezel
Sev desem sever misin beni güzel

Dağıtsan saçlarını yağmuruma
Bir tutam neşe katsan hamuruma
Gül olsan kokular saçsan ruhuma
Severim seni sevmesen de güzel

Bir vefa aradım ahir ömrümde
Çok sevda taşıdım yorgun gönlümde
Yaşadım ama yaşarken öldüm de
Sevsem olmuyor sevmesem de güzel

Coşkûnî -Ankara -Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Sevgi günü

bu kavli kametin hikmetin bengisudadır
kuşandığın renk kuşağının rengi sudadır
duyulmaz nağmelerim inler dengi sudadır
sevgili sev beni ahımın ahengi asudadır
günlere isim koymadım zaman hep sanadır

saki ne bilir sadakatim meysiz sanadır
ömrüde koydum içine karı peysiz sanadır
bin kez doğsam yine oyum reysiz sanadır
alemde olmaz adım ünvanım arsız sanadır
günlere isim koymadım zaman hep sanadır

sen güle bakan dorukta güneş ay simadır
etrafın yıldız yıldız parlar yay simadır
ezelden beri dalında dikenim say simadır
ben değilim ölen sendeki aşk vay simadır
günlere isim koymadım zaman hep sanadır

Ahmet Coşkun

Sevgisiz

Sevgisiz

Saçlarına dokunuyorsun buzdan
Koluna giriyorsun yüzü ötede
O çocuk seni hak etmiyor ki
Başını sokma koltuğuna
Dik yürü

Yüzünde yok sevginin zerresi
Adımları bir ileri bir geri
İçinde dünyanın velvelesi
Kurumuş bitmiş hevesi
Sırnaşmaya değmez
Kendine sarıl yürü

İsteksiz hendek kenarı
Ayaklarının ucu kuru
Su korkağı kuduz aşılı
Gölgesi bile ucube
Gitmiş gözünün nuru yüzünün ferî
Gözlerini damıtma yürü

Seven dört elle sarılır sevdiğine
Girdimi koluna saçlarında koklanır
Omzunda aşır taklanır
Yüzü allanır sözü ballanır
Dünya yıkılıp ayağına dolanır
Sevme şu sevgisizi zehirler

Sevme şu uyuzu
Sana mı yazıldı yazı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sevince böyle oluyor

Sevince böyle oluyor

Gülen yüzün ömürlük doyumda
Tutuldum sevda aştı boyumda
Aklım başıma geldi sonumda
Sonunda aldığım kuru hava

Bıçak gözlerinle çıktın ava
Sandım ki sensin derdime deva
Bıraktım kendim sana bedava
Sonunda aldığım kuru hava

Gül kokusunu okla işledin
Sevgilim dedin beni fişledin
Etrafımda kim varsa kışladın
Sonunda aldığım kuru hava

Sazandım seçtin kaldım tuzakta
Nazında tuttun uzun kızakta
Hep yanıdaydım öyle uzakta
Sonunda aldığım kuru hava

Kullanma miladım geçti işte
Ekilmeden yolup biçti işte
Gözlerim dalar boş hiçte işte
Sonunda aldığım kuru hava

Sevda neylesin serseri mayın
Derdini etme dünyaya yayın
Senin bu aşta bu kadar payın
Sonunda aldığım kuru hava

Ahmet Coşkun

Sevme

Sevme

Kahrı çekilmez mi sevgilinin
Derdi sevilmez mi sevgilinin
Taştan yük olsa omuzlarında
Sevdasından gül açar bağrında
Seven seveni bir ömür taşımaz mı?

İçi acıyası gelir insanın içi
Böyle mi döner zaman sarkacı
Güzel günler dar zamanın ilacı
Yoksa kalmaz insanın takati direnci
Yaz bahar coşan hazana katlanmaz mı?

El ele verince aktın kıymeti yok
Kavli yürekte olmayanın sebatı yok
Sevmek adanmaktır birine ötesi yok
Yoluna baş koydun mu lamı cimi yok
Ahdinden ayrılan ahından utanmaz mı?

İleri atılıp gözü karartacaksın
Kendine sevgi dünyası yaratacaksın
Sevdanın ateşine kendini katacaksın
Sevme, madem böyle sevmeyeceksin
El kadar yüreğe sığan dünyaya sığmaz mı?

Ahmet Coşkun

Sevme demeyin bana

Sevme demeyin bana

buluşmak istiyor ufkuna çarkın
suların gürleyen akışına bakın
bir deniz hasreti maviden yakın
bir cezmi alamet sevdaya bakın

dağlar göğsünü siper etmiş güle
keklik öter ahenk verir bülbüle
kelebek sevdasını sarar tüle
bir azmi alamet sevdaya bakın

meyvesi türlü türlü her baharın
zar içinde zara sarılı narın
kaç çiğekten balı topluyor arın
bir hazzı alamet sevdaya bakın

her güzelde başka hüner marifet
bakmaya doyamazsın hepsi afet
aşkla donatmış rabbim sebebiyet
bir nazı alamet sevdaya bakın

Ahmet Coşkun

Sevmek bir bilmece

Sevmek bir bilmece

Türkü söyledim sokağında gece
Yoluna döktüm güller günlerce
Koşturdum peşinden durdum delice
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Yandan bakan pencere perde yanık
Yar yaslanmış mahzun yüzleri donuk
Kalmışım kapıda davetsiz konuk
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Gülse güller açar bahardan önce
Odur dünyanın en güzeli bence
İnsan böyle mi dellendir sevince
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Takında gel alın yeşilin olsun
Seven gönüller muradın bulsun
Sevdiğine sevinen güzel kulsun
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Ahmet Coşkun

Sevmek istiyorum

Sevmek istiyorum

sallanıp dağ eteklerinde
uzanıp nehirlerin kıyısında
göl çiçek yeşilliklerin içinde
gönlümce gün güneşte
yuvarlanıp eğlenmek istiyorum

koparıp meyveyi daldan
kuşlara el sallayıp yoldan
hamak kurup sallanıp kırdan
yaşamı kucaklayıp dört koldan
gönlümce yaşamak istiyorum

ince belli kıvrak halli olan
sarı saçlı mavi gözlü olan
al yanaklı bal dudaklı olan
sevdası yüreğinde saklı olan
bir aşk perisini sevmek istiyorum

ne istiyorum ki şu faniden
bakarsın ölüm gelmiş aniden
dünyaya daha gelmem yeniden
ah ne sevdalar geçiyor gönülden
bendimi aşıp taşmak istiyorum

Ahmet Coşkun

Sevmek kendinle başlar

Sevmek kendinle başlar

solgun yüzümü
biraz kadere biraz da hedere
kahır kelim ettiğim nice zamanlar
gölmek denen şeye sırtarak bakarken
sevgi nasıl bir şey nasıl sevilir
nasıl severler

kuşklarım içimde kaynarken
kime neye neyin hesabı dedim
neden o düzgün olsun
neden ben kendimi düzeltiyim
şu yaptığım yanlış şu eksik
uykularım kaçarken

gülle koklaşıp gölmek varken
günle serpilip dolaşmak varken
dostla sarılıp hasbihal varken
hayat güzel çok güzel olmalı
şu iç muhasebeden çık
sev sev sev
insana dair her şey insani
en iyisi en kötüsü en canavarcası
insana ait

bunu bil bul hepsi sensin
kedin sevdin dedim bir gülümse
ellerini sevd, gözlerini sevd
aklını sevd yüreğini sevd çok sevd
bir sevdiğin olsun onu da çok sevd
...ve insanların tümünü sevd
kadın erkek yaşlı çocuk
iyisini kötüsünü yargılamadan

kendini seversen insanı seversin
insanı seversen insanda seni sever
kendin başla günele doğruya
sen görünsün bu yansıma
sana bakan sana uysun
sana dönsün

buraya kadar tamamsa
artık doğrularını söyleyebilirsin

Ahmet Coşkun

Sevmelere doy sevdiğim

Sevmelere doy sevdiğim

Sevmektir hayatın tadı
Kalpte çarpar yârin adı
Ceza kesmez müftü kadı
Sevmelere doy sevdiğim

Aşk yalana âşık inan
Yalan aşka ışıık inan
Sevmek kutsal eşik inan
Sevmelere doy sevdiğim

Çağlayalım seller gibi
Dağda esen yeller gibi
Savrulalım küller gibi
Sevmelere doy sevdiğim

Öyküm masal uyut beni
Yalan dolan avut beni
Sende bir gün unut beni
Sevmelere doy sevdiğim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sevmenin zamanı mı olur

Sevmenin zamanı mı olur

ah be gönöl
havda bir güzel
kış güneşi salınmış güne
şimdi kardelenin açma zamanı
uzatıp ellerini incecik kökünden
göğüs kafesine alacaksın
gül kokar nefesi
temmuz akar bağrından
iliklerine

ah be gönöl sevmenin zamanı mı olur
hasret sarınca cana özlem yakar bedeni

ne izet ikran
ne süslü sözler şatafat
odun sobasının dibine çökmüş gibi
çökeceksin nazlı yarin dizlerine
elin saçlarında dalıp gözlerine
geceyi saracaksın sevdaya
bir peri masalında

ah be gönöl sende turna mevsimi
bende kış kıyamet

Ahmet Coşkun

Sevmeyim

Sevmeyim

-Tek derdim seni sevmek

Şimdi gecenin bin yarısı
Dert anlatacaksın yıldızlara
Yaprak korkar rüzgâra hışırdamaya
Ne olur ona selamımı götür dersin falan
Yok kalsın güzelim güneşi kiskandıran bakışın

Bir garip âdemim kendi halimde
Bilmem ki neler oluyor şu âlemde
Şairler sevda yazıyor yürekleri kalemde
Ne zaman aşk desem boza pişirilir tepemde
Yok kalsın ince belli bardakla çay gül bahçende

Tamam ben sevmeyim ya
Bıraktım her şeyi gidiyorum şehrinden
Sokakta huzur etsin çardaktaki gece lambası da
Evvelsi gün geçende bu gün gelende ben değildim
Gelip gelip bana çatıyorsun bir yabancı havasında

Ellerin kolların boş
Saat saniye yollarımı bekler gözlersin
Biliyorum özlarsın hem de ne çok özlarsın
Taşıyamıyorsun bu kadar sevgiyi akşam erkenden
Sevmek dokunmaktır dokunmadan sevemem ki bende

-İyisi mı sevmeyeyim ben de

Ahmet Coşkun

Seyranlık

Seyranlık

Kefene cep arama dikmezler
Herkes öteye cıvıl gidiyor
Varsa heybende iyi bir şey
Bir tek o seninle geliyor
Temaşa ne gerek

Kul hakkı kaldırmaz terazi
Hakkına razı olana Allah razı
Olma bu hayatta tilki tazı
Kaplumbağa cennete er geliyor
Telaşa ne gerek

Coşkûnî

Bütün şairlerin şiir severlerin ramazan bayramı kutlu olsun,,,

Ahmet Coşkun

Seyreyler beni

Seyreyler beni

Ey kurban olduğum kaderi yazan
Bilmem varmıdır ki yazını bozan
Baharın görmedim mevsimler hazan
Çıkmiş yükseklerde seyreyler beni

Yaradan yarama melhemin mi yok
Gezdim cümle âlem nice açlan tok
Bağlanmış kaderler bu örgüyü sök
Dökmüş zülfü yüze yâr eyler beni

Çektim cevri cefa olmadım asi
Ağladım halime tutmadım yası
Coşkûnım sözlerin kulak arkası
Gözü değil kalbi kör neyler beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Seyri yar narım

Seyri yar narım

Yol işte başka nerden geçeceksin
Geçiyorsun
Bakmamak için başın öbür yana
Geçip gidiyorsun
Öyle yaban yabancı

Ateş püsküren gözlerin yok
Gülücük saçan gül yüzün soluk
Hızlı adımların korkuluk

Bir çocuk taş atacak gibi
Bir çakkal laf atacak gibi
Bir it havlayacak gibi
Gece karanlığı gibi
Mezar gibi

Hayalin düşmüş
Hasretin kül savurmuş
Özlemin içinde kurumuş
Gülmeyince gamzelerin düşmüş
Birileri bir şeyler almış götürmüş

Bir kahri vicdan çöker üstüme
Ben durduğum yerde sadece durdum
Ok/ladın hançerledin baltaladın vurdun

Ya sen buradan geçme ya ben
Birimiz bu şehirden taşınmalı bence
Şen benim sevdamı ben senin kahrını
Ölümüne taşırız da ikimize de yazık
Etme eyleme

Aynalar kırılmasaydı
Yüzlerimiz düşmeseydi yere
Dönüp basmazdık cam kırıklarına
Ayın şavkı vurmayacak gölün suyuna
Yıldız dökülmeyecek gül yapraklarına

Bunca yağmur su sel
Bu ıslaklığı kurutmayacak güneş
Hiçbir ateş yakamayacak çalı gırpıyı

Bir şey var
Zamanın ruhu
Zamansız zamanları
Zaman bile af etmez
Zamanla

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sezdirme beni

Sezdirme beni

Yorulдум kaldım yârim sevdanın çölünde
Yeter insafa gel boşa gezdirme beni
Ahu zarlardayım her seni gördüğümde
Bilinmeyen deryalarda yüzdürme beni

Gül kokusu sarhoşuyum evvel ahirde
Yüzüm yüzüne değeli kaldım kahirde
Kapandım kapına her sabah seherinde
Canım candan usanıyor bezdirme beni

Yanarımda sönmem alevimde közümde
Dünyayı verseler para etmez gözümde
Doğru yol arama haraminin sözünde
Dile düşürür âleme sezdirme beni

Giderim zalim felek muradım kalacak
Çektiğim bu dert hangi deftere sığacak
Sevdiğim hangi sevdada huzur bulacak
Bir kuru mezar taşına yazdırma beni

Ahmet Coşkun

Sıkı dur yüreğim

Sıkı dur yüreğim

dağ yüreğim
açmış beyaz kaysı çiçekleri
hircunda ayaz zemheri
ben seni severim ya

germiş yayını çarkı felek oku kınalı
bulutun içinde ay
güneş doğuruyor yüzün yar
bu diyar sevdaya güzergah
efkarım, yüreğimde ah
kuşanmışım cümle düşmalığı
ben seni severim ya

dağ yüreğim
dalda bülbül kesilmiş
şakiya şakiya ötüyor sabahın seheri
ben seni severim ya

ey her mevsim bahar sevdam
erit içinde karı geçirt fırtına boranları
yarın yanağı ibadet dudağı dua
dar geçitlerden geçeceksin ha
çengi cengi meydana
sıcak döker teri kanı
ben seni severim ya

dağ yüreğim
aşk bayrağını çek göğ
çelik sineni döve döve
ben seni severim ya

vurmuşum kendimi deli deli
umut çiçeklerini yüreğe ekeli
ensemde soluyor aşkın nefesi
sıkı dur yüreğim olma katı
sevda dağıtır her kasveti
yarın pamuk elleri
şirin dilleri

Ahmet Coşkun

Sıkıntı

Sıkıntı

karanlık gece değil
öyle bir kuyunun dibinde
şimdi gökyüzü köründe
aydınlıklar çığlık atıyor
kederinde

yıldızlar boncuk elinde
ay çığnıyor kör ebe
yüzüm güneş yanığı
görmedim düşümde
gün nerede

içimde kan dalaşı
kalp akli etmez yoldaşı
sanki gözlerim su başı
akan damla yaşı
nevale

içe kapandım içime
biçimsiz lime lime
bir tek kelime
çığlıklarım
kime

Ahmet Coşkun

Sılama

Sılama

Sen bir sevdasın ağrı eteğinde
Kopsam boran tipiyle gelsem

Kaysılar İğdir da çiçek dökende
Ovaya ilkbaharı eksem gelsem

Yaralansam çizik cizik kanasam
Tuzluca/nın tuzuna ilaç gelsem

Doğubeyazıtta Ehmedê Xanî
Yüklenip suçu günahı al gelsem

Karacaören yol boyu söğütler
Acem Azeri köyler geçip gelsem

Daha on dördünde sevdiğim kızı
Sağ mı ölümü acep bilip gelsem

Sevdiğin kıvırcık kuzu çobanı
Giyinsem abamı çıkıp da gelsem

Bir devri kapatıp bir devran açsam
Gökte yıldız kadar barışla gelsem

Şimdi bahardır gül çiçek yaylalar
Vadedir ruhu teslim etsem gelsem

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sırdayım

Sırdayım

Kuruttu zemheri geldi soğuşu
Soldu gül çemen dağın doruşu
Dalında kaldı yemişin koruşu
Öpüp kokladığım güller ağlasın

Kanar yaralarım kanar ha kanar
Kandığım sevdalar tutuşup yanar
Eğilmiş sevdiğim zemzemi sunar
Sohbetine hasret diller ağlasın

Eğlen karaahmet yolun sonudur
Geldin gidiyorsun aynı konudur
Giydiğin dervişin beyaz donudur
Görünmez tabutum yerler ağlasın

Ahmet Coşkun

Sırrı kadem

Sırrı kadem

yağmur gibi yağıyorlar üstüme
duvara ilk resimleri çiziyorum
çağların eskimişliğinde
işreti ilk harfe dönüştürüyorum
boğuluyorum bir deniz
kaç yüz yıl yaşındayım

kitap okumadım
öyle ağır bir yük kitap taşımak
ilk alfabe adımı yazmışlığım
ilk ve son öğrendiğim hiçe
ummi bir seferberlik ki
büyümek

medrese cami yolu tutmadım
hiç dua bilmem
içimde bütün dinlerin ilahileri
sonsuz bir müzikal akışta
mest ediyor beni varlık
ibadette yorgunum

rüzgâra fırtınaya tutulmuş
ilk bahar seli köpüklenmiş sulara
var oluştan beri akıp gelen güne
mahzene kapatılmış bir alim
bilinmezlik öldürecek
bildikçe

gömüldüğüm bu zindan
hicretli ömür oruçlu dünya
harf yutup kelime heceler
bütün kuşlar bilge
kim eğitiyor kim öğretiyor
sırrı kadem benim

Ahmet Coşkun

Sırrına eremedim

Sırrına eremedim

Vakitsizdim bir seherde uykuda
Yusuf gördüm su çekerdi kuyuda
Camdan fanus döner çeker içine
Kenan çölde sevdaladı gül beni

Dünya denen boş hayalle bir rüya
Uymak için süründüm türlü boya
Görmedim bir köşede fakir doya
Mecnun gibi çölde buldu yol beni

Ermez oldum hikmetine sırrına
Şu ömürde kısa dünya turuna
Bunca ahu zarlar neyin uğruna
Zehirledi damağımda bal beni

Coşkûnî der coşa gelip arındım
Dergah gezip urbalara sarındım
Bir çocuğun gözlerinde yarındım
Ağır geldi darı dünyanın al beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sinme

Sinme

Sindiremiyorsam
iç organlarımın hazımsızlığı
göğsümün çeperlerine çarpıyor
dünyaya geçiriyorum
ağzım burnum midem
bir sevgi sığacağına
kuluçkada

kurşun yutuyorum sanki
kanım rengini kaybedeli
barut kusuyorum

kuşkumu koşturdum
geceyi yakalarken sinsice
ölü yıldızlar doldu avuçlarım
ay dede çocuklarını ararken
mezarımın başında

Hiç ayrılmadık ki biz
tanrımla ben iyi kötü
ateşte demlenirken
cennetin kokusu
beşik sallardı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sokak şiirleri 16

Sokak şiirleri 16

Akşamı beklerim başla program
Çok acıktım iki gözümle doysam
Bu günde kaburga dolması şansa
Adını duyarım yemedik nasıl

Heycanla menüye vakti ayırdım
Artandan nasibim olsa imrendim
Hırsız değilim ya doymaya geldim
Eksiksiz sofraya konmadık nasıl

Dünyadan habersiz çalın davulu
Ağzımıza değmez biz attık havlu
Nerden bulursunuz parayı pulu
Atmış yetmiş yıldır bulmadık nasıl

MasterChef fırında yanıyor aman
Umrunda mı halkın halleri yaman
Bizdeki yokluktur sendeki umman
Yüzmeye dalmadık derinlik nasıl

Hemşerim artist ol yada futbolcu
Gizli şahit yada uzman komplocu
Bunlar ters giydirir damda pabucu
Okeye dönmedik jokerlik nasıl

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sokak şiirleri 56 - Tak etti

Sokak şiirleri 56 – Tak etti

Ayna koydum duvara
Baktım o nazlı yara
Yâr uykuda uyamaz
Yaktım yine sigara

Zarım gelmez dubara
Kanar her yanıma yara
Bana derler fukara
Yaktım yine sigara

Talih bana gülmedi
O yar kıymet bilmedi
Dua ettim ölmedi
Yaktım yine sigara

Kaderin bana oynu
Yasak etti gül koynu
Büktü böyle boyunu
Yaktım yine sigara

Tak etti cana canan
Hep benim böyle yanan
Güzel mi senin anan
Yaktım yine sigara

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sokak şiirleri- Metelik

Sokak şiirleri- Metelik

Boyladım şöyle çarşığı
Ensem kaşığı kaşığı
Abo la fiyatlara bak
Metelik kurşun sıkıyor

Canımda çeker kebabı
Aradım zengin ahabı
Oda cartlak yutmuş hapi
Metelik kurşun sıkıyor

Cepte bir avuç fatura
Çıkmışım caddeyi tura
Kızlar gerdan kıra kıra
Metelik kurşun sıkıyor

Şöyle baktım göz arası
Âbi der hani parası
Demez mı bakma kirası
Metelik kurşun sıkıyor

La ne olacak halimiz
Yanıyor cep cepkenimiz
Tükendi her imkanımız
Metelik kurşun sıkıyor

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Solan gül yaprakları

Solan gül yaprakları

Küle döndü içimdeki ateşler
Savruldu gönlümün sevdaları
Görünmez oldu hayaller düşler
Kuruyup solan gül yaprakları

Bahçemde sarkan mor menekşeler
Penceremden taştan sevişmeler
Sevdana doyamadığım günler
Kuruyup solan gül yaprakları

Sevdik sevdalandık kana kana
Şende benle yandın yana yana
İki can birden kondu hicrana
Kuruyup solan gül yaprakları

Yaşamak gözlerimde damla yaş
Tükendi ömrümüz yavaş yavaş
Yalnızlığa kaldık dost arkadaş
Kuruyup solan gül yaprakları

Ahmet Coşkun

Sorar bizi

Sorar bizi

Hoca mektep sorma bize
Yazı gelir okur bizi
Nerden bildin deme bize
Biz okumadan yazarız

Var sayın siz bizi ümmi
Tufandayız Nuh'la gemi
Mevlanadan aldık demi
Kime sorsan bilir bizi

Bir bilinendir bilinmez
Öte dediğin görünmez
Ezel var olan silinmez
Sayfa sayfa çevir bizi

Sanma can cesediz burda
Yemiz çölde kuşa kurda
Talip olduk her bir derde
Sultan kadı bilmez bizi

Ölçümüz yoktur arşınla
Tartmayız gümüş altınla
Haşır neşiriz batınla
Haktır yola salan bizi

Ahmet Coşkun

Sorarım da sual etmezler

Sorarım da sual etmezler

Duyuramadım sesimi ben o sağıra
Terk ettim evi barkı çıktım dağlara
Yerim yurdum sığındığım mağara
Isınamadın yeller bana esiyor

Çıktım vadilerin arkların ağzından
Yemem içmem kestim boğazımdan
Kimse geçmesin yakın uzağımdan
Korunamadım seller beni basıyor

Dilimi kestim lal gezerim âlemden
Başıma ne geldiyse hepsi âdemden
Yâr da dâhil şikâyetim var rabbiden
Kurtulamadım diller beni kesiyor

Karaahmet yürüdüğü yollar taşlık
Her gelen harami istiyor bâç başlık
Kalmadı ne hurçta azık ne evde aşlık
Yerde cevap yok gökler bana susuyor

Ahmet Coşkun

Sorarsın

Sorarsın

Bağda açan gülün mis kokusu
Yeşerip dallanan ağaç dokusu
Gökkuşağı sevdanın buğusu
Gözümdeñ akan yaşa sor beni

Güneş ardın ay yıldız taburu
Bulut eyleme düşün yağmuru
Toprak suyla karınca hamuru
Tenim topraktır cana sor beni

Baktım âleme boğar yas beni
Hangi âlemdeyim tut sars beni
Aşk ağacına çaput as beni
Taşımdan açan güle sor beni

Ahmet Coşkun

Sordun mu

Sordun mu

Senin ile dağlar girmiş arama
Dokunmadın şu kanayan yarama
Gülüşünde göz yaşımı görmedin
Derdin nedir diye bana sordun mu

Sevdan beni aşk ateşte dağlarken
O gül kokan mah yüzüne bakarken
Senden başka herkes bana ağlarken
Halime bakıp hiç kafa yordun mu

Kuş olmuşsun dalan dala uçarsın
Sevda benim deyip meyler içersin
Ahkam kesip aşka kefen biçersin
Benli olan bir tek hayal kurdun mu

Sevmeyeni sevmek çile bilesin
Gülmeyenle nasıl nerde gülesin
Coşkûnîyi hiç yazmadın silesin
Sevilmeyen başı taşa vurdun mu

.....Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sorma

Sorma

Yıldız oynuyorum gece sekide
Güneşe gidiyorum yüreğimi soğutmağa
Suların kenarındayım taş zıplıyorum
Sorma iyi değilim yâr/sızım ayarsızım

Ekmek doğruyorum kuşlara caddede
Başboş köpekleri seviyorum sokakta
Isık çalışıyorum kalabalıklarda öylece
Sorma iyi değilim kendimi kendine bıraktım

Tuhaf bir göz düşmanlığı başladı bende
Kara gözlükler takıyorum gölgede gecede
Bayramlık kelimeler çıkıyor ağızımdan arsızca
Sorma iyi değilim özensizim düzensizim

Sakin ha gaflete düşüp beni bana sorma
Kendini yorma cebine bak kalbini yokla
Nerelerdeysen git oralarda dolaş iyice bak
Sorma iyi değilim fitilim tutuşur infilak ederim

Ahmet Coşkun

Sorma dostum

Sorma dostum

Bizde hayal mı koydu o vefasız
Hiç kalmadı ki dağlarım dumansız
Sevda yükü, gurbet yükü omuzda
Çok gam kederi tükettik mecalsiz

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sorsak efendi

Sorsak efendi

Uyuyor musunuz aklıma geldi
Ben uyumuyorum gecemi deldi
Kelepçeli hasta anne nöbette
Geceniz nasıl hiç uyudunuz mu

Yüzler gülüyormu akşam sofrada
Çocuklar oynuyor mu ortalıkta
Bankalar faizler borç bataklıkta
İcralık hacizlik hiç duydunuz mu

Okuyup üfleyip haç hatmettiniz
Kutsal topraklara gidip geldiniz
Huşu içinde farz ne feyz aldınız
Hakkın kelamına hiç uydunuz mu

İnsanlar diyorlar çöpte aranır
Bu çağda insan olanlar utanır
İnsanın buna canı mı dayanır
Kendinize ayna hiç tutunuz mu

Oturup ahalde konuşsanız bir
Sevabı günahı saysanız bir bir
Diliniz döküyor herkes bize bir
Sualim yalana hiç doydunuz mu

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Soyka

Soyka

şu fani dünya tersine karılmış
hele bak ta gör kim kime darılmış
can ciğermiş gül dikene sarılmış
bûlbûlün bağında baykuş eğlenir

güzeller geceye gökkuşağı renk
yükünü tutanlar karanlıkta denk
gündüzü içenler gece çengi cenk
yoksulun aşında berduş eğlenir

dokunsan keyfine düşer efkara
ağlayıp sızlar bahtı senden kara
cigeri çürümüş etmez beş para
erir beyin yürek bomboş eğlenir

kalmaz dağlarda kar ovada gülü
gömsen yeşermez ot toprağı ölü
harmandan savrulur havaya külü
ayni cehenneme dolmuş eğlenir

Ahmet Coşkun

Sönmüş yıldızlar

Sönmüş yıldızlar

Gül akardı gönül evvel zamanda
Kapıldım nefsimde aşkı umanda
O güzel günlere sor neler olmuş
Öptüğüm dudağın alevi sönmüş

Sevdaya düşenler arar sorardı
Her yer gül çiçek gönül bahardı
Ne oldu sevdana yerin mi dardı
O güzel gözlerin ateşi sönmüş

Bir yürüsen ceylanlar kıskanırdı
Aşksız gönül hasetten paslanırdı
Hangi aşık sevmekten usanırdı
Bitmiş o arzular işvesi sönmüş

Kalbimde mazim canlanır bazı
Güzeller geçti bulamadım hazı
Vazgeçmezdi gönül isyana razı
O gülen yüzlerin neşesi sönmüş

Mavi gökyüzünde açardı bahar
Geceyi süslerdi parlak yıldızlar
Gül bezenirdi gülüşünde gülzar
Geçmiş yaz baharı hevesi sönmüş

Coşkûnî Ankara - Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Sönük kıvılcımlar

Sönük kıvılcımlar

Sen yağarsın yağdıkça ıslanırım
Yoksan kalbimde kimi kıskanırım
Bir yangın var nah şurada şuramda
Sönse söndürebilsem uslanırım

Etmedin hiç bana cilve nazını
Gölüşünde gördüm buz ayazını
Ağzımı açmadan eğdin ağzını
Sirt verilmez duvara yaslanırım

Uzaktan bir sevme değildi duysa
Sevmeyeni sevmek nasıl bir halsa
Nankör aşk dalında kuruyup solsa
Demir olsam toprağa paslanırım

Karşılıksız karşı dağların karı
Gönülde gezdirme gönülsüz yârı
Nasıl ördün bilmem çelik duvarı
Duyulmaz derinlikte seslenirim

Bazen olur böyle deli sevmesi
Şartta değil onun seni sevmesi
Başına buyruk bu insan sevmesi
Kırık ayna taranır süslenirim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Söyle

Söyle

Beni ölmüş sayan gafil
Yaşadığın kaça söyle
Bana olmazmış hiç kefil
Tavuk kazın kaça söyle

Boy gösterme şu meydana
Her bayramda kestin dana
Dilim düşmez mi garibana
Hayır payın kaça söyle

Haç edersin Arap eli
Nakşedersin acem gülü
Karga edersin bülbülü
Kafes kuşun kaça söyle

Ölmez mısın kalıp böyle
Karun musun ecel peyle
Bir gün ölsen meram eyle
Bir kötülük kaça söyle

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sözüm kalmadı

Sözüm kalmadı

sorma aşkı gönül neler çektiğim
sırdaş deyip artık derdi söylemem
senin gözünle bakıp güzel görmem
gönül sana gayri sözüm kalmadı

bel bağladık nice dostu düşmanım
sanma başım eğip şimdi pişmanım
boşa harcadığım ömrüm zamanım
dostum sana gayri sözüm kalmadı

ilham verir devrin devran hocası
tutmaz olmuş kullularının bacası
kozasında solmuş gülün goncası
insan sana gayri sözüm kalmadı

hinlik ile hanlığın lazım değil
yokluk ile varlığın lazım değil
ölüm ile canlılığın lazım değil
dünya sana gayri sözüm kalmadı

Ahmet Coşkun

Su perisi

Su perisi

Geldim geçtim bu dünyadan
Uyandım tatlı rüyadan
Ey hikmeti bol yaradan
Yandım yandım yâr elinden

Saçları altın sarısı
Gözleri deniz mavisi
Sanırsın ki su perisi
Yandım yandım yâr elinden

Burnumda tüter kokusu
Elinde gönlüm tapusu
Ahir ömrümün kabusu
Yandım yandım Yâr elinden

Ver cenneti burda bana
Aşk içeyim kana kana
Doyamadım ki dünyaya
Yandım yandım Yâr elinden

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Susaya

Susaya

Harfler
Alfa/beynim içinde
Çeperleri yalıyor
İhlal ve ihtilal
İhmal

Kilidi atmışım suya
Kendim kendime yasak
Güvercin kokulu ellerim
Unutalı kelebek uçuşları
Çalıntı bir gülümseme
Yüzümün yanığı

Suyun yüzü gökyüzü
Ufkuma değişiyor gözü
Bir hebaya d/aha mih
T/artmaz dağılır terazi
Sönmez ateşi közü

D/ilim avucumda
Kilitli

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Suskun

Suskun

Bana soruyorlar
pek konuşmuyorum sen abi
ben kalemle konuşuyorum
o beni anlar
o beni dinler
ben sizin kahrınızı nasıl çekeyim

ayaklarınız havada
diliniz kızgın ateş

avcı önünde bir ceyalın sekişini
his edebilirmisiniz
ya yetim bir çocuğun gözyaşını
yoldan karşıya geçmeye çalışan bir yaşlıyı
hiç
oturup bir dilienciyle sohbet ettiniz mi
sanmam

ben başka bir alemde yaşıyorum
başka bir dünyam var
insanlar içinde insandan uzak

gökyüzünü seyer ediyorum denizle birleşene kadar
dağlara dalıyorum göklere varana kadar
gül bahçelerini geziyorum
kokudan bayılana kadar

siz bana bakmayın
takılın şen şakrak şatavatlı hayatlarınıza
bırakın dünyayı kendinizden bi haber
hepiniz bir gün bana uğrayacaksınız ben orda olmayacam
zamanın içinde sizin olmadığınız yerde olacam

kimi halleşmeye gelir
kimi delleşmeye gelir
kimi külleşmeye gelir
kimi ölümsüzlüğe

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Sustu susuyor

Sustu susuyor

Dertli dertli inledi gönül sazım
Çalıp söyledim kesildi avazım
Saçlarını tel telledim perdeye
Sesime ses vermez sustu susuyor

Günü savurdum geceler düşünce
Başımı koyardım geceler düşünce
Geçmiyor günüm düşünce düşünce
Yüzüme yüz vermez küstü küsüyor

Dil dökmüyor artık tatlı dilleri
Bülbül olsam esmez seher yelleri
Rüzgarlarda yangınının külleri
Sözüne söz vermez esti esiyor

Bir vefaya bir veda ya gelmeden
Düştüğüm şu garip hali bilmeden
Coşkûnîyi sual etmez ölmeden
Yoluma yol vermez kesti kesiyor

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şad eyle

Şad eyle

Gel benim gönlümün şahı
Gönül sevdanın dergahı
Gökten indir yıldız mahı
Tatsız günümü dad eyle

Hasretim cennet kokuna
Gül olsam taksan yakana
Her gece girsem uykuna
Gördüğüm düşü yad eyle

Derdi yazayım dertkârım
Bitmiyor benim efkarım
Ey güzel yâr sitemkârım
Bir busenle şan şad eyle

Gök denizim mavi gözüm
Ey benim aydınlık yüzüm
Aşk telim kemanım sazım
Güzel günlerin vad eyle

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şah benim

Şah benim

Aldanma gülün mis kokusuna
Ona rengi veren bülbül benim
Bensiz yatmazlar düş uykusuna
Güzeller şahının girdim koluna
Türküsu söylenen maşuk benim

Gözüme pervane döner gözler
Sohbet muhabbettin balı benim
Aşk benim devasın bende sezer
Şadı sarhoş olup muhtaç gezer
Meye kadeh sunu âşık benim

Günü serden geçer aşk seline
Damla damla terim akar benim
Ay doğar erkenden gül yüzüne
Bensiz can gelmez canın özüne
Güzeller şahına kuşak benim

Çevrilmez bensiz bu âlem çarkı
Önünden beklenen kapı benim
Dünyan aydınlatır yüzüm şavkı
Sürüp gelen hayat benlen baki
Toprakta yeşeren başak benim

Ahmet Coşkun

Şair şiir aşk memleket

Şair şiir aşk memleket

İp/im karakoyun yününden
Dalım kaysı ağacından olsun
Ölüm az memleket koksun

Keşke kolayca yazdığım gibi
Sırtlayıp taşıyabilseydim şiir
Yazmanın ağırlığı taşınmaz
Memleket üstüne birkaç söz
Aşka çeviriyorum kör yanımlı
Kelebek uçuşu bir geçmişten

Bak kaç cephede kaç suret
Her birinde ayrı bir nişangâh
Uçurtmayla vursun çocuklar
En çok iğde ağacı çiçek açsın
Sevdalılar mendil bağlasınlar
Aşk varsa memleket güzeldir

Benim sevdiğim yeşili maviş
Gökten aldığını denize sermiş
Umutla bir bulata saklanmış
Yağsa kuşkanadından adalet
Kurusu kapıda kıtlık kıyamet
Heybemde gökkuşağı zulalar

Benim geceden öten bülbül
Dalımda memleket açar gül
Özgürlük ölümse vatan ödül

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Şairin hüznü

Şairin hüznü

Gül bağlara bahçıvan
Yolda kalmışlara kervan
Kanayan yaralara derman
Bir başına düşer yola üryan
Şairin hüznü gülücüğünde saklı

Kendini dağlara vurur
Biçemediğini eker durur
Güz yapraklarıyla savrulur
Hayalinde güzel dünyalar kurur
Şairin hüznü gülücüğünde saklı

Sularla şelale
Dağlarda yaban gülü
Gecede parlayan yıldız
Gün batımında kızıl alev
Şairin hüznü gülücüğünde saklı

Dert eder dertler
Kabullenmez zulmetleri
Omzunda taşır sefaletleri
Dünya kurulduğundan beri
Şairin hüznü gülücüğünde saklı

Dizilse de kurşunlara
Sürülse de zindanlara
Baş tacı olsa da saraylara
Bayrak olup dikilse de burçlara
Şairin hüznü gülücüğünde saklı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şapşık

seni görür görmez dağılıyorum
tıpkı seni gördüğüm ilk gün gibi
sensizken içim içim ağlıyorum
içiyorum, acı acı içiyorum
halim ahvalim berbat
kurt kuş börtü böcek
seyrimde ağlıyor
gülüyorum

sen beni dağıtıyorsun
sen beni dağıttığını biliyorsun
kendimi toplayamıyorum

dağılıyorum bir gırdabın içinde
çözülüyorum silüetler silik gergefte
işlendikçe sökülün söküldükçe işlenen
kıyıları kulaç kulaç nefes nefes
sevda akıyor suya filim şeridinde
herşeyi pas geçiyorum acele acele
zikirde dönen derviş deminde
sallanıyorum

aramızda bir köprü var
geçecem, geçecem ama
adı sırat

Ahmet Coşkun

Şaşma gönöl

Şaşma gönöl

aldın başını gidiyorsun
kendini dağlardan aşır be gönöl
fokurdayıp kaynıyorsun
kendini ummandan taşır be gönöl
sıgmadın koca aleme
var göklerde şaşır be gönöl

alemin güzeli çoktur
kapanan yaraları kaşır be gönöl
sevda ayaza benzer
ruhun bedenın üşür be gönöl
ol sevgili yukarıda
hakkı gönlüne düşür be gönöl

sevda güzeldir çiğ kalma
aşk dergahında kendini pişir be gönöl

Ahmet Coşkun

Şaziye

Şaziye

Gölge düştü mahallenin üstüne
Bak yüreğime ateş düştü yine
Sarhoşlar akşamı kurmuş duvara
Arka sokaktan dolan gel Şaziye

Bakkal manav kapatmıyor dükkânı
Bellemişler gezindiğin mekânı
Birazdan çekilir devlet erkânı
Kem gözlere görünme gel Şaziye

Duydum hayırsızın gitmiş İzmir e
Dilekçe vermiş karakol amire
Elin maşalı gelmezsin emir e
Kaşın gözün çatmadan gel Şaziye

Coşkûnî bu mahallenin çocuğu
Takmışlar boynuna azar boncuğu
Kara gözlerinde damlalar buğu
Hüznü gönle katmadan gel Şaziye

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şem

Şem

Bir rüyada gördüm beni
Göz göz etmişler bedeni
Sordum varmı bir nedeni
Bir divana gönderdiler

Meclisleri perde perde
Pervane dönerler yerde
Tütsü tüter koku zerde
Bir zikirde döndürdüler

Odunu yok alevi yok
Tüter baca dumanı yok
Yemez doyar azığı yok
Bir ateşte söndürdüler

Kainat bir harfsiz belge
Her canlı kendine bilge
Gerçeklere insan gölge
Bir nefeste öldürdüler

Ya Allah bismillah dedim
Ölünce kendime geldim
O görünmez zırhı deldim
Bir makama bildirdiler

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şenay

Şenay

görünce ay avucumda donuyor
yıldız yağıyor bulut buz kesiyor
aşkın beni gözlerinden asıyor
ne olacak benim halim şenayım

göz açtırmıyor gönül biçareye
deva diye sarıldım her çareye
sarılmışım sarılmaz bir yareye
sensiz ne olacak halim şenayım

sen yürüdükçe ırmaklar kuruyor
kıskanıyor gülşen güller kuruyor
gönül senli ne hayaller kuruyor
kahrolacak şu bedenim şenayım

sevda kurşun yemiş kanar içeri
hangi kitaba katsan yok geçeri
kim sokacak şu yarama hançeri
ölümsüzmüş sevda derler şenayım

anlatılmaz bu dert dosta düşmana
yağmurlarla akıp dolsam ummana
kül olayım düşmeyelim amana
aman vermez hallerdeyim şenayım

Ahmet Coşkun

Şeytana takılma

Şeytana takılma

Bahçeden geçiyordum
Bahçede bahçe, gül çiçek rengarenk
Ağaç dalları yüklü meyve sırtına denk
İştah kabardı can çekti
Aslında ben iyi adamdım, haram yemem
Kendim çekemedim
Bir adım geri, bir ileri
Şeytan arkadan iterek sürdü ileri
Of be doyulmaz lezzet
O gün bu gün hiç dönmedim geri
Karşıda villam
Çarşıda ave mem
Altımda bmvm
Melekler cennet sunsa gidemem
İyi ki tanışmışız be şeytan
Bereketi bol sofram, güzel
Hadi afiyete
Ta kıyamete

Coşkûnî

BU ŞİİR ŞEYTANA UYANLARA ATFTIR

Ahmet Coşkun

Şifa bulsam

Şifa bulsam

bir arzu endam eyle, gönlüm şenlensin dilber
sefamız olsun sevmek, sevda-i aşk demlensin
al götür beni burdan, cihan şenlensin dilber
yorgun dargın viranım, sevda-i aşk demlensin

bahar salsan yüreğe renkten renge bezensem
tutkun mahmur gözlerim, gözlerinde gezinsem
bu ne efsundur dilber, şifa bulmam düzelsem
kurumuş gözlerimde, sevda-i aşk demlensin

kopsun fırtına boran, dağlara karlar düşsün
gül kokan nefesinden, payıma busen düşsün
kıskansın canlı cansız, sevdamız dile düşsün
sevdanın dergahında, sevda-i aşk demlensin

sen ki canım cananım, ey ömrüme revanım
bir kez sarılsan bana, cennet olur mekanım
seni can bilir canım, yok ki başka meramım
el sür kanan yarama, sevda-i aşk demlensin

Ahmet Coşkun

Şiir yüreğim

Şiir yüreğim

tıp tıp damlaya dur
şu eski tarihi çeşme gibi
sıvan sökülmüş taşların aşınmış
otların içinde kaybolmak üzere
ah benim şiir yüreğim

sessiz gözlerini yum
çocukluğunun uçurtmalarında
mavilerde süzül anılarında
mavi buluta mavi kuşlara uzan
ufkun kızılı batmadan

sevda derviş bohçası sırtında
sofranı kur bölüş havalarda
dinlet türkünü gök semalarda
arada bir yere in mezar taşına
ah benim şiir yüreğim

ruhun bayram seyran
bedenin işkencede
ah yüreğim

Coşkûni - Anakra Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Şikayet

Şikayet

Dedim belki kadı efendi bakar davaya
Beni görünce kaldırdı parmağı havaya
Haşa dedi tövbe de padişahım çok yaşa
Haydi kellen ucuzsa var git sen padişaha

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şimdi

Şimdi

Şimdi
Ben bir yalan söylesem
Sen yedi mahalle davul çalarsın

Şimdi
Ben bir doğru söylesem
Sen kırk yıllık yeminimi bozarsın

Şimdi
Kalem sende defter sende
Sevabımı günah diye yazarsın

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ŗu dağları katsam önüme

Ŗu dağları katsam önüme

Kınalı kuzular diyarı
Karlar eriyince baharı
Koyun kuzu sarar eteği
Ŗu dağları katsam önüme

EŖkıya indedir çekilmez
Pusu Kurdu kuŖu eksilmez
Yol bulup öteye geçilmez
Ŗu dağları katsam önüme

Yar mendili alan kaçmıŖtır
Düşmanını vuran sarmıŖtır
Kimsesizler yuva kurmuŖtur
Ŗu dağları katsam önüme

Kaçtı aşiretin uykusu
Yaban gülü kekik kokusu
Kalmadı bozuldu dokusu
Ŗu dağları katsam önüme

Karaahmet varıp görseydim
Ŗenovada çadır kursaydım
EŖ dostu yanımda bulsaydım
Ŗu dağları katsam önüme

Ahmet CoŖkun

Şu dünyanın halı

Şu dünyanın halı

Gelen dertli giden dahada beter
Yalan dünya fani insan de yeter
İçi boş karanlık bacalar tüter
Şu dünyanın halı perişan canan

Gelde güzel olsun gönül bağımız
Dünya kebab olmuş erir yağımız
Ölülerden medet umar sağımız
Şu dünyanın halı perişan canan

Doldur kadehimi boşa çevirme
Gül yüzün soldurup kaşın devirme
Coşkûni âleme kızıp delirme
Şu dünyanın halı perişan canan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Ŗu İğdırın dağ köyünde bir güzel

ne güneştir ne yıldızdır nede ay
insan suretinde güzel ne var say
gezdim Ankara İstanbul İzmir vay
Ŗu İğdırın dağ köyünde bir güzel

sabah seher düşer yayla yoluna
çifte gülle çift örükler koynuna
bakılmıyor narin selvi boyuna
Ŗu İğdırın dağ köyünde bir güzel

desem öte acem elinden değil
Azeri mi Kürt mü Türk mü hiç değil
inmiş gökten bura ona yurt değil
Ŗu İğdırın dağ köyünde bir güzel

baktım eda naza baldan yüzüne
diyemedim elden güzel bana ne
konuşsam eğlense düşsem izine
Ŗu İğdırın dağ köyünde bir güzel

karaahmet güzele güzelleme
de güzeli sevmek sevaptır değme
sakın ha nazarlardan böyle övme
Ŗu İğdırın dağ köyünde bir güzel

Ahmet Coşkun

Şu meydan

Şu meydan

Çıksam dağların yücesine
Sesim varsa yer cücesine
Güneş doğursam gecesine
Şafak şafak sökün beni
Kırıp döküp bükün beni

Denizi taşırsam güne
Dalga dalga vursam kine
Silip süpürsem derine
Damla damla dökün beni
Kırıp döküp bükün beni

Haber salın eşe dosta
Zalimlere çeksin posta
Bağ solmuş gönül yasta
Elvan elvan kokun beni
Kırıp döküp bükün beni

Boş koymazlar meydanı
Oynamazlar her gaydanı
Kimse sayılamaz adını
Alev alev yakın beni
Kırıp döküp bükün beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Şu sevdalar

Şu sevdalar

Bahar kokar hazanı kışı gülün
Göğüste dikenî şeyda bülbülün
Yandıkça tazelenir sönmez külün
Şu sevdalar eder deli divane

Bir çift göze tutkun ahu zarı
Her gün aynı yerde kurar pazarı
Gönülde hayalde yarin nazarı
Şu sevdalar eder deli divane

Aya aşık yıldıza sevdalanır
Dağlar geçilir deniz arşınlanır
Bir sevdalı söze düşüp ağlanır
Şu sevdalar eder deli divane

Kerem olur Aslı olur efsane
Yanıp tutuştukça gün hafta sene
Bahtı kara geçer yüzü gülse ne
Şu sevdalar eder deli divane

Bir gönüle düşmeye gör sevdayı
Düşer dile kurtaramaz yakayı
Sarmış Coşkûnîm başına belayı
Şu sevdalar eder deli divane

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Tabibim

Tabibim

Bir sevdaya kurban gitti ne deyim
Çok eğildik doğrulmadı yol bize
Bir vefasız aşka sardı ne deyim
Kapısında kulum tabip vefasız

Gönül sevdam saldı beni gölüne
Su taşıdım üşenmeden gölüne
Sen kurudun ben yürüdüm ölüme
Çoğaldı dertlerim tabip dermansız

Gül soldukça kanar yara ne çara
Söz kar etmez düşüyorum tekrara
Gün geceyi meye saldım efkara
Nefes aldirtmıyor tabip amansız

Ömür baharın sevdalı kar kışa
Hangi sevda aşkla gidiyor başa
Coşkûni kaderin sevdasız yaşı
Beş vakit secdeyim tabip imansız

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Tabip gelmiş ne çare

Tabip gelmiş ne çare

Sen bilmezsin yarayı boşadeşme
Göz yaşlarım akıyor kanlı çeşme
Ben düşümüşüm sen bari düşme
Penceremde ölü kuşlar uçmuyor

Vazgeç tabip vazgeç ilacım yara
Bu yara olmasa çıkamam bahara
Gönlümde düşmüş gül ahuzara
Bahar içinde kışlarım geçmiyor

Çektim çile cefa azad etmiyor
Her gün azaptayım derdim bitmiyor
Hayalde dolaşır uyku tutmuyor
O vefasız gönül kapım açmıyor

Yarama dudağı pansuman yârin
Beni o yârin kokusuna sarın
Acildeyim acil geç olur yarın
Bekliyor Azrail kefen biçmiyor

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Tabiri caiz

Tabiri caiz

Yüreği dışa vurdu
Kemirdi içini kurdu
Kaç zaman ıslak
Taşlar çimlendi

Özünü bozdu zemin
Güneş altı yıllık pus
Erken doğum zaman
Yaprak ağlayan ağaç

Çiçekler yara bere
Kelebek kıyım kıyım
Hava ki yük nefese
Koku tütsü tütsü

Erken büyür çocuk
Akran yetiškine
Kadınlar süssüz
Renksiz dünya

Yılkı atlar insan
Medeniyet duvar
Çarpan çırpınışlar
Yaban çıgıllıklar

Öncesi incinmiş
İncisi dökülmüş
Kendine irkilmiş
Batık umman

Aç kokulara uyar
Her esen rüzgâr
Boyun bükmüş
Silik adamlar

Yenmeli zaman
Bulmalı devrini
Kapatıp evreni
Doğuma kaç var

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Tâğut yaylası

A canım
Hangi yarama tuz başacaksın
Yürek parça parça ağızda
Sevda kan kusuyor

Tâğut yaylasında Temmuz ağlıyor
Çiçekler dizilmiş dara
Hangi cehennem yakacakmış
Ermeden bahara

Bu yara öyle bildiğin yara değil
Gül de bastım külde
Geceye sarılmış göğün mavisi
Ay ağlar yıldız dökülür

Güneşin gözlerinden

Ahmet Coşkun

Talih

Talih

Ben yağmurken
Bulutsu bulutsu ağıldım
Çal çamur olurdu ayaklarım
Sonra bereket açardı yüzüm
Yeşillenirdi
Ellerim

Benim kıtlığım yediverenlerde
Bir başakta kaç tane var sayardım
Yonca tarlasında dörtlü arardım
Kar suyu kar eriyene kadar
Kururdum
Kalırdım

Mest olurdum çiçeklerin seyrinde
Huriler öpücük atıyor cennetten
Hangi akıllı götürmüş ta oralara
Hayalin tatlı oyunları varmış
Belki sıra bana gelmiş
Müptelayım ya

Varım varım
Ruhumu teslim etmeye

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Taşınmışsın yüreğimden

Taşınmışsın yüreğimden

Öyle cız çıplak bırakıp gitmişsin
Böylede olur mu aniden habersiz
Gecenin bir vakti
Uykumu bölmüşsün rüyamın ortasında
Daha saçlarını örüyordum
Al yanaklarının pembesinde
Gözlerinle pişpirik oynuyorduk
Dünyanın bir ucunda

Kala kaldım pijama terlik evin içinde
Nasıl baş edeceğim ben bunca şeyle
Neyi nereye koyacağımı bilmeden
Giderken her şeyini bırakmışsın
Düzeltemiyorum toplayamıyorum
Kaldım bir karmaşanın içinde

Her yerde her şeyin dağınık göz önünde
Kıyamıyorum değemiyorum perişanım
İtinayla öpüp severek ipeklere kokulara
Yükledim ağlayarak sevdanın vagonuna
Gözlerin düşecek diye çok kokuyorum
Kalbini arıyorum karmaşanın içinde
Bindim yükün üstüne şehri dolaşıyorum
Adres bırakmamışsın

Ahmet Coşkun

Tatlı bir kız

bu güzellik başka elden
kokusu kekik karanfilden
anlarmı ki bizim dilden
gülümsemem ürker keklik

yanak tombul alın tepik
pazar yeri çeker mekik
bu kız tatar gözler çekik
selam versem ürker keklik

saçlarını üçe bölmüş
şaldan kumaşa gömmüş
her yanında ağır gümüş
ıslık çalsam ürker keklik

gözler içe doğru fener
kalemle çilmiş her yer
tarihe bir seyrü sefer
okunmuyor ürker keklik

sabah sabah var bi hikmet
dur bakalım karaahmet
her güzele atma kement
evcil değil ürker keklik

Ahmet Coşkun

Topik

Topik

İnceciktin sen tombulum
Bel saramaz artık kolum
Görmeyeli ne olmuşsun
Birazda kısalmış boyun

Böyle değildin eskiden
Geri kalmazdın suskudan
Kaçardın kavga küsküden
Bir hal olmuş huyun suyun

Açma konu üste konu
Bulmadın mı güzel sonu
Değişmiş sesinin tonu
Ses vermiyor telin yayın

Benle mı geldin pazara
Kimle gelmişsin nazara
Kamyon mu çarptı kazara
Çıkmaza mı düştü yolun

Balık mısın sen balına
Bakmıyorsun hiç halına
Benden uzak git yoluna
Vardır dengin elbet bulun

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Tutkunum

Tutkunum

ey dikenine gül olduğum
kışına buz olduğum
güzünde sararıp solduğum

Sen ki cana bir nebze aziz cansın
Sen ki gönlüme gönülden heycansın
Bırak şu bedenim uğrunda yansın
Sevmişim ya boş ver kader utansın

ey aşkından helak olduğum
yanında acemi çaylak olduğum
kapısından her sefer kovulduğum

Ölüm deme bana gözlerin yeter
Şürün deme bana sözlerin yeter
İki dünya seni özlerim yeter
Sevmişim ya boş ver kader utansın

ey göğümde yıldız saydığım
cemaîni cennet saydığım
yemeden içmeden doyduğum

Dermansan der beni çürüyeceğim
Şaştım kaldım nasıl yürüyeceğim
Yaşamıyorum öldüm öleceğim
Sevmişim ya boş ver kader utansın

Coşkûnî Ankara -Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Tutuklu

Tutuklu

Gözlerin tuttu beni
Kitlendim bir zindana
Ellerim boş çırpınıyor
Ayaklarım mih çakıldı
Sarıldı sanki etrafım
Gidemiyorum

Karardı gözlerim önü
Yüreğim bir hoş oldu
Bedenim sarhoş oldu
Yığıldım yerde kaldım
Ne oldu ne haldeyim
Bilemiyorum

Havada kuş sesleri
Güneş vurmuş güne
Bahçeler çiçek böcek
Bir güzel akışı hayatın
Sürüyor arkında zaman
Gülemiyorum

Tatlı dilli bal dudaklı
Apak al yanaklı dilber
Sarı saçlı cennet güzel
Dikmiş yemyeşil gözler
Kanım donuyor duruyor
Gülemiyorum

Yıldız düşüp ay kaçıyor
Işınlanıp gece geçiyor
Nakış edip gül biçiyor
Dönüp de beni seçiyor
Kalbim zavallı uçuyor
kaçamıyorum

Azat et azabım kurban
İçme kezzapım kurban
Telline mızrabım kurban
Verilmez hesabım kurban
Çek bana bir tırpan
Biçemiyorum

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Tutul da gör

Tutul da gör

Aşkı sözde şeker balda
Hele hasret özlem kal da
Gün saatin belli olmaz
Gül cemalin solar dalda

İşin olmaz para pulda
Kıvrılırsın kuru çulda
Bir başına kalıp yolda
Gül cemalin solar dalda

Acı tatlı umrun olmaz
Çatılarda kumrun olmaz
Yaşanacak ömrün olmaz
Gül cemalin solar dalda

Varın yokun olur heder
Olursun garip derbeder
Ah o kara gözlü dilber
Gül cemalin solar dalda

Tutunursun bir hayale
Hiç olmayacak ayale
Yalnızında bir velvele
Gül cemalin solar dalda

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Tutuldum yarenler

Tutuldum yarenler

yaş kemale erdi diye kınama
sevdalı gönlümde bitmez sına
el alem kalkmış diyorlar bunama
ahir ömrüm bir güzelde yarenler

görmedim âlemde böyle nazlıyı
gerdanı bal beyaz diller sazlıyı
süzülmüş sevdadan aşka sözlüyü
düşünde kaldım sarhoşum yarenler

gülüşü akar gamzelerden taşar
gözlerine bakan sevdakâr şaşar
bir saniyede aşıklar bin yaşar
gönül bahçemde kurudum yarenler

anım zamanım adında tükendi
hançer göğüs kafesimde bilendi
geçmiş günler hafızamda elendi
yeni doğmuş bebek gibi yarenler

karaahmet etmiş başının tacı
sevmekten gayrı yoktur bir amacı
sevmezsem gönülde kabarır acı
bir çıkmazda çiçek açtım yarenler

Ahmet Coşkun

Tutuştum erenler

Tutuştum erenler

göl toplar bağında gülden nadide
bin bir cilve nazla döner rakssade
şavkı vurur göğe dağ taş pervane
kaç yangından kaçtın dili tövbede

ceylan gözler derya içimlik bâde
kana kana içsem etsen müsaade
ah o gülümsemen aşktan ziyade
derdest olup kaldı gönöl amade

bal yanakta damla olup ıslansam
ol göğsüne kolye olup yaslansam
ince belde kemer olup paslansam
sarhoşum körkütük pilot piyade

kapıldım destursuz aktım sel gibi
sallandım savruldum estim yel gibi
gurbet mekan oldum kaldım el gibi
şehadet getirttin, karaahmede

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Tuzluca'da tuz kayalar

Tuzluca'da tuz kayalar

örmüş saçlarını boncuk tentene
kat kat sarılmış turuncu ketene
güler güzeller içinde bir tane
bakıpta göremedim doya doya

şu Tuzluca nın yolları taş kaya
tuzları sırtında taşırlar yaya
sevdalandım işveli nazlı toya
sarılıp sevemedim doya doya

Tuzluca dediğin bir küçük cadde
bir okul bir karakol uzar sade
sevdiğim sevdamı etmiş iade
meramım diyemedim doya doya

Tuzluca da tuz kayalar kazarlar
gurbette olana mektup yazarlar
sevdiğini almayı bozarlar
gurbette gülemedim doya doya

yaz olur yayla ederler dağları
pek sağlamdır aşiretin bağları
gel sevdiğim ölü sayma sağları
hastayım ölemedim doya doya

Ahmet Coşkun

Türküle beni

Türküle beni

çek elini çek elimden
yaram kanar yara kanar
usandım elin dilinden
yanar ateş alev sarar

bağımda güllerim açmış
kokunsu yabana saçmış
sahipsizim bağvan kaçmış
yanan alev beni sarar

ahım kalmış karşı dağda
bir elin yağ biri balda
gittiğin şu kara yolda
söner alev külü sarar

türküle ağıtla beni
derdinle ağlatın beni
yad yabana katın beni
bu yangınlar seni sarar

Ahmet Coşkun

Ulan Felek

ulan çarkı çürük felek
sana minnet eden namert
ben gidiyom dağlar benim
kime versen ver sen servet

yalancıyı yar kollarsın
hırsızı görmez sollarsın
garibe düzen bozarsın
asker olmam puşta emret

bir gün belin kıracağım
saçın başın yolacağım
sonsuzlara süreceğim
dert kederi sana zimmet

koymadın gül gonca açsın
koymadın kul neşe saçsın
istiyorsun herkes kaçsın
saracağım boyna kement

ulan felek kime hizmet
kim taşıyor bunca zahmet
aç mı kalsın karaahmet
tanrı etmez sana rahmet

Ahmet Coşkun

Umma gönöl

Umma gönöl

Aşkın dergahı elem
Kırılır yazamaz kalem
Her daim gönöl e ferman
Sunma gönöl sunma gönöl

Çekme sinene cefayı
Kinaye çeker ok yayı
Muhannetten vefayı
Umma gönöl umma gönöl

Namert gelir bulur seni
Mahşer olur ecel anı
Zalimin döktüğü kanı
yu'ma gönöl yu'ma gönöl

Arama bulunmaz bahane
Aynada yansır her hane
Seyreyle gelir göz öne
yumma gönöl yumma gönöl

Çöpün hakkı çöpte kalmaz
Kırk bin yansa da kul olmaz
Bir kanadı yerden kalkmaz
Huma gönöl Huma gönöl

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Unutama

Unutama

Sevdin mı demiyorum hatıralar incinir
Gel yaralarımızı deşip dokunmayalım
Aya mehtaba yattık terli toprak gücenir
Rüzgardı esti geçti artık yakınmayalım

Belki bir zaman olur unutulur içimde
Avutsamda kendimi içte kaynayıp durur
Kâr etmedi efkara sabah akşam içsemde
Sıralandı okların hep on ikiden vurur

Dağa taşa söz geçer ah şu gönül dinlemez
Sol yanımda sızılar dağlarım dumanlanır
Uykularda kabusum gizlim ağlar inlemez
Ağır bir hasret çöker hikayemiz canlanır

Resmini kaldırısamda izlerini silsemde
Hayalin dolaşüyor nefesin hep ensemde
Ağlayan hallerime zaman zaman gülsemde
Kırk pencere açsamda kokun çıkmaz içimde

Yelken açamıyorum sevda rüzgarlarına
Kırk kapı kırk kilit var açıp geçemiyorum
Kanatlanamıyorum uçup kaf dağlarına
Örümcek ağındayım sanki kaçamıyorum

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Unuttum ben

Unuttum ben

Gönlümün kapıldığı bahar yalan
Daha kimseye etmem aşkı ilan
Sende var git ey kara gözlü ceylan
Sevmeyi seilmeyi unuttum ben

Bir zaman sana ektiğim gülleri
Bülbüller gibi döktüğüm dilleri
Dağlardan aşıp geçtiğim yolları
Ahtları yeminleri unuttum ben

Küstüm mehtabına ayına gecem
Bin güneş doğsa üstüme gidecem
Kanayan damlayı senden bilecem
Ölüyüm yaşamayı unuttum ben

Coşkûnî der yaralarım sarılmaz
Yar yarası kanar durur sarılmaz
Kara sevda başka yara sarılmaz
İki dünya cennetti unuttum ben

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Unuttun mu

Unuttun mu

Bahar gelmiş bağlar süslenmiş
Bülbül konmuş dalda dillenmiş
Ses ver sese canım sevdiğim
Gönül ferman bilmez bilenmiş

Aldım ipekler top top dürsen
Saçların gül sarmaşık örsen
Beni sevdiğin gün sevdiğim
İnsen bahçeye bir kez öpsem

Günler geçiyor gün ardına
Sudur akar zaman inadına
Gözüm gönlüm sende sevdiğim
Düşmez mi sevdiğin yadına

Kalmadı sabır sebatım yar
Karardı gözümde bu diyar
Derdime dermansın sevdiğim
Unuttun mu bir sevdiğin var

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Usandım

Usandım

Zemheri basmışken fakirhanemi
Yaza kanat çırpın kuştan usandım

Her gün kara haber karatahtada
Boşa umut veren puştan usandım

Gündüzler kararırken günüm zehir
Rüyamda aydınlık düştan usandım

Devir dolup taşıp devirir devran
Doluyu görmedim boştan usandım

Gül atsam dosta düşmana nafile
Durmadan yediğim taştan usandım

Coşkûnî başın verse hak meydanda
Başı eğilmeyen baştan usandım

Ahmet Coşkun

Usandım be gönül

Usandım be gönül

Nice güzellere çeşni çemberim
Sohbetinde şahmarana rehberim
Yetmiş düvel sana güzel ararım
Gönül sana göre yâr bulamadım

Esmer bulsam sarışına ağlarsın
Kumral bulsam bahaneler ararsın
Ayak direyip beni çok yorarsın
Gönül sana göre yâr bulamadım

Kısa bulsam uzunlara hevesin
İnce bulsam dolgunlara hevesin
Ayran gönüllüsün geçer hevesin
Gönül sana göre yâr bulamadım

İlk baharda yeşil gözlü istersin
Son baharda mavi gözlü istersin
Yedi renk aştım daha ne istersin
Gönül sana göre yâr bulamadım

Nedir Coşkûnînin senden çektiği
Bir ceylan dersin bir yaban kekliği
Ömür bitmiş sarıp durma mekiği
Gönül sana göre yâr bulamadım

Ahmet Coşkun

Usanmadın be gönöl

Uslanmadın be gönöl

Ey gönöl deli gönöl divane gönöl
Dön yaşadığın kedere gama gömöl
Sönmez mi içinde yanan ateş alev
Yıllar yıldır sen usanmadın be gönöl

Kaç güzelle yandın bu kaçınıcı darbe
Kuşanıp zırhın gürzün çıkarsın harbe
Kaç sevgiliyi sevmeden koydun kabre
Has bahçen sevda mezarlığı be gönöl

Aşkın rengi gökkuşağı seçilmez renk
Her güzeli sevip kendine etme denk
Yarda değil seven yüreğinde mihenk
Kalmadı yaz bahar son hazan be gönöl

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Uzagım

Uzağım

Gönül bağlarında eser rüzgarım
Hayli zaman oldu sevda yazarım
Karşılıksız sevdana sitemkarım
Kaf dağında duran duyasan beni

Oturmuş yarenler beni mı kınar
Sen gönlünü eyle benim tarumar
Gönül söz dinlemez edemem inkar
Koz edip elinde sayasan beni

Hayalin gezsede her gün uykuda
Kaçarım kendimden adın saklıda
Reddine mazharım gönül korkuda
Beklemem bir daha umasan beni

Dağların yangını inmez ovaya
Denizin suları dolmaz kovaya
Yeminler bozulur nice tövbeye
Umrumda mı defe koyasan beni

Gayrı sevda bende gözünü açmaz
Kimse gelip sana sözümü açmaz
Hekim gelse neşter yaramı açmaz
İstemem mezara koyasan beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Uzağımdan geçen güzel

Uzağımdan geçen güzel

Uzağımdan geçen güzel
Gölüşlerin kaldı gitme
Yerin yurdun nere güzel
Kokuların kaldı gitme

Kaşın gözün cilveleşir
Sevda yürekte devleşir
Gönül hayalde sevişir
Bakışların kaldı gitme

Güler çıkar seyrangaha
Düşürüp beni ey vaha
Geceler çıkmaz sabaha
Uykularım kaldı gitme

Karaahmet bir fukara
Çevreleyip çekme dara
Deli gönlüm ezel yara
Sevdalarım kaldı gitme

Ahmet Coşkun

Uzun hikaye

Uzun hikaye

doğdum doğalı katıldım kervana
hak göğsümde yaratandan nur bana
memleket gezdim Edirne'den Van'a
bin türlüydü haller karışamadım

dertlerin gelmezdi hiç başı sonu
ne zaman nerde açılırsa konu
değişirdi gördüğüm rengin tonu
kapı açık kitli danışamadım

herkes bulmuştu yürümeye yolu
akıyordu vagonlar dolu dolu
herkes bir taraftan çekerken kolu
kıyidan köşeden bulaşamadım

arzu hal etmek istedim ah ahval
okudular bana dededen masal
serdiler önüme binlerce misal
halden anlayana ulaşamadım

hodri meydan boy bos göster dediler
ben çalıştım kazandım hep yediler
gözüme bakıp terazi eğdiler
çetin bir uğraştı yarışamadım

gönlüm hoştu dünya malı nafiye
yeterdi eve götürsem bir file
götürsündü önde giden kafile
aç gözlü insanla barışamadım

kartımı alıp durdum çok kavgaya
çok güzelle başım koydum sevdaya
herkes gibi meyil verdim dünyaya
çok geldik yüz yüze duruşamadım

hep bağlandı elim kolum avluda
sıkmadım kurşunum kaldı namluda
nice beyler gördüm ibrik havluda
çokça sözüm vardı konuşamadım

fala bakanın din imanı tasta
aldığım her tavsiye etti hasta
bir yarım yüzyılım geçti kaosta
bu pis hikayeye alışamadım

Ahmet Coşkun

Üç fidan

Üç fidan

Onlar ki darağacında kuştular
Güvercin olup göklere uçtular
Ömrümüzün solmayacak gülleri
Ölüm ki gülüm özgürlük muştular

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Üstüm başım bela

Üstüm başım bela

bana bulutlardan yağmur gelmez
gelse ne fayda sırlıklamım ezeli
ben yaralı bir adamım yaramı bil gardaş

farkındayım gül bahçelerin
kumsala uzanmış güzellerin
kızgın güneş yanar tenimde
yanarda gün yüzü göremem

kavli beladan karaya bağlanmış
akort tutmaz kırık sazım sözüm
makamı kendime has türkülerdeyim gardaş

zindanlar çürüttüm ömrümde
intiharlar savuşturdum üstümden
emanete değil bedava yaşıyorum
benim konuştuklarım gökyüzünde

memleket içimde yara insan fukara
tahta kılıçla sipersizim çekildikçe dara
içim dışım her yerim kan akar gardaş

herkes bana bir ad takar dilinde
kılıç elinde tabanca tüfek belinde
halaya durdukça sevdam yolunda
kalem kırılıyor kellem avuçlarında

açlık orucuna takatim gücüm yok
zindanlar zapt edecek suçum yok
sürünsem dilenecek yüzüm yok gardaş

kimin iyisi başıma bela kimin ki dua
kimseden bir şey istemedim daha
derdim başkadır dilekçem yukarıda
derler ya 'benden uzak Allaha yakın'

dertlere yakın kendimden uzağım
hep güzel sözler oldu benim tuzağım
doğru bildiğim yol benim azığım gardaş

ay karası düşer geceye yıldız söner
hangi giden doruğa vardı da döner
yavaş yavaş kayıpta ufukta ki fener
mavi bir duşta yıkan söz değil hüner

Ahmet Coşkun

Vakitsiz ayrılık

Vakitsiz ayrılık

Bir aşk doğdu şu deli gönlüme
Yağmur yağdı dolu vurdu gülüme
Vaham serap oldu bakın çölüme
Ateşlerim söndü küllerim kaldı

Yüreğime onulmaz dert gam indi
Kurumuyor gözlerim yaşlar sindi
Sevdiğim gitmenin vaktimi şimdi
Koklamadım gonca güllerim kaldı

Gündüz تنها köşelere bağdaşım
Geceler karanlık yıldızla yoldaşım
Sevdayım ben çile çekmek uğraşım
Gerçeğe varmadım hayalim kaldı

Karaahmet turnalar göçmüş gitme
Kör duman olup havalarda tütme
Kanatsız uçmaya kalkıp kin gütme
Benim nazlı yolda muradım kaldı

Ahmet Coşkun

Vaktim olmadı

Vaktim olmadı

Çocukluk zamanlar su gibi geçse de
Çocukluğumuz kaldı yetim bahçede
Huysuz amca teyzeler olur devrede
Cam çerçeve kırmaya vaktim olmadı

Gençlik başka heyecan olsan tavında
Herkes güzel bir sevda bulma avında
Sevdalar düşledik hep bir düş savında
Gönlümce sevmeye hiç vaktim olmadı

Koşturduk gönüllüce cümle yardıma
Daldık dünya derdine gelmez ardıma
Bir başımıza kaldık herkes dumduma
Olgun deminde çaya vaktim olmadı

Kendim için örmedim bir taştan duvar
Hep kaybettim hayatta sanki bir kumar
Ben bir şeyi ummadım kim neyi umar
Çok para pul etmeye vaktim olmadı

Ah şu dünya telaşı zaman uçurdu
Şunu bunu da derken ömür çürüdü
Fatiha okuyorum kimler göçürdü
Kendim için ölmeye vaktim olmadı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Var efendim var

Gönül gönül ahu zarım var
Yaryaralandım intizarım var
Giden gitti bak elde ne var
Estirdin beni rüzgârım var

Ah memleket diyar diyar
Bir anlatsam nelerim var
Yazdım üstüne imzam var
Estirdin beni rüzgarım var

Ah ekmeğim aşım uğraşım
Hainle sahtekarla savaşım
Kendimle kaldım başbaşım
Estirdin beni rüzgarım var

İnancımla beni kafir edenler
Bayrağımla beni hain edenler
O sıra sıra dizdiğiniz nedenler
Estirdin beni rüzgarım var

Karaahmet yatanada yatana
Gör güneşleri batan batana
Can feda olsun bin kez vatana
Estirdin beni rüzgarım var

Ahmet Coşkun

Var git yoluna

Var git yoluna

Yüreğinde yanar fener
Büyüler ay güneş söner
Güzellerde çoktur hüner
Kanmadan var git yoluna

Sevda dediğin güç gönül
Herkes atar bir suç gönül
Derdi yakıp gam iç gönül
Yanmadan var git yoluna

Diyar diyar gezip keşve
Benzetip kendin dervişe
Ruha çöken hüznü neşe
Sanmadan var git yoluna

Kaptırma gönlünü güle
Gül açmıyor her bülbüle
Sevda dergâhta kul köle
Kalmadan var git yoluna

Uçsuz bucaksız bu derya
Çok rüyalar çıkmaz hayra
Deme beni Mevlam kayra
Dalmadan var git yoluna

Bir garip kul karaahmet
Hayalinde var bir cennet
Takıpta boynuna kement
Salmadan var git yoluna

Ahmet Coşkun

Vatanı adaletsiz mülk eyleme

Vatanı adaletsiz mülk eyleme

Sen gidersin ben giderim o kalır
Toprak fani değil muradın alır
İyi düşün senden sonra geleni
Vatanı adaletsiz mülk eyleme

İster kiral ol ister parkta bekçi
Mülküne sarıl olasan nöbetçi
İster vatanda ol ister gurbetçi
Vatanı adaletsiz mülk eyleme

Adaletsiz milletin sonu hüsrân
Ufkunu geniş tut renklensin rüyan
Kalmasın bir köşede bir tek üryan
Vatanı adaletsiz mülk eyleme

Adalet vicdan merhamet insanlık
Etmeyesin bunlardan bir noksanlık
Adalettir yurta büyük zenginlik
Vatanı adaletsiz mülk eyleme

Nasihat öğüt değildir bu sözler
Bu yoldan şaşan yarışta tökezler
Vatanın üstünde kalksın kem gözler
Vatanı adaletsiz mülk eyleme

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Vay dertli başım

Vay dertli başım

muradı dünyada koyup göçene
meyhaneler açtım aşktan içene
siper ettim göğsüm gelip geçene
oy sevdalı başım aklın yetmez mi

yüklenip sevdayı sırtımda heybe
koşarım seraptan seraba hey be
leylayi mecnunum deliye say be
oy sevgili bana ettiğin yetmez mi

mihman kalmışım şu gözün kaşın
çekip gidemedim vay dertli başım
dergahtan dergaha taşınır naaşım
fermanım elinden elin yetmez mi

karaahmet kalkmaz arada perde
gül kokan gül yüzlü yârim nerede
hüznüm hazanım rüzgârım serde
felek bu çektiğim sevda yetmez mi

Ahmet Coşkun

Vay vay gönöl

Vay vay gönöl

Kolaçan etme artık şu meydanı
Dudakdeğmez güzellerin gerdanı
Sarhoş eder çöle salar sevdanı
Aşk meclisinden öte kay kay gönöl

Dağ eteğine indirdi ayazı
Turnalar gidiyor bitirdi yazı
Bırak teli akordu bozuk sazı
Artık sana diyemem hay hay gönöl

Gönöl kuşu kanat çırpır havada
Karaahmet düşer kalkar kavgada
Yürü bre gözün kalmasın dünyada
Cennette huriler var vay vay gönöl

Ahmet Coşkun

Vay vay gönöl 2

Vay vay gönöl

Dağ gibi sokuldun çöktün soluma kay kay gönöl
Döndün bütün yükü yükledin bana vay vay gönöl
Yanıp yanıp söndün bütün suç bana say say gönöl
Ne dediysen eyvalla demedim mi hay hay gönöl

Usanmadın dilenmekten kapılar çal çal gönöl
Arı oldum petek petek dolandım bal bal gönöl
Bülbül oldum dal dal kondum öttüm kal kal gönöl
Ne dediysen eyvalla demedim mi hay hay gönöl

Şıpsevdisin her güzele nağmeler sal sal gönöl
Her aşkta çuvallayıp topladığın nal nal gönöl
Düş yakamadan defini başka yerde çal çal gönöl
Ne dediysen eyvalla demedim mi hay hay gönöl

Haydi bana ey valla sana bay bay gönöl gönöl

Ahmet Coşkun

Vaylı dünya

Vaylı dünya

Çok mu zordu seni aşmam
Gelen pişman giden pişman
Kime yârsın kime düşman
Vay vay dünya, vaylı dünya

Soldu bağım açmaz güller
Lal olmuşum sustu diller
Garip kalmış bizim eller
Vay vay dünya, vaylı dünya

Depremin var sellerin var
Çokta zalim kulların var
Zehir olmuş sulların var
Vay vay dünya, vaylı dünya

Haklı haksız ayırmazsın
Garip yoksul kayırmazsın
Karıncayı doyurmazsın
Vay vay dünya, vaylı dünya

Kara günün bitmez senin
Coşkûnî bitmez sitemin
Ölürsün yetmez kefenin
Vay vay dünya, vaylı dünya

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Vız bana

Vız bana

Geldim geleli şu fani dünyaya
Kalmadı boyandım her türlü boya
Birde ben olayım ya doya doya
Kaderdir dediler değmem cız bana

Didindim halimce döndüm enkaza
Hep sabır dediler gelecek yaza
Uykusu kabustu yattığım baza
Alın terim yoksa balım tuz bana

Çok akıl veren var çarşı pazarda
Çokları keyfini gelir bozar da
Nafakayı bilmez bulan hazırda
Alemin sözüne kanmam vız bana

Neylerse eylesin dedim bana ne
Ben haksızlığımı bulmam bahane
Kimseye haksızlık etmem daha ne
Erenler yolunda ayak iz bana

Hak dedik hayırlı eğmedik başı
Kepçemiz olmadı kaşıkla aşı
Dua siz kaldırmadık hiç naaş ı
Değişirsem eğer rabbim kız bana

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Vur teline

Karganın derdi blblnn dalaş
Bülbülün sevdası glnn savaş
İpek yastıĝa düşünce iki baş
Vur teline teline bam teline

Gln koynunda gl kurudu
Sevenin gönlünde bitmez umudu
Elele verince tanımaz hududu
Vur teline teline bam teline

Biz yarız yareniz ereniz alemde
Hasedi hesabı bırak katıl sende
Böyle sürecek devran ne desende
Vur teline teline bam teline

Karayım saldım sevdamı denize
Söz gelip tıkanınca genize
Sal gitsin aldırma kerize
Vur teline teline bam teline

Ahmet Coşkun

Vur vur

Vur vur

beni ataş a sar ayazda bırak
ayın tutulduğu geceye bırak
bütün yıldızları cebine doldur
ıssız ve yetim bırak sevme beni

güneşimin önünde barikat set
her önüne gelene şikayet et
engellemiyor seni hiç bir kuvvet
güçsüz kuvvetsiz bırak sevme beni

neyim var neyim yok hepsini al al
benim sözlerim zehir seninki bal
yüzümde çizik yara seninki hal
gül ve alay et dur sen sevme beni

tutulursun amansız bir sevdaya
ne yakarışlar edersin Mevla ya
daha gelmek istemezsin dünyaya
yine anlamazsın sen sevme beni

Ahmet Coşkun

Vurdum dağlara

Vurdum dağlara

bir hal oldu bana bilmem nedeyim
nere gitsem derdim kime deyeyim
bir ateş yanıyor sönmez neyleyim
yar koynumda yanar şu deli sevda

çıksam şu dağlara eşkiya gezsem
ceylan vursam avda maralı üzsem
şahlanıp düzünde güzeller süzsem
yar koynumda yanar şu deli sevda

hamle etsem cümle kervan soysam
altın gümüş akçe heybeme koysam
dünya benim desem şişinip doysam
yar koynumda yanar şu deli sevda

cege kalktım felek davran çarkına
vebal varsa tümümü senin boynuna
zincirler kopardım sığmam kabına
yar koynumda yanar şu deli sevda

Ahmet Coşkun

Yaban gülü

Yaban gülü

yeter deli rüzgâr gibi estiğın
görür görmez nefesimi kestiğın
umudumu kırdı geçti restliğın
çatma kaşlarını be yaban gülü

gülüm olsan dikenine razıyım
belki de sana yazılmış yazıyım
tel tezenesiz çalan aşk sazıyım
yakma gemileri be yaban gülü

yüzün şavkı inse şu pencereme
ateş olup yağsan soğuk geceme
karışıp kanıma her bir hücreme
bakma gidenlere be yaban gülü

bağ etsen bağrını deli gönlüme
bûlbûlün olsam şakısam ölüme
versinler fermanımı sağ elime
sarkma dikenlere be yaban gülü

Ahmet Coşkun

Yafta vurur softa bana

Yafta vurur softa bana

Nazlı yârim kafta bana
Hasret özlem rafta bana
Gün gelecek safta bana
Yafta vurur softa bana

Güzel çirkin birdir bana
Ayrık etmez dindir bana
Haksız olan kindir bana
Yafta vurur softa bana

Uzak değil menzil bana
Hak dediğin nazil bana
Kafa tutar rezil bana
Yafta vurur softa bana

Gül menekşe kokar bana
Börtü böcek bakar bana
Türkü şarkı yakar bana
Yafta vurur softa bana

Karaahmet gurur bana
Huri melek yürür bana
Hazmedemez vurur bana
Yafta vurur softa bana

Ahmet Coşkun

Yakamda aşk var

Yakamda aşk var

nice güzel sevdim gönül doymadı
her birinde bir başka güzellik var
viran oldu bağlar gönlüm solmadı
gönüller giyindim yakamda aşk var

atsam kendimi kevser ırmağına
dokunsam yaşamın sonsuzluğuna
mekan tutup girsem irem bağına
doysam güzeller doyumsuzluğuna

ölsem vasiyet gülistana gömün
kefenim aldan olsun gülden kokum
toplanın güzeller başımda dönün
bilsinler artık bu alemde yokum

bre karaahmet saçların beyazlar
aşk vurgunu gönül seherde çağlar
sevdalara doymaz gönül ayazlar
çekilsin önümden yıkılsın dağlar

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yakar sevda

Ben yıkılmaz bir dağdım
Kendi devranımda çağ dım
Saplanıp sevda bağlandım
Çöl ettin ya vura vura

Yol gelip benden geçerdi
Aşk benden örnek seçerdi
Aynaydım terzi el biçerdi
Tuz buz ettin ya kıra kıra

Yar kapattın yüzüme kapıyı
Bozdun var olan bu yapıyı
Kendine çıkardın hak payı
Yaktın beni ya çıra çıra

Köz değil savrulmuş külüm
İçimde kanayıp solar gülüm
Bir gün yaşamak bin ölüm
Bıktım usandım ya dura dura

Ahmet Coşkun

Yakariş II

Yakariş

beni kollarında sallayan dünya
bu muydu sunduğun o renkli rüya
mutlu olacaktım her mevsim güya
çile çektirecek kaç sabahın var

gönlümde küllenen vefasız dilber
zindanda geçiyor gam keder günler
bal kaymak ne gezer zehir öğünler
hakkın dergahında ahu zarım var

nimet rahmeti bol ol güzel mevla
Habil Kabilden mi kardeşlik evla
ölü neylesin meşk dirime helva
bu ne kıt kanaat çok tamahın var

dilim ezberim lal o gül yüzlü mah
çarkına yanmışım oy mah be mah
dervişim her adın bana beytulah
kıblene kurulmuş şol semahım var

Ahmet Coşkun

Yakariş III

Yakariş III

Günahlar kaldı bana
Dindir acımı ya rap
Bu hayat ağır bana
Dindir acımı ya rap

Nereye baksam yar
Nereye etsem havar
Yalnız sende çare var
Dindir acımı ya rap

Yüzümde derin izler
Her iz bir yara gizler
Yanar içimde közler
Dindir acımı ya rap

Günüm gecede inler
Ay ağlar yıldız inler
Gül solar fidan inler
Dindir acımı ya rap

Coşkûni açtım avuç
Yaşamak bana mı suç
Ey ruhum kanatlan uç
Dindir acımı ya rap

Ahmet Coşkun

Yakıp geçti bir güzel

Yakıp geçti bir güzel

Allanmış pullanmış sallanıp gezer
Ak göğsün üstünde güllerin güzel
Bakışlar ceylan nakış nazla süzer
Güneş gölgelemiş gözlerin güzel

Sevdayı takınmış gamze yanaklar
İnci dişler balköpüğü dudaklar
Yürüdükçe dolar cadde sokaklar
Sevdadan silinmez izlerin güzel

Hangi elden toprağın nerden suyun
Kimsin kimlerdensin melek mi soyun
Sevdadan yanıp bükülmez mi boyun
Günde bin kez ölüm nazların güzel

Dolansın da karaahmet dolansın
Boşa geçen ömre versin veryansın
Gördüm mukaddes cennete aynasın
Resm edemez ressam yüzlerin güzel

Ahmet Coşkun

Yalan yar

Yalan yar

kararsız yar kalmaz oldu vefada
gün geçirdik cehennemi cefada
gelir diye çok bekledik vefada
gonca gonca gül çiçekti solan yar

beylik sürdü gönül meşkte çok zaman
dara koydu felek bozdu el aman
sevda yaktık ateş korda bir zaman
adım sanım eşim dostum yalan yar

hallerimi nasıl deyim kurbanım
bir yel esti bağ bostanım kervanım
viran ettik düştük yola kurbanım
ahir ömrüm talan oldu talan yar

karaahmet gel söyleni söyleni
böyle imiş şu dünyanın şöleni
sen ağlarken el alemler söyleni
sende yalnız dağı taşı dolan yar

Ahmet Coşkun

Yalnız ve تنها

kenar banka kimse oturmamış
su garip bakıyormuş kıyı güllere
havada güzelmiş kimse yokmuş
tenha sormuş beni nerde diye
yalnız bırakmaya da gelmiyor
belki özelim var demi

sıkıldım sizinle muhabbetten
her gün başınızı mı bekliyecem
yeni arkadaşlar edindim kendime
kabristanı dolandım dün biraz
gezdim lahitler arasında sessizce
bazı akrabalar tanıdıklar

yok yok gideceğimden değil
ama vakti de ben bilmem ki
varınca hoş geçineyim diye
doğrusunu ister misiniz
birazda çevreye alışayım diye
bir de orda yalnız kalmayım

hem benden sonrada gelecekler
oturacaklar bank a keyf çatarak
tüttürüp sigaraları bakıp suya
dalıp duvar kenarında çiçeklere
üzülmeyin çok yalnız var çok
siz yalnız kalmazsınız ben gibi

Ahmet Coşkun

Yalnızın yalnızlığı

Yalnızın yalnızlığı

Kendine üflenen sigara tanesi
Kendi içinde yanıp tükenir
Yalnız kendi ateşine âşık

Korkusu avuçlarında
Bir uzağın peşinde upuzun yolu
Gece gündüz kulağlar

Ruhu kayb eder
Başkalarının dili ucunda
Sığınacak bir limanı yok güvensiz

Kendine ait olana yabancı
Yabancıya tanıdık bir dağılmış cephe
Savaşıp durur

Hem Donkişot hem Sanço Panço
Kendini koyar her birinin yerine
Yerine yabancı

Kalabalık özlemleri hep gözyaşdır
Ağlamak için bile semtine uğramaz
Katre kater donar içinde

Aşkın dilini çoktan unutmuştur
Sevgi sır olmuştur otağında
Baharı olmaz

Ahmet Coşkun

Yalnızlık bende yalnız

Yalnızlık bende yalnız

yıllar aylar günler bütün anlar
toplamiş hepsi birden bir arada
çullanmış üstüme öyle ağırim

kıs kıs gülüyor bana yalnızlık
çok kalabalık olmadın mı
beni bırakıyorsun

yalnızlık yalnız bırakılmaz
bırakır seni çekip giderim
kim bilir yalnız bir sevgili bulur
iki yalnız yapayalnız dertleşiriz
senin yükten kaburun çıkmış
silkin silkin dökülsün bit pirelerin

-bak şu muzurun yaptığına hele
densiz edepsiz

canmısın canlımsın görünürmüsün
benimle didişip durma yalnızlık
kendini yalnız görme sen yalnızlıksın

şimdi çıkarım cadde sokak
bas bas bağırırım bak
bak bak hala gülüyor
tribe bak tribe

kaldın mı odalarda tek başına
ışığa kelebek duvara yoldaş
pencereye sırdaş
aşık ve sarhoş

Ahmet Coşkun

Yamandır halim

Yamandır halım

Güllerim soldu kırıldı dalım
Suya salındı dünyada salım
Ben senden göçtüm göçeli canım
Çok zaman oldu yamandır halım

Gönül aynası yansımaz güne
Sevda hatırım düşürmem kine
Dertler dermanım çıksa da bine
Çok zaman oldu yamandır halım

Yüzdüm boğuldum gönül deryası
Kapandım kaldım geçmez yarası
Ulu deryada aldım nefesi
Çok zaman oldu yamandır halım

Ahmet Coşkun

Yan geceleri

Akşam serininde sahil boyunda
Elin elimde yürek scağında
Yatardık denize göğün koynunda
Aşka doyamazdık can geceleri

Gün telaşında gözlerim gözünde
Vakit geçmez donardım can özünde
Türküler yanar teller tezenede
Deniz sevdamızı an geceleri

Şimdi dağların ardında sevgili
Ne gl açar nede gün doğar belli
Kırgın gönlümde mazimiz temelli
zleme hasrete yan geceleri

Kesemdim rüzgar hoyrat hızını
Dindiremedim yürekte sızını
Dnmedi devran vermedi izini
Aşk rengini alan kan geceleri

Ahmet Coşkun

Yanarım

Karanlık gecede yıldız olsam
Karişsam bulutlara yağsam
Sellensem bentleri açsam
Azgınlara afatlara heyhat
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Dağların başında karlara ersem
Binsem rüzgar atına deli essem
Taşınsam kurak çölleri dersem
Olsam bu aşk ile çılgın sersem
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Kavrulsam çekirdek çocuk ceplerine
Parkalarda eğlence dil dudak arasında
Dökülsem yerlere yollara topraklara
Dağılıp dağılıp yeşersem ekilip biçilip
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Yandıkça yaralansan yaramla yaralasam
Akıp çaylara erişip nehirlerle ulaşım denizlere
Düz ovalara yüksek dağlara bağlara bahçelere
Küllerimden doğsam bir şafak vakti ışıklarla
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Ahmet Coşkun

Yanarım yanmazsın

Yanarım yanmazsın

yandığima yanmam yanarsan bana
külümü savursan salsan umana
yar iflah olmaz gelmezsin imana
aman aman aman yanarım yaman

derviş dergahında kalktım semaha
kırk gün kırk gece kaldım sabaha
maldan vazgeçtim gönülden tamaha
aman aman aman yanarım yaman

bilmez mıyım sevda dikenli yolum
her zikrine döndüm pervane kulum
haktan değil kuldan bağlı el kolum
aman aman aman yanarım yaman

mevsim geldi geçti yeşermez ölü
neyleyim bağda solan diken gülü
hazan vurmuş rüzgar savurur külü
aman aman aman yarım yaman

karaahmet bu ne yaman cendere
isyan bayrağını diktin göndere
yağmur yağmaz yangınları söndüre
aman aman aman yanarım aman

Ahmet Coşkun

Yandım

Yandım

bir cehennem verdin bana
gece gündüz yandım yandım
sönmez ateş sardın bana
helal haram yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

sevdan oldum gül dalında
hamak kurdum gel salında
şerbet akmış dal balında
tadamadım yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

seven seven, gönlü geven
ben mi oldum dizin döven
demedim mi bana güven
dilin kopsun yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

sevda çıram tütmüş yanar
karaahmet kanmış kanar
dağ devirmiş koca çınar
yar uğruna yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

Ahmet Coşkun

Yandım yanarım

Yandım yanarım

Of of yine çöktü dağın dumanı
Bir yâr sevdim oda vermez amanı
O zalimin yoktur bana hevesi
Of of sevdasına ben yandım yandım

Bağda gezer bağdan güzel kokuyor
Tenha bulmuş şarkı türkü söylüyor
Bir bakıyor bakma bin bir yakıyor
Of of sevdasına ben yandım yandım

Hele bakın kaşa göze endama
Dertsiz dertlendirip düşürür gama
Her tarafım yara tutmuyor yama
Of of sevdasına ben yandım yandım

Tutun şu dağların başını tutun
Dağın dumanı karını yutun
Benden başka seven olmaz unutun
Of of sevdasına ben yandım yandım

Gül yüzene baktım gönül doymuyor
Nice diller döktüm yoldaş olmuyor
Naz ettikçe benzim betim soluyor
Of of sevdasına ben yandım yandım

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yangın

Yangın

Ah bu sözler vaatler kifayetsiz
Demir körüğünde kıvılcımsız
Su dök soğut incelt keskin yanı
Ah bu keskinlik dinsiz imansız

Ah kalbim, dur artık dur

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yangınım

Yangınım

Düşsem ateşine yanıp kavrulsam
Kül olup közünde yele savrulsam
Divane dolaşıp mecnun yorulsam
Az olur sevdiğim sana yangınım

Gönlüm gülistanda güllerim açmaz
Senden başka güller kokuyu saçmaz
Kör olası gözler kimseye bakmaz
Az olur sevdiğim sana yangınım

Gözüm açtım gördüm oldun ezelim
Bağlandım sevdaya doldu gözlerim
Yok oldu benliğim kurur gazelim
Az olur sevdiğim sana yangınım

Kanarsa kanasın yaram inlemem
Derdimi dertsiz kalkıp söylemem
Ecel olsa yolum durup dinlemem
Az olur sevdiğim sana yangınım

Coşkûn

Ahmet Coşkun

Yanıktır sevda

Yanıktır sevda

Gönlün efkarını dil ikrar etmez
Taşısan deniz deryalar kar etmez
Yanarda içinde ateş küllenir
Ah şu sevdalar vuslata sabretmez

Karda yürüyen nazik kardelendir
Ayazda yakalanırsan ar edendir
Mevsimi sollar nadide güldendir
Açılıp saçılır zaman fark etmez

Her doğan şartsız deftere yazılır
Kan gömleğin giyer süse bezenir
Er yokuşudur bu aşan kazanır
Kıyamet kopsa başına çark etmez

Hey gidi karaahmet sevdalanma
Seversen boş yerlerde oyalanma
Yük ağır çekemezsin hayıflanma
Pişman olursun ağlamak kar etmez

Ahmet Coşkun

Yanımdaki yangın

sığmaz onmaz oldum bir yerlere
hani uzklarda olsan da düşsem peşine
yangınımı versem yollara yellere
şu yanımda yakınımda
burnumun ucunda ki
hasret
vay vay vay ben sana bir şey diyemiyorum ki
kime ne deyim

gülüşün
selam verişin
arada bir hal hatır soruşun
günde bir kaç kez görüşüm
hayalde yüzbin kere görünüşün
yok yok her an saniye gözümün önünde duruşun
nasıl anlatıyım
bilmediğim

uçmuşum ben kanatsız
göçmüşüm derya deniz göllere
aşka düşmüşüm kör kül olmuşum yanı başında
cürümüm cesaretim yok söz etmeye
sorduğun 'neyin var' senin
neyleyim
ah ah ah derdim ilacım dermanım
sana nasıl aşığım

desem deprem zelzele tufan
demesem başım çatlıyor duruyor zaman

Ahmet Coşkun

Yanmaya gör

Yanmaya gör

Karlı dağlarda aşıklar gezer
Deryaya dalmış kuğusu yüzer
Yardan ayrılmış divane gezer
Sevda denizine dalmaya gör

Ay vurmuş gül yüzüne geceden
Lal olmuş dili tutmaz heceden
Oturmuş derman diler yüceden
Aşkın ateşinde yanmaya gör

Sevda serden olmuş aşk içiyor
Sarhoş olmuş kendinden geçiyor
Mehtap sarmış melekler uçuyor
Görünmez hayale kanmaya gör

Yürür, güller düşer ahu zara
Bakılmıyor cennetten manzara
Yemeden içmeden gel huzura
Dudak değse lebe banmaya gör

Coşkûnî - Ankara - Ekim 2021

Ahmet Coşkun

Yansın dağlar

Yansın dağlar

Aktı gözümnden sellerim çağlar
Ben feleğe ne ettim el kol bağlar
Ben öldükçe devran demini sağlar
Yar yanımda olsun yansın dağlar, oy

Oy sineme okların gül yaprağı
Kurdun mu yüksek dağlara otağı
Çok mu bıktın ayırdın da yatağı
Yar yanımda olsun yansın dağlar, oy

Yareme merhemi istemem kalsın
Bu sevda del etsin çöllere salsın
O yar yandığıma istemem yansın
Yar yanımda olsun yansın dağlar, oy

Dağları dağ eden sevda değil mi
Mecnunu del eden sevda değil mi
Keremi kül eden sevda değil mi
Yar yanımda olsun yansın dağlar, oy

Ahmet Coşkun

Yapma

Hani, gülüyorsun ya, yapma
Ağzında dişlerin dans ediyor
Dudakların bir kaleci edasıyla topluyor tek tek
Sonra yağmur damlasıyla ıslanıyor
Pembeleşiyor yanakların
Zemheri ayazında kalmış gibi

Hani, yürüyorsun ya, adım adım,
Edanla, bastığın yer yarıyor
Ben düşüyorum fersah fersah nefessiz
Solunum cihazına bağlanmış akciğer hastası gibi
Ben ölüyorum
Yapma

Hani, bakıyorum ya, bakamıyorum
Mahşerden kaçıp, sırattan uçup, cennette düşmüş
Her zerrem ayrı ayrı ayrılıyor benden imanım
An saniye gün hafta ay hüznüm şen/aylardayım
Hani, büyü var ya, bu ne büyü
Yapma

Ben ölüyorum
Ben ölüyorum
Ben ölüyorum

Ahmet Coşkun

Yar arama

Yanık türküler yaktırma
Yârin mi var deli gönül
Ardından âlem baktırma
Yardan yaran belli gönül

Bülbülü süstü şen dilden
Bahçe budandı al gülden
Ah zar aldın nazlı yarden
Aksın gözün seli gönül

El avuca sığmaz kuldun
Kaybedince dertli oldun
Ee umduğunu mu buldun
Bozdun sazdan teli gönül

Gönül dağın karla boran
Ne arayan var ne soran
Yok sevdanı hayra yoran
Esiyor gamın yeli gönül

Ahmet Coşkun

Yar bana bana

Yar bana bana

kurdum hamakları gül çardakları
yardan yarelerim yar gülmez bana
süsledim otakları tüy yatakları
salarım haberim yar gelmez bana

gül yanağa aldım gülden allıkları
zülûf tellerine gonca yaprakları
nakış nakış serip hint ipekleri
giyinip kuşanıp yar varmaz bana

yarimin yüzüne yakışır gülmek
cenneti aladan bir güzel örnek
sevdanın sırrını ortaya sermek
oturup yanıma yar açmaz bana

karaahmet derler avunma boşa
canımdan can versem giderse hoş
diyebilsem bir kez gel bende yaşa
açıpta kolların yar sarmaz bana

Ahmet Coşkun

Yar elinden

Yar elinden

Yine gönül dağı kar boran
Yok mu benim halımı soran
Yar değil mi kalbimi yoran
Yar elinden nereye gidem

Gül kokusu tüter burnumda
Gözler ceylan çıkmaz aklımda
Gönül perişandır uğrunda
Gün geçmiyor nereye gidem

Bir ömrü bağladım bir güle
Boşa geçmiş ömrüm nafiye
Burdan geçti gitti son kafiye
Bağrım yandı nereye gidem

Sarhoş sevdalarda Coşkûnî
Sal gitsin tutma serde kini
Sabır taşı oll aşk mevkinî
Sal bekliyor nereye gidem

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yâr felek

Yar felek

Baharda kurudu dallarım felek
Topladım yükümü nereye gidek
Mezarım üstüne gelip bir kürek
Toprak atanım olmasın yâr felek
Yâr yâr felek

Şu dünyanın çarkı bana dönmüyor
Yürekte bir ateş yanar sönmüyor
Nazlı yârim suskun bana gülmüyor
Yüze gülenim olmasın Yâr felek
Yâr yâr felek

Halden hala koyar dertlerim beni
Bu dert ile ölmem yırtsam kefeni
Gözümü boyamaz bu cezb albeni
Yara saranım olmasın yâr felek

Tazedir yaralar tabip saramam
Yüz tutup o yâre yüze varamam
Bozuldu düzenim düzen kuramam
Yârim yarenim olmasın yâr felek
Yâr yâr felek

Şu dünyada bende bir gün göçerim
Kevser suyu geçip kapım açarım
Şoll cennete kanat takıp uçarım
Halim soranım olmasın yâr felek
Yâr yâr felek

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yâr felekî

Yâr felekî

Deli esme rüzgar kesme yolları
Yâri bekler yârin beyaz kolları
Garibim günümü gün eyle felek
Her gün her gün bana ahu zar eyler

Eller gülün koklar bağı bahçada
Toplamış çeyizi bekler bohçada
Güller vardır gizli açmaz göncada
Her gün her gün bana ahu zar eyler

Gönül edip meyil verdim ben yâre
Yâr yakar canımı can pare pare
Gönül geçti benden buna ne çare
Her gün her gün bana ahu zar eyler

Tartamazlar sevda senin yükünü
Gücüm yetse kesip yokluk kökünü
Deme vurup derde çekip tütünü
Her gün her gün bana ahu zar eyler

Kururmuş damlalar göze bakarlar
Söz üstüne sözü demez korkarlar
Bir gün Coşkuniyi tutup yakarlar
Her gün her gün bana ahu zar eyler

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yar gelmiş halım sormaya

Yar gelmiş halım sormaya

Hasreti yürekten sökün
Mazinin belini bükün
Gülleri yollara dökün
Yar gelmiş halım sormaya

Hele durmayın tez kalkın
Dua okuyup mum yakın
Bayram edin kına yakın
Yar gelmiş halım sormaya

Nerdesin diye sormayın
Yol yorgunudur yormayın
Eğip büküp laf sokmayın
Yar gelmiş halım sormaya

Ben razıyım her şeye ha
Yeter gitmesin bir daha
Ölürüm çıkmam sabaha
Yar gelmiş halım sormaya

Ahmet Coşkun

Yâr kokusu bir başkadır

Yâr kokusu bir başkadır

Mor menekşe lale sümbül
Yâr kokusu bir başkadır
Esen rüzgâr şeyda bülbül
Yâr devası bir başkadır

Işığa pervane kelebek
Duanın sonunda dilek
Sineme çöken melek
Yâr nefesi bir başkadır

Çinin ilmi Hint ipeği
Şans denen uğur böceği
Mis kokan ana kucağı
Yâr hevesi bir başkadır

Hepsi birbirinden üstün
Sanmayın birine küstüm
Kınamayın eşim dostum
Yâr sevdası bir başkadır

Ahmet Coşkun

Yar öldüğüm

Yar öldüğüm

yar koyup gitmenin var mı gereği
yaktık kebab ettik yangın yüreği
viran oldu gönül evin direği
yarey yarey, yar yar, yar öldüğüm

bağda gülüm dalda sallanır çilem
ağlattın beni söyle nasıl gülem
oynaşp eğlenirken şu el alem
yarey yarey, yar yar, yar öldüğüm

gel bana bir güzel bahar zamanı
hasret yaktı bağrımı yok amanı
kalmadı mı zalimin din imanı
yarey yarey, yar yar, yar öldüğüm

ben seni sevdim yar ellere karşı
görmedin mi ezel gözlerin şaşı
gör alemin üstümüzde temaşı

Ahmet Coşkun

Yar vefasız

Yar vefasız

bahar geldi gül açtı yar zamansız
aldı sene günümü bir vefasız
dalımda gülü kaldı veremedim
hele bakın o yardan var mı haber

el yarama dokundu oy bir zaman
derman olup saracak vay ne zaman
vuruldu yaram derin ölemedim
hele bakın o yardan var mı haber

hal hatırım sormazsın haberin yok
sana yazıp yolladım haberim çok
bende haberin var mı bilemedim
hele bakın o yardan var mı haber

karaahmet kanlım olmadan gel
son baharın son gülü solmadan gel
bağlandı elim kolum gelemedim
hele bakın o yardan var mı haber

Ahmet Coşkun

Yâr yâr

Yâr yâr

Bu derdin dermanı olsa
Arayıp sormaz mıydım yâr
Dağlar kadar yüküm olsa
Yorulup koymazdım yâr yâr

Saçının telini sarsam
Dudağından buse kapsam
Ak gerdanın beni olsam
Öpüp doymaz mıydım yâr yâr

Şu dünyada bir kez sevsem
Şevda ile etsen sersem
Aşkın divanına gelsem
Kurban olmaz mıydım yâr yâr

Yaktı beni cezbi cihan
Savruldu küllerim inan
Gönül etmez sana isyan
Yâr, katlanmaz mıydım yâr yâr

Coşkûni

Ahmet Coşkun

Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Gözleri belalı bir güzel gördüm
Kaşı kirpiği kuşanmış cengini
Çekilip garip sipere gömüldüm
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Saçlarını katmış ibrişe örmüş
Su gibi akıyor cennetti görmüş
Demiş ki beni göremiyor körmüş
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Güzellerle muhabbettim eskidir
Her güzel yüreğime yük baskıdır
Başımda bütün sevdalar risklidir
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Divane gönül çekil git başımdan
Kurumadı bedenim gözyaşımdan
Ben kaçırım sevda gelir peşimden
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Ahmet Coşkun

Yara

Yara

dilim yara, dilim yara
dilden oldum gülüm yara
yaram içinde var yara
yara yara, yâr o yara

göl çiçek içinde kaldım
kaldım hayallere daldım
yârimi göllere saldım
yara yara, yâr o yara

gezdim dolaştım avara
ermedim yaz gün bahara
yârım gelmedin havara
yara yara, yâr o yara

karanfil bahtıma düştü
kara gün tahtıma düştü
dertli gönül ahta düştü
yara yara, yâr o yara

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yaraladı gitti yar beni

Çıkamadım gönül dağın içinde
Yaraladı gitti yar beni beni
Göze gelir türlü türlü biçimde
Yaraladı gitti yar beni beni

Nice sevda tuttum yaban ellerde
Tutar dedim tutmaz maya nerede
Bir belalı güzel saldı bu derde
Yaraladı gitti yar beni beni

Cahil ömrüm kör ateşte küllendi
Yandı yürek acı acı bilendi
Ecel geldi bir gülüşe süslendi
Yaraladı gitti yar beni beni

Karaahmet dellenme gel dellenme
Yazan yazın yazmış böyle söylenme
Böyle sevda ile gitmek ölüme
Yaraladı gitti yar beni beni

Ahmet Coşkun

Yaralarım var

Yaralarım var

Sen sefanda sallın kurban olduğum
Uğrunda can verip sararıp solduğum
Divan dergah sevdasıyla dolduğum
Benim benden öte yaralarım var

Bulandım duruldum suyun seline
Çarkında döndüm dolandım diline
Devrildikçe kalkıp tozdum yeline
Benim senden öte yaralarım var

Usandım kaldım dünya deryasında
Herkes cennet kendi günahında
Günü bulmadım günün sonunda
Benim candan öte yaralarım var

Eremem âlemin bin bir sırrına
Kârım yoktur doğrasam zararına
Gönül koyulmaz gönül ikrarına
Benim sözden öte yaralarım var

Ahmet Coşkun

Yaralı gül

Yaralı gül

İğde kokusu sarmış bahçeyi
Kaysı çiçekleri apak açılmış
Kuşlar fısıldaşıyor sevdayı
Gönlümün sevinci yaralı gül

Bulut dediğin su olup yağar
Can olur güle dala toprağa
Can nefes verip kaldırır ayağa
Gönlümün sevinci yaralı gül

Gözünden dökülen her damla
Kanatıp can alır benden anla
Bu yaralar iyileşmez zamanla
Gönlümün sevinci yaralı gül

İçimdeki yara sana dermandır
Dudak kıpırda bana fermandır
Bilesin halim senden yamandır
Gönlümün sevinci yaralı gül

Ahmet Coşkun

Yaralımısın

Yaralımısın

Keklik gibi dağa vurdun kendini
Ne ben bildim ne el bildi derdini
Ne kahırlar çektin aşkın bendini
Dertler deryasında bıraktın beni

Bir başıma kaldım yüreğim yangın
Yolunu gözlerim gözlerim baygın
Gelmeyecek diye haberler yaygın
Namerdin diline bıraktın beni

Dosta söyleyecek sözüm kalmadı
Kimseler derdime derman olmadı
İçimde ki sarhoş boşluk dolmadı
Bir hiç uğruna mı bıraktın beni

Hangi derde çare bulam kecliğim
Sensiz eve barka sığmaz tekliğim
Herkes sorar bana nerde sevdiğin
Sevmelere hasret bıraktın beni

Gör Coşkûnî şu dünyanın halını
Satın alınmıyor versen malını
Neyleyim gülistanda el gülünü
Dön kecliğim gülsüz bıraktın beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yaram

Bu yara, senin yaran
Ondandır sarmayışım
Kanasın istiyorum
Acıtsın istiyorum
Seni unutmayım diye

Alına gül diyorum
Narına kül diyorum
Zarına pul diyorum
Kendime kul diyorum
Sana tapıyım diye

Aya bakıyorum yüzün
Güneşe bakıyorum közün
Bağ bostan geziyorum kokun
Bir gör, bir dokun istiyorum
Gözlerim kapansın diye

İntiharıdır bu bülbülün
Kayalıklardaki nazlı gülün
Boşta kalır uzattıkça el'im
Bu sevda çok elim
Desinler, ölüm diye

Ahmet Coşkun

Yaram yardan

Yaram yardan

Sormaz oldun yar halimi
Çözemedin lal dilimi
Zemherimde sal gülümü
Kardelenden aciz mısın
Benim yaram yardan gelen

Gök mavide gök gözünü
Ay yansıyan gül yüzünü
Şirin şerbet bal sözünü
Muhabbetten yoksun musun
Benim yaram yardan gelen

Sensiz güneşim bulutta
Gönül bekliyor umutta
Ben unutmam sen unutta
Zalim oldun haklı mısın
Benim yaram yardan gelen

Sevda ile harmanladım
Dertler ile dermanlandım
Niye böyle fermanlandım
Zalim felek mutlu musun
Benim yaram yardan gelen

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yarama derman güzeller

Yarama derman güzeller

gözüm güzellere takıldı gitti
gönlüm dalgalanıp eridi bitti
tazelendi yaram kanadı gitti
esmer sarışını salınmış gider

allı morlu açmış gonca gülleri
şeker şerbet döner tatlı dilleri
rüya hayal gibi güzel günleri
efkar gamı bana yüklemiş gider

bağdaş kurup şu çeşme başına
alsam hepisini dizsem karşıma
ah varaydım şimdi genç yaşına
seçtiğim ceylanım darılmış gider

gidi karaahmet dünyadır fani
uç beş güzel ile eğletme canı
huriler de varmış sağlat imanı
güzeller cennette alınmış gider

Ahmet Coşkun

Yaramdan öp

çöl kumlarında ağarmış
çatlak dudaklarım
göz yaşlarım ıslatmıyor
kanıyorum oluk oluk
yarsan yaramdan öp
kınala beni ellerine

acımı sarma söze
işle beni ince ince öze
sevmek zor gelmez göze
düğüm düğüm ölümle
ölümü ölmeden öp
teninin kokusu nefesim

mezarda gül mu olur
kor ateşte kül mu olur
beden dediğin ne ki
ruhuma zulüm olur
beni görmeden öp
her şey hal olur

Ahmet Coşkun

Yaramı yarla sar doktor

Bitsin bu feryat figanım
Yara bereyle harmanım
Sende değil ki dermanım
Yaramla yara sal doktor

Yanağımda damla dondu
Attı benzim betim soldu
Gül dalıma baykuş kondu
Sustum tutuldu dil doktor

Nah şuramda bir kanama
Eşim dostum gel kınama
Kaderimden dert sınama
yanarım közüm kül doktor

Bağımdan dikenî gül et
Gönül bülbülünü şad et
Başımdan belayı def et
Olayım sana kul doktor

Ahmet Coşkun

Yardır yar

Yardır yar

İsterim yârinen hoşnut olam
Hep onunla nefes verip alam
İstemem dünyada yârsız kalam
Yardır yar aklım fikrim efkârım

Yar yakamın gülü üstüm süsü
Beni nahoştan koruyan tütsü
Bağrımı yarsa olmaz hiç küsü
Yardır çarşı pazar güzel eden

Yârsız insan bir hiç kör kötürüm
Yaşlanır paslanır beden cürüm
Sanki vade dolmuş bekler ölüm
Yardır yar neşem yaşam iksirim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yâre giden yollar benimdir

Yâre giden yollar benimdir

Hey ağalar hey beyler
Çektim dünyanın pimini
İstemem kumaşını simini
Yâre giden yollar benimdir

Parselleyin pay edin
Yiyin için eğlenin yâd edin
İster vuruşun ister toy edin
Yâre giden yollar benimdir

Olmasın azığım ayranım
Nazından eridim kurbanım
Baldudak tatlı dile hayranım
Yâre giden yollar benimdir

Karaahmet yine buldu leylayı
Gözünden vurmuşum turnayı
Sırtıma vurup giderim sevdayı
Yâre giden yollar benimdir

Ahmet Coşkun

Yâre sitemim var

Yâre sitemim var

Akan sulara döktüğün o yaşlar
Revan ederdi yağdıran bulutlar
Sevdanla başlayan güzel umutlar
Derdini döktüğün deryalar nerde

Silmiştin vazgeç sevdadan diyeni
Gönül bu var mı sevip vaz geçeni
Başından alıp atmıştın peçeni
Uğruma ettiğin kavgalar nerde

Yeşerdi dağlar gül serpildi düze
Perdeler mi indi o gülen yüze
Hasretim hayalin görünmez göze
Anlattığın baldan sevdalar nerde

Var sevdiğim var mutlu diyarlara
Azar azar tazelenir bu yara
Karaahmet bahtın doğuştan kara
Doğru sandığım o yalanlar nerde

Ahmet Coşkun

Yarey yarey

Yarey yarey

elimden elimden yar elimden
ellerim tutmuyor tut elimden
çarem tükeniyor yar elimden
yarey yarey yarey yar elinden

yazıma yazmadım yaz baharı
kış kıyamet olsun gel az bari
kalmadı kaldıram yüzüm arı
yarey yarey yarey yar elinden

el elime değmez yüz yüzüme
gelmez oldu hayalin gözüme
göz yaşların akıt süz közüme
yarey yarey yarey yar elinden

karaahmedim açmıyor güler
gitti geri gelmez güzel günler
kara gözlerin karartan dilber
yarey yarey yarey yar elinden

Ahmet Coşkun

Yarım dünya

Yarım dünya

Şu rüzgâra katın beni
Götürür mü bizim ele
Sevdiğim o nazlı güle
Yazsam name verse ele

Bağrımdaki yanan ateş
Doğacak mı bir gün güneş
Yollardayım sanki derviş
Bitecek mi bir gün çile

Yaz gezindim gül bağları
Kış dolandım kar dağları
Çözölmüş ayak bağları
Nasıl gelsin derdim dile

Gezdim âlem diyar derya
Kimsem yok ki beni kayra
Çarkı bozuk düzen var ya
Dolmaz suyla örme file

Dallar yeşil kurumuş kök
Dert çoğaldı dermanı yok
Aç halinden anlamaz tok
Sîlgi yok mu yazgı sile

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yârim aman

Yârim aman

Ay düşmüş çardağa uzar şafağa
Güzlerimin yaşı dolar bardağa
Meyler zehir olmuş değmez dudağa
Aman aman, yârim aman, gelsene

Etrafımda hayalin gezer durur
Gece koynumda hırçınlaşır durur
Hasretin yüreği kanatır durur
Aman aman, yârim aman, gelsene

Gönül açmadan soluyorum gülüm
Ayrılıktan başka ne var ki zülüm
Kavuşmadan yaşamak bil ki ölüm
Aman aman, yârim aman, gelsene

Ahmet Coşkun

Yârim dünya güzeli

Yarim dünya güzeli

Saçın örmüş gül çiçekle
Altın gümüş ak bilekle
Bana gelir aşk emekle
Yârim dünyalar güzeli

Gözleri güneşten sıcak
Tüter baca yanar ocak
Bana gelir kucak kucak
Yârim dünyalar güzeli

Ben o yârin aşığım
Göz nurunun ışığıym
Kapısında uşağıym
Yârim dünyalar güzeli

Yıldız ay'ı dolanda gel
Al rengine bulanda gel
Ol dudakta balanda gel
Yârim dünyalar güzeli

Coşkûnî delice sever
Yarini övdükçe över
Dünyaya gelmek bisefer
Yârim dünyalar güzeli

Ahmet Coşkun

Yasım var benim

Yasım var benim

hele dağlar hele yıkılın gelin
bayram seyran yasım var benim
akan çaylar gözyaşıma doymayın
yağmurnan üstünüze gelmeyim
dalında diken sarmış gülüm var

yolmuş tel tel gece karası saçını
ok kirpkler batmış yakar canını
kaşı gözü sarmış bulut dumanı
inci dişler bal dudağa bıçakmış
sıka sıkı çürütmüş al yanağını

hasreti sarmış koymuş mendile
turna kanadına türkülemiş güne
yeter gayri gurbet elde işin ne
tüketme gel takatımı mecalimi
gel sen getir şerbetle ecelimi

kim demiş ki yol sevene ıraktır
yol yoldaşım hızır atım buraktır
o yarin yanı bana son duraktır
son isteğim gözlerinde yunaktır
ölmedim daha nefesim sıcaktır

Ahmet Coşkun

Yasın bitmez mı gönöl

Yasın bitmez mı gönöl

Yine havardasın el amandasın
Bilmiyorum ne haldesin nerdesin
Tarumar olmuş perişan yerdesin
Yasın bitmez mı senin deli gönöl

Karanlık gece mı göktü üstüne
Habersiz mı geldi ecel üstüne
Hangi aç göz namert bastı üstüne
Yasın bitmez mı senin deli gönöl

Yine yasta ağlar kendin üzersin
Bitmez gam kederin viran gezersin
Can tatlı değil mi candan bezersin
Yasın bitmez mı senin deli gönöl

Bak dualarını yapmış gidiyor
Erenler evliyalar el ediyor
Göz kapayınca gam keder bitiyor
Yasın bitmez mı senin deli gönöl

Gidenimde deli gönöl gidenim
Gidene haber vermez mı gelenim
Coşkûnî derdinde dağ taş delenim
Yasın bitmez mı senin deli gönöl

Ahmet Coşkun

Yaşamak bir nefes

Güneş pencereden sızmadı
Daha ortalığı toplamadım
Bir dağınığım ki sorma
Gözlerim çapağa
Dedim ya, aşk vakitsiz geldi
Hiçte alışık değilim

Ben hazır yemeğe pek ısınmadım
Lokanta restoran içime sinmez
Öyle çarşı Pazar gezerim
Kendim alırım nevalemi
Kendim pişiririm
İçime sine sine

Bilirim hangi tat hangi renk
Bilirim hangi memleketin toprağı
Kendim yıkarım meyve sebzeleri
Kendim soyar kendim doğrar
Kendim pişiririm
El kararı

Galiba nesli tükenenlerdenim ben
Adam sende altı ustu karın doyurmak,
Değilmi diyenlerden hiç değilim
Dünyaya her gün gelmiyoruzda
Her gün dünya sofrasındayız
Karın doymaz gönül dolmaz

Yaşamak sevda ise
Biraz ağır takılacaksın hayata
Vakitli olmalı yada vakit ayırmalı
Gelmeyeceksin aceleye

Ahmet Coşkun

Yaşamak güzeldir

Yaşamak güzeldir

Bahar gelmiş börtü böcek uçuşur
Rengarenk açmış gül çiçek kokuşur
Mutluluk her can bedene yakışır
Sende bir güzel sev gönlün şenlensin

Bir güzele gönül verip sevince
Güzel süslenip yanına gelince
Dağılır gam keder hayat eğlence
Sende bir güzel sev gönlün şenlensin

Gününü yaşa yarın belli değil
Serde sevda varsa önünde eğil
Vefasız muhannete verme meyil
Sende bir güzel sev gönlün şenlensin

Takılma feleğin bozuk çarkına
Dünya fani kanma mülkü malına
Selam ver darılma eşin dostuna
Sende bir güzel sev gönlün şenlensin

Ahtı vefada sözünde durasın
Sevilip gönüllerde taht kurasın
Kül Coşkûnî sende murat alasın
Sende bir güzel sev gönlün şenlensin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yaz bana köylüm

Yaz bana köylüm

Sofran bereketli mi, pişiyor mu kaygana
Odun kömürün var mı, çoluk çocuk ısına
Derdinizle dertlenmek, borç oldu bu boyuna
Köylü kardeş derdini, daya döşe yaz bana

Koyunlar otluyor mu, çoban çalar mı kaval
Harmanın dönüyor mu, doluyor mu un çuval
Şehirden gelen giden, ediyorlar mı sual
Köylü kardeş derdini, daya döşe yaz bana

Bu yıl ekinler nasıl, kâr zararınız var mı
Gel kış yaman geçecek, çay şekeriniz var mı
Muhtar aza ne haber, şikayetiniz var mı
Köylü kardeş derdini, daya döşe yaz bana

Kendim için istemem, vallahi sizin için
Halinizi gördükçe, yanıyor benim içim
Sökecem alacağım, hakkınızı o biçim
Köylü kardeş derdini, daya döşe yaz bana

Oyunuza talibim, adayım gel seçimde
Aslında seçilirsem, çok hinlik var içimde
Bana ne derdinizden, köprüyü bir geçimde
Köylü kardeş derdini, daya döşe yaz bana

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yegle

Yeğle

Namerdin elinden alma lokmayı
Nasipse yeğle acından ölmeyi
Bilmez lokmasını açla bölmeyi
Nasipse yeğle acından ölmeyi

İki yüzlü meclisinde bulunma
Dost niyetine saflanıp yolunma
Arsızın göğünde hava solunma
Nasipse yeğle dumanla dolmayı

Acı ağılayana sırtın dönmek
Dünyada yenilecek lokma ekmek
Bahanen hazır ya kader ya felek
Helalle helalleş öğren gülmeyi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yenildik zamana

Yenildik zamana

Şu zaman sel gibi sili süpürdü
Hangi ateş yanıp yürek kavurdu
Rüzgar gibi dört bir yana savurdu
Ne dost kaldı gönül nede sevgili

Para pula vursam kıymete değmez
Yalnızsa saysam akla bir şey gelmez
Derler yaşanan güzellikler ölmez
Ne dost kaldı gönül nede sevgili

Çocukluğumdan anılar dün gibi
Gençliğimde ki çılgınlık gün gibi
Ömrüm akıp giderken sel su gibi
Ne dost kaldı gönül nede sevgili

Ben mi çekildim niye terk edildim
Ruhum yine yalnızlığa gömüldüm
Renkli simamla tükenmez ömürdüm
Ne dost kaldı gönül nede sevgili

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yeter

Yeter

Yağın balın senin olsun
Barakamı yıkma yeter
Bana saray vad eden hey
Ekmeğimi bölme yeter

Cevap ister çok سوالim
Olma sen bana mualim
Fikrin zikrin değil ilmim
İmanımı sökme yeter

Varsın senin olsun cennet
Etmişsin dünyayı zimmet
Benim olsun bu kıyamet
Yardıma koşma yeter

Bir sen kaldın devrişan
Cümleyi ettin perişan
Senin olsun her türlü şan
Bize nişan etme yeter

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yetim kuzular

Yetim kuzular

Uçtu bülbül baykuş konar
Konar ha konar sevdiğim
Bağrıma bir ateş düştü
Yanar ha yanar sevdiğim

Bu kaçınıcı feryat figan
Ateş közde kanım donar
Gül açmıyor kıtlık bahar
Sınar ha sınar sevdiğim

Dünya senin zahmetini
Çektim elin gurbetini
Zehir olan şerbetini
Sunar ha sunar sevdiğim

Usandım dünya derdine
Yenildim namert fendine
Herkesin derdi kendine
Banar ha banar sevdiğim

Coşkûnî kara yazılar
Halden anlamaz bazıları
Büyümez yetim kuzular
Meler ha meler sevdiğim

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yetmez mı gönöl

Yetmez mı gönöl

beni gülden güle koşturan gönöl
şarkı türkü dilde coşturan gönöl
kanlı sevdalarda deştiren gönöl
he gönöl de gönöl usanmazmısın

dost düşmanı çiğner çıkarsın yüze
yokuş sapak yollar çıkmazsın düze
gülistan gezersin bakmazsın güze
he gönöl de gönöl usanmazmısın

kaç gül soldu bağda ağladın durdun
kaç yaz bahar geçti uğradın durdun
kaç aşk sevda oldu bağlandın durdun
he gönöl de gönöl usanmazmısın

çekilsen aradan yetmez mi gönöl
bu deli sevdalar bitmez mi gönöl
yenilen pes edip gitmez mi gönöl
he gönöl de gönöl usanmazmısın

Ahmet Coşkun

Yıkıldım

Yıkıldım

Deli rüzgâr esti durdu canıma
Şaşırdım kendime yön bulamadım
Ayrık otlar türedi her yanıma
Tohumdum çorak toprağa ekildim

Hatim ettim onca kutsal kelamı
Gölgelere verdim derviş selamı
Hak yaratmış gördüm hakkı alemi
Cahil elde boncuk boncuk çekildim

Gizli yara gördüm içten kanaya
Aktım durdum Dicle Fırat Tunaya
Kimi görsem beni dosta kınaya
Duvar idim taş kayadan yıkıldım

Coşkûnîyim boşa aktım deryaya
Bir nağme yazdım sevdiğim sunaya
Var mı aşık benim gibi bunaya
Kaç kez öldüm mezarıma dikildim

Coşkûnî - Ankara- Kasım 2021

Ahmet Coşkun

Yıldız

Yıldız

Yıldız tutmuş gökyüzünü
Aya döndürmez yüzünü
Yâre geçirmem sözümü
Gecemde karanlık yıldız - yıldız yıldız

Ayın ondördünden evel
Bulutundan sıyrılda gel
Kapiya dayandı ecel
Gecemde karanlık yıldız- yıldız yıldız

Kaydı gider kasvetinden
Küsmüş nasip kısmetinden
Yıldım yıldım hasretinden
Gecemde karanlık yıldız- yıldız yıldız

Zülfün tel tel ay sarısı
Gözlerin boncuk mavisi
Geçmez yıldızın yarası
Gecemde karanlık yıldız- yıldız yıldız

Coşkûnîyi vurdun saza
Yeter artık gelme naza
Lalım derdim gelmez arza
Gecemde karanlık yıldız- yıldız yıldız

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yine ahta bülbülüm

Yine ahta bülbülüm

konma bülbül konma Şu gl dalına
dal taşımaz kahrın gam efkarım var
aldanmam rengine sarkmam dalına
saramıyom gülüm gam efkarım var

incitme yaramı sevdam kanıyor
Şu felek hal bilmez omak sokuyor
bülbüller derdini gle döküyor
temiyom gülüm gam efkarım var

yaz baharlar yalan kışına gel gel
yolumuza konmuş aşılmaz engel
gel yüzünü görem ölmeden evel
lemiyom gülüm gam efkarım var

sevda döner aşka gl bahar olur
aşk sevdaya dönmez seven kahrolur
lmez deme canım sevenler ölür
sevemiyom gülüm gam efkarım var

karaahmet yansın karşı ki dağlar
el alemi neylem yar yaram bağlar
ben ölürsem söyle kim gelip ağlar
gelemiyom gülüm gam efkarım var

Ahmet Coşkun

Yine bu sene

Yine bu sene

Bir çift turnam gelir avaz avaza
Karl r erimiş haber salar yaza
Bülbül yuva yapmış bataklık saza
şu felek çarkında yine bu sene

Garibim  ilen ölmeden dolmuyor
Adaletsiz dünya hakça b lm yor
şu zalim sevdiğim yüze gülmüyor
Gözüm yaşım aktı yine bu sene

Bre dünya senle kaşık atamadım
Bir gece rahat uyku yatamadım
Yalan oldu her sözüm tutamadım
Ahu zarda kaldım yine bu sene

Coşkûnî Coşk ni bedbaht Coşk ni
Harmanı d v lmez kalkmaz ekini
 iftini bulamaz koşmuş tekini
şığındım rabbime yine bu sene

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yok şikayetim

Yok şikayetim

sesinden yıkılsın varsın ortalık
her sözün olsun bana ukalalık
aydınlığımsın istemem karanlık
bende kal isterim yok şikayetim

kırıp dök ne varsa hıncını çıkar
yeter ki gitmeyi aklından çıkar
sen gidersen ardında ölü çıkar
bende kal isterim yok şikayetim

bir yudum sevgi ikimize yeter
inan sevgisizlik ölümden beter
sanma bu gönül başkasını sever
bende kal isterim yok şikayetim

gel bu güzel sevdayı verme ah/a
ömürler geçti kim sevecek daha
bizim sevdamıza biçilmez paha
bende kal isterim yok şikayetim

Ahmet Coşkun

Yoktun vara gel

Yoktun vara gel

yetmez yandığım yetmez
serin sularından nara gel ha nara gel
vefası gözümde kalan vefasız
sevdiğin sevdadan yâr a gel ha yâr a gel

türkü şarkı eğlencede
gece gündüz meyde bara gel ha bara gel
geceyi yıldıza boğan
oy oturup ağlayanım zara gel ha zara gel

kaç hesap kaç kitap
gezindiğin bu hikmet kâr'a gel ha kâr'a gel
bir gün biter bu nimet
bu yazının turası var ar'a gel ha ar'a gel

karaahmet yusuf kuyusunda
Yakup gömleğine sara gel ha sara gel
yasın yasinini okumadan
gamsız göğsüne vura gel ha vura gel

Ahmet Coşkun

Yol beklerim sarıecek

Yeşil gözlü huri melek
Yokluğun yakıyor yürek
Vedayla gittin ne diyek
Nerdesin can sarıecek

Bayram oldu gülemedim
Bir tat tuz da bulamadım
Ben sana hiç doyamadım
Bir görün gel sarıecek

Yanakta gamzelerin nar
Gel de ol ömrüme bahar
Bir garip bekleyen var
Özlem hasret sarıecek

Karaahmet kuldur sana
Dünya malı puldur sana
Gönül daim yoldur sana
Yol beklerim sarıecek

Ahmet Coşkun

Yol dağları aşmalı

Yol dağları aşmalı

Kime sorsam şu dağların ardını
Çöl gösterip tozup geçip gidiyor
Ben bilmem mi o dağların ardını
Yıkılın dağlar ardınız görünsün

Köroğlundan destur mu alıp gelek
Padişahtan ferman mı durup gelek
Kimden kaç bağ alırsın verip gelek
Sökölün dağlar ardınız görünsün

Katarım pozunu duman tozuna
Kaf dağ burdan uzak değil ozana
Sen kork yüreğinde kalem yazana
Açılın dağlar ardınız görünsün

Hay senin çarkın çakılsın hay felek
Sen neymişsin yılan çıyan engerek
şan şöhret servetin taban öperek
Dökölün dağlar ardınız görünsün

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yol üstünde duran güzel

Yol üstünde duran güzel

Yol üstünde duran güzel
Durduğun yer, yer değil
Kaşın gözün kıran güzel
Durduğun yer yer değil

Bu yollarda gezmez ayık
Uzar gider orman çalılık
Etrafı dağlı taşlı kayalık
Durduğun yer, yer değil

Fırsat bulamasın kaçan
Yoksa belde mi tabancan
Vekil mayfacı mı amcan
Durduğun yer, yer değil

Ne hal bu genç yaşında
Şu süslü boyalı kaşında
Kimi bulacaksın karşında
Durduğun yer, yer değil

Puştun pususuna sinme
Elin atı arabasına binme
Yüreğime inecek inme
Durduğun yer, yer değil

Karaahmet kork geçme
Namert durur su içme
Bedava yolu kâr biçme
Durduğun yer, yer değil

Ahmet Coşkun

Yol yolu bulsa

Yol yolu bulsa

Bu çaban hayra alamet sayılmaz
Ezelden düşman husumet bulunmaz
Sen beni ben seni bildikten sonra
Kimin işine gelir hayr dilesi

Var ya hani bir yılan hikayesi
Bizde bulunur şeyin bahanesi
Dinmez yüreğin sancılı acısı
Uzaktan okunmaz dün esamesi

İyisi mı herkes yoluna gitsin
Zaten kimse demiyor kavga bitsin
Düşmanlık babadan miras bilirsin
Birbirimize kalır ihalesi

Ben kejeğe aşkıttım sen nihale
Aşkımızı bilir bütün mahalle
Kum gibi beraber vurduk sahile
Dışarıya dem vurma in dahile

Kazı tuzlayak güneşte kokmasın
Ben kuru ekmek sen balı lokmasın
Tuzda kokmuşsa yemeğe katmasın
Alime ne hacet sor bir cahile

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yorulдум canan

Yorulдум canan

Aslı gibi kaçtın düştüm peşine
Sılam gurbet oldu senin düşüne
Diyar diyar gezdim benim işim ne
Bir haya peşinde yorulдум canan

Bir selama hasret geçti seneler
Sen unut, unutmuş gitmiş dediler
Böyle ne sevdalar çekti niceler
Bir tek sana kızdım darıldım canan

Güzeldi bir zaman senle muhabbet
Sanırdım süreceğ meşğ ilelebet
Gönlümde kopuyor sensiz kıyamet
Bilmiyorum nasıl vurulдум canan

Kapı bacada duvarda saatte
Hastalık sıhhatte gün ibadette
İyi kötü günde efkarda dertte
İnan yalnız sana kurulдум canan

Çilemiz bitmedi nemli hanede
Dediler boş verin aşk bahanede
Kalkmadı cesedim şu viranede
Öldüm de ilk sana sorulдум canan

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yücesi karlı dağlar

Yücesi karlı dağlar

Aşılmıyor dağlar yücesi karlı
Yâden ayrı geziyorum efkarlı
Sürüldüm gurbete gelemiyorum
Kurtlar kuşlar selam götürün yâre

Susmuşum dillerim sevda sanığı
Sılamda küllenmiş sevda yanığı
Gül soluyor bülbül sevdam tanığı
Candan dostlar selam götürün yâre

Gönlü gönlümde o gonca gülüme
Uğrunda baş koyduk gelen ölüme
Gözüm kararmış kim çıkar önüme
Deli rüzgar selam götürün yâre

O sevdiğim nazlım dünya güzeli
Benden başka sevmez ezel evelli
Kışlar biter yazlar gelir besbelli
Hey erenler selam götürün yâre

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yüreğimin içi

Kaşın gözün siperindeyim
Gözlerin gözlerime değince
Namlunun ucunda
Son nefesi vermedeyim

Gücüm yetmedi söküp atmaya
Solumda sevda öğütmekteyim
Yüzümü çevirdim dağlara
Eşkiya düştüm

Kaval sesinde kavrulmuşum
Aksın raks eder şafaklarımda
Kurşun erir şakaklarımda
Sabahlara sıftah etmekteyim

Ne gün ekmek kokusu
Ne gül bahar müjdecisi
Ne de yaşamak sevinçi
Yanık bir türkü yüreğimin içi

Ahmet Coşkun

Yürü güzel boyun devrilsin

Yürü güzel boyun devrilsin

Ağrı dağın şavkı vurmuş yüzüne
Elçilerin gelmiş düzüm düzüne
Gelin oldun kıyamadım sözüne
Yürü güzel yürü boyun devrilsin

Uyan demem gönül sana uyana
Hele söyle güneş mi doğdu sana
Başın eğip gittin kör bir yabana
Yürü güzel yürü boyun devrilsin

Saçın örükledim tiren yolunda
Sarılıp ağlamıştın sen kolumda
Sarıkamış soğuk eser burnumda
Yürü güzel yürü boyun devrilsin

Sustu çalmaz o tirenin düdüğü
Sana mı yar oldu yaban güdüğü
Çoban tutmazlar sürüye hödüğü
Yürü güzel yürü boyun devrilsin

Coşkûnîye verdiği söz ne oldu
Mektuplar buruşturdum çöp oldu
Gönlüm yanmış asır oldu yıl oldu
Yürü güzel yürü boyun devrilsin

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Yüz

Yüz

Oh çekilmez göz yaşlarına
Atılmaz feryada kahkaha
Kim ölür kim kalır sabaha
Ey insanlık nereye daha

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Zalim dünya

Zalim dünya

Zalim zalim zalim dünya
Zalimlere gülen dünya
Attın bana çalım dünya
Bir gün hesap sorulmaz mı
Zalim zalim, zalim dünya

Çalanla çalıp oynarsın
Arada kayıp kaynarsın
Kök salmış çürük çınarsın
Bir gün hesap sorulmaz mı
Zalim zalim, zalim dünya

Hastayım halim sormazsın
Yoksulum hakkım vermezsin
Söz verir sözde durmazsın
Bir gün hesap sorulmaz mı
Zalim zalim, zalim dünya

Sırtı dayamış feleğe
Kaçaktır gelmez bileğe
Yan yatar kabak keleğe
Bir gün hesap sorulmaz mı
Zalim zalim, zalim dünya

Mahzunide vurdu saza
Coşkûnîde geldi gaza
Hızırsan yetiş bu hıza
Bir gün hesap sorulmaz mı
Zalim zalim, zalim dünya

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Zalım seni

Seni seni

Gurbet elde yanar çıram
Senden kalan derin yaram
Yar bulamam yara saram
Seni zalim, seni seni

Kara saçlar kara gözler
Gün geçmiyor gönül özler
Yalan oldu bütün sözler
Seni zalim, seni seni

Dertle doldum derya gibi
Mecnun ettin Leyla gibi
Çöl olmuşum sahra gibi
Seni zalim, seni seni

Gör Coşkûnî güler açar
O gül neden bizden kaçar
Turna olmuş gökte uçar
Seni zalim, seni seni

Ahmet Coşkun

Zalim

Zalim

alevleyip yaktın külleri zalim
ok eylemiş kudret kaşları zalim
ak göğsünde ateş gülleri zalim
ah zalim katlime fermansın zalim

göl takmış gölüne bahar kokuyor
döndükçe meydana ciğer söküyor
ne hünerler varsa saçmış döküyor
ah zalim katlime fermansın zalim

bürünmüş al yeşil sevda çağında
şimşekler çakar anlım şafağında
bir tek nefes alınmaz uzağında
ah zalim katlime fermansın zalim

söyle zalim cennetten mı kovuldun
hangi ışık hangi nurdan yoğruldu
kaftan mı estin buraya sivrildun
ah zalim katlime fermansın zalim

ahir ömrümde ateşler yandırdın
dört kanatlı aşk atına bindirdin
aklım alıp sevda dağa gönderdin
ah zalim katlime fermansın zalim

Ahmet Coşkun

Zalim Dünya

Hakkın mı var helal desem
Lokma vermedin ki yesem
Çıplak gezdim ten elbisem
Kime kaldın bana kalsan

Doğdum doğalı koştur koş
Sanma sende yaşamak hoş
Günah sevap cennetin boş
Kime kaldın bana kalsan

Çocukların gözü yaşlı
Ağlar canım kalem kaşlı
Canavarsın yedi başlı
Kime kaldın bana kalsan

Her yanı kan zülüm dünya
Görmedim bir güzel gün ya
Derdim kahrım kanar derya
Kime kaldın bana kalsan

Ahmet Coşkun

Zaman başka zemin başka hal başka

Zaman başka zemin başka hal başka

gördüm nice yara dünya yüzünde
çürümüş bedenler öz yok özünde
vursam şu feleği ben çift gözünde
devir başka devran başka yol başka

güzeller fenden bağlamazdı el kol
düşman kapısından da geçerdi yol
beklemezdi kimse kavga karambol
sevi başka sevgi başka gül başka

bir bardak su olurdu muhabbette
fırsat verilmezdi hiç muhannette
doymazdı dost yarenle sohbe
ateş başka alev başka kül başka

adap usul kalkmaz herkes uyardı
baş sıkışsa cümle alem duyardı
yad yaban denilmez herkes koşardı
Zaman başka zemin başka hal başka

Ahmet Coşkun

Zamanıdır zamanı

Zamanıdır zamanı

Dört yandan esiyor sevda yelleri
Burnumda tütüyor sılam gülleri
Opüp koklaşam kar beyaz elleri
Dağlar çiçeğinde gitmek zamanı

Kim görececek bilinmez ki yarını
Hayli zamandır çekerim kahrını
Kış bitirdim beklerim baharını
Muhabbet bağını gezmek zamanı

Fani dünya üç günümü çalmadan
Efkarımdan saçım başım yolmadan
Hazan değıp gonca gülüm solmadan
Sabır sebat olmaz sevmek zamanı

Duyulmaz benim dertli naralarım
Saramaz hekim yoksul yaralarım
Çaresiz kaldım kendim paralarım
Varıp gül yüzünü görmek zamanı

Yâr oturmuş bana name yazıyor
Hey garip Coşkûnîm yaşlar sızıyor
Hasret özlem basmış gönül eziyor
Geçilmez dağları yıkmak zamanı

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Zerafet

Zerafet

salkım saçları
dökülmüş demet deste
gözeri üzüm üzüm
kara üzüm
şifamı, kan yapar mı, can yapar mı
yenilir mi, öpülür mü
dudağının kıyısı
ak deniz kıyısı
dalga dalga vurur dışa
kulaç atıp yüzülür mü
ılık ılık

dişleri yıldız hüzmesi
ışıl ışıl vurur güne
gül gülümsüyor yakada
gerek yok taksa da
başka gül yok
etrafa baksa da

ne kadar nizamlı adımları
pamuk mu, kağıttan mı elleri
makaslık yanakları
sesi kayalara çarpmış dönmüş
aksi seda, yumuşacık
gülümsedikçe,
derman deva

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Zeus

Zeus

Seni bir savaş doğurdu Zeus
Olsa olsa kanın kılıcı
Tanrının tanrısı olur mu
Bu rahatlığı anlıyorum
şizin çok tanrınız var
İşi pay ediyor

Yoksa kolay mı
Savaşi yönet
Barışı yönet
Aşkı yönet
Ekmegi pay et
Dua et

Afroditin gözyaşları
Parisın aşkına değil
Herkül de ölür
Her kul gibi
Havva kızıl elmayı yediğinde
Hera ders veriyordu olimpos da
Truva atı mülteci dolu
Sen bu denizleri bilirsin
Ezelden kan gölü

Bizim bir tek tanrımız var
İşi zor

Ahmet Coşkun

Zevki sefadayim

Zevki safadayim

Arkadaş böyle zenginlik olmaz
Bir elim yağda bir elim balda
Devletim vermiş elli bin maaş
Yaşa emeklim yaşa diyor

Markete giriyorum üfffff
Sucuk salam kıyma ney o antrikot mu
Manava giriyorum elma portakal muz
Lokantaya varıyorum kebab ye babam ye
Garsona yüzlük bahşış
Yemede yanında yat

Sokak cadde geziyorum
Garip gurba kalmamış varsada
Yüz yüz yüzlerine atıveriyorum
Hayatımı yaşıyorum bir zevkü sefa
Emeklilik çok iyi geldi bana
Allah razı olsun devlet baba

Kim düşünür ölümü kefen parasını
Azarile haber saldım gelmesin bu ara
Ahir ömrümde huzur rahat bana
Cennetteyim sanki
Uyandırmayın lan beni

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Zor be kardeşim

Zor be kardeşim

Ekmeğin kutsalı yetişme süresi
Ekip biçen bilir zahmet keşmekeşi
Fırıncı hesaplar hamurun teknesi
Aç bilir kokuyu parasız kesesi

Zor be kardeşim ev nafakası hani
Başını sokacak bir dam varsa yani
Yoksulun kar kışta donuyor al kanı
Kimlerin kokuyor aç bilaç nefesi

Gün korku tüneli uyanmak istemez
Çarşı pazar gezmek kamçıla istemez
Çokta gözü kalmaz fazlayı istemez
Canı cenderede tükenmiş hevesi

Kendine yetmeyen hayata eziyet
Çaresiz kalınca tükeniyor meziyet
Uryanda arama hiç ademi izet
Çırpınır çarkında kıramaz kafesi

Vicdanı yitirmiş insanlar oldukça
Çekirge sürüsü çayırı yoldukça
Ağlayan haline gülenler güldükçe
Feleği suçlama düzenin sillesi

Coşkûnî

Ahmet Coşkun

Zulamda sevda var

Zulamda sevda var

yağlı kurşun sıkmış dağlar içimi
göğsüm kanında yarin perçemi
öyle bir çıkmaz ki yoktur seçimi
bir can taşırında her gün ölüyor

söktüm yüreğimi attım sanıyor
çilekeşim çilem derdim bitmiyor
gücüme gidiyor gücüm yetmiyor
derinimde yaram kanlar akıyor

kimin ahı varsa gelsin vereyim
benim ahım kimde bende bileyim
sevda koydu beni zora neyleyim
herkes karşı çıkmış zora sokuyor

kim o hükümrandır verir cevazı
gül kafeste hapis çıkmaz avazı
duvar kapı kimse almaz niyazı
zulamda sevdalar dağlar yıkıyor

Ahmet Coşkun

Züğürt aga

Züğürt ağa

İki çay bir cıgara
Bizim zenginliğimiz
Hoş tersoyum bu ara
Yazdır hesaba olsun

Cep delik cepken delik
Yine de cepten yedik
Zenginlik mi perdelik
Yiğitlik bende olsun

Kimin cebi sırtında
Kimi lorttur kirkında
İkiside farkında
Kim derki senin olsun

Adıma demiş şair
La şair zaten fakir
Zengini görmem hakir
Utanma benden olsun

Ya kefene ne gerek
Saklama çeyrek çeyrek
Yerde kalmaz engerek
Kaldırmak bizden olsun

Şu gönül bir hazine
Geç kalma düş izine
Sonra vurma dizine
Bu da tavsiyem olsun

Coşkûnî

Ahmet Coşkun